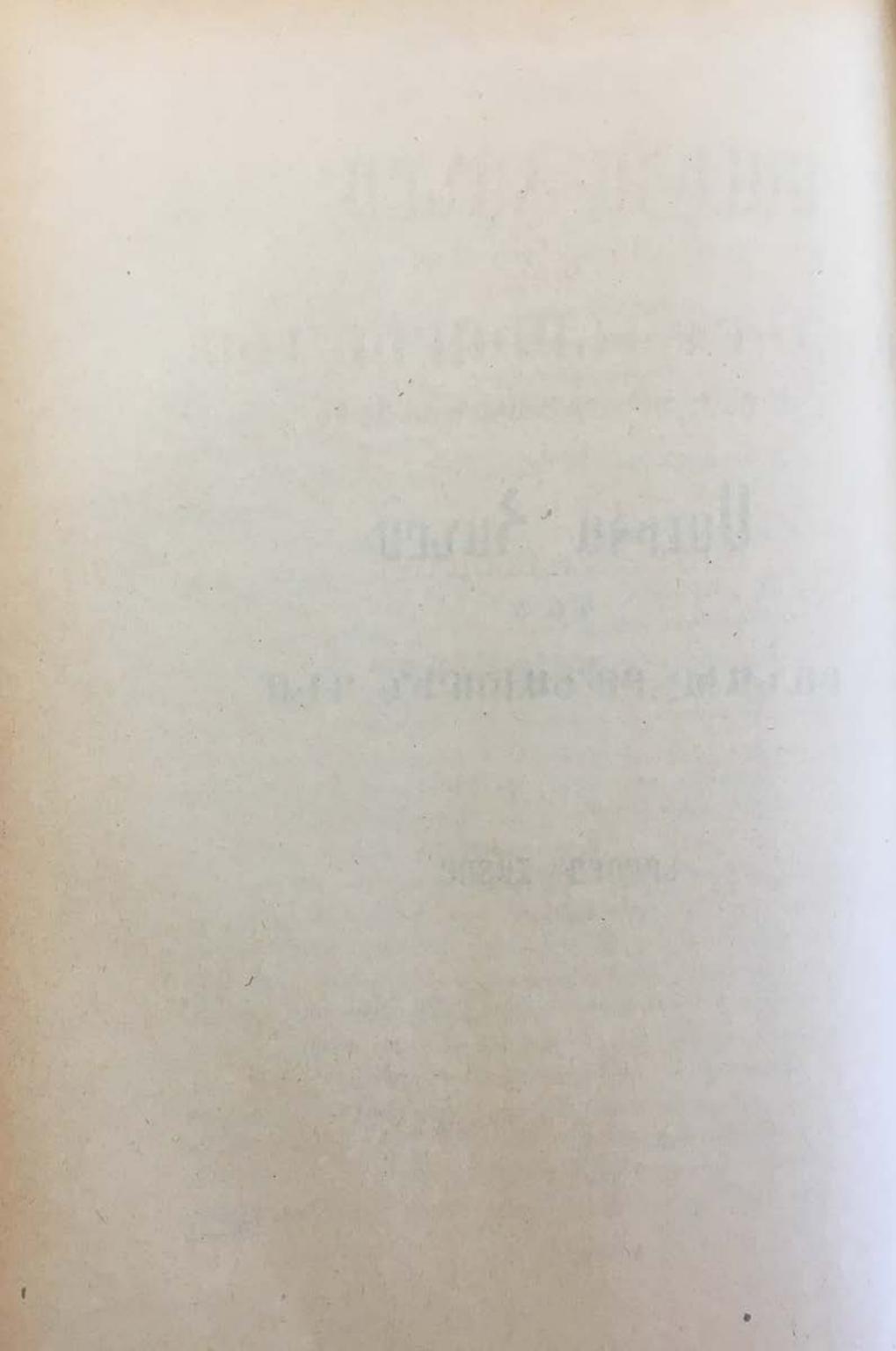

ՍԱԼԻՀԱՆ ՀԱՆԵՍ

Կ. Ա. Մ

ԲԱՆԱԿԸ ԲՈՒՆԱԻՈՐԻՆ ԴԵՄ

ԵՐՐՈՐԴ ՀԱՏՈՐ

ՀՐԱՏԱՐԱԿԻՉՈ. ՍԱԳԱԵԱՆ

ՍԱԼԻՔԱ ՀԱՆԸՐ

ԿԱՄ

ԲԱՆԱԿԻԾ ԲՈՒՍԻՈՐԻՆ ԴԵՄ

ՎԵՐ ՕՍՄ. ՅԵՂԱՓՈԽԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔԵ

Դ Ռ Ե Ց

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

Դ. ՀԱՍՈՐ

Կ. Պ Օ Լ Ի Ս

Տպագրութիւն Ո. ՍՈԳԱԵԱՆ

1912

ՏՊԱՐԱՆ ԵՒ ԿՈԶՄԱՏՈՒՆ

Ռ. ՍԱԳԱԵԱՆ

Դ.Ա.Լ.Ա.Թ.Ի.Ս.

Գուրըունը. խան, 7

Կ. ՊՈԼԻՍ

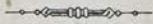

ՍԱԼԻՀԱ. ՀԱՆՐԵՄ

Կ Ա Մ

ԲԱՆԱԿԸ ԲՈՒՆԱԻՈՐԻՆ ԴԵՄ

ՎԵՊ ՕՍՄ. ՅԵՂԱ.ՓՈԽԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔԵ

Գ Ա Ռ Խ Խ Բ Բ.

ԱՊՏԻՒԼ ՀԱՄԵՏԻ ՄԵԿ ՆՈՐ ԾՐԱԳԻՐԸ

Մինչ այս խորհրդակցութիւնները տեղի կ'ունենացին յեզագոյսականներուն կեղբոնին մէջ, անդին բունաւորը նորանոր նարքներ կը մտածէր իր դմուն վերեւ սպառնացող փոթութիկը վանելու համար :

Իր սպացած լուրերը հնագնեաէ վրդօվեցուցիչ էին, մասնաւանդ ինչ որ կը տեղեկազրէր Սելանիկէն Հիւնէյին Հիւմի

մաց, Սուլթանէն կը հեռանար, պարզ զինուորներն անդամ կը խրտէին . . . : Հիլմի փաշա նոյնիսկ համարձակած էր խորհուրդ աւալ իր Վեհափառ ափրոջ՝ տարբեր՝ այսինքն հաշտուրար քաղաքականութեան մը հետևելու, դոհացում տալու սպաներուն օրինաւոր պահանջումներուն և նոյնիսկ խոսանալու առաջին առթիւ Սահմանագրութիւնը վերտնտառաստելու: Այս իմաստուն խորհուրդները բնականարար կատաղութեան մասնած էին ծեր բռնաւորը որ Սահմանադրութեան բառը անգամ լսել չէր ուզեր: Իր բարկութիւնը այնքան սասափիկ եղած էր որ ուզած էր խորհուրացանիկ ընել Հիլմի փաշան, բայց յետոյ հրաժարած էր այդ խորհուրդէն: Ապաիւլ Համբիր հաւաաք ունէր իր բարձր քօմիսէրին վրայ և ներկայ պարագաներուն մէջ չէր կորալ անկէ լաւագոյն անձ մը դանելու այդ պաշտօնին համար:

— Հիլմի փաշա անկեղծօրէն առած է այս խորհուրդները, մատածեց, ինքն ալ համոզուած կը թուի թէ ուրիշ ճարչկայ վասանգին առաջքը առնելու . . . : Բայց միթէ կարելի՞ է տեղի տալ այդ բմբոսաներուն . . . : Եթէ այսօր պղտիկ զիջողութիւն մը ընեմ հեղհետէ նորանոր պահանջքներ պիտի ներկայացնեն ու ա՛լ վերջը չպիսի գայ՝ մինչեւ որ ամբողջ իշխանութիւնը առնեն ձեռքէս ու ետքը զիս ալ գահընկէց ընելով Սուլթան Աղփղի քոլ զրկեն . . .

Ու այս մատծումն էր որ ամննէն աւելի կը տանջէր ու կը սոսկացնէր զիսքը, բանամահ կորհչելու հաւանականութիւնը: Իր հօրեղբօր ուրուականը միշա կը ցցուէր իր տչքերուն և իրեն այս համոզումը կը ներշնչէր թէ ինքն ալ օր մը անոր վիճակակից պիտի ըլլայ: Իշխանութեան այնքան սասակօրէն փարած էր միմիշայն իր անձնական ապահովաթիւնը պահպանելու համար: Համոզուած էր թէ իր չուրջը սարսափ սփռելով միայն կրնար ողջ մեալ իր գահին վրայ ու ասոր համար ամէն բան ընելու արտամագիր էր: Գիտէր նաև որ այդ սարսափը կրնար սփռել բացարձակ բոնսալետովթեամբ միայն

և թէ այն օրն ուր իր իշխանութեան մէկ ամենափոքր մասէն հրաժարէր, այլևս պիտի դադրէր վախ ազգելէ ու իր տկառութեան ապացոյցը տուած պիտի ըլլար: Ահա ասոր համար զիջողութեան ո և է փորձ չէր ուզեր ընել: Եթէ վասահութիւն ունենար թէ իր կիանքը ապահովութեան մէջ պիտի ըլլար, գուցէ հաւանէր իրենց արուած հաշտարար խորհուրդներուն, բայց այդ ապահովութիւնը կը պակսէր, որովհետեւ զիտէր թէ երեսուն տարիներէ ի վեր ի՞նչ ատելութիւններ կուտակած էր իր գլխուն վերե . . . :

Եւ սակայն այլեւս կարելի չէր աւելի երկար ատեն թողուլ որ յեզափոխական ոգին տարածուի Բումէլիի բանակին մէջ: Օրերէ ի վեր այս տագնապալից մտաանջութեանց մատնուած՝ հնարք մը կը մտածէր փորձանքը հեռացնելու: Երբ չարաշուք խորհուրդը մը ծնունդ առաւ մտքին մէջ: Այդ խորհուրդը հետզհետէ աճեցաւ, սեւեռուն գաղափառ մը դարձաւ մտքին մէջ:

— Այս՛, կը խորհէր, ուրիշ ճար չկայ . . . այս կերպով պէտք է բանակը զգաստացնել:

Այդ չարաշուք խորհուրդը այնքան հրապուրնց զինքը որ զբեթէ մոսցաւ իր մտաանջութիւնը և յանկարծ զուարթ ու հանգարտ երեւցաւ: Պալատականները որոնք իրենց տիրոջ հոգեկան ատագնապը սոսկումով կը տեսնէին, զարմացան այս յանկարծական փոփոխութիւնը նշմարելով իր վրայ:

— Ի՞նչ կար այդքան գոհ և զուարդ ըլլալու, կը մտածիր: առանց կարենալ բացատրութիւն մը առլու:

Սպափուլ Համիտ այնքա՞ն գոհ և ուրախ էր որ նոյնիսկ սկսու կատակարսնութիւններ ընել իր պալատականներուն հետ, ինչ որ սովորութեանը մէջ չկար ու մանաւանդ ծաղրական ակնարկութիւններ ուզգել քօմիթէին ու ապստամք սպաներու հասցէին:

Իզգէթ փաշա ի զուր իր միաքը կը չարչարէր հասկնակազմէթ փաշա ի զուր իր միաքը կը չարչարէր հասկնակազմէթ

ու համար իր տիրոջ վրայ յառաջ եկած այս փոփոխութեան գտղանիքը :

— Խորհուրդ մը յդացած է և այն է որ զինք այս առ տիճան կ'ուրախացնէ, բայց ի՞նչ կրնայ ըլլալ այդ խորհուրդը կը մտածէր ինքնին, ապահովաբար աղէկ բան մը չէ . . .

Գիտեր որ Ապախւլ Համիտ ի վերջոյ իրեն պիտի յայտնիր գաղանիքը և անհամբեր կը սպասէր խօսառվանութեան ժամանուն :

Իրեկուն մը նոր հասած կարեոր հեռազիր մը հաշորդելու համար իզզէթ փաշա ներկայացաւ իր Վեհափառ տիրոջ, որ նոյն ուրախ արամադրւթեան մէջ կը գտնուէր միշտ :

— Ի՞նչ լուր կը բերես աեսնենք, ըստ Ապախւլ Համիտ մտերմական շեշտով մը :

— Վեհափառ տէր, գժբախապար աւեաիս մը չէ հազորդելիքս, պատասխանեց սիրական քարտուղարը :

— Դուն արդէն ժամանակէ մը ի վեր գումկան հրեշտակ մը եղար, պատասխանեց վեհապեաը զուարդ շեշտով մը :

— Յանցանքը իմս չէ, . . . պարագաները այնպէս ըրին :

— Ի՞նչ որ է, ըսէ՛ աեսնենք քու դէշ լուրերդ :

— Բարիզէն հեռազիր մ'է, Վեհափառ տէր, եթէ թոյ կուտաք կարդամ :

— Կարդա՛, հրամայեց Ապախւլ Համիտ անգոն կերպով :

Քարտուղարը ձեռքը բոնած թուղթը բացաւ և սկսակարդալ .

«Երիտասարդ Թուրքերու քօմիթէն անօրինութ գործունէութիւն մը ցոյց կուտայ այս միջոցիս : Իրենց միութիւնը Հայերուն, Ալպանխացիներուն, Պուլկարներուն հետ կատարեալ իրողութիւն մը է և ցաւալին այն է որ Եւրոպական մամուլը նպաստաւոր է իրենց, ինչպէս նաև հանրային կարծիքը այնպէս որ եթէ մօտերս յաջողվն շարժում մը՝ առաջ բերել Մակեդոնիոյ և Կ. Պոլսոյ մէջ, այդ շարժումը համակրութեամբ պիտի դիտուի ամէն կողմէ : Մէհմէտ Զիա երկու օր

առաջ ժընէվլ մեկնեցաւ ,ուր այս միջոցիս գաղանի խորհրդակցութիւն մը կը կատարուի բոլոր յեղափոխութան քօմիթենէրուն միջև : Իմ առած ստոյգ տեղեկութիւններուս համեմատ զինուորական լուրջ ապստամբութիւն մը ա՛ ի պիտեռնենայ քիչ ատենէն Մանասթրրի , իւսկիափ և Սելանիկի մէջ : Երիսասարդ Թուրքերը բոլորովին վասահ են իրենց համակիր սպաններուն վրայ և բացէ ի բաց կը յայտարարեն թէ Սահմանադրութեան վերահաստատումը պիտի սպաննջնն զէն ի ձեռնին : Այս ամենքը հազորդելով Նորին Վեհափառութեան՝ կը խնդրեմ որ խորին ուշադրութեան առարկայ ըլլայ , մանաւանդ վտանդը ուղղակի Նորին Վեհափառութեան կը սպաննայ :»

Իղզէ՞ վաշտ կը սպասէր որ այս հեռագրին ընթերցումը մեծ ապաւորութիւն մը պիտի գործեր իր ափրոջ վրայ . ընդհակառակը Ապախւլ Համիտ արհամարհական ժպիտ մը ունեցաւ միայն :

— Այս է ամսնքը , հարցուց իր քարտուղանին :

— Այս . Վեհափառ տէր , պատասխանեց Իղզէթ շփոթած կերպով : միթէ արդէն բաւական ծանրակշխու չե՞ն տրուած տեղեկութիւնները :

— Բնա՛ւ երեք , այդ ամենքը արդէն գիտենք երկար առևնէ ի վեր :

— Բայց դժբախտաբար ուակաւին կարող չեղանք չարիքին առաջքը առնել արմատական կերպով :

— Կ'սպասանմ որ այդ մասին դուն միջոց մը ցոյց տաս . ըստ Ապախւլ Համիտ հեգնաբար :

— Գեշեր ցերեկ ասոր վրայ կը մտածեմ , բայց ափս՛ս որ ճար մը չեմ կրնար գըտնել Զեր Վեհափառութեան հազորդելու համար :

— Խե՛ղձ մարդիկ , պատասխանեց Սուլթանը արդահատանքով , ամենքդ ալ բարի արամազրութիւններ ունիք միայն թէ , աւա՛զ , կարողութիւնը իը պասկի . . . :

Վեհափառ Տէր , երբ այս հեռագիրն առի պահ մը մտա-

ծում մը ունեցայ դարման մը տանելու համար այս կացութեան , բայց ճշմարիտը խոստովանելու համար , չեմ համարձակիր Զեր Վեհափառութեան յայսնել , վախնալով որ իրեն անհաճոյ րլալու դժբախտութիւնը կ'ունենամ :

— Խօսէ՛ , հրամայեց Ապախիւ Համիտ :

Պալատականը տեսնելով որ իր տէրը շատ զուարդ արամագրութեան մէջ էր այդ միջային համարձակեցաւ իր խօսքն առաջ տանելու :

— Ես սա համոզումը գոյացուցի ըստ , որ այս խնդիրները վերջացնելու միակ միջոցն է գոհացում տալ դժգոհներուն :

— Շատ աղուոր մտածեր ես , պատասխանեց Սոլթանը ժպտելով , ըսէ՛ տեսնենք ինչպէ՞ս գոհացնենք այդ մարդիկը :

— Նախ՝ քաղաքական յանցանքներով բանտարկուած անձերուն ընդհանուր ներում չնորհելով :

— Այս մէկ , յետոյ՝ . . .

— Յետոյ՝ Եւրոպա ապաստանած անձերուն մէյմէկ կարեւոր պաշտօններ տալով :

— Այդ ալ շատ իմաստուն բան մըն է , ետքը . . .

— Ետքը . . . Սահմանադրութիւնը որ արդէն պաշտօնապէս չէ չնջուած գործադրութեան դնելով :

Առաջին անգամն էր որ Իղզէիթ փաշա համարձակութիւն կ'ունենար «Սահմանադրութիւն» բառը արտասանելու իր տիրոջ առջեւ . ինքն ալ զարմացաւ թէ ինչպէս այդ խօսքը կրցած էր բերնէն հանել և ուշադրութեամբ իր տիրոջ երեսը նայեցաւ տեսնելու համար սնոր յառաջ բերելիք աղքեցութիւնը :

— Յետոյ , հարցուց Սոլթանը մեզմ ձայնով մը . ինչ որ չափազաց զարմացուց պալատականը :

— Կը կարծեմ որ առ այժմ այսչափը բաւ է գոհացնելու համար բոլոր դժգոհները :

— Ընդհակառակը , պատասխանեց Ապախիւ Համիտ հանդարապութեամբ , այդ բոլոր ըսածներդ շատ լաւ են , բայց բա-

ւական չեն . անկէ ետքը պէտք է նաև որ ձեզ ամերգդ իզ-
գէթ , թահովն . Ծիղա , Շէփիք , Կըն , Կըն . բոլոր շուրջս զլա-
նուող պալատականները , նախարարները , թիկնապահները ,
ամենքն ալ առանց բացառելթեան , Ցիղան կամ Եէմէն աք-
սորեմ . . . ասիկա անհրաժեշտ է :

— Բայց , Վեհափառ Տէր , ընդմիջեց իզգէթ վաշա
վրդոված :

— Կեցի՞ր ըստու Սուլթանը . ատկաւին այդ ալ բաւական
չէ , պէտք է Երլորդին հետայնեմ անձնապահ գունդերը , պէտք
է իմ քայլս գանուած գանձերը յանձնեմ իրենց պէտք է վեր-
ջապէս որ հրաժարիմ իմ գահէս . . . ահա՛ ինչ որ պէտք է ը-
նել այդ մարդիկը գոհացնելու համար . . . քու ըսած միջոց-
ներդ անբաւական են ու բանի մը չեն ծառացեր . կամ բաւես
է ըսկ , կը ծառացեն աւելի գրդակու դժգոհները և անոնց
պահանջումները աւելցնելու . . .

— Ուրեմն , Վեհափառ աէր ենթադրեցէք որ բան մը
ցափ ձեզի :

Ոչ կ'ենթադրեմ պարզապէս որ կարդ մը յիմարա-
բանութիւններ ըսիր :

— Կը հաւատամ որ այդպէս է , քանի որ Զեր Վեհա-
փառութիւնն է ըսոզը :

— Հիմա իս մաիկ ըրե՛ . . .

— Վեհափառ աէր , ամբողջ հոգիսկ ձեզի կ'անկնդրեմ :

— Այս չարժումին առաջքը մէկ կերպավ կ'առնուի . այն
է ջախջախել զայն , ջախջախել այնպէս որ մէկը չմնայ այնեւ
Սահմանադրութեան բառը արտասանող :

— Իցիւ թէ կարելի ըլլար այդ բանը ընկլ :

— Գիտես որ խորհուրդ մը յկացած էի Ռումէլիի ապս-
տամբ բանակը կարգի բերելու համար , այն է իմ Անսատօլուի
հաւատարիմ բանակս անոր գէմ հանկլ . . .

— Այս , Վեհափառ Տէր , բայց ձեր այդ խորհուրդը թէն
չափ գործնական , կրնար աղէտալի հետեւանքներ ունենալ . . .

— Ու մանաւանդ խլամները զրգուել ինձի դէմ:
— Ճիշտ ինչ որ չէի համարձակեր դիտել տալ ձեզ:
— Այո՛ և ես ալ այս նկատումով առ այժմ հրաժարեցայ այդ գաղափարէս: Ասկէ զատ, ի՞նչ չափով կրնանք վրա տահութիւն ունենալ Անտաղութի գունդերուն վրայ և ո՞վ կրրնայ ապահովել որ անոնք Բումէլի երթալով չպիտի միանան ըմբռաներուն հետ:

— Զեր Վեհափառութեան այս մտածումն ալ չատ ճշմարիս է և ես ալ խոնարհաբար նոյն կասկածները ունեցոծ եմ:

— Միակ գունդերը որոնց վրայ բացարձակ վատահութիւն ունիմ անոնք ալ Երլարդի գունդերն են և սուկոյն չեմ կրնար քովէս հեռացնել:

— Մանաւանդ այս միջոցիս չատ մեծ անխռնեմութիւն պիտի ըլլար ասիկա:

— Այս ամենքը նկատողութեան տուած և երկարօրէն մտածած եմ, պատասխանեց Ապափւլ Համիս, մտածկուադէմքավ մը և ի վերջոյ յաջողած եմ գանել միջոց մը որ մեզ տագնապող կասկածներէն ո՞չ մէկը կրնայ ներշնչել,

— Կը հաւատամ որ Զեր Բարձր Վեհափառութիւնը իր անհուն խմաստութեամբ կարող է ամէնէն դժուարին կացութիւններուն դարմանը գանել:

— Իմ երեւակայած միջոցովս, չարունակեց Սուլթանը, որուն աչքերը տարօրինակ կերպով կը շողալին, պիտի կրնամջախնել Բումէլիի բանակը՝ առանց ամենափոքր մեղադրանքի առարկայ ըլլալու, առանց քննադասուելու, նոյնիկ, ընդհակառակն, իմ ընտրած միջոցս խանդավառութեամբ պիտի ողջունուի խլամական աշխարհի կողմէ, եթէ կարենանք զայն ճարտարութեամբ գլուխ հանել:

Իզգէթ փաշտ զարմացումով իր տիրոջ նայեցաւ: Այդ խօսքերը չատ տարօրինակ կը թուէին իրեն, մանաւանդ որ տակաւին կարող չէր եղած գուշակել թէ Սուլթանը ի՞նչ հրաշալի միջոցներու կ'ակնարկէ:

— Վեհափառ տէր, պատասխանեց, գիտէք իմ անսահաման հաւասարմութիւնս ձեր մասին, ուստի կրնաք սպահով ըլլալ թէ ամբողջ հոգիսվս պիտի ջանամ ծառայել ձեզ եթէ ինձ ըսէք թէ ի՞նչ է խնդիրը:

— Այդ մասին վստահ եմ արդէն և անոր համար առաջն անգամ մի միայն քեզի կը յայտնեմ խորհուրդս զոր հարկ է բոլորովին գաղանի պահել:

— Վեհափառ Տէր, ամենախորին ուշադրութեամբ մտիկ կ'ընեմ ձեզ:

— Ի՞նչ արդիւնք յառաջ կուզայ եթէ վաղը Թուրքիոյ և Պուլկարիոյ միջև պատերազմ ծագի, հարցուց Սուլթանը իր ակնարկը շեշտակի ուղղելով պալատականին երեսին:

Հարցումը այնքան անանկնկալ էր որ քարտուղարը չկրցաւ անմիջապէս պատասխանել, վայրկեան մը չփօթեցաւ ու յետոյ թոթովեց:

— Բայց այս միջոցիս այդպիսի հաւանականութիւն մը չկրեւար:

— Մեր յարտբութիւնները միշտ ձգտուած են այդ Պետութեան հետ, բաւականէ պատերազմի հաւանականութիւն մը ստեղծել . . .

Քարտուղարը այլևս հասկցած էր իր ափրոշ միտքը:

— Բայց, Վեհափառ Տէր, ըստ, որոշապէս չեմ տեսներ այսպիսի պատերազմի մը օգուտը, մանաւանդ որ այս միջոցիս յաղթութիւնս տանելու ալ բացուրձակ վստահութիւն չունինք . . .

— Կը տեսնեմ որ կատարեալ ապուշ ես եղեր, գոչեց Ապահու Համբաս սբանեղուծ, ո՞վ քեզի յաղթութեան խօսք բրաւ:

— Ես Վեհափառութեանդ գիտաւորութիւնը սապէս մեկնեցի թէ Պուլկարիոյ հետ պատերազմ յառաջ բերելով՝ նախնացի թէ Պուլկարիոյ համ պատերազմ յադրանել և յետոյ Պուլկանպատակ ունի Բումելիի բանակը զբաղեցնել և յետոյ Պուլկա-

րիոյ յաղթելով Պետքթեան աղդեցութիւնը զօրացնել, ինչպէս եղաւ թուրքեւանական պատերազմէն ետքը:

— Ընդհակառակն, իզզէթ, այն օրն ուր Բուժելիի բանակը յաղթական դասնայ Պուլկարիոյ հետ պատերազմէ մը, ա՛լ ո՛վ կրնայ դիմադրել անոր . . . այդ պատերազմին մէջ պէտքէ որ ըմբասա տարրերը ջախջախուին ու ա՛լ չփերագառ նան . . .

— Բայց ատիկա կրնայ ըլլու չարաչար պարառութեամբը մը:

— Ի՞նչ վնաս ունի; քանի որ այդ բանակը ո՛չ թէ սնուզուտ՝ այլ վնասակարէ մեղի համար, զոչեց Սպահուլ համիտ:

— Բայց Վեհափառ Տէր, բանակը ջախջախուելէ ետքը Մակեդոնիան ալ ամբողջովին կը կորառի . . .

— Բանակը ջախջախուելէ ետքը իմ գահս ու կեանքս կ'ապահովուին, պատասխանեց Սուլթանը խիստ ձայնով մը:

Պալատականը չպատասխանեց.

— Եւ յետոյ, շարունակեց բոնաւորը, ո՞վ կ'ըսէ թէ պարառութեան հետեանքը Մակեդոնիոյ կորուստը պիտի ըլլոյ . . . անշուշա սահմանագլուխներու նոր փոփոխութիւն մը անդի պիտի ունենայ. բնակմանաբար բաւական հող պիտի կորմացնենք, բայց միթէ Եւրոպական Պետքթիւնները թոյլ կուտան որ Պուլկարիա առանձին կլէ ամբողջ Մակեդոնիան . . .

Հակառակ խղճամիտ մարդ մը չըլլալուն՝ իզզէթ փաչս սոսկումով կը նկատէր իր տիրոջ այս ծրագիրը, որով հայրենիքը կ'ուղէր մասնել՝ իր անձը ապահովելու համար:

— Խօսէ՛ տեսնենք, յայտնէ՛ գաղափարդ. հրամայեց Սուլթանը իր քարտուղարին:

— Վեհափառ Տէր, եթէ կը ներէք խոնարհաբար դիմուլ պիտի տամ որ չափազանց արկածախնդրական կը գտնեմ այս միջոցը:

— Ի՞նչո՞ւ համար . . .

— Կրնայ ըլլալ որ Բումելիի բանակը , որ վերջապէս քաշարի զինուորներէ կազմուած է , փառաւոր յաղթութիւն մը տանի . . . ու այն ատեն ինչպէս Զեր Վեհափառութիւնը քիչ մը առաջ դիտել տուաւ , պատերազմին արդիւնքն աւելի աղետաբեր պիտի ըլլայ մեզի՝ քան օգտակար :

— Ահա՝ մեր Ճարպիկութիւնը պիտի ըլլայ այդպիսի յաղթութեան մը հաւանականութեան առաջքը առնել :

— Ներելի՞ է հարցնել թէ ի՞նչ միջոցներու պիտի դիմենք մեր նպատակին համելու համար :

— Նախ՝ չորորդ , հինգերորդ և վեցերորդ բանակները իրենց անդէն չպիտի շարժին , զանազան պատրուակներով : Յետոյ՝ դրամական դժուարութիւններ կրնանք ստեղծել ամեն օր : Այս երկուքը արդէն բաւական են կարծեմ մեր նպատակին համելու համար :

— Զեր Վեհափառութիւնը հաստատապէս սրոշա՞ծ է գործադրել իր այս ծրագիրը , հարցուց պալատականը վրդոված դէմքով մը :

— Այսօրուընէ իսկ գործի պիտի սկսինք :

Այս պատասխանը ա՛լ աւելի շփոթեց պալատականը .

— Վեհափառ Տէր , ըստ կմկմալով , ինչպէս կարելի է յանկարծ միջադէպ մը ստեղծել դրացի Պետութեան մը հետ , որ գոնէ առ երեւոյթ բարեկամ մնալ կ'ուզէ մեզի հետ :

— Այդ խնդիրը կարգադրելը ետ վրաս կ'առնեմ , դուն միայն ջանա՞ որ իմ հրահանզներս կէտ առ կէտ գործադրեն :

— Գիտէք , Վեհափառ Տէր , որ այդ պարտականութեանս մէջ երբեք չեմ թերացած :

— Հիմա անմիջապէս շրջաբերական հեռադիր մը խմբացք մնե տէրութեանց մօտ մեր դեսպաններուն ուղղած և զրէ որ իսկոյն արտաքին գործերու նախարարներուն ծանութակէ ու անմասագլուխը հարկ դատած է պուլկարական ցանեն թէ օսմ , պետութիւնը հարկ դատած է պուլկարական ահմանագլուխը զինուոր համախմբել , որովհետեւ Պուլկարիա

ինքն ալ իր կողմէ զինուորական պատրաստութիւններ ական նելու վրայ է :

— Շատ լաւ, Վեհափառ տէր, բայց միթէ այս չքարեցական հեռագիրը բա՞ւ է ձեր մտադրած արդիւնքին հասնելու համար :

— Անշուշտ ո՛չ, բայց ասիկա առաջին քայլն է :

— Ուրեմն Զեր Վեհափառութիւնը ուրիշ միջոցներ ալ խորհած է :

— Այո՛, այո՛, պատասխանեց Սպահիւլ Համիտ աշխոյժով, թո՛ղ նախ այդ հեռագիրը երթայ մեր դեսպաններուն, միևնույն ատեն կրնանք սահմանագլխին վրայ ընդհարում մը յառաջ բերել պահակ զինուորներուն միջև ու Մակնդոնիոյ քօմիթաճիններուն դէմ ծայրայեղ հալածանքի մը ձեռնարկել : Ասոնք անշուշտ իրարանցում մը պիտի ստեղծեն Պուլկարիոյ մէջ, ինչ որ մեր հացին իւղ պիտի քոէ : Միայն թէ դարձեալ կը կրկնեմ, այս ծրագիրը իմ ու քու մէջդ բոլորովին գաղտնի պիտի մնայ առ այժմ, կը հասկնա՞ս . . .

Սպահիւլ Համիտ իր քարտուղարը ճամբեց հրահանգ տալով որ զրկուելիք հեռագիրը պատրաստէ և զրկելէ առաջ բերէ իրեն կարդայ :

Գ Լ Ա Խ Խ Ի Գ.

Ն Ո Ր Փ Ո Ր Զ Ա Ն Ք Մ Ը

Մինչ Համիտ այս տեսակ ծրագիրներով կը ջանար գոռացող փոթորիկին առաջքը առնել ու իր գահն ու կեանքը ապահովել նոյնիսկ ի վեաս հայրենիքին, ծանրակշիռ դէպք մը նորէն մեծ իրարանցում մը յառաջ բերաւ կ. Պոլսոյ ոստիկանութեան և լրանաներու աշխարհին մէջ :

Ապաիւր Համիտի և Իզզէթ փաշայի վերոյիշեալ տեսակցութեան օրն իսկ, մինչդեռ ոստիկանութեան նախարարը Շէֆիք փաշա, շաբաթի մը չափ հիւանդ իր բնակարանը մնալէ եաքը, ապաքիներով իր պաշտօնին գըլուխը անցած էր և ընթացիկ գործերով կ'զբաղէր, Բերայի շրջանակին մէջ գործող Հրեայ լրտես մը որ իր ճարպիկութեան համար մեծ համբաւ կը վայելէր, կառքով մը վազն ի վազ Զապթիէի դուռը հասաւ ու անմիջապէս փաշա էֆէնտին տեանել ուզեց :

Թէև, նախարարը շաբաթէ մը ի վեր կուտակուած գործե. ըըն աշքէ անցընելու զբաղած ըլլալով իր դռնապանին պատուէր տուած էր որ ոչ ոք ձգեն իր սենեակը մտնելու, սակայն լրտես Սալօմօն այնքան յարգանք ու ազգեցութիւն կը վայելէր ոստիկանատան մէջ որ դռնապանը հարկ համարեց այցելութիւնը բացառաբար իմացնել նախարարին, մանաւանդ որ Հրեան ըսած էր իրին .

— Պէտք է անպատճառ տեսնեմ փաշա էֆէնտին, ինդի-ըը շատ մեծ կարեւորութիւն ունի :

Դռնապանը բառ առ բառ Շէֆիք փաշայի կը կնած էր՝ լրտեսին խօսքերը :

— Թո՛ղ ներս գայ, հրամայած էր նախարարը :

Երբ Սալօմօն ներս մտաւ, փաշան զլուխը վեր վերցուց է չոր ձայնով մը ըստ .

— Սարսափելի զբաղմունք ունիմ և եթէ պարապ բանի մը համար եկած ես, գիտցած եղիր շատ պիտի բարկանամ:

— Իրողութիւնը այնքան ծանրակշիռ է, փաշա էֆէնտի, որ երբոր լտէք դուք ալ պիտի համողուիք որ կ'արժէ ձեզ անհանգիստ ընել :

— Շուտ խօսէ :

— Դիտէք Տէրսլիշ փողոցը բնակող էմման, այն կինը որ մասնաւոր տուն մը ունի և որ այնքան ծառայութիւններ մատուցած է մեզի իր տեղեկատուութիւններովը :

— Այո՛, սա կիսաշխարհիկ կինը որ քու միջոցաւդ մեզի հետ յարաբերութեան մտաւ և մէկ քանի վասնգաւոր յեղաւ փոխականներու ձերբակալումին օգնեց . . .

— Նոյնինքն, փաշա էֆէնտի, շատ գոհ եմ որ շուտով յիշեցիք զինքը :

— Եյ, ի՞նչ է եղեր այդ էմման :

— Այս կինը քանի մը օրէ ի վեր յարաբերութեան մէջ էր Սելանիկէն համուղ Թուրքի մը հետ, որուն վրայ շատ կասկածներ ունէինք թէ քօմիթէէն էր :

— Ուրեմն ինչո՞ւ անմիջապէս չըսիք որ ձերբակալենք, միթէ հո՞ս է տակաւին . . .

— Փաշա էֆէնտի եթէ կը ներէք թոյլ տուէք որ իրողութիւնը կարգաւ ու մանրամասնօրէն պատմեմ, ըստ Սալօմօն քիչ մը անհամբերութեամբ :

— Լաւ, շարունակէ :

— Եթէ զինքը իսկոյն չձերբակալեցինք պատճառը այն էր որ մեր կասկածները շատ թեթև էին ու ու և է գրական ապացոյցի մը վրայ չէինք հիմնուած. ասկէ զատ զինքը պատճենով կը յուսայի որ շատ աւելի օգտակար պիտի ըլլար : Այս Թուրքը, ինչպէս ըսի, յարաբերութեան կը մտնէ էմմայի հետ . որուն յանձնարար-

ուած էր Սելանիկցի բարեկամի մը կողմէ, որովհետեւ, ինչպէս Զեր Վահմութիւնն ալ գիտէ, Էմմա յաջողած էր յեղափոխականներու համակրանքը շահիւ, առևնօք հայ յեղափոխականի մը հոմտնուհին եղած ըլլալով :

— Ասոնք ամէնքը գիտեմ, գանք վերջին դէպքերուն, պատասխանեց նախարարը :

— Արդ, երէկ ասառու Էմմա ինձ իմաց կուտայ որ իմ կասկածներս հիմնաւոր էին, այդ երիտասարդ թուրքը որ ինքինքին Շապան անունը տուած էր, քօմիթէին կը պականէր և թէ խիստ կարեւոր գործողութեան մը համար եկած էր Պոլիս : Աղջիկը ասոնք ամենքը կրցած էր մարդուն բերնէն քաղել, մանաւանդ որ մարդը չէր ծածկած իր ի՞նչ գործով հոս գալը և խնդրած էր որ Էմմա մէկ քանի պարագաներու մէջ իրեն օժինէ :

— Եւ այս տեղեկութիւնները առնելէ ետքը դարձեալ այդ մարդը չձերբակալեցիք :

— Ենթիջապէս ուզեցի այդ ձերբակալութիւնը կատարել, սակայն Էմմա ըստ թէ օր մըն ալ սպասենք :

— Ինչո՞ւ համար . . .

— Որովհետեւ Շապան ըստած էր աղջկան թէ կարգ մը գաղտնի թուղթերու ծրար մը պիտի բերէր իրեն և միանգամայն խնդրած էր իրմէ որ այդ ծրարը իր տալիք մէկ հասցէին տանի յանձնէ . . .

— Ուրիմն իրաւունք ունիս եղեր սպասելու . . . կը յուսամ որ այսօր ձերբակալեցիք այդ վասնաւոր մարդը :

— Այս առառու տանը շուրջը հակողութիւն կ'ընէի՝ երբ տեսայ որ Շապան եկաւ իր սարեկամուհիին գուռը բաղխելու : Ապահովաբար ծրարը կը բերէր յանձնելու : Ա՛լ վարանելու տաեն չէր : Բնկերներէս մին հոն սպասուցի և ես իսկոյն վազեցի Դաւաթաւ—Սէրայի սատիկանատառնը և ամէն ինչ բացարելով՝ քօմիսէրի մը և երկու սատիկաններու հետ վերադարձայ Տէրվիչ փողոց . . .

— Մարդը ձերբակալեցիք, բանան է այս միջոցիս, ծըռարը ձեռք անցուցիք, գոչեց փաշան, որուն համբերութիւնը կ'սպառէր պատմութեան այս մանրամասնութիւններին:

Բայց կ'երեւայ որ Սալօմօն միտք չունէր խօսքը կարձ կապելու և առանց նախարարին հարցումներուն ուղղակի, պատասխանելու, իր խօսքը շարունակեց.

Քանի մը անգամ ուժով դուռը կը բաղխինք, բացող Հըլլար . . . դարձեալ կը զարնենք, դարձեալ մէկը չերեւար, Վերջապէս ճարահատ դարբին մը կը կանչենք. որ կղզանքը թէւ կը բանայ բայց դուռը չի բացուիր, որովհետեւ դրան ետեւն երկաթէ շղթան դրուած էր . . .

— Վատահ եմ որ կրկին մարդը փախցաւցած էք, գոչեց փաշան պատմութեան ընթացքէն կատակեալ եղածը:

— Դուռը այնքա՞ն հաստատ էր որ կարելի չէր աելէն խախտել:

— Գետնայարկի պատուհանէն թող մանէիք . . . :

— Երկու պատուհաններն ալ երկաթապատ էին . . . բայց և այնողէս կ'որոշենք երկաթները կարել, դորձալութիւնը բաւական երկար կը անեէ. վերջապէս կը յաջողինք ու ոսափիկն մը ներս կ'սպրդի, դրան շղթան կը վերցնէ ու կը յաջողինք տունէն ներս մանել: Բայց, ախտո՞ս, այդ դրան պատճառաքանի մը ժամ կորսնցաւցած էինք:

— Սակայն առնը մէջ այդ կինը տռանձի՞ն կը բնակի, հարցուց նախարարը:

— Աչ, փաշա էֆէնտի, մայրը միտախն ու ան'իէ զատ փոքրիկ սպառուհի մըն ալ ունի. և այս էր որ զիս կը զարմացնէր:

— Շարունակէ աեսնենք պատճութիւնդ:

— Հաղիւ թէ երկրորդ յարկի սանդուխին զլուխը կը հասնինք սոսկալի աեսարան մը կը պարզուի մեր ոչքերաւն առջեւ . . . վաքրիկ սպառուհին, հազիւ աանընհինդ տարեկան յոյն աղջիկ մը, արխոնդուայ փուռած էր գետին . . .

— Ի՞նչ կ'ըսես, գոչեց փաշան, մեռած . . .

— Այո՛, փաշա էֆէնտի, բոլորովին անկենդան։ Առաջին յարկի փաղոցին վրայի սենեակը կը վազենք ուր մարդ չկար։ յևոյ կը դիմենք եաւեի կողմի սենեակը որ էմմայի ննջարանն էր . . . հան ալ ահուելի տեսարան մը մեղի կ'ողասէր . . .

— Էմման ալ մեռցուցած էին։

— Այն ալ արիւնալուայ գեախն փռուած էր . . .

— Իսկ մա՞րդը, Շապտ՞նը . . .

Տանը ամէն ծակ ու ծուկը կը փնտուենք և բան մը չենք դաներ։

— Իսկ էմմայի մա՞րդը . . .

Խեղճ կիմը այդ միջոցին դուրս երած է եղեր և մեր խուզարկութեան ատեն վրայ հասաւ։

— Եւ այս ձախողուածը պատմելո՞ւ համար վազեցիր եկար, գոչեց նախարարը բարկացած, առաջին կասկածին վրայ պէտք էր որ այդ Շապանը ձերբակալէիք։

Բայց, փաշա էֆէնտի, քիչ մը առաջ բացառրեցի թէ ինչո՞ւ յարմար դատեցինք օր մըն ալ սպասել յևոյ մաքերնէս երբեք չէր անցներ այս պատահելիքը։ Հիմա ուրիշ խընդիր մը կայ, փաշա էֆէնտի, ևս վոսահ ևմ որ Շապան միշտ այդ տունը կը գանուի և աեղ մը պահուըսած է։

— Ինչէ՞ն ատանկ կ'ենթադրես։

— Ուրովհեաև չի կլնար փախած ըլլալ ։ տանը չորս կողմը, մրջակայ փողոցներով, հսկողութեաս ատկ առնուած էին նախապէս և մանաւանդ որ տանը ետեի կողմին ո և է տեղ չկայ ուրիէ կարելի ըլլայ փախչիլ . . .

— Ուրեմն անգամ մըն ալ մանրապնին կերպով թող խուզարկութիւն մը կատարեն . . .

— Ես ուրիշ ծրագիր մը ունիմ, պատասխանեց Սալօմօն նրբամիտ կերպարանքով մը։

— Խօսէ՛ տեսնենք։

— Պէտք է ոստիկան ու լրտես հեռացնել տանը մէջէն ու

բոլորախքէն և այնպէս մը ցոյց տալ թէ վիճառառուքը վերջաւցուցած ենք ու միայն մէկ հոգի թողուլ տան մէջ, անկիւն մը ծածկուած։ Վատահ եմ որ ի վերջոյ Շապան, ինքզինքը ապահով զգալով, իր պահուած տեղէն գուրս պիտի ելլէ...

— Սյու ծրագիրդ գէշ չէ։ բաւական վասնգաւոր է և դժուարին, ո՞վ պիտի յանձն առնէ այդպիսի ծանր գործ մը։

— Փա՛ռք Աստուծոյ մարդ չի պակսիր, պատասխաննեց հրեայ լրտեսը վսուահ շեցաով մը։

— Քու արամադրութեանդ ներքե ունի՞ս մէկը։

— Անշուշտ... Ահմէտ Զավուշը։ Զեր Վասմութիւնն ալ կարծեմ կը ճանչնայ զինքը, կամ գոնէ անունը լսած է...։

— Այո՛, այո, տեսած եմ զինքը ու չատ անգամներ ալ իր գովեստը խմացած... կարծեմ իրաւունք ունիս, այդ գործին յարմարագոյն անձը Ահմէտ Զավուշն է։

Արդարե Բերայի ոստիկաններուն մէջ Ահմէտ Զավուշ իր ճարպիկութեամբ, յանդգնութեամբն ու Փիդիքական զօրութեամբը համբաւուոր էր ու միշտ կարեւոր ու դժուարին խուզարկութիւններն ու ձերբակալութիւնները իրեն կը յանձնուեին և ինք գրէթէ միշտ յաջողութեամբ գլուխ կը հանէր իր պաշտօնը։

— Ուրեմն, ըստ Հրեան, Զեր Վասմութիւնը համաձա՞յն է ինձի։

— Այո՛ պատասխանեց Շէֆիք վաշչա, միայն թէ այդ գէպքը շատ կարեւոր է և հարկ է որ անգամ մը ևս ալ դամ ու աչքովս տեսնեմ ամէն բան, վերջնական կարդադրութիւն մը ընելէ առաջ։

— Եթէ կը քարեհաճիք՝ հիմա կրնանք երթալ։

Նախարարը մէկ քանի կարեւոր հրահոննգներ աալէ ու պաշտօնաթուզթեր ստորագրելէ, ետքը Սալօմօնի հետ իր կառքը մտաւ եւ դէպ ի ոճին վայրը ուղղուեցաւ։

Երբ հասան սպաննուած աղջկան տան առջեւ, ոստիկան-

ներ և լրտեսներ շարուած էին դրան քով ու անընդհատ կը վանէին տան մօտենալ ուզող հետաքրքիրները :

Փաշան արագ քայլերով տունէն ներս մտաւ Հրեային ընկերակցութեամբ և շիամակ ուզզուեցաւ բակին դէմ գտնուած սննեալը, որ իբրև ճաշասրահ կը ծառայէր և ուր այս միջոցին հաւաքուած էին Բերայի ոստիկանստամ հարցաքննիչ դատաւորը, թաղաղեատկան բժիշկը, Բերայի կառավարիչը, մէկ քանի քօմիսէրներ և հարիւրապեա մը :

Բոլոր այս մարդիկը յարգանքով ոտքի եղան երբ ոստիկանութեան նախարարը ներս մտաւ :

— Իրողութիւնը Վեհափառ Սուլթանին ծանուցուեցաւ, հարցուց, ամէնէն առաջ. Շէֆիք փաշա:

— Այո՛, փաշա էֆէնտի, պատասխանեց կառավարիչը, ամէն բան տեղն ի տեղօք տեղեկագրեցի :

— Ի՞նչ է ձեր քննութեան արդիւնքը, հարցաքննիչ էֆէնտի, հարցուց նախարարը դառնալով դատաւորին :

Այս վերջինը, որ քառասուն տարեկան մօրուօք անձ մընէր և շատ խորամանկ մարդու մը համբաւը կը վայելէր, փութաց պատասխանելու .

— Փաշա էֆէնտի, ըստու, դժբախտարար նախ երկու զոհերուն մահը հաստատեցինք բժշկական քննութեամբ :

Ի՞նչ զէնքով մեռցուած են :

— Հասու զէնքով մը :

— Հաւանօրէն զմելի կամ խիստ սրածայր փոքրիկ դանակ մը ըլլալու է ոճրագործին զէնքը, միջամտեց ոստիկանտան բժշկը :

— Վէրքերը բազմաթիւ են :

— Փոքրիկ սպասուհին սրտէն միակ վէրք մը ստացած է, բայց շատ խոր և յայտնի է որ մահը վայրկենական եղած է, գալով իմմայի՛ զանազան նշաններ ցոյց կուտան թէ իր ոճրագործին դիմաղբած ու հետը բաւական պայքարած է. ոճրագործը նախ փորձած է զայն կոկորդէն խեղդել և յետոյ

դաշոյնի երկու հարուած իջեցուցած է կատաղի ուժգնութեամբ մը , մին ձախ ծիծին տակ և միւսը ծոծրակին , իմմայի մահն ալ գրէթէ վայրկրնական եղած ըլլալ կը թուի :

— Իսկ ոճագո՞րծը , հարցուց փաշան , կարելի չեղաւ իր հետքը գանել :

— Ավանո՞ս , պատասխանեց հարցաքննիչ դատաւորը , տանը մէջ ծակ մը չմնաց առանց խուզարկութեան . արդէն տունն ալ շատ մեծ չէ և շատ ծակ ու ծուկ տեղեր ալ չունի , շատ կը այս անյայտացումը զարմանալի ու անբացատրելի է :

— Տանիքին վրայ քննութիւն կատարեցի՞ք :

— Ամէն կողմ , փաշա էֆէնտի , ամէն կողմ , բայց ո՛չ մէկ հեաք . . .

— Բայց անկարելի է որ այդ մարդը կարենայ մեր ձեռքէն խուսափիլ , վճռեց կառավարիչը , մանաւաւդ որ թէ անունը գիտենք և թէ դէմքը կը ճանչնանք :

— Սպաննուած կինը մայր մը ունի եղեր , ըստ նախարարը , այդ կինը ի՞նչ եղաւ :

— Զինքը անկարելի էր այստեղ պահել , պատասխանեց հարցաքննիչ դատաւորը . իր լաց ու կոծովը և յարուցած աղմուկովը մեր գործին արգելք կ'ըլլար կոր , ուստի համոզեցինք ու զինքը դրացիի տուն մը փոխադրեցինք :

— Իսկ գիտենե՞րը . . .

— Դիակները քով քովի դրած ենք , Էմլայի ննջասենեակը գետնի վրայ . . .

— Անգամ մը կ'ուզեմ տեսնել զանոնք , ըստ ոստիկանութեան նախարարը . ոտքի ելեկով և ուէպ ի դուռը յառաջանալով :

Հարցաքննիչ դատաւորը , կառավարիչը , հարիւրապետը և բժիշկը փութացին ընկերանալ իրեն :

Յամրաքայլ վեր ելաւ սանդուխէն , պահ մը հոն կեցաւ , դիտելով գետնի վրայ տարածուած արիւնի հետքերը :

— Սպասուհին ճիշդ այստեղ սպաննուած է, բացատրեց հարցաքննիչը, մինչդեռ էմման իր սենեակին մէջ:

— Ո՞ծրագործը ո՞րը զարկած է առաջ, հարցուց հախարարը:

— Այդ բանը շատ դժուար է որոշել, պատասխաննոց ըլմիշկը, որովհետեւ երկուքին մահն ալ զրեթէ միեւնոյն տաեն աեղի ունեցած է: Շատ աշխատեցայ այդ կէտը լուսաբանել, բայց չկրցայ եղբակացութեան մը յանդիլ: Ի՞նչ որ յայսնի է՝ սա է թէ երկուքն ալ միեւնոյն զէնքով զարնուած են իրենց վէրքերը ասիկա կը հաստատեն անձերքելի կերպով:

Այս անօգուտ բացատրութիւնները լսելէ եաքը նախարարը իր ճամբան շարունակեց և հասաւ ննջարանի զրան առջեւ: Դաստիարակ փութաց դուռը բանալու:

Եէֆիք փաշա երբ ներս մտաւ՝ ընկրկում մը ունեցաւ և չկրցաւ իր յուղումը զսպել: Երկու դիակները արիւնկուայ զգեսամներով քով քովի դրուած էին տախտակամածին վրայ:

— Ահսոելի՛ բան, մրմիջեց նախարարը, մե՛զք, ի՞նչ երիւսարդ ու գեղանի կին մըն է եղեր...:

— Եւ ո՛րքան ալ մեղի օգտակար ու հաւատարիմ, աւ մզցուց կառավարիչը, ու միանգամայն խեղացի... Մեղի հետ կամոնաւոր յարաքերութիւն ունենալով հանդերձ կրցած էր մինչեւ ետքը քօրիթէի անդամներուն վստահութիւն ներշնչել...:

Նախարարը ա՛լ աւելի մօտեցաւ դիակներուն, մինչ իրեն ընկերացողները քիչ մը հեռուն կեցած էին, արդէն դիտած ըլլալով այդ տեսարանը.

Յանկարծ աղաղակ մը արձակեց:

— Ի՞նչ է այս, գոչեց միւսներուն դառնալով:

— Ի՞նչ կայ, փաշա էֆէնտի, հարցուց հարցաքննիչ դատաւորը երկու քայլ առաջ գալով:

— Տեսէ՛ք կնոջ կուրծքին վրայ ծալուած թուղթ մը կայ, ի՞նչ կը նշանակէ ասիկա...:

Այս խօսքերը լակով ամենքն ալ յառաջացած ու արջապատած էին դիակները :

— Այո՛, ճիշտ է, ըստ բժիշկը յուզուած ձայնով մը, կուրծքին վրայ թուղթ մը կայ... և սակայն գրեթէ կէս ժամ առաջ ես իմ ձեռքովս և ձեր ներկայութեանը դիակները քովի բերի ու այն տաեն այդպիսի թուղթ մը չկար:

Այս ըսելով բժիշկը ծռեցաւ ու դողահար ձեռքով մը առաւ ու բացաւ :

— Թուրքերէն գրուած գիր մըն է, ըստ, ակնոցը դընելով ու թուղթը քննելով :

— Կարդացէք տեսնենք, հրամայեց նախարարը անհամբեր :

Բժիշկը բարձրաձայն կարդաց .

«Եմմա մահուան դատապարտուած ու վճիռն ալ գործադրուած է, հասկցուած ըլլալով իր յարաբերութիւնները ոստիկանութեան հետ և իր մէկ քանի մասնութիւնները : Ասիկա կ'ուղենք որ նոր դաս մը ըլլայ մասնիչներուն համար: Կը ցաւինք որ ստիպուեցանք իմմայի պատճառւա անմեղ աղջիկ մըն ալ զոհել իրեն հետ :»

— Այդ է ամբողջ պարունակութիւնը, հարցուց նախարարը :

— Այո՛, փաշա էֆէնսիի :

— Թուղթին տակը երկու լատինական տառեր կան, պատասխանեց բժիշկը, ձեռքը եղած դրութիւնը դատաւորին երկարելով, Մ. և Ա. տառերը, գլխագիր գրուած :

— Դարձեա՞լ այդ անիծեալ տառերը մէջտեղ ելան, գոչեց Շէֆիք փաշա տեսակ մը թաքուն երկիւղով :

Յետոյ շարունակեց խօսքը ամէնուն ուղղելով :

— Բայց ինչպէս այս թուղթը գրուած է դիակին վրայ

և որո՞ւ կողմէ , ե՞րբ . . . ահա խնդիրներ զորս պէտք է որ
լուսաբանենք :

— Կէս ժամ առաջ , երբ փոքրիկ սպասուհին դիակը
գուրսէն հոս փոխադրեցին , պատասխանեց հարցաքննիչ դա-
տաւորը , և գեախնը տարածեցինք իմմայի դիակին քով , զոր
նոյնպէս սենեակին անկիւնէն հոս բերած էինք , այդ թուղթը
չկար , ասիկա ամենքս ալ կրնանք վկայել այնպէս չէ . . .

— Սյո՛ , ըստ բժիշկը , մանաւանդ ես այդ մասին բնա՛ւ
կասկած չունիմ , որովհետեւ դիակը հոս բերուելն ետքը ես
իմ ձեռքովս կուրծքը բացի , մարմինը քննեցի ու վերսախն
գոցեցի և բնա՛ւ թուղթ չակաց :

— Եւ ո՛չ ալ ես բան մը նշմարեցի , աւելցուց կառավա-
րիչը , ես որ ամբողջ գործողութեան ժամանակ տօքթօր է-
ֆէնսիին քովը կեցած էի :

— Սյապէս ուրեմն կրնանք սպուգապէս ըսել թէ , շա-
րունակեց դատաւորը , այս թուղթը կէս ժամէ ի վեր դըր-
ուած է դիակին վրայ . . .

— Բայց որո՞ւ ձեռքով , գոչեց նախարարը , որուն ձայնը
յուղումէն կը դողդոար :

— Այդ մասին ալ կասկած ունենալու չենք , ըստ դա-
տաւորը , այս թուղթը մէկ մարտ միայն կրնայ դրած ըլլալ
դիակին վրայ , այն է ոճրագործը . . . և այս իրողութենէն կը
հետեւի որ ոճրագործը տակաւին ասանը մէջն է ու նոյնիսկ
յանդկութիւնը կ'ունենայ կոր մեր հոս գանսուած ատեն իր
թաքստոցէն գուրս ելլելու և մինչեւ իր զոհերուն քով դա-
լու . . . չիտակը զարմանալի յանդգնութիւն և մանսաւանդ ա-
նօգուտ ալ , որովհետեւ այս թուղթին պէտք չունեինք դիտ-
նալու համար թէ ինչո՞ւ գործուած էր ոճիրը :

— Բայց այն ատեն պէտք է անմիջապէս նոր խուզար-
կութիւն մը կատարենք ատենը ամէն կողմը ու միեւնոյն ա-
տեն ամէն սենեակիներուն մէջ մարդ սպասցնանք , որպէսզի

այդ վտանգաւոր ու յանդուզն չարագործը պատուհանէ մը և
կամ ո և է աեզէ մը խոյս չտայ...:

— Եթէ արդէն խոյս չէ տուած թուղթը հոռ ձգելէն
ետքը, պատասխանեց դառաւորը, զլուխը օրօրելով։

— Զեր ըստածն ալ կարելի է, ըստ նախարարը, ամէն
պարագայի մէջ սա ստոյդ է որ քիչ մը առաջ ոճրագործը
տակաւին այս առն մէջն էր և մեր մարդիկը, ըստ ձեր խռո-
քին, մանրակրիտ քննութիւն մը ընելով հաճդերձ, կարող
չեն եղած զինքը գտնել։

Նախարարին այս խորհրդածութիւնը ըրած միջոցին լուր
բերին թէ պալատական թիկնապահ մը եկած էր ու զինքը
ակոնել կը փափաքէր։

— Վեր հրամցուցէք, հրամայեց Շէֆիք փաշա։

Թիկնապահը եկած էր պարզապէս ըստու համար թէ
Վեհափառ Սուլթանը հրամայած է որ ամէն միջոցներով ոճ-
րագործը ձերբակալուի։ Նախորարը արդէն կը սպասէր այդ
անխուսափելի հրամանին՝ բայց և այնպէս ամենայն խռնար-
հութեամբ պատասխանեց։

— Մեր Վեհափառ տիրոջ կամքը կատարելու կ'աշխա-
տինք արդէն և կը յուսած որ պիտի կրնանք յաջողիլ։

Փաշան միեւնոյն ասեն թիկնապահին հաղորդեց մինչեւ
այդ վայրկեան կատարուած գործողութիւնները ու դիակին
վրայէն գանուած թուղթին պարագան, որ մեծ զարմանք
պատճառեց պալատական բամբերին։

— Այդ թուղթը պէտք է որ մեր Վեհափառ տիրոջ ներ-
կայացնեմ ըստ։

— Բնականաբար, պատասխանեց նախարարը հիմտ զայն
ձեզի կը յանձնենք։

Թիկնապահին ալ կարծիքը այն էր թէ ոճրագործը տանը
մէջ պահուըստած ըլլալու էր անպատճառ։

Որոշուեցաւ նոր խուզարկութիւն մըն ալ կատարել շատ
աւելի լուրջ կերպով։

Նախ վախուսափ բոլոր հաւանական ճամբաները հսկութեան ներքեւ առնուեցան, առնիքէն մինչեւ գևանայարկի նկուղը որ իսրեւ ածխանոց ու վայսանոց կը ծառայէր։ Յետոց, ամենէն ճարապիկ սատիկաններէ ու լրտեաններէ կազմուած խումբ մը սկսան տան ամէն անկիւնները, կարանինները, դարակները, ասխատակամածնցըն ու ցեղունները մանրազննին քննել։

Այս գործողութեան միջոցին թիկնապահը մեկնած էր, յանձնարարեղով որ ոճրագործը երեան ելլելուն պէս՝ մէկու մը միջոցաւ լուր դրկեն Երլարզ։

Ես անձամբ կուգամ Վեհափառ Սուլթանին տեղեկատուութիւնու ընելու, հաւասարեց նախարարը։

Թիկնապահը բասած էր նաև որ Վեհափառ Սուլթանը հըրամայած էր որ այս ոճիրը գաղտնի պահուի ու թերթերուն չազրդուի՝ մինչեւ որ ոճրագործը գանուի։

Երեք ժամուան մանրակրկիտ վնասատուքներէ ետքը խուզարկիչները ընկճուած դէմքով եկան յայտարարել թէ բան մը չին գատած . . . :

— Ուրեմն պէտք է եղրակացնել թէ ոճրագործը թուղթը զիսիին վրոյ զետեղելէն ետքը յաջողած է վախչի. ըստ հարցաքննիչ դաստաւորը։

Այս եղրակացութիւնը թէեւ շտա յուսահատական, բայց ամէնէն հաւանականն էր։

Մութը կոխած էր արդէն և ներկանները գործին անյաջողութենէն յուսաբեկ ու ու է պատասխանատուութենէ խուզաստիկու անչով մէկիկ մէկիկ կը մեկնէին, զանազան պատրակներ սահողծելով։

Նախ Բերայի կոռաւլարիչը թուղթը զնաց, ըսելով թէ իիստ կարեւոր գործեր ունէր։

Յետոց բժիշկը մեկնեցաւ իր գործը աւարտած յայտարարեղով։ Իրեն հետեւ եցաւ նաև հարցաքննիչ դատաւորը և հարփեապեաը։

Շէֆիք փաշա միայն, ճաշարանը, թիկնաթոռի մը մէջ
թաղուած էր գլխիկոր, տխուր խորհրդածութիւններու մէջ
մոլորած : Գիտէր որ Սուլթանը իրմէ միայն համար սիստի
պահանջէր ու միմիայն իր վրայ պիտի ծանրանար այս գոր-
ծին անյաջողութեան պատասխանատութիւնը : Այս յուսու-
հատական տրամադրութեան մէջ՝ Սալօմօն մօտեցաւ իրեն երբ
սենեակին մէջ առանձին մնացած էր :

— Փաշա Էֆէնտի, ըստ, կը աեսենք թէ չէի սիսա-
լած :

Նախարարը՝ երազկոտ՝ զլուխը վեր վերցուց,

— Ի՞նչ բանի մէջ չէք սիսալած :

— Երբ սատիկանատունը, հոս դալէ առաջ, ձեզի կ'ըսէի
թէ ոճրագործը տանը մէջն է :

— Բայց խուզարկութիւնը հակառակը ցոյց տուաւ, պա-
տասխանեց նախարարը անհամբեր :

— Խուզարկութիւնը, փաշա Էֆէնտի, ցոյց տուաւ միայն
թէ անկարող են թաքաստոցը գանելու . . . : Թուզթին դէպէին
ետքը այլևս կարելի չէ կասկած ունենալ ոճրագործին անը
գտնուելուն մասին :

— Բայց ո՞ւր պահուըստած է այդ շունչանորդի մարդը :

— Ատիկա երեւան պիտի հանենք ես և Ահմէտ Զավուշը,
պատասխանեց Հրեան ինքնավսահան շեշտով մը :

— Միթէ Ահմէտ Զավուշը, խուզարկիչներուն մէջ չէր
հարցուց նախարարը :

— Զէ՛, անիկա չուզեց մասնակցիլ, վստահ ըլլալով որ
այդ կերպ կատարուած խուզարկութիւն մը ոչ մէկ արդիւնք
սիստի տար :

— Ուրիմն կ'ուզէք դո՞ւք ալ փորձ մը կատարել . . .

— Եթէ Զեր Վաեմութիւնը հրաման տայ, պատասխանեց
Սալօմօն :

— Բայց ահշտաշտ հրաման կուտամ քանի որ այդքան

վստահօրէն կը խօսիս, գոչեց նախարարը, այս նոր յոյսին կառչելով, օ՞ն անմիջապէս գործի սկսեցէք:

— Ո՞չ հիմա, փաշա էֆէնտի, ըստ Հրեան հաստատ շեշտով:

— Ե՞րբ ուրեմն:

— Երբ ամենքը երթան և միմիայն ես ու Ահմէտ Զավուշ մնանք հոս:

— Բողոքովին առանձին, հարցուց փաշան դարմացած:

— Բնականաբար, լաւագոյն գործերը քիչ մարդով կը տեսնուին, մանաւանդ մեր պաշտօնին մէջ:

— Բայց այդ ոճրագործը շատ յանդուգն ու խիզախ մէկը կ'երեւայ կոր, նոյն խակ եթէ յաջողիք գտնել զինքը կրնայ գլխերնուղ փորձանք մը բերել...

— Մենք պատրաստ ենք մեր անձերը վտանգելու՝ գործին յաջողութեանը համար:

— Լա՛ւ, պատասխանեց նախարարը. աեսնեղով որ Հրեան կը պնդէր իր ըստածին վրայ, թող ձեր ուղածին պէս ըլլայ, ես հիմա ըստ այնմ պէտք եղած հրամանները կուտամ:

— Շատ չնորհակալ եմ, փաշա էֆէնտի:

— Եւ եթէ յաջողութեամբ գլուխ հանէք արս գործը, կը խստանամ փայլուն կերպով վարձարել:

— Աստուած կեանք տայ Զեր Վահութեան:

— Շուշան լնծի կանչէ քօմիսէր էֆէնտին:

Սալօմօն դուրս ելաւ նախարարին հրամանը կատարելու համար:

Քօմիսէրը գալուն պէս Շէֆիք փաշա ըստ.

— Ինձ նայէ՛, բոլոր մարդիկդ ժողվէ ու հեռացիր այս տունէն, քննութիւնը եղած լմնցած է ու ա՛լ այստեղ վնասուելիք բան մը չունինք. ոճրագործը յայսնի կը աեսնուի որ խոյս տուած է և ուրիշ տեղ հարկ է զինքը վնասուել:

— Իմ ալ կարծիքս այդ է, փութաց ըսել քօմիսէրը, որ շատ գոհ մնացած էր իրեն արուած հրամանէն:

— Քու կարծիքդ հարցնող չկայ պատասխանեց ոստիկառնութեան նախարարը, քեզ պատուէրներ կուտամ կոր անոնց ուշագրութիւն ըրէ :

— Գլխուս վրայ, փաշա էֆէնտի :

— Տանը մէջ միայն Սալօմօն էֆէնտին և Ահմէտ Զալուշը պիտի մնան, կը հասկնա՞ս :

— Այո՛, փաշա էֆէնտի, ըստ քօմիսէրը, յարգանքով բարե մը տալով :

— Հո՞ս է Ահմէտ Զալուշը :

— Այո՛, վարը դրան քով, մէկ քանի ոստիկաններու հետ կեցած է :

— Ուրեմն ըսէ իրեն որ չուտով հոս գայ :

Վայրկեան մը ետքը Ահմէտ Զալուշ ևս ներս մտաւ ճաշարահէն : Նախարարը անոր ալ յայտնեց իր պատուէրը : Յետոյ աւելցուց :

— Սալօմօն էֆէնտի կը կասկածի թէ ոճրագործը միշտ այս ասն մէջ ծածկուած կը մնայ և թէ դուն իր օժանդակութեամբը պիտի կրնաս երեւան հանել զինքը :

— Այդ կասկածը ինծի ալ յայտնեց ու ես ալ կատարելապէս համամիտ գանուեցայ իրեն :

— Ուրեմն սիրով կ'ընդունիս քեզի յանձնուած գործը :

— Մեր մեծերուն հրամանը միշտ սիրով կ'ընդունիմ և կը գործադրեմ, պատասխանեց Ահմէտ Զալուշ :

— Ասիկա բացառիկ կարեւորութիւն ունեցող բան մընէ, աւելցուց Շէֆիք փաշա, և եթէ կարենաք յաջողիւ միհամեծ վարձասարութիւններ կ'սպասեն ձեզի : Մեր Վեհափառ Սուլթանը իրատէ ըրած է որ ոճրագործը ապատճառ ձերբակալուի, ուստի մեր ամինուս պարտականութիւնն է որ իր կամքը կատարելու համար մեր ձեռքէն ամին եկածը ընենք :

— Այս մասին կրնաք բացարձակ վտահութիւն ունենալ մեր վրայ :

— Եթէ ոճրագործը գտնէք, ո՞չ թէ միայն դրամական

կարեւոր գումար մը պիտի ստանաք, այլ կը խոստանամնակ որ ստոիծանի բարձրացման ու պատուանշանի ալ պիտի արժանանաք:

Նախարարին այս վերջին խօսքերը շողացուցին Ահմէտ Զավուշի աչքերը որ խանդավառուած գոչեց.

— Սատուծոյ և Վեհափառ Սուլթանին չորհիւ՝ ինչպահ պիտի յաջողինք:

Քառորդ մը ետքը, նախարար, քօմիսէր, ոստիկան ու լրտես մեկնած էին ամենքն ալ և ատանը մէջ կը մնային երկու դիակները և Սալօմօն ու Ահմէտ Զավուշ: Այս երկուքը գետնայարկի ճաշարանը քաշուած՝ մոմ մը վառեցին, որովհետեւ մութը պատած էր ամէն կողմ և սկսան խօսակցիլ:

— Կարծեմ, ըստ Ահմէտ Զավուշ, մեր կարողութենէն վեր գործի մը մէջ մտանք:

— Ինչո՞ւ առաջին քայլէն կը յուսահատիս, պատասխանեց Հրեան, միթէ գուն ալ կատարելապէս համոզուած չե՞ս որ Շապան կամ ոճրագործը տնկարելի է որ կարող եղած ըլլայ փախչիլ:

— Այդ մասին բնաւ կասկած չունիմ . . .

— Ուրիմն միշտ հոս է . . .

— Այդ ալ կ'ընդունիմ, քանի որ մեր համոզումին բնական հետեւութիւնն է :

— Հիմա կը մնայ իր թաքսացը գտնել:

— Ահաւասիկ հոս է որ խնդիրը կը կնճռուի: Գիտես որ այսօր երկու անդամ այս տունը վերէն վար խուզարկուեցաւ և կարելի չեղաւ հետք մը գտնել: Պիտի առարկես որ խուզարկողները ճարպիկ չէին և թէ չեն կրցած լաւ զննել ամէն բան: Եւ սակայն այս պղտիկ տունը շատ ծակ ու ծուկ չունի, հետեւաբար խուզարկութիւնն ալ բացառիկ դժուարութիւններ չի ներկայացներ . . . այնպէս որ շիտակը հիմա քիչ մը կը կասկածիմ և կը մտածեմ թէ այդ մարդը հակառակ մեր ենթադրութեան կրցած է փախչիլ և կը զարմանամ որ

դուն այդքան հաստատամիտ կերպով կառչած կը մնաս քու
համոզումիւ վրայ:

— Այս', որովհետեւ ես ինծի յատուկ պատճառներ ունիմ
ասոր համար, պատասխանեց Հրեան խորամանկ դէմքով մը,
և երբոր դուն ալ իմանսս այդ պատճառները, ինծի չափ պի-
տի համոզումիս և վատահ պիտի ըլլաս թէ պիտի յաջողինք
մեր այս գժուար գործին մէջ:

— Ուրեմն ըսէ՛ տեսնենք քու պատճառներդ, գոչեց Ահ-
մէտ Զավուշ անհամբեր, ինչու ծածկեցիր մինչեւ հիմա . . .

— Որովհետեւ մինչեւ հիմա հարկ չկար զանոնք բացառ-
բելու և դուն գիտես որ ես միշտ խոյս կուտամ անհարկի
խօսքերէ:

— Իրաւունք ունիս, Սալօմօն էֆէնափ, շատ խօսողները
միշտ գործ տեսնողներ չեն:

— Մտիկ ըրէ՛ ուրեմն . . .

— Բոլոր ուշադրութիւնս քեզի նուիրած եմ:

— Գիտե՞ս թէ որքան ատենէ ի վեր էմմա կը բնակէր
այս տան մէջ:

— Կարծեմ մօտաւորապէս երկու տարիէ ի վեր . . .

— Իսկ իրմէ առաջ ո՞վ էին այս տան բնակիչները:

— Իրա՛ւ որ այս մասին որոշ տեղեկութիւն մը չունիմ.
գիտեմ միայն թէ այս տան մէջ բաներ մը անցած են ու տու-
նը պաշարուած ու խուղարկութիւն կատարուած է:

— Այս', ճիշդ կը յիշես ուրեմն: Արդ այս տան մէջ,
էմմայէն առաջ, Հայ յեղափոխականներ բնակած են ամբողջ
երեք տարի: Տունը վարձուած էր հեղենահպատակ. Քաթինա
անուն ծերունի կնոջ մը կողմէ, որ իրը թէ ամուրիներու-
սենեակներ վարձու կուտար: Արդ, իր բոլոր ամուրի վար-
ձականներ հայ յեղափոխականներ էին, որոնք իրենց կեղբանը
ըրած էին այսակ: Երբ ոստիկանութիւնը վերջապէս իմա-
ցաւ և այս տունը պաշարեց, իրենցմէ երեքը հոս կը գտնու-
էին, իսկ Քաթինա նոյն միջոցին դուրս ելած էր . . .: Ես ալ

կ լնիերանայի իրենց և ևս աչքովս տեսած էի երեք վարձականներուն հօն ըլլալը , որոնք տան երեսի վրայի սենեակին պատճամը նոսած էին և երբ մեր գայուսող տեսան՝ իսկոյն ներ քաշուեցան :

Ահաւասիկ հետաքրքրական պատմոթիւն մը զոր թէն լսած էի , բայց մանրամասնութիւնները չեի գիտեր :

— Այսօրուսն պէս , շարունակեց Հրեան , դուռը զարնելով չբացուեցաւ և ստիպուեցանք կրկին զայն բոնի բանալ , ինչ որ մեզ էիս ժամեն աւելի զբաղեցուց : Զմոռնամ ըսկու որ փողոցը , շրջականները , քովի սուներուն տանիքները ոստիկաններով լեցուած էին : Վերջապէս դուռը խորակեցինք և ներս մասնք . . . ամէն կողմ խուզարկեցինք . . . ո՞չ ոք կար : Երեք անձերը աններեւոյթ եղած էին . . .

— Զարմանալի՛ բան , գոչեց Ահմէտ Զավուշ , տարօրինակ , ուրեմն ճիշտ շայութաւան պէս :

— Սա տարբերութեամբ որ այսօր մէկ հոգի է աններեւոյթ եղողը . մինչդեռ այդ օրը երեք հոգի միասին էին . . .

— Ո և է հետք կտրելի չեղա՞ւ դանել :

— Ո՞չ , ի զո՞ւր տանը ամէն կողմը տակնուվրայ դարձուցինք , ի զո՞ւր տախտակամածներն ու ձեղունները քակիցինք , մեր բոլոր վիճաւառուքները արդիւնք մը չունեցան :

— Ոստիկանութիւնը ի՞նչ բացարութիւն տուաւ ասոր :

— Բոխն թէ մեր ապիրատութենէն օգտուելով՝ յեղափոխականները կրցած էին փախչիլ մեր աչքին տակ , ինչ որ ձշմարխա չէր և ո՞չ ալ կարելի , և որովհետեւ քանի մը օր ետքը ուրիշ շատ աւելի կարեւոր ինդիր մը՝ մէջանդ եկաւ որ ոստիկանութեան ամբողջ ուշաղբութիւնը գրաւեց , Տէրովիշ փողոցի այդ դէպքը մոռցուեցաւ բոլորովին : Բայց ևս չի մոռցած և միշտ կասկածով կը նայէի այս տան վրայ , նոյնիսկ երբ էմմայի պէս կէս աշխարհիկ կին մը եկաւ բնակիւու հօն :

— Եւ կասկածներդ անտեղի չէին՝ քանի որ հակառակ

այդ կնոջ սատիկանութեան հետ ունեցած յարաքերութիւններուն, զիտենք թէ միւնասին առեն յեղափոխականներու հետ ալ կապակցութիւններ ուներ :

— Եւ որուն հետեւանքով այս վարձանքը եկաւ զիւլիսն :

— Կուժը ջաւրին ճամբան կը կոտրի, պատափանեց Անմէտ Զավուշ վիթիսոփայարար :

— Խնդիրը այդ չէ : Այս առառու երբոր ոճրագործութեան գէտքը լուցի ու ոճրագործին անյայտացումը տևաց . իսկոն յիշեցի քանի մը տարի տռաջ պատահածը և առ եղբակացութեան հասայ թէ այս առանց մասնաւոր թաքսոց մը ունի զսր հաւանօրէն պատարասաւած են հնան բարեկանին հայ յեղափոխականները և որ ծանօթ էր Շապանի :

— Սյդ բաածդ շատ հաւանական կ'երեւայ , պատափանեց Անմէտ Զավուշ , և հիմա կը տեսնեմ որ իրաւունք ունիս եղեր այդքան անգելու քու ենթագրութեանդ վրայ :

— Խնդիրը այդ թաքսոցը գանկուն վրայ է :

— Հաւանօրէն գեանայարկը , շաևմարանին մէջ աեղ մը բլալու է , պէտք է մեր զննութիւնները հանկէ սկսինք :

— Բնդհակառակին , ըստ Սոլոմոն , ես վասահ ևմ որ վերի յարկն է , այն յարկը ուր կը գանուի էմմայի ննջարանը և գուցէ նոյնիսկ այդ ննջարանին մէջ . . . :

— Բայց ի՞նչ բանի վրայ կը հիմնես այդ ենթագրութիւնդ :

Ես ալ նախ այնպէս կը կարծէի որ թաքսոցը գեանայարկը պէտք է վնասուել , բայց զիտկին կուրծքին վրայ գրուած թուղթը բարպարվին գաղափարու փափաց : Յայսին է որ այդ թուղթը ոճրագործը գրած է , այս մասին ո և է տարակոյս չկայ և զրած է մեր հաս գանուած միջացին , այսինքն երբ տունը ստավկաններուլ ու լրաւոններով լեցուած էր : Արդ ինչպէս կ'ուզես որ այդ մարդը համարձակէր շաևմարանին վեր եղել , գեանայարկին անցնիլ ու երկրորդ յարկը երթալով թուղթը թողուր և ետ գառնար . միթէ այս կաստրեալ ձեւ

մարտիւն մը չպիսի՞ ըլլոր, կամ մահաւանդ կարելի՞ էր այսպէս բան մը երբ ասն մէջ այնքան բազմութիւն կար: Այդ թուղթի պարագան սրբէն ոճագործին կողմէ պարզ անուղարձութիւն մը, մեր քթին խնդալու պէս բան մըն է և եթէ իր անձին համար կատարեալ ապահովութիւն չունենար, այդովիափ անօդուտ յանդդնութիւն մը չպիտի փորձէր:

— Շտո իրաւունք ունիս, Սալօմօն էֆէնտի, պատասխանեց Ահմէտ Զավուշ անդի առաջ իր ընկերոջ իրաւոցի դիտողութիւններուն առջեւ: Այո՛, մեր քննութիւնը պէտք է վերէն սկսինք:

— Եւ եթէ կ'ուզես անմիջապէս գործի ձեռնարկնենք:

— Եթ պատրաստ եմ, ըստ Զավուշ ստքի ելլերով:

Երկուքը միասին յամբ քայլերով ճաշարանէն դուրս եկան ու սանդուխին մօտեցան: Հօն պահ մը կանգ առին ու ականջ դրին առնենելու համար թէ ո ե է շուկ կը լսուէ՞ր:

Ոչինչ. առնը խոր լուսութեան մէջ թաղուած էր:

Սկսան առափնաններէն վեր ելլել նոյն զգուշաւորութեամբ Ահմէտ Զավուշ առջեւէն կ'երթար բէվորվէրը ձեռքը բանած և Հրեան անոր կը հետեւէր վառած մոմով մը երբ վեր հասան՝ դարձեալ կանգ առին ու ականջ դրին:

— Զայն ցուն չկայ, ըստ Ահմէտ կամաց մը:

— Այո՛, կատարեալ լուսութիւն կը տիրէ, պատասխանեց Սալօմօն:

— Ո՞ր սենեակէն պիտի սկսինք մեր խուզարկութիւնը:

— Նոյն իսկ դիտելները գանուած սենեակէն... վսահն որ հո՞ն է գաղանիքի բանալին:

Այս կարձ խօսակցութենէն եաքը, երկու մարդեկը իրենց ստքերուն ծայրերուն վրայ կոխելով մօտեցան էմիմայի ննջարանին դրան ու կամաց մը բացին դայն:

Հօն ալ ո՛չ մէկ շուկ չէր լսուեր:

Դիտակները իրենց յաւիտենական քունը կը ննջէին լոիկ: Իրենց ահաքը մոմին դողդոջուն լսոյին տակ ահոելի էր և

երկու մարդիկը, թէև վարժուած այս ահասկ ահասարանին բռւ, սակայն թեթե սարսուռ մը ունեցան:

Սալօմօն իր ձեռքի մամը սեղանին վրայ դրաւ և ըստ:

— Ո՞չ ոք կայ մէջանեղ, ապահովաբար Շուպան իր թաքը բըստոցին մէջ կծկուած է:

— Թերեւս հասկցած է որ տանը մէջ մարդ կը գտնուի, դիտել առւաւ Զավուշը:

— Շատ հաւանական է . . . օ՞ն դործի սկսինք:

Երկու ընկերները մանրազնին քանութիւնէ մը ահցուցին ահնեակին պատերը, ասխտակամածը, խոչոր սւասկ մը, թիկնաթոռներն ու անկիւնը դրուած բազմոցը զար դժուարաւ կրցան աեղէն վերցնել: Ո՞չ մէկ կատկոծելի նչան կորող և զան դանել: Անկողնին դէմը և հնեակին: աջ կաղմը, զգեսան զէնի խոչոր դարան մը կար զայն բացին ու ահասն որիմմոցի պատկանող շրջազգեստներով, ճերմակնեղններով և ուրիշ կանացի առարկաներով լիցուած էր:

— Եյս դարանը ապահովաբար թաքստոցը չէ, ըստ Զավուշը ձեռքովը չօշափելով կախուած զգեսաները, սոււզե. Դու համար թէ աբդեօք մէկը պահուըստա՞ծ էր անսնց եռե:

— Եյս դարակին մէջինները արդէն ցերեկը երկու անգամ պարպեցին ու քննեցին, ըստ Սալօմօն:

— Ուրիմն երրորդ անգաւ յոդութիւն յանձն չառնենք:

— Միայն թէ բան մը մուցան ընելու . . .

— Ի՞նչ բան, հարցուց Զավուշը:

— Դարակը մէկ կողմ առնել ու պատը քննել:

— Եյդ ալ այժմ մնենք կը փորձենք . . .

Երկու ընկերները դարակին երկու կողմերէն բռնելով ջանացին զայն պատէն հեռացնել: Հակառակ որ երկուքն ալ կորոշի բազուկներ ունէն՝ չկրցան բթամասի մը չափ տեղէն խախտել դարակը:

— Բայց այս դարակը պատին վասկած է, գոչեց Զավուշը անկարելի է աեղէն շարժել:

— Ինծի ալ այնպէս կը թուի, պատասխանեց Հրեան,
զարմանալի՛ բան . . . :

— Քանի որ այսքան հաստատ կերպով պատին փակած
է, ուրեմն անոր ետև թաքսաց մը չի կրնար ըլլալ, եղրա-
կացուց Զավուշը:

Սալօմօն ճակատը չփեց մտածկոտ դէմքով մը :

— Ես այս դարակին չեմ հաւնիր կոր, մոլաաց քթին
տակէն :

— Ի՞նչ կ'ուղես որ ընենք . . . տապարով կոարտե՞նք . . .

— Ո՞չ, տակաւին անկէ առաջ ուրիշ ընելիք մը ունինք
հախ լաւ մը պարպենք մէջինները և ուշի ուշով քննենք :

— Բայց դուն քիչ մը առաջ ըսիր որ երկու անդամ ար-
դէն եղած է այդ գործողութիւնը եւ բան մը չեն տեսած
մէջը :

— Ի՞նչ որ ուրիշներ չեն տեսած՝ թերեւս մենք կարող
կըլլանք տեսնելու, վճռեց Սալօմօն .

Սեղանին վրայ կազի լամբար մը կար զոր վառեցին լոյս
տալու համար ու յետոյ սկսան մէկիկ մէկիկ դարակին մէջ
եղած բոլոր առարկաները պարպել : Այս գործողութիւնը քա-
ռորդ մը տեսեց ու վերջապէս դարակը բոլորովին դատար-
կուեցաւ :

Սալամօնը լամբարը սեղանին վրայէն առաւ ու բերաւ
դարակին մէջ՝ անոր ամէն կողմը լաւ մը լուսաւորելու հա-
համար : Մէկ քանի գամեր գամուած էին խորը, անշուշտ
զգեսաւողէններ կախելու համար, թէև գարակը ասոր համար
կիսարութ փայտեր ունէր վերէն կախուած և որուն վրայ
դրուած էին բոլոր շրջազգեռաները : Սալամօն յիշեց թէ այդ
գամերէն ո և է առարկայ կախուած չէր :

— Արդեօք ուրիշ բանի մը կը ծառայեն այս գամերը,
հարցուց ինքնիրեն :

Եւ սկսաւ մէկիկ մէկիկ քննել զանոնք :

Յանկարծ տեսաւ որ գամին մէկը կ'երերար . ուղեց քա-

չել հանել, սակայն տեսաւ որ գամը կը դիմաղրէր, այն աւ տեն ուժով մը կոխեց վրան ու գամը մինչև զլուխը միլլրձ ուեցաւ փայտին մէջ և ահա՛ թռամլայի պատուհանի մը պէս դարակին խորքը վար իջաւ ու կէս քառակուսի մէղը խոշոր թեամբ ծակ մը երեան եղաւ:

— Գամա՞նք, գոչեց Սալօմօն միւնոյն ատեն ես ևս ընկըրկելով, որովհետեւ կը կասկածէր թէ յանկարծ մէկը գուրս պիտի ցատքէր հոնկէ կամ հրազէն մը պարսէր վրան:

Եւ սակայն ո՛չ մարդ երեւցաւ և ո՛չ ալ հրազէն պարպուեցաւ:

Ահմէտ Զավուշ անկերկիւղ մօտեցաւ ծակին ու զլուխը մէջը խօթեց.

— Զգուշացի՛ր, գոչեց Հրեան իր ընկերոջ:

— Մի՛ վախնար բան մը չկայ պատասխանեց միւսը, միշտ զլուխը վար հակած:

Վայրկիան մը այսպէս մնալէ կաքը զլուխը վեր առաւ:

— Հոր մէ այս և ո՛չ թէ թաքսաց մը, ըստ:

Հո՞ր մը, գոչեց Հրեան զարմացած:

— Այս, եկուր դուն ալ նայէ՛:

Սալօմօն զգուշութեամբ մօտեցաւ ծակին, զլուխը ծոեց և ինքն ալ ուշադրութեամբ ոկսաւ գննել: Յետոյ կանթեղ մը բերին, չուանին կապեցին և իջեցուցին ծակին մէջ, կամաց կամաց:

Երկու ընկերները կանթեղին լոյսով նշմարեցին որ ծակին պատերուն մէկ կողմը դուրծ ցցուած խոշոր գամեր կային որոնք անշուշտ կը ծառայէին վար իջնել կամ վեր եղելու համար

Յուշիկ յուշիկ կանթեղը վար իջեցուցին մենչեւ որ յատակը գետին դպաւ:

— Որքա՞ն ալ խորունկ է եղեր, գոչեց Ահմէտ Զավուշ:

— Հիմա չուանը վեր քաշենք ու տեսնենք թէ քանի անգուն է խորութիւնը, ըստ Սալօմօն:

Սառուղեցին որ հսրը տասը կանգունի չափ խորութիւն
ունէք :

— Ուրեմն մինչև ներքնայարկի շտեմարանը կը հանի
վճռեց Հրեան :

— Բայց մէջը մարդ չկայ, դիտել տուաւ Զավուշը, մեր
զիւտը բանի մը չպիտի ծառայէ, ոչ ալ կրնայ բույշարել թէ
ո՞ւսկից փախած և կամ ո՞ւր պահուըտած է ոճրագործը :

— Որոշ բան մը ըսելու համար պէտք է նաև մինչեւ
խորն իջևել ու լաւ մը քննել ծակը, ըսաւ Հրեան :

— Ասիկա գիւրին է, պատասխանեց Զավուշը, դուքս
ցցուած գամիրն արդէն իրրեւ սանդուխ ծառայելու համար
հոն դրուած են . . . ես անմիջապէս վար կ'իջնեմ . . .

Եւ Ահմէտ Զավուշ իսկոյն գործը խօսքին միացուց ու
ծակին մէջ մասաւ, ոտքը գնելով առաջին գամին վրայ :

Քանի մը վայրկեան ետքը արդէն հասած էր յատակը :

— Հաղիւ շարժելու տեղ կայ այստեղ, պուաց վարէն
իր ընկերոջ որ վերը գլուխը ծակէն կանած հե ի հե կը հե-
տեւէր թուրք ոստիկանին :

— Կեցի՛ք կանթեղը վար իջնենեմ, պատասխանեց Ահ-
մօմօն :

Երբ լոյար հասաւ վար Ահմէտ Զավուշ իր շուրջը սկսաւ
դառնալ, աչքը չորս կողմ պտացնելով :

Յանկարծ աղաղակ մը արձակեց .

— Ի՞նչ կայ. ի՞նչ տեսար, գոչեց Սալօմօն որ միշտ գլու-
խը հակած իր ընկերոջ գործողութիւններուն կը հետեւէր :

— Ցած ներքնուզի մը կայ այստեղ որ բաւական երկար
կը թուի :

— Կը կասկածէի կոր ատոր, ըսաւ Հրեան . . . հիմա ահա
լուծուեցաւ գաղտնիքը :

— Մտնե՞մ մէջը և երթամ մինչեւ ծայրը . . . թէւ քիչ
մը դժուած է, որովհետեւ կարելի չէ ոտքի վրայ կենալ մէջը
այլ պէտք է չորս ոտքի վրայ առաջ երթալ . . .

Սալօմօն քիչ մը մտածեց և յետոյ ըստւ :

— Զէ՛, մի մտներ ներքնուղիին մէջ՝ ալ վեր ելիր որ
մեր ընկլիքին վրայ խորհրդակցինք :

Քանի մը վայրկեան ետքը, երբ Ահմէտ Զավուշ դարձաւ
Հրեային քովը, երկուքը մէկ դարակէն գուրս եղան և եղան
սենեակին մէջտեղը :

— Ներքնուղիին մէջ մտնելը խոհեմութիւն չէ, ըստ
Հրեան, գուցէ Շապան հոն պահուըտած է և կրնայ ըելովէ-
րի հարուածով մը քեզ գետին փոել . . . :

— Ուրիմն ի՞նչ պէտք է ընենք. գործը այսչափ յաջող-
ցընելէ ետքը չենք կրնար կանգ առնել :

— Սյդ ներքնուղիին հաւանօրէն ուրոշ մօտակայ տուն
մը կը տանի՝ ուր անշուշտ ծածկուած ըլլալու է ոճրագործը
առանձին և կամ մէկ քանի ընկերներու հետ, եթէ այդ համ-
բով զինքը հետապնդէնք կամ այն է որ մեզ ալ պիտի ըս-
պաննէ ներքնուղիէն գուրս չեղած և կամ պիտի թողու փախ-
չի . . . լաւագոյն է որ նախ մեր զգուշական միջոցները ձեռք
առնենք ու անկէ ետքը լրջօրէն գործի սկսինք : Սյդ մարդը
իր եղած տեղը անշուշտ ինքզինք ապահովութեան մէջ կը
կարծէ և հետեւաբար տեղէն չպիտի շարժի . . . :

— Ես կը նախընտրէի անմիջապէս մեր սկսած գործին
մինչեւ ծայրը երթալ, պատասխանեց. Ահմէտ Զավուշ, որ
թէեւ Հրեային խորտմանկութիւնը չունէր սակայն չափաղանց
յանդուգն էր. մանաւանդ երբ ո և է վտանգ մը տեսնէր իր
առջեւ :

— Զէ՛, ըստւ Սալօմօն վճռաբար, գործը մինչեւ հոս բե-
րելէ ետքը անխելքութիւն է անխոհեմութեամբ մը զայն վը-
տանգել . . . դուն առ այժմ հոս սպասէ՛ և ես երթամ նախա-
րարը տեսնեմ, անոր պատմեմ մեր գիւտը և յետոյ տեսնենք
թէ ի՞նչ կ'ընենք :

— Կա՛ւ, թո՛ղ քու ըսածիդ պէս ըլլայ, դուն ինչ աւելի
փորձառու և խորամանկ ես . . . :

Հրեան խոկոյն մեկնեցաւ, կառք մը բոնեց ու նախ գնաց սասիկանասառւն, ուր իրեն ըստն թէ փաշա էֆէնտին պալատ գացած էր: Անմիջապէս Երլարզ քշկլ առւաւ կառքը և հոն հանելուն՝ Շէֆիք փաշան վնառեց: Նախարարը Հրեային գալուստը իմանալուն պէս գուշակեց թէ խիստ կարեւոր բան մը անցած րլարու է և փոթաց անոր քով:

Սալօմօն յաղթական գոհունակութեամբ մը մանրամասն-օրէն պատմեց իրենց երեւան հանած թաքստոցն ու ներքնա-փոր ճամբան:

— Կեցե՞ք, գոչեց փաշան խանդավառուած, ձեզ խոս-ասցուած մրցանակին հիմակուընէ արժանացաք . . .

Եւ վաղեց գնաց այս մեծ լուրը հազորդելու Սուլթանին, որ նորանար մտատանջութիւններու մատնուած էր յեղափո-խականներու ձեռքով գործուած այս նոր սպանութեան լուրը առնելէն ի վեր:

Գեանափոր ճամբուն յայտնութիւնը սոսկալի սպաւորու-թիւն մը գործեց բանաւորին վրայ: Իր մզձաւանջներէն մէկը եղած էր, երկար ատենէ ի վեր գեանափոր ճամբանները. միշտ կ'երեւակայէր թէ իր թշնամինները կ'աշխատէին գետնափոր ճամբայ մը բանալով Երլարզին մօանենոլ և զան օդը հանել և այս հաւանակութենէն խուսափելու համար յաճախ պալատին շրջականները անօգուտ պեզումներ կատարել կուտար ո և է պատրուակներով:

Երբ Շէֆիք փաշայի բերնէն իմացաւ եղելութիւնը սաս-ափել յուղուեցաւ և իր հին երկիւալները վերանորոգուեցան.

— Գեանափոր ճամբայ, բայց այդ մարդիկը ամէն բան ընկու կարող են ուրեմն, գոչեց գողաճար ճայնով մը, գու-ցէ այս միջոցիս դէպի Երլարզ ալ գեանստփոր ճամբայ մը բա-ցած՝ կամ բանալու վրայ են և դուն աեղեկութիւն չունիս:

— Վեհափառ աէք, այդ մասին կընաք վասահ ըլլալ թէ, կմիշնաց նախարարը, երբեք կարելի չէ այդպիսի բան մը փորձել:

— Երբ քեղի պէս ոստիկանութեան նախարար մը կոյ պաշտօնի վրայ, ամէն բան կարելի է փորձել յաջողութեամբ և անպատճ :

— Բայց, Վեհափառ Տէր, ձեր վստահութիւնն է որ զիս այդ պաշտօնին գլուխը կը պահէ . . .

Ապա-իւլ-Համիտ իր բարկութիւնն այսպէս նախարարին գլուխը թափելէ ետքը, մէկէն հանդարտեցաւ և ըստ :

— Ի՞նչ պիտի ընենք հիմա . . .

— Ինչ որ Զեր Վեհափառութիւնը հրամայէ, իր որոշումը իմանալու համար է որ պարտք համարեցի խկոյն եղեղութիւնը հազորդել :

— Թո՛ղ անմիջապէս խուզարկեն այդ գեանափորը և տեսնեն թէ ո՛ւր կը յանգի, նոյնիսկ եթէ ասոր համար մարդկային կեանքեր ալ զոհելու պէտք ըլլայ . . .

— Զերդ Վեհափառութեան կամքը խկոյն պիտի կատարուի, պատասխանեց նախարարը ակնածանքով խորարնելով :

— Ոճրագործը այս գիշեր պէտք է որ ձերբակալուած ըլլայ, շարունակեց Ապա-իւլ-Համիտ :

— Հիմա որ այդ գետնափորը երեւան ելաւ՝ այդ ձերբակալումը կրնանք արդէն կատարուած համարիլ :

— Յետոյ այս եղեղութիւնը երբեք պէտք չէ որ իմացուի . . . լսուելու չէ թէ գետնափոր ճամբաներ կը շինուին եղեր Պոլսոյ մէջ, յեղափոխական ծրագիրներու յաջողութեան համար, կը հասկնա՞ս :

— Սրդէն այս գործին շուրջը կատարեալ գաղանապահութիւն պահած ենք մինչև հիմա և ատլագբական տեսչութիւն ալ լուր տրուեցաւ որ բացարձակապէս սրգիկեն թերթերուն այս կրկնակ ոճիրներուն վրայ ո և է ակնարկութիւն ընել :

— Իսկ գալով այդ տունին, խկոյն տանտէրը գտնելու

և պահանջելու է որ իր տունը անմիջապէս ծախէ իմ պալատականներէս մէկուն՝ վճարելով իր ուղած զինը :

Այս պատուէրներն ընդունելէ ևտքը՝ նախարարը վերադառն Սալօմօնի քով :

— Օ՞ն, ճամբայ եղինք, ըստու, ժամանակ չունինք կորսընցնելիք :

Երբ Բերա հասան նախ գացին Կալաթա - Սարայի ոստիկանատունն և ոստիկաններ ու մէկ քանի պաշտօնեաներ միամին առնելով եկան Տէրվիշ փողոցի տունը :

Ահմէտ Զավուշ ճաշարանը բազմոցին վրայ երկնցած կը քնանար, երբ դրան զսնգակին ձայնը լսելով փութաց դուռը բանալու :

— Բացակայութեանս միջոցին ու և է դէպք պատահեցած, հարցուց Հրեան իր ընկերոջ :

— Ոչինչ, պատասխանեց Զավուշը :

— Շուտ մեր քննութեանս սկսինք, հրամայեց նախարարը, Վեհափառ Սուլթանը անհամբեր կը սպասէ մեր կատարելիք խուզարկութեան արդիւնքին . . . ուր է տեսնենք այդ համբաւաւոր ծակը զոր երեւան համեր էք . . . :

Ամբողջ խումբը, որ 10-12 հոգիէ կը բաղկանար, Սալօմօնի առաջնորդութեամբ վեր ելու ու մտաւ Էմմայի նընշասնեակը :

Հրեան խորհրդաւոր գարակին փեղկը բացաւ, լամբարը ներս մացուց և ըստու փաշային որ իր եամւ կեցած էր.

— Ահաւասիկ ծակը :

Շէֆիք փաշա մօսեցաւ և հետաքրքրութեամբ զննեց այդ բացուածքը :

— Օ՞ն, ըստու յետոյ, գործի սկսինք :

— Ի՞նչ է ձեր հրամանը, փաշա էֆէնաի, հարցուց Ահմէտ Զավուշ :

— Պէտք է անմիջապէս ստուգել թէ ո՞ւր կը յանգի այս

ճամբան : Թո՞ղ մէկ քանի հոգի մտնեն մէջը և միւսներն ող հոռ սպասեն իւ հարիվն օգնութեան փութալու համար :

Փաշային այս հիմամնը պէտք է ըսկ որ խանդավառութեամբ ընդունուեցաւ : Ո՞չ ոք կը համարձակիր , ի բաց առեալ Ահմէտ Զավուշէն , այդ խորհրդաւոր ու արկածակից ուղեւորութիւնը ընկլու :

— Օ՞ն , գոչեց աւելի համայողական ձայնով մը , վար իջողները թո՞ղ առաջ անցնին :

Ո՞չ ոք իր տեղին չարժեցաւ : Ահմէտ Զավուշ ինքն աղ անկիւն մը քաշուած էր դիտմամբ ու կենդանուաեան նշան ցոյց չէր տար : Ի վերջոյ քօմիսէր մը ծակին մօսեցաւ , զըլուխը մէջը ծռեց , չորս բոլորը զննեց և ըստաւ .

Բայց փաշա էֆէնափի ի՞նչպէս կարելի է ասոր մէջ մանել . շաս խորունկ կ'երեւայ կոր . . .

— Մէջը մտնելը շատ դիւրին է , պատասխանեց Սալօմօն , որպէսակ ցցուած գամեր կան պատին վրայ , որոնք իբրեւ ասափճան կը ծառայեն :

— Եթէ այդքան դիւրին է , դուն անդամ մը իջիր մէջը որպէսպի ճամբան սորվինք , ըստ քօմիսէրը :

— Ի՞նչպէս , գոչեց նախարարը , մէկը չկա՞յ որ ոիրա ընէ վար իջնելու . . . Ո՞ւր է Ահմէտ Զավուշը :

— Հոս եմ , փաշա էֆէնափի , ըստ Ահմէտ իր կեցած անկիւնէն մէջտեղ ելլելով :

— Դո՞ւն ալ կը վախնաս կոր . . . Բայց կործնիմ անդամ մը իջեր ես . . .

— Ես պատրաստ եմ կրկին իջնելու . . . ու եթէ ուրիշներ չեն ուղեր հետեւվլ ինձի , ի՞նչ ընենք , առանձին կ'երթամ :

— Կ'այցե՛ս Ահմէտ Զավուշ , այս վայրկեանիս ասափճանդ բարձրացած է , ըստ Շէֆիք փաշա :

Ահմէտ առաջ անցաւ ու անալլայլ մաստ ծակին մէջ , ուր բոպէ մը ետքը անյայտ եղաւ :

Քօմիսէրը քաջալերուած՝ գոչեց .

- Ես ալ կ'իջնեմ կոր, ու մօտեցաւ բացաւածքն :
— Մենք ալ կուգանք, ըսին երկու ոստիկաններ :
— Կարծեմ չորս հոգին արդէն բաւական է դիտել տուաւ
Հրեան :

Ահմէտ Զավուշ արդէն յատակը հասած ու գեանափորին
մէջ մտած էր, իւր ծունկերուն վրայ եկած ու զլուխը ծուած
կամաց կամաց կը յառաջանար խոր խաւարի մէջ : Քօմիսէրը
կը հետեւէր իրեն ու որուն ետեւէն կուգային երկու ոստի-
կանները :

- Երեսուն քայլի չախ այսպէս առաջ դացին :
Յանկարծ Ահմէտ Զավուշ գոչեց .
— Ճամբան փակուեցա՞ւ :
— Ուրեմն գեանափորին ծայրը հասանք, պատասխանեց
քօմիսէրը :

Ահմէտ Զավուշ գրպանէն մոմի կտոր մը հանեց ու լուց-
կիով մը վառեց զայն :

Երկու քառակուսի մէզը տարածութեամբ և երկու մէզը
բարձութեամբ տեղ կը գտնուէին :

Չորս մարդիկը ուաքի կանգնեցան և Զավուշը սկսաւ շուր-
ջը քննել .

— Ահաւասիկ դուռ մը ըստու, ճախ կողմը ցոյց տալով :
Սրդարե երկաթեայ հաստատուն դուռ մը կար հազիւ
կէս մէզը լայնքով ու մէկ մէզը բարձրութեամբ :

— Շունչանորդի, ըստ քօմիսէրը զայն քննելով, դրա-
մարկղի դուռ կը նմանի . . .

— Դժբախտութիւնը այն է որ կղպուած ու մեր քով
բանալի չկայ, աւելցուց Ահմէտ :

— Բայց այստեղ կափուլ մը կայ, ըստ ոստիկաններէն
մէկը իր ուաքին տակը ցոյց տալով :

Զավուշը իր մոմը մօտեցուց ոստիկաններին մասնանիշ ը-
րած կողմը :

— Այո՛, հաստատեց, ճիշտ է ըստածդ . փորձենք նախ
այդ կափուլը վերցնել :

Փոքրիկ քառակուսի կափուլ մըն էր, որուն երկու կողմերը երկաթեայ օղակներ կային :

Երկու ոստիկաններ այդ օղակներէն բռնելով վեր վերցուցիո կափուլը :

Ահմէտ Զավուշ, որուն ձեռքը կը գտնուէր մոմը, մօտեցաւ ծակին ու լոյսը իջեցուց մէջը :

— Փոքրիկ նկուղ մըն է, գոչեց, պոմպաներով լեռուն . . .

Հազիւ թէ «պոմպա» բառը արտասանած էր երեք մարդիկը սոսկումի աղաղակ մը բարձրացուցին :

— Մի վախնաք, ըստ Զավուշը խնդալով, այս պոմպաները ինքնին չեն պայթիր . . .

— Բայց կրնայ ըլայ որ դիպուածով մոմը ձեռքէդի ինայ, դիտել տուաւ քօմիսէրը :

— Դարձեալ վտանգ չկայ, այս ձեւ պոմպաները միայն նետուելով կը պայթին, պատասխանեց Ահմէտ Զավուշ որ երկու տարիէ ի վեր բաւական ծանօթացաց էր տեսակ տեսակ պոմպաներու հետ :

Յեաոյ շառնակեց .

— Պէտք է որ անգամ մը այս նկուղը մանեմ ու լաւ մը քննեմ. առ անկիւնը մնտուկի պէս բան մը կը տեսնեմ կոր . . .

Եւ իօսքը գործին միացնելով իսկոյն ցատքեց նկուղին մէջ, որ հազիւ մէկ մարդաչափ խորաւթիւն ունէր :

— Սյս որքա՞ն պոմպա, այս որքա՞ն պոմպա, մրմուաց ինքնիրեն, դիտելով իրարու վրայ կուտակուած գումաերը, ամբողջ Պոլիսը օդը հանելու չափ բան կայ այստեղ . . . Բայց ինչպէս մեր քթին տակ յաջողեր են բոլոր ասմաք հոս փոխադրելու . . .

Սյս խորհրդածութիւնները ընելով հանդերձ՝ մօտեցաւ անկիւնը դրուած երկաթեայ սնառուկին ու կափարիչը վեր առաւ : Մնտուկը պրառնինկներով լիցած էր :

— Ամբողջ զինարան մը , մրմռաց նորէն Զավուշը , շիտակը այսօր պարապ չանցուցինք . . . միայն թէ ամէնէն գըլ-իւառոր չկրցանք ձեռք ձգել . . . իմմայի սպաննիչը , բայց համբերութիւն , կարծեմ իր հետքերուն վրան ենք այլես :

Զավուշը շարունակեց իր խուզարկութիւնը , բայց ուրիշ բան չկրցաւ երեւան հանել նկուղին մէջ :

Վերադարձաւ ծակին մօս , ուրկէ զինքը վեր քաշեցին իր ընկերները և կափուլը դարձեալ դրին իր տեղը :

— Հիմա ի՞նչ պիտի ընենք , ըստ քօմիսէրը Ահմէտի , երբ այս վերջինը դուրս եղաւ նկուղէն :

— Միակ բան մը ունինք ընելիք :

— Ի՞նչ բան :

— Այս երկաթեայ դուռը բանալ և մեր ճամբան շարուկել . . .

— Բայց այդ ըստածդ այնքան դիւրիս գործ չէ . քանի որ բանալի չունինք , դիտել տուաւ քօմիսէրը :

Ահմէտ Զավուշ պահ մը մտածեց և յետոյ ըստւ .

— Պէտք է վերադառնալ և հարկ եղած գործիքները բերել դուռը խորտակելու համար :

— Այո' , միակ միջոցը այդ է , վճռեց քօմիսէրը որ պատրուակ մը կը վիճառէր այդ գետնափորէն դուրս ելելու :

— Ուրեմն դուն երկու ոստիկաններուն հետ վերադարձիր ու շուտով եկուր , ես հոս կը մնամ :

— Հո՞ս կը մնաս , ինչո՞ւ հտմար :

— Ի՞նչ հարկ երթուղարձի նեղութիւնը կրելու՝ քանի որ դարձեալ հոս պիտի գամ . . . ասկէ զատ քովս երկաթ կեռ մը ունիմ մինչեւ ձեր գտլը պիտի փորձեմ անով դուռը բանալ , գուցէ կը յաջողիմ . . .

Քօմիսէրը և երկու ոստիկանները ետեէ եաւ մտան ցած փակուղին մէջ ու աներեսոյթ եղան :

Հաղիւ թէ անոնք հեռացած էին՝ երբ Ահմէտ Զավուշ

գրպանին մէջ վիճառեց այն երկաթ գործիքը որով կը յուսարդ դուռը բանալ և մօտեցաւ կղպանքին:

Յանկարծ կանդ առաւ:

Իրեն այնպէս կը թուէր թէ դրան ետեւ շնկոց մը կար:

Ուշադրութիւնը կրկնապատկեց, ականջը երկաթեայ դը-
րան դրաւ և շունչը բռնելով սկսաւ մտիկ ընել:

— Այո, չէր սիսալած՝ դրան միւս կողմը երկու հոգի կը խօսակցէին, Զայները հեաղհետէ կը մօտենային ու աւելի ո-
րոշ կը լսուէին . . .

— Պարապ յանդգնութիւն մըն է ընելիքդ, կ'ըսէր մին,
ճիշդ թուղթը դիակին վրայ գնելուդ կը նմանի որ ո և է ո-
գուստ մը չունենալէ զատ, պատճառ եղաւ որ նորանոր քն-
նութիւններ տեղի ունենան:

— Որոնք սակայն արդիւնք մը չունեցան, պատասխանեց
միւս ձայնը:

— Ինչէ՞ն գիտես . . .

— Քանի որ դարակին մէջի ծակը չեն գտած:

— Նոյն իսկ վստահ չես չշտած ըլլալուն մասին:

— Եթէ գուած ըլլային՝ արդէն մինչև հոս հասած ու դու-
ռը խորտակելու ձեռնարկած կ'ըլլային . . . գուն ինձի ըսէ՛
միայն թէ վստա՞հ ես որ Շէֆիք փաշա հիմա կրկին հոս վերա-
դարձած է ոստիկաններով:

Բայց, այո՛, աչքովս տեսայ երբոր կալաթա-Սարայէն
կուգար Սալօմօնին հետ կառքին մէջ բաղմած:

— Ուրեմն պիտի գործադրեմ միտքս դրածս և տունն օ-
դը պիտի հանեմն նկուղին մէջ պահուած պոմպաներսվ . . .

— Բայց ինչո՞ւ այդպիտի վտանգաւոր գործ մը տեսնել
որուն մասին մեղի հրահանդ չէ տրուած: Մենք մեր պաշտօ-
նը լիուլի և յաջողութեամբ գլուխ հանեցինք, ալ ուրիշ բան
չի մնար մեղի ընելիք այլ եթէ տեղերնիս վերադառնալ:

— Ոչ ես այս գործը պիտի տեսնամ պատասխանառ-
ւութիւնը վրաս առնելով, գոչեց միւս ձայնը:

Ահմէտ Զավուշ կը զգար որ երկու մարդիկը ճիշդ դրան
եռեւ կեցած էին :

— Քու այդ արարքովդ միանգամ ընդ միշտ փձացու-
ցած պիտի ըլլաս թէ՛ պոմպաներն և թէ մեր այս թաքստոցն
որ դուցէ տակաւին շատ ծառայութիւններ կրնայ մատուցա-
նել մնդի :

Պահ մը լոռութիւն ափեց : Զավուշը հակառակ իր պա-
ղարիւնութեան և արիութեան յուղումէն կը դողդղար :

— Եթէ դււոք բանան, կը մասածէր, բէլորդէրս վրանին
պարագելէ ուրիշ միջոց չունիմ, եթէ ո՛չ անոնք զիս պիտի ըս-
պաննեն ապահովաբար . . .

Նոյն միջոցին ձայները շարունակեցին :

— Իրաւո՞նք ունիս, կ'ըսէր մին, իրա՛ւ է որ ոստիկա-
նութեան նախարարը և իր մարդիկը կրնամ օդը հանել, բայց
միւս կողմէ մեր այս գետնափորը երեւան պիտի ելլէ, ինչպէս
հաւ ինամով հոս բերուած ու պահուած պօմպաները . . . այո՛
իրաւո՞նք ունիս, խոհեմութիւնը լաւագոյն է :

— Կեցցե՞ս, Շապան, ըստ միւսը, օ՞ն ետ դառնանք :

— Զէ՛ . պօմպայի ծրագրեն հրաժարեցայ, բայց կ'ուզեմ
երթալ նայիլ թէ այդ տան մէջ ի՞նչ կանցնի կը դառնայ և
թէ Շէֆիք փաշա ինչո՞ւ, համար աճապարանքով վերադար-
ձած է հոս :

— Բաս իս այդ ալ անխոհեմութիւն մըն է :

— Կ'ուզեմ որ սիրաս հանգստանայ և վասահ ըլլամ թէ
մեր գետնափոր ճամբան երեւան չէ ելած . . .

— Լա՛ւ, դուքսը բաց և անդամ մը քննութիւն կատարէ :

Հազիւ թէ այս խօսքերը լսած է՞՛ Ահմէտ Զավուշ բա-
նալիի մը դրան կղզանքին մէջ մանելը զգաց : Բնազդաբար
ետեւ քաշուեցան ու կրնակը ողատին տուաւ բէլորդէրը ձեռքը
բանած :

Դրան միւս կողմը չնկոց մը լսելուն պէս՝ մոմը մարած
էր արդէն և խոր խաւար կը ափեցը շուրջը :

Երկաթեայ դուռը բացուեցաւ յանկարծ խուլ ձայն մը հանեղով և մասամբ ծածկելով Զավուշը որ ճիշդ պրան թեւին ետեւ կեցած էր, թէեւ վստահ չէր թէ դուռը դէպ ի նկան թէ դէպի դուրս պիտի բացուէր :

Երկու մարդ կամաց կամաց յառաջացան . Առաջինին ձնոքը լապտեր մը կար որ մէկ կողմէն միայն լոյս կուտար, այնպէս որ Ահմէտ Զավուշ կատարեալ մթութեան մէջ կը մրնար առ այժմ, բայց երբ մարդիկը դառնային՝ անխուսափեալիօրէն պիտի տեսնուէր :

Ոստիկանը իր եղած տեղէն նշմարեց որ երկուքն ալ ձեռքերնին բէվովէր ունէին :

Ինք, եղած տեղէն, անշուշտ կրնար զանոնք մէկիկ մէկիկ գետին ասպարել, սակայն վարանեցաւ :

— Միշտ մեր ձեռքին մէջն եմ մասածեց :

Երկու մարդիկը առանց շուրջերնին նայելու յառաջացան դէպ ի ներքնուղին ու գլուխնին ծուկով անոր մէջ մտան :

— Եթէ միւս կողմէն հիմա մեր մարդիկը վար իջնեն, մտածեն Զավուշը, բաւական «Թօհափ» անսարան մը պիտի ըլլայ . . .

Յետոյ յանկարծ մտածեց .

— Բայց այս մարդիկը կրնան հիմա ետ դառնալ ու այն ատեն ապահովաբար պիտի տեսնեն զիս ու պէտք պիտի ըլլայ որ մէկիկ մէկիկ սպաննեմ զիրենք . . . բայց լաւագոյն է ողջ ձեռք ձգել զիրենք . . . վստահ եմ որ նախարարը շատ դժգոհ պիտի մնայ եթէ միայն իրենց գիտիները ձեռք անցնէ գուցէ նայնիսկ գատապարաէ զիս զիրենք սպաննած ըլլալու համար, ինք որ անոնց հարցաքննութիւններէն այնքան բաներ իմանալ կը յուսայ . . . չէ՛, չէ՛, պաղարիւնով գործ անենք :

Բոպէ մը մտածեց, յետոյ յանկարծ որոշումը առւաւ .

— Եթէ զիրենք չպիտի զարնեմ, ա՛լ հոս չեմ կրնար կի-

Նալ, ըստու ինքնին, որո հետու այն ատեն իրենք զիս կ'ըս-
պաննեն, ուրեմն ուրիշ տեղ մը պահուլախմ... .

Եւ Զալուշը մտաւ այն դռնին ներս զոր երկու մարդիկը
սաց թողած էին :

կուցկի մը վասեց արագ ակնարկ մը նկալու համար
ուղղված:

Բաւական մեծկակ ջրամբար մըն էր գանուած վայրը ու բռւն մէջտեղը ելնարան դրուած էր. խակոյն դէպի այդ ելնարանը ուղղուեցաւ ու վեր ելաւ:

Վերը կազի լամբարով մը լուսաւորուած էս :

Խանոսոցի մը մէջ կը գտնուեր :

— Հիմա ամէն բան լուսաբանուեցաւ, ըստ ինքնին, գեանափորք շինուած է այս երիտ առևները իրարու հետ հազորդակցութեան մէջ դնելու համար . . . շատակը խելացի գործ առևներ են, բայց որքան ճարպիկութեամբ կլրցիր են բանալ այս ներքնուղին՝ առանց կատկած յարուցանելու . . .

իր շուրջը լուս մը զննեց, յիսոյ ականջ դրաւ.

— Արդեօք տանը մէջ ուրիշ մարդ կայ մտածեց, այն
տաեն կրսայ գլխուս փորձանք մը դալ, ուստի շատ զգու-
չութեամբ պէտք է վարուիլ . . . ամէն պարագայի մէջ հոս
երկար տաեն չեմ կրնար մնալ, երկու մարդիկը մէկ վայր-
կանէն միւսը կրնան վերադառնալ . . . կամաց մը դուրս ել-
լինք այս խոհանողէն . . .

Ահմէտ Զավուշ ստքին ծայրերուն վրայ կոխելով բէվու-
վէրը միցա աջ ձեռքը բռնած՝ դուրս եղաւ խոհանոցէն:

Քօմիսէրը և երկու ոստիկանները ոստիկանութեանն նաւաբար ծէֆիք փաշայի մանրամասնօրէն պատմած էին գետնափորին մէջ անցած դարձածը ու բաղմաթիւ պօմպաներ գանու իլը նկուղի մը մէջ :

Այս լուրը սարսափեցուցած էր նախարարը :

— Ժամ առաջ այդ երկաթիքունքու խորապես և գործը վերջացնելու է, վճռած էր :

Իսկոյն հարկ եղած գործիքները ճարեցին, բայց այդ գործողութիւնը կէս ժամու չափ աեւեց :

Վերջապէս քօմիսէրը, ստափկանապետ մը, չորս ստափկան ու նոյնինքն Սալօմօն գարակին ծակէն ծամբայ եղան : Ահմէտ Չավուշի քոլ գալու համար :

Ալ ամէսուն վախը փարաւած էր և հիմա կը փռւթային ամենքն ալ մասնակցի գործին՝ յաջողութենէն բաժին ունենալու համար, այնպէս որ այս անգամ նախարարը ստիպուեցաւ միջամտել և արգիլել ամէն անոնք որոնք գեանափորը մտնել կ'ուզէին :

Եէֆիք փաշա տենդային անհամբերութեամբ մը կ'երթար կուգար սենեակին մէջ, սպասելով այդ գործողութիւններու վճռական արգիւնքին :

Փոքրիկ խումբը որ, ինչպէս ըսինք . եօթը հոգիէ կը բազկանար, քօմիսէրին առաջնորդութեամբ իջան նորէն վար և հասան յատակը մէկիկ մէկիկ :

Քօմիսէրը որ անգամ մը անցած ըլլալով այդ ճամբէն միւսներուն վրայ առաւելութիւն մը ունէր՝ նախ և առաջ ինք մտաւ գեանափոր ուղղին մէջ, իրեն հետեւեցան երկան ստափկանները և անոնցմէ ետքը խումբին միւս անձերը :

Երբ հասաւ այն փոքրիկ քառակուսին ուր կը գտնուէր երկաթեայ բաց դուռը, զարմացական աղաղակ մը արձակեց :

Ահմէտ Չավուշ հմն չէր . . .

Միւս մարդիկը հետզհետէ հասան և երբ տեսան թէ իրաւցինէ ստափկանը անյայա եղած էր՝ իրենք ալ չկրցան իրենց զարմանքն ու ապշութիւնը զսպել :

— Արդեօք յաջողեցա՞ւ դուռը բանալ և միւս կողմ անց նիլ, ըսաւ քօմիսէրը :

— Բայց այն ատեն պէտք չունէր դուռը կրկին գոցելու, դիտել տուաւ Սալօմօն որ չէր կրնար մեկնել այս տարօրինակ իրողութիւնը :

— Դուռը քննեցին և տեսան որ միւս կողմէն կղպուած էր :

— Արդեօք կասկածելի ձայն մը լսեց ու նկուղին մէջ պահուլտեցաւ ըսաւ քօմիսէրը :

— Բայց այն ատեն կափուլը ինչպէ՞ս իր վրայէն գոցեց, առարկեց Հրեան իրաւացի կերպով :

Սյունանդերձ խղձի հանդարատութեան համար ուղեցին կափուլը վերցնել ու անդամ մը քննել նկուղը :

Եղի գործողութիւնը քառորդ ժամ մը տեւեց ու ո և է արդիւնք չտուաւ :

— Մէկ բացատրութիւն մը կարելի է տալ. ըսաւ այն ատեն Սալօմօն, խօսքը քօմիսէրին ուղելելով. կ'երեւայ թէ ձեր մեկնելէն անմիջապէս ետքը այդ դուռը բացուած է միւս կողմը գտնուող մէկու մը կամ մէկ քանի հոգիի կողմէ՝ ուրո՞ք այստեղ առանձին գտնելով Ահմէտ Զալուշը, զայն հաւանօրէն սպաննած ու դիակը հետերնին տանելով դուռը կըրկին կղպած են . . .

Արդարեւ Հրեային տուած այս մեկնոնթիւնը միակ ճշմարտամանն էր :

— Խեղձ Ահմէտ, հառաչեց Սալօմօն, իր յանդկնութեան և անխսահեմութեան զոհ գացած է, եթէ փոխանակ հոս առանձին մնալու և դուռը բանալ ջանալու ձեզի հետ վերադարձած ըլլար, ապահովաբար այս փորձանքը չպիտի գար զլիսո՞ն . . .

— Ես ուղեցի որ մեզի հետ գայ, բայց ինք յամառեցաւ, պատասխանեց քօմիսէրը :

Ամենուն վրայ սրտաբեկութիւն մը տիրած էր և մէջերնէն մէկ քանին կը զղջային այնքա՞ն թեթեօրէն առաջ նետուելուն ու այդ վտանգաւոր արշաւանքին մասնակցելնուն համար :

Սալօմօն որ թէեւ շատ նրբամիտ , բայց նաև շատ վեհերոտ էր , մտածկոտ եւեւոյթ մը առաւ :

— Ի՞նչ պիտի ընենք հիմա , ըստ տիսուր դէմքով մը ոստիկանապետին որ տակաւին խօսքի չէր խառնուած :

— Ի՞նչ ընելիքնիս որոշ է , պատասխանեց այս վերջինը . դուռը բանալու համար եկանք՝ հետեաբար զայն պիտի բաննք . . .

— Եւ եթէ յանկարծ զինեալ խումբ մը դէմերնիս եղայ , ըստ Հրեան գողահար ձայնով մը :

— Անոնց հետ պիտի կռուինք . . .

— Այդ մարդիկը այժմ հասկցած են անշուշտ որ իրենց թաքսաոցը երեան ելած է , շարունակեց Սալօմօն հետեաբար միջացներ ձեռք առած են ինքզինքնին պաշտպանելու համար . . . արդեօք լաւագոյն չըլլա՞ր նոր օժանդակներ առնելու մեջի հետ , դուռը խորտակելու դործողութեան սկսելէ առաջ :

— Բայց ո՞ւր պիտի կեցնես նոր օժանդակները , հազիւ շարժելու անդ ունինք հոս , դիտել տուաւ ոստիկանապետը :

Սրդարեւ եօթը հոգին դժուարաւ կեցած էին այս նեղ քառակուսիին մէջ : Ոստիկանապետ որ կորովի ու արիւասիրտ մարդ մըն էր , ձայնը բարձրացուց :

— Օ՞ն , ըստ իր մարդոց , ժամանակ չկորսնցնենք , ոկահցէք կղպանքը խորտակել :

Ոստիկաններն առաջ անցան , խոշոր մուրճ մը և սրածայր մեծ բեւեռներ բերած էին միասին : Բեւեռներէն մին կղպանքին ծակը խօթեցին և սկսան ուժգին զարնել մուրճով : Խոր լոռութեան մէջ մուրճին ձայնն ահեղ ու չարաշուք կերպով կը թնդար :

Սալօմօն գետնափորի բացուածքին մէջ կծկտած էր՝ վըտանգի առաջին նշանին կծիկը դնելու համար :

Քսան վայրկեանի չափ տեւեց կղպանքը խորտակելու դործուղոթիւնը : Վերջապէս դուռը տեղի տուաւ :

— Զգութիւն, հրամայեց սատիկանապետը, թողէք որ
նախ ես ներս մտնեմ ու տեսնեմ թէ ի՞նչ կայ...
Ու բէվոլվէրը ձեռքին մէջ, կամաց կամաց յառաջացաւ
մինչ իր ետեւէն սատիկան մը, ձեռքը լազարեր մը բռնած, կը
հետեւէր :

Ինչպէս ընթերցողները արդէն գիտեն, պարագ ջրամբար
մըն էր դրան ետեւ գտնուած տեղը :

Սատիկանապետը տեսաւ որ ո՛չ ոք կար շուրջը :

— Ահաւասիկ ջրամբարին ծակը, ըստ ինքնիրեն, աչ-
քերը դէպ ի վեր յառած. միայն թէ դոցուած է... ենարանի
մը պէտք պիտի ունենանք կափսւլը մէկ կողմ առնելու հա-
մար... դարձեալ ժամանակի կորուստ :

Արդարեւ ուրիշ ճար չկար : Սատիկանապետը իր մարդոց
մին զրկեց ելնարան մը բերելու համար ու ի՞նք սիկառէթ մը
վառելով սպասեց :

Մէկիկ մէկիկ ամենքն ալ հաւաքուած էին ջրամբարին
մէջը : Սալօմօն տեսնելով որ անմիջական վաւանդ մը չսպառ-
նար, ինքն ալ եկած միացած էր սատիկանապետին :

— Կարծեմ գործին վերջը բերինք, ըստ գոնունակ դէմ-
քով :

— Շատ կը կասկածիմ, պատասխանեց սատիկանապետ :

— Ի՞նչու համար...

Կամ այն է որ այդ մարդիկը մեզ դիմադրելու գո-
րութիւն չունին՝ ու այն ատեն թողած փախած ըլլալու են,
որով մեր այս աշխատութիւնը բանի մը չպիտի ծառայէ, եւ
կամ ինքդինքնին բաւական զօրաւոր զգալով մեզի պիտի դի-
մադրեն ու այն ատեն չենք գիտեր թէ ի՞նչ կրնայ պատահիլ :

— Եթէ դիմադրելու միտք ունենային արդէն պիտի
փորձէին ատիկա... .

— Ո՞վ գիտէ, քիչ մը ետքը միայն պիտի կրնանք հաս-
կընալ, պատասխանեց սատիկանապետը մտածկու երեւոյ-
թով մը :

Վերջապէս եղեարանը բերուեցաւ և ոստիկաններէն մին վրան շուլուելով հասաւ ջրամբարին ծակը փակող կափուլին մօս և յաջողեցաւ զայն մէկ կողմ առնել :

— Հիմա ի՞նչ պէտք է ընեմ, ըսաւ ոստիկանը, Խօսքը իր մեծաւորին ուղղելով :

Ծակէն ներս մաիր ու անգամ մը շուրջդ քննէ, պատասխանեց այս վերջինը :

Ոստիկանը հնաղանդեցաւ ու վեր եղաւ : Ռոպէ մը ետքը ծակէն վար պոռաց :

— Խոհանոց մըն է այս տեղը և ոչ ոք . . .

Խօսքը չէ աւարտած երբ հրագէնի պայթիւն մը լըսուեցաւ վերէն . Ոստիկանը աղաղակ մը արձակեց : Երկրորդ ու երրորդ պայթիւններ ալ լսուեցան ու ոստիկանը տապալեցաւ գետին . . .

Ջրամբարին մէջ ամենքը սարսափահար իրարու կը նայէին, իրենց հղած տեղը գամուած և առանց կարենալ բառ մը արտասանելու . . .

Ոստիկանապետը յուղուած ձայնով մը պոռաց .

— Վատեն՛ր, աւազակնե՛ր, ոճրագործնե՛ր, եթէ կը համարձակիք դէմ առ դէմ եկէք կուռւելու . . .

Այս նախատինքները անսպատասխանի մնացին :

Քանի մը վայրկեաններ սահեցան խոր լուռթեան մէջ : Ի վերջոյ ոստիկանապետը ըսաւ .

— Զենք կրնար մինչեւ ետքը այստեղ անշարժ մնալ . . .

— Իրաւունք ունիս, մոլոտաց Սալօմօն, տեղերնիս դառնանք . . .

— Տեղերնի՞ս դառնանք, գոչեց ոստիկանապետը բարկութեամբ, առանց մեր ընկերներուն վրէժը լուծելու . . . միթէ կարելի՞ս բան է :

— Բայց ի՞նչ կ'ուզէք ընել . . .

— Հալածել այդ ոճրագործները, պատասխանեց ոստիկանապետը վճռական ձայնով մը :

- Ելնարանի ճամբով քովերնին երթալով . . .
- Բնականաբար՝ քանի որ ուրիշ ճամբայ չկայ :
- Բայց այս պատահածէն ետքը ո՞վ կը համարձակի վեր եղել, ըստ Սալօմօն դողահար ճայնով մը :
- Աստիկանապետը չպատասխանեց : Իր մորդոց գարձաւ և ըստ :
- Զեր մէջէն ո՞վ կ'ուզէ երթալ վեր ու Ահմէտ Զավուշն ու Փօլիս Ալիի Վրէժը լուծել . . .
- Մշ ոք տեղէն շարժեցաւ կամ բառ մը արտասանեց :
- Մէկը չկա՞յ վեր եղելու սիրտ ընող, գոչեց կրկին :
- Դարձեալ լուռմիւն :

— Լու ուրեմն, ես կ'երթամ կոր ըստ հազարապետը և բէվովէրը ձեռքը բոնած բարձրացաւ ելնարանէն վեր .

Ամենքը իրենց աեզզը արձանացած՝ խորին անձկութեամբ մը աչքերով կը հետեւէին իրենց մեծաւորին որ անազայլ պաղարիւնութեամբ մը, կամաց կամաց ոտքը աստիճաններուն վրայ կը դնէր :

— Իրածը պարզապէս յիմարութիւն է, մրմռաց Սալօմօն քօմիսէրին, որ իր քով կեցած էր :

— Մանսուանդ որ անօգուտ անձնազոհութիւն մը պիտի ըլլայ, պատասխանեց միւսը :

Աստիկանապետը վեր հասնելուն՝ խոհեմութեամբ գլուխը ծակէն դուրս երկնցուց, շուրջը դիտեց և ճամբան շարունակով ծակէն դուրս ելաւ ու աներեւոյթ եղաւ :

Ջրամբարին մէջ, ամէնքը ականջ դրած կը սպասէին հրազէնի աղետալի պայթումին :

Մէկ քանի վայրկեան այս սոսկալի անձկութիւնը տեւեց, սակայն ո՛չ մէկ ձայն չէր լսուեր վերէն : Վերջապէս սոստիկանապետը երեւցաւ ծակին բերանը և ըստ :

— Բացի խեղճ Ալիի գետին փոռւած դիակէն ուրիշ մարդ չկայ այսակեղ . . .

— Իսկ Ահամէտ Զավո՞ւշը, հարցուց քօմիսէրը ելնարանին
մօտենալով :

— Անոր հետքը չեմ տեսնար . . .

Քօմիսէրը յամբաբար ինքն ալ սկսաւ վեր եղել: Եր օրիւ-
նակը քաջալերեց վարը մնացող սստիկանները :

— Մենք ալ գա՞նք, հարցուց իրենցմէ՛ մին:

— Հրարմեցէ՛ք, պատասխանեց սստիկաննապետին հեղ-
նական ձայնը :

Քանի մը վայրկեան ետքը ջրամբարին մէջ միայն Սալո-
մօնը մնացած էր :

Փոքրիկ խումբը խոհանոցին մէջ մանրազնին քննութիւն
մը կատարելէ ետքը, ստուգեց թէ ո՛չ ոք կար այնաեղ ծած-
կուած :

— Հիմա, ըստ սստիկաննապետը, մեր քննութիւնն ա-
ռաջ տանինք: Թո՛ղ սստիկաններէն մէկը հօս մնայ և հսկէ,
իսկ միւսները հետս դան:

Խոհանոցին դուռը բանալով մասս բակն որուն աջ կողմը
կը գանուէր սենեակ մը, իսկ ձախ կողմը վերի յարկն առ-
ռաջնորդող սանդուխը:

Ոստիկաննապետը, միշտ բէլորվէրը ձեռքը բռնած մօտե-
ցաւ սենեակին ու կամաց մը դուռը բացաւ: Այդ սենեակն
ալ մարդ չկար:

— Ուրեմն վեր եղենք, վճռեց սստիկաննապետը:

Սուաջին ու երկրորդ յարկին սենեակներն ալ ուշի ուշով
խուզարկուեցան, ինչպէս նաև վերնայարկը: Տանը մէջ ոչ ոք
մնացած էր . . .

— Վստահ էի որ այդ մարտիկը պիտի փախչէին, ըստ
սստիկաննապետը, մեր բոլոր աշխատութիւնը բանի մը չի ծա-
ռայեց:

— Բայց գոնէ գաղանիքը լուծեցինք և հասկցանք թէ
ոճրագործը ինչպէս կարողացած էր տանը մէջէն անցայտ ըլ-
լալ, պատասխանեց քօմիսէրը:

— Այս՝ բայց այդ բանը հասկնալու համար չեր արժեր
երկու նոր զոհեր տալ . . .

Յետոյ մէկէն գոչեց .

— Բայց ի՞նչ եղած է Ահմէտ Զավուշ . . .

— Ապահովաբար զինքն ալ մնացուցած են ոստիկան Ա-
լիք պէս . . . :

— Իսկ դիա՞կը . . . ո՞ւր է դիակը, տանը ամէն ծակն
ու ծուկն խուզարկեցինք և իր հետքը չգտանդ, ի՞նչ կըսես
ասոր . . .

Քօմիտէրը բոսէ մը լուռ մնաց, յետոյ ըստու:

— Իրա՛ւ որ այդ բանը անբացատրելի է . . . այս մարդիկը
խենթ չէին որ իրնց փախած միջոցին դիակը միասին տա-
նէին . . .

— Ահա կէտ մը որ ինձի շա՛տ տարօրինակ ու անբա-
ցատրելի կը թուի, պատասխանեց ոստիկանապետը :

Իրա՛ւ ալ Ահմէտ Զավուշին պարագան դժուար էր մնել-
նել և իր անցայտացումը գաղանիք մը կը մնար :

— Ինչ որ է ա՛լ գործ մը չունինք հաս, եղրակացուց ոս-
տիկանապետը. թո՛ղ մեր մարդիկը այսուեղ մնան և մենք եր-
թանք մեր քննութեան արդիւնքը հաղորդենք նախարար
փաշային, որ անշուշտ անհամբերութեամբ կը սպասէ :

Սրդարեւ երբոր Շէֆիք փաշայի քով վերադարձան այս
վերջինը շտահ յուղուած վիճակ մը ունէր: Պայտական թիկ-
նապահ մը իր քով կը սպասէր տեղեկութիւններ առնելու և
զանոնք Սուլթանին հաղորդելու համար: Գեանին տակէն
բայցուած ճամբան, ոռումբերով ու զէնքերով լիցուն նկուզը,
կատարուած սպանութիւնները, բոլոր այս դէպերը սարսափ
սփռած էին Եւլուզի մէջ :

— Ի՞նչ լուր, բռնեցիք ոճրագործները, հարցուց նա-
խարար փաշան ոստիկանապետը տեսնելուն պէս:

— Ո՛չ, փաշա էֆէնտի, պատասխանեց այս վերջինը

կտրուկ ձայնով մը , ոճրագործները փախցուցինք բայց իրենց գաղտնիքը երեւան հանեցինք վերջապէս :

— Քանի՞ փարա կ'ընէ այդ գաղտնիքը , մեզի ոճրագործները պէտք էին , բո՛ւն գաղտնիքը անոնց քովին էր , գոչեց նախարարը դժգոհ դէմքով մը :

Յետոյ ամբողջ անցուղարձը մանրամասնօրէն պատմել առւալ :

Այս ամէնուն մէջ կէտ մը կար որ անբացատրելի կը մը նար , այն է՝ Ահմէտ Զալիուշի անյայտացումը :

— Այդ մարդը եթէ սպաննած էին պէտք էր որ դիակը գտնուէր , ինչպէս մէջանզն էր ոստիկան Սլիի դիակը . իսկ եթէ ողջ էր պէտք էր որ երեւան ելէր , արամաբանեց ստիկանութեան նախարարը :

Ոչ ոք կրնար յատակ կարծիք մը յայտնել այս մասին :

Սալօմօն՝ մանաւանդ՝ խոր մտածումի մէջ թաղուած՝ կը ջանար լուծել այս հանդոյցը :

Գ. 1. Ա Բ Կ Խ Ե Թ Բ.

Ն Ա Ր Յ Ա Յ Ց Տ Ե Ո Ւ Թ Ի Ւ Ն Ե Ր

Արտ-իւլ-Համիտ երբ իր զրկած սպալատականին միջոցաւ Տէրվիշ փողոցի դէպէերուն նոր մանրամասնութիւնները լոեց իր մտատանջութիւնն ու հոգեկան տագնապը ա'կ աւելի սառկացան :

Իր առաջին մտածումը եղաւ այդ երկու տուներն ալ

ծախու տոնել ու և է պալատականի մը անունով և ըստ այնմ հրամայեց որ իսկոյն արդ բնակարաններուն տէրերը գտնեն ու առանց պահանջուած գինը նկատողութիւն առնելու անմիջապէս փոխանցման գործողութիւնը կատարեն։ Իր մեծագոյն ջանքն էր ինդիրը խեղդել ու մանաւանդ ծածուկ պահել գեանափոր անցքին ու պոմպայով լեցուն նկուղին պարագաները։ Կը վախնար որ ատոնց յայտնութիւնը գէշ օրինակ մը կ'ըլլար ուրիշներուն՝ որոնք այդպիսի իրողութիւնէ մը քաջալերուած կրնային աւելի յանդուզն ծրագիրներ երկնել . . .

Բոնաւորը որ Երլարզի պօմպային դէպքէն ետքը ալ սկըսած էր կարծել թէ իր դէմ եզած շարժումը գոնէ Պոլսէն հեռացած էր։ ու այս համոզումին չնորհիւ իր հանգստութիւնը գտած էր քիչ մը, որովհետեւ իր կեանքին դէմ անմիջական սպառնալիքն էր որ դինքը կը սարսափեցնէր ամէնէն աւելի, հիմա նորէն կ'ինար իր մզձաւանջային սարսափներուն մէջ։ Իրեն այնպէս կը թուէր թէ, Երլարզի շուրջը, ամէն կող մէ գեանափոր ճամբաներ բացուելու վրայ էին, մինչեւ պալատին տակը հասնելու և իր կեանքին դէմ դաւելու նպատակով։

Մանաւանդ ոճրագործներուն չձեռքակալութիւն իր վախը կը սաստկացնէր։

Ի զո՞ւր պալատականները կը ջանային դինքը հանդարտեցնել, դիտել ատլով որ այդ գեանափորը նոր բան մը չէր, թէ տարիներէ ի վեր գոյութիւն ունեցած կը թուէր, թէ թուրք յեղափսականներու գործը չէր այլ Հայերու և թէ պոմպաները գանուած ըլլալով՝ ա՛լ վախ չկար որ այդ մարդիկը կրնային նորանոր ահարենկութիւններու և մահափորձներու ձեռնարկել։

— Ինչէն դիտէք թէ ուրիշ տուներու մէջ նմանօրինակ նկուղներ չկան պոմպայով ու աինամիթով լեցուած, կը գոչքը զայրագին, իր մարդոց երեսին, ամէն անզամ որ դէպք մը կը պատահի կամ պոմպա կը գտնուի, «այս վերջինն է»

կը այստարարէք և ահա դարձեալ յեղափոխական գործեր տեսվի կ'ունենան, նորանոր պոմպաներ կը գտնուին . . .

Բոնաւորը որ իր գերազրգիռ վիճակին մէջ ամէնէն տարօրինակ ու այսնդակ գաղափարները կը յղանար, ուզեց ամբողջ Պոլսոյ տուներուն նկուղները, հորերը, ջրամբարները և ներքնայարկերը մանրազնին խուզարկութենէ մը անցընել առալ:

Այս ծայրայեղ ու անգործադրելի գաղափարը, որ ասպանազներու մատնած էր պալատականները, թերեւս իրաւցնէ փորձուէր՝ եթէ նոր դէպք մը վրայ չհասնէր ու զայն մոռացութեան մէջ չժաղէր:

Մեր պատմած դէպքերէն երկու օր ետքը. կէս օրուան մօտ Ահմէտ Զավուշ յանկարծ երեւցաւ Զապթիէ պաշտօնատունը:

Իր երեւումը ընդհանուր զարմանք և ապշութիւն յառաջ բերաւ: Ամէնքն ա'լ յոյսերնին կտրած էին իրմէ և կը կտրծէին որ փորձանքի մը հանդիպած էր, որուն ի՞նչ ըլլալը սակայն կարող չէին գուշակել:

Հաղիւ թէ ոտքը պաշտօնատունէն ներս դրած՝ իր ծանօթները զինքը չըջապատեցին հազարումէկ հարցումներ ընելով միաբերան:

Բան մը չիմ կրնար ըսել, պատասխանեց ամէնուն ալ վճռական շեշտավ մը պէտք է նախ փաշա էֆէնախն տեսնեմ:

Եւ իսկոյն քայլերը ուղղեց նախարարին սրահը:

Շէֆիք փաշու Զավուշը տեսնելուն պէս տեղէն ցատկեց.

— Ի՞նչ, դո՞ւն ևս Ահմէտ Զավուշ, գոչեց զարմացկոտ դէմքով մը:

— Այո՛, փաշա էֆէնախ, ծառանիդէ, պատասխանեց միւսը հանդարաօրէն:

— Միթէ անդիի աշխարհէն կուգաս . . .

— Գրեթէ, պատասխանեց Ահմէտ Զավուշ թեթեւ ժը պիտով մը:

— Ի՞նչ կը նշանակէ այդ անյայտացումդ տեսնենք :

— Եթէ կը ներէք, փաշա էֆէնափ, եղելութիւնը սկիզբէն մանրամամնաբար պատմեմ, որպէսզի կարենաք անոր ամբողջ կարեւորութիւնը ըմբռնել :

Նախ մէկ բառով ըսէ՛ թէ ոճրագործները ձեռք անցնելու յոյս կայ . . .

— Զիրենք գրեթէ արդէն ձերբակալուած կրնանք հահամարիլ, պատասխանեց Ահմէտ Զավուշ պաղարիւնութեամբ :

Այս հաւասարութիւն վրայ փաշան ուրախութեան աղաղակ մը արձակեց :

— Ի՞նչ կ'ըսես, Ահմէտ Զավուշ, գոչեց կ'երաղե՞ս թէ լիջօրէն կը խօսիս :

— Միթէ ներելի՞ է որ Զեր վսեմութեան հետ թեթևորէն խօսիմ :

— Բայց ի՞նչ կեցեր ես ուրեմն, քանի որ անոնց հետքը դտած ես :

— Փաշա էֆէնափ, խնդրեցի ձենէ որ նախ հաճիք ամբողջ պատմութիւնս լսել, ըսաւ Զավուշը աղաչաւոր կերպով դարձեալ նոյն խնդիրքս կը կրկնեմ և միեւնոյն ժամանակ Զեր վսեմութեան կը հաւասարեմ որ այդ մարդիկը, հիմա կամ երկու օր ետքը, միշտ մեր ձեռքին մէջն են :

— Եթէ այդպէս է խօսէ՛ ուրեմն ու մանրամասնօրէն պատմէ՛ ամէն բան :

— Դիտէք որ անցած գիշեր երբ երկաթեայ դուռը բանալու համար գործիք վնասուել գացին ընկերներս, ես առանձին մնացի գետնափորին մէջ :

— Այո՛, այո՛, դիտեմ այդ պարագան և երբ անոնք վերադարձան՝ դուն անյայտ եղած էիր :

— Ծատ ճիշտ է . . . հազիւ թէ անոնք հեռացած էին երկաթեայ դուռը բացուեցաւ, երկու հոգի ներս մտան և դէպի գետնափոր անցքը ուզուեցան : Այդ միջոցին տեսայ որ որ անկարելի էր եղած տեղս մնալ, որովհետեւ կրցած էի ինք-

զինքս ծածկել, բայց երբոր վերադառնային անպատճառ զիսպիտի տեսնէին։ Ուստի բաց մնացած դռնէն ներս մտայ և ճամբաս շարունակելով հասայ միւս տան ջրամբարը, ուրկէ բարձրացայ խոհանոց և անկէ ալ գացի կծկտեցայ գետնայրկի սենեակին մէջ գտնուած դարակ մը որ պատին մէջ չինուած էր։

«Քառորդ մը կամ քսան վայրկեան ետքը լսեցի որ երկու մարդիկը սենեակ մտան և սկսան իրարու հետ խօսակցիլ։

«Իրենց կատարած խուզարկութենէն հասկցած էին որ գաղտնի անցքը երևան ելած էր, որովհետեւ նշմարած էին թէ դարակին ծակը բաց էր։

«Երկու մարդիկը, որոնց մին բո՛ւն խոկ էմման սպաննող Շապան էր, բաւական խորհրդակցեցան։

«Մին կ'ուղէր անմիջապէս թողուլ երթալ տունէն, մինչդեռ միւսը կը պնդէր որ հարկ էր հոն սպասել տակաւին, դիմադրութիւն մը փորձել և միայն վերջին վայրկեանին, երբ ա՛լ կացութիւնը յուսահատական դառնար, խոյս ապէ։ Այս կարծիքը ունեցողը Շապանն էր։ Վերջապէս իր խօսքը քալեցուց և երկու մարդիկը որոշեցին երթալ խոհանոցը սպասել, հսկելու համար պատահելիք դէպքերուն վրայ։

«Նոյն միջոցին՝ վստահ ըլլալով որ տան մէջ այդ երկուքն զատ ուրիշ մարդ չկար, որոշեցի թաքստոցէս դուրս ելել և զանոնք հետապնդել, ըէվոլվէրը ձեռքս բռնած։

«Եկայ մինչեւ սենեակին դրան ետե՞ւ հոն պահ մը սպասեցի ականջ դնելով։ Յանկարծ խոհանոցին մէջ հրադէնի մէկ քանի պայթումներ լսուեցան ու անմիջապէս ետքը անսայ որ երկու մարդիկը դուրս խուժեցին հոնկէ, դէպ ի փողոցին դուռը վազեցին, զայն բացին ու դուրս նեսուեցան . . .

— Ինչո՞ւ նոյն վայրկեանին ըէվոլվէրդ չքաշեցիր, ըստ նախարարը յանդիմական շեշտով մը։

— Նախ մէկէն ի մէկ մութին մէջ չկրցայ որոշապէս տեսնել թէ վազողները որո՞նք էին . . . յետոյ այդ ամէնը այն-

քա՞ն արագ տեղի ունեցաւ որ ժամանակ չկար դուռը բանալու, նշան առնելու և կրակ ընկու... .

— Ուրիմն այսպէս փախան գացին...

Կը խնդրեմ, չորհ ըրէք, փաշա էֆէնտի, որ պատմովինս աւարտեմ:

— Շուտ ուրեմն, խօսէ տեսնենք, ըստ Շէփիք փաշանհամբեր:

— Հազիւ թէ տան դուռը գոցուած էր, երբ ևս ալ դուրս նետուեցայ սենեակէն ու փողոցին դուռը բանալով դուրս ելայ, դուք ետեւէս գոցեցի ու միւնոյն ատեն աեսայ որ երկու մարդիկը փողոցին աջ կողմը դարձած էին ու արագ արագ կը քալէին:

Փողոցը այդ ժամուն բոլորովին ամայի էր, ո՛չ անցորդ կար, ո՛չ տափկան. չէի կրնար առանձին այդ մարդիկը ձեր բակալել, որոնց երկուքն ալ զինուած էին, անշուշա մահը աչքելոնին առած: Ուստի որոշեցի զիրենք ծածկաբար հետապնդել մինչև որ ձերբակալելու յարմար առիթը ներկայանար:

— Ու այսպէս իրենց հետքը կորսնցուցիր, ընդմիջեց նախարարը զրդուուած:

— Բայց, փաշա էֆէնտի, նախապէս Զեր Վանմութեան ըսի թէ այդ մարդիկը իրենց ընկերներով մեր ձեռքին մէջն են այլիս, պատասխանեց Ահմէտ Զավուշ, ուստի չեմ կրնար իրենց հետքը կորսնցուցած ըլլալ:

— Այո՛, այո՛, իրաւունք ունիս, այդ պարագան մոռցայ... լո՛ւ, շարունակէ տեսնենք պատմութիւնդ:

— Անընդհատ ու արագ արագ քալելով այդ մարդիկը դէպ ի Թօփհանէ իջան, կողմակի փողոցներէ անցնելով... որպէսնուե փողոցները առային էին՝ ևս կրնայի դիւրաւ իրենց հետեւի չառ հեռուէն, առանց կասկած յարուցանելու: Վեր չապէս Թօփհանէի հրապարակը հասան, ուր պահ մը կինալով չապէս Թօփհանէի հրապարակը ըրբին: Վայրիհան մը իրարու հետ կարծ խորհրդակցութիւն մըրբին: Վայրիհան մը փախցայ որ իրարմէ կը բաժնուին ու հակառակ ուզգութեամբ

ճամբաներէ կ'երթան , որով մէկը կրնայ հետապնդումէս խուսափիլ : Բայց բարեբախտաբար այնպէս չեղաւ ու երկուքը միասին դէպ ի աջ դարձան ու թրամվէյի ճամբով Գարաքէօյ ուզուեցան :

«Միշտ զզուշութիւնը ձեռքէ չձգելով՝ հետևեցայ իրենց և աեսայ որ Օթէլի մը դրան առջև կանգ տոխն : Ժամանակը ուշ ըլլալով դուռը գոցուած էր արդէն և սարփուեցան մէկ քանի անգամ ուժգին դանգակը զարնել : Վերջապէս դուռը բացուեցաւ և երկու մարդիկը ներս մտան . . .

— Կրնայիր այն ատեն իսկոյն Վօյլօտայի պահականոցը երթալ , քանի մը ոստիկան առնել հետդ և վերադառնալով զիրենք ձերբակալել . . . այդ չափն ալ չմտացիր , բայց Ոստիկանութեան Նախարարը խիստ դէմքով մը :

— Անմիջապէս Զեր Վուեմութեան ըստած գազափարը յղացայ , բայց քիչ մը խորհնելէ ետքը աւելի յարսմար դատեցի չգործադրել :

— Ինչո՞ւ համար . . .

— Կ'ուզէի այդ երկուքով միայն չգոհանալ և իրենց ընկերներն ալ միենոյն ատեն ձեռք ձգել , որովհետեւ կը մտածէի որ այդ մարդիկը անպատճառ ուրիշ ընկերներ ունենալու էին՝ որոնց պիտի դիմէլին ապահովաբար . . . Ուստի քառորդ մը ետքը ես ալ գացի օթէլին դուռը զարկի : Ծառան եկաւ բարկութեամբ դուռը բանալու և երբ լսեց թէ անկողին մը կ'ուզէի նոյն գիշերը հոն անցընելու համար , պատասխանեց թէ օթէլին մէջ ա՛լ տեղ չէր մնացած , թէ մէկ անկողին մը կար վերնայարկը , զոր քիչ մը առաջ երկու հոգի վարձած էին : Այն ատեն ծառային ըստ թէ՝ արդէն մէկ քանի օթէլներու դուռը զարկած էի և տեղ չէի գտած՝ հետեւաբար ա՛լ ուրիշ տեղ երթալու կարողութիւն չունիմ և թէ հարկ է անպատճառ ինծի պառկելիք տեղ մը ճարել : Այս ըսկով մէծիսիէ մը առափ ծառային՝ իրբե նուէր , աւելցնելով որ սենեա-

կի կամ անկողնի վարձքն ալ զատ պիտի վճարեմ։ Այս առա-
տաձեռնութիւնս իր արդիւնքը ունեցաւ անմիջապէս։

— Եթէ յանձն կ'առնէք վերի սալօնը բազմոցին վրայ
պառկի՛ ձեղէ վերմակ մը կը ձ...րիմ, ըստւ։

— Այնչափ յոգնած եմ և քուն ունիմ որ գեաինն անգամ
կը պառկիմ, պատասխանեցի։

«Վերջապէս, փաշա էֆէնտի, դիս տարաւ վերի սալօնը,
ուր հետը խօսակցութեան բռնուեցայ և հասկցայ թէ ուր կը
գտնուէր երկու տնձերուն սենեակը։ իրմէ իմացայ նաև որ
զանոնք չի ճանչւար լնաւ և թէ տուաջին անգամն է որ ի-
րենց օթէլը կուգան։

«Ծուռան մեկնելուն պէս՝ կօչիկներս հանեցի և մութին
մէջ բարձրացայ մինչեւ վերնայարկը։ ուր կը գտնուէր մեր
մարդոց սենեակը, դրան ճեղքուածքէն տեսայ որ լոյս կար
ներսր և երբ քիչ մըն ալ մօտեցայ խօսակցութեան ճայն մը
րսղի։ Կամաց կամաց մինչեւ դրան քոլ եկայ ու ականջ դրի։
Երկու մարդիկը ինքզինքնին ապահով զգալով այդ վերնայար-
կին մէջ ուր իրենցինէն ուրիշ սենեակ չկար, ազատորէն և
բաւական բարձր ձայնով կը խօսէին։ Իրենց փոխանակած
խօսքերը կ'ուղէ՞ք որ մի առ մի իրկնեմ Զեր Վասմութեան
թէ մի միայն անոնց իմաստը ըսմմ, հարցուց Անմէտ Զա-
վուշ։

— Պատմութիւնդ արդէն շատ երկար եղաւ, իմաստը
ըսէ՛ միայն, պատասխանեց փաշան։

— Իրենց խօսքերէն իմացայ որ որոշած էին հեանեալ
առառու Սկիւառը անցնիլ նաւակով ու հոն իրենց ընկերներուն
քով ապաստանիլ։ Իրենցմէ մին նախ պիտի երթար Խորչիտ
անուն անձ մը գտնար, որ իրենց ընկերը ըլլալ կը թուէր, և
անոր միջոցաւ ապահով նաւազար մը ձարեր դիմաց անցնե-
լու համար . . . իրենց խօսակցութեան միջոցին ուրիշ կարգ մը
բաներ ալ իմացայ որոնք առ այժմ պէտք չկայ Զեր Վսեմու-

թեան յայտնելու, քանի որ անհամբեր էք պատմութեանս վերջը լսելու...

— Այո՛, այո՛, միւս մանրամասնութիւնները ետքը կը պատմես, պատասխանեց Շէֆիք փաշա:

— Այս ամէնը լսելէս ետքը, շարունակեց Ահմէտ Զավուչի սալօնը ուր գրեթէ ամբողջ գիշերը անքուն անցուցի լուսնալուն սպասելով: Արշալոյսին, իրենցմէ առաջ մեկնեցայ օթէլէն և նաւակ մը նստելով չփակովի տար անցայ ու հն նաւամատոյցին վրայ սպասեցի անոնց գալուն...

— Եւ ո՞չ ոք եկաւ, ըստ նախարարը որ միշտ յուետես էր:

— Բնդհակառակը, փաշա էֆէնտի, երկու ժամ ետքը նշմորեցի որ նաւակ մը կը մօտենար որուն մէջ, բացի նաւավարէն, երեք անձերուն մին բո՛ւն խակ Շասլանն էր և միւսը իր ընկերը, խակ երրորդը հաւանօրէն Առուրշիսն էր որուն մասին խօսած էին առջի գիշեր:

— Այս անդամ հարկաւ փութացիր երեքը մէկէն ձերբակալել տալու, գոչեց փաշան անհամբեր:

— Ո՞չ տակաւին, պատասխանեց Զավուշը հանդարառութեամբ և լաւ ըրի այդպէս վարուելով...

— Ինչո՞ւ համար...

— Որովհետեւ փոխանակ երեքի՝ հիմա եօթը հոգի ձեռք պիտի անցնենք, եօթը հոգի որոնց ամենքն ալ քօմիթէճի են:

— Խակ եթէ ըսածդ չկատարուի՝ գիտցած եղիր որ վաղն առտու խակ ինքզինքդ հոս չես դանար, գոչեց նախարարը աչքերը խոժորելով:

Բայց Ահմէտ Զավուշ կ'երեւայ թէ այնքա՞ն վատահ էր իր հաւաստումներուն մասին որ նախարարին այս սպասնալիքին գոհացաւ թեթև ժպիտով մը պատասխանելով ու խօսքը շարունակեց:

— Երեք մարդիկը նաւակէն ելան և սկսան յառաջանալ գէպ ի շուկան, ուրկէ անցնելով մտան ամայի փողոց մը եւ

իանդ առին պարտէզով շրջապատուած տան մը առջեւ որուն զանգակը հնչեցուցին։ Երիտասարդ մը եկաւ դուռը բանալու և երբ այս երեքը տեսաւ ուրախութեան ճիչ մը արձակեց եւ փութաց զանոնք ներս մտցնելսւ։

— Ա՛լ այս անգամ կը յուսամ որ տունը անմիջապէս պաշտրել տուիր, ըսաւ Շէֆիք փաշա։

— Անմիջապէս չուզեցի ընել այդ բանը, պատասխանեց Զավուշը, միշտ ինքնավստահ հանդարտութեամբ մը, մանաւանդ որ անկարելի էր . . . տունը շղթայի տակ առնելու համար պէտք էր մինչեւ ոստիկանատուն երթալ և ես բնաւ չի ուզեր աչքէ հեռացնել իմ մարդիկս, որոնց ետեւէն կը հետապնդէի ժամերէ ի վեր։

«Էէս ժամէ աւելի էր որ դարանակալ կը սպասէի, երբ տեսայ դուռը բացող երիտասարդին դուրս ելլելը և արագ քայլերով հեռանալը։ Այդ երիտասարդը առ այժմ զիս չէր հետաքրքեր ուստի թողուցի որ երթայ առանց զինքը հետապնդելու։

«Բարեբախտաբար նոյն միջոցին ոստիկան մը տեսայ որ հեռուէն կ'անցնէր։ Իսկոյն անոր քով փութացի և ըսի որ երթայ անմիջապիս պահականոց ու ոստիկանապետը ինծի կանչէ։ Ոստիկանը նախ վարանեցաւ ու չուզեց յանձնարարութիւս կատարել՝ բայց երբ ո՛վ ըլլալս հասկցուցի վազելով մեկնեցաւ դէպ ի պահականոց։

«Բառորդ ժամ եաքը ոստիկանապետը եկաւ որուն բացատրեցի ամէն բան ու միեւնոյն ատեն հարցուցի թէ որո՞ւն կը պատկանէր այն տունը ուր երեք անձերը մտած էին. — «Հազարապետ Սայիտ պէյի տունն է, պատասխանեց։ ինքն ու ընտանիքը այստեղ չեն՝ այլ էտիրնէ՝ որովհետեւ հազարապետը երկրորդ զօրաբանակին մէջ կը գտնուի։

— «Հապա երիտասարդը որ դուռը բացաւ, հարցուցի։

— «Անիկա իրբեւ պահապան այդ տունը կը մնայ, կար-

ծեմ հազարապետին աղքականներէն մէկն է, սլատասխաննեց ոստիկանապետը :

— «Ինչպէս երիտասարդ է, ինչո՞վ կը դրադի:

— «Բան մը չըներ, կարծեմ քիչ մը փախուկ է . . . մարդու հետ չի տևանուիր ու միշտ տանը մէջ փակուած կը մնայ:

Այս տեղեկութիւնը տուած միջոցին տեսանք հեռուէն որ երիտասարդը վերադարձաւ ուրիշ անձի մը ընկերակցութեամբ: Երկուքն ալ տրագ արագ կը քալէին և խկոյն տանդուոր բանալով ներս մտան ու անյայտ եղան:

— «Այս նորեկը կը ճանչնա՞ք, հարցուցի ոստիկանապետին . . .

— «Իրա՛ւ որ զինքը մօտէն չկրցայ նշմարել՝ բայց անձանօթ կը թուի ինձի, պատասխանեց:

Առանց ժամանակ կորսնցնելու խսկոյն զինքը պահականոց զրկեցի, որպէսզի իր լաւագոյն գաղտնի ոստիկաններէն ու փոլիսներէն ութը տասը հոգի զրկէ տունը հսկողութեան տակ առնելու համար . . .

— Վերջապէս, գոչեց ոստիկանութեան նախարարը, ուրուն դէմքը ճառագայթեցաւ ուրախութեամբ:

— Այնպէս որոշեցինք որ, շարունակեց Ահմէտ Զալուշ, այդ ոստիկանները մէկիկ մէկիկ գան ու կարելի եղածին չափ տունէն հեռու կենան, որպէսզի ուշադրութիւն չի գրաւեն:

— Բայց ինչ պէտք կար այդ զգուշութիւններուն, թո՛ղ տունը խսկոյն պաշարէիք ու մարդիկը բանէիք:

— Կ'ենթագրէի որ գեռ ուրիշներ ալ ոլիտի գային ու ծուղակը իյնային և այս ենթադրութիւնս սիսալ չելաւ, պատասխաննեց Ահմէտ Զալուշ յաղթական ձեւով մը:

— Ինչպէս, ուրիշ մարդիկ ալ եկան այդ տունը:

— Հազիւ քառորդ ժամ անցած էր երիտասարդ մը, շուրջը կասկածու նայուածքներ արձակելով՝ մօտեցաւ այդ տան և զանգակը հնչեցուց ու դուռը բացուելուն պէս ներս սպրդեցաւ: Ոստիկանները և լրտեսները արդէն հետզհետէ ե-

կած ու տունը ամէն կողմէ պաշարած էին, թէև շատ հեռառէն, այսպէս որ անեցիները չէին կրնար ու և է կասկած ու նմանալ: Կէս ժամ ետքը ուրիշ անձ մըն ալ, բաւական տարիքոտ, եկաւ միացաւ միւաներուն: Այսպէս ուրեմն այժմ հօթք հոգի կային տան մէջ: Մենք մեր հսկողութիւնը շարունակեցինք, առանց ձերբակալման գործողութեան: Անցան մէկ քանի ժամեր և ուրիշ մարդ չեկաւ . . .

— Այս առևն պէտք էր որ այլեւս տունը մօտէն պաշարէիք և մէջինները անձնատուր բլազու հրաւերէիք, բառ նախարարը:

— Այդպիսի գործողութիւն մը, եթէ ներսէն զէնքով դիմադրութիւն ընէին, ինչ որ անհաւանական չէր, կրնար ծանր անպատճենութիւններ ունենալ, պատասխանեց Անմէս Զավուշ, ուսափ և ուրիշ որոշում մը տուի, այն է եղած տեղերնիս մնալ և երբ տան մէջ գանուզները գուրս ելլէին, մէկիկ մէկիկ զանանք փողոցին մէջ ձեռբակալել, առանց ամբողջ թաղը տակնաւիրայ գործներու և կամ մանաւանդ իրենց առիթ տալու որ հրազէն գործածեն: Բայց ահա մութը կոխեց և տունէն ո՛չ ոք գուրս ելաւ: Ասկէ զատ և ո՛չ մէկ անգամ տան պատուհաններէն մէկու մը գլուխը երեցաւ: Դիշերը համարելին ետքը կը կարծէի որ գոնէ մէկ քանի սենեակներու մէջ լոյս պիտի վասուէր . . . այդ ոյլ չեղաւ: Ամբողջ տունը խոր լուսթեան և մթութեան մէջ թալուած էր, կարծես թէ մէջը ոչ ոք կար . . .

— Վախնամ զալտուկ անցքէ մը ամենքն ալ փախած էին, գոչեց Շէքիք փաշա յուղուած շնչառվ մը.

Ի վերջոյ ևս ալ այդ կասկածն ունեցայ փաշա էֆէնափ, շարունակեց Զավուշը, և ոստիկաններն աւ լատեսները հետզհատէ մօտեցնելէ ու պարտէզին չորս կողմը պաշարելէ ետքը, կամաց կամաց կարար քննութիւն մը կատարելու համար: Կամաց կամաց մօտեցայ գեանայարկի պատուհաններէն մէկուն զոր շատ դիւ-

Պատ և առանց աշմուկի կրցայ վեր առնել ու սենեակին մէջ մանել։ Հաղիւ թէ սաքս սենեակին մէջ զրած էի, հասկցայ որ մեր մարդիկը հոն էին, որովհեան սենեակին զրան շեղքեցին ահասայ որ զուրաը լոյս կը վառէր և խօսակցութեան ըշընկրցներ ալ հասան ականջիս։

«Շունչս բոնելով մօտեցայ զրան և ականջ զրի։ Ամբողջ երկու ժամ հոս մնացի, մինչեւ որ, կէս գիշերին, իրենց խօսակցութիւնը վերջ դատաւ և ամենքն իրարու զիշեր բարի մաղթելով՝ պատկելու պատրաստուեցան։ Իրենց խօսակցութեանէն հասկցած էի որ ամենքն ալ գիշերը հոն պիտի անցընէին տւստի հանդարտ օրոտով, եկած ճամբէս ետ գարձայ, պատուհանը զգուշութեամբ զոցելէ ետքը։ Արովհեան իմ գտնուած աննեակս բազմոց մը և քանի մը աթուներ միայն կացին, զլսան էի որ ոչ ոք պիտի գար հոն պատկելու համար, հետեւարտը աեսնուելու վախ չունէի բնաւ։

— Իրենց խօսակցութենէն ուրիշ կարեւոր բան մը չկա՞ր հասկնալ, հարցուց նախարարը որ չափազանց հետաքրքրուած էր այս պատմութենէն։

— Նախ սա հասկցայ որ ամենքն ալ վտանգաւոր քօմիթէ ճիներ էին և յարաբերութիւն ունէին Սելանիկի յեղափոխականներուն հետ, ասկէ զատ իմացայ որ Շապան, Խուրշիս և ուրիշ անձ մը որուն Սրբիք պէջ անունը կուտային և իրենց զլխաւորը ըլլալ կը թուէր, այսօր վազը պիտի վերադառնային Սելանիկ, ուրիշ եկած էին, յետոյ իրենց խօսակցութենէն հստկցայ որ Ուռմէլիի բանակը իրենց հետն է և թէ մեծ յոյս ունին որ քիչ ատենէն իրենց նպատակին պիտի հասնին . . .

— Իրենց մեղսակից սպաներու անուններ առւի՞ն։

— Յաճախ Սալիհա հանրմին, Առնավուտ Մէհմէտ փաշայի և Նուրի պէյի մը անունը լսեցի . . . յետոյ Նիազի պէյի մը անունը արուեցաւ որուն վրաւ չատ մեծ յոյսեր ունին . . .

— Ուրիշ, ուրիշ, հարցուց նախարարը, Զավուշն քա-

զած տեղեկութիւնները աճապարանքով թուղթի մը վրայ նշանակելով :

— Ուրիշ . . . պոմպաներու մասին կարեւոր ակնարկութիւն մը ըրին, պատասխանեց Ահմէտ Չավուչ, որ շատ գոյն էր այժմ տեսնելով որ սստիկանութեամն նախարարը չափազանց կարեւորութիւն կուտար իր բերած տեղեկութիւններուն :

— Ի՞նչ ակնարկութիւն, շուտ խօսէ՛ և ջանա՛ որ լաւ միտքդ բերես ըստւած խօսքերը :

— Տէրվիշ փողոցի տան գաղանիքին երեւան ելլելուն մասին երբ կը խօսէին, իրենցմէ մին, որուն ո՛վ ըլլալը կամ ի՞նչ անուն ունենալը չկրցայ հասկնալ, սա խօսքը ըստւ . «Տէրվիշ փողոցի նկուղին մէջ մեր ունեցած պոմպաներուն կամ գլնքերուն երեւան ելլելը բնաւ կարեւորութիւն չունի . երբ ժամանակը գոյց մեզի պէտք եղածէն շատ աւելի մեծ քանակութեամբ կրնանք պոմպա, զէնք եւ ռազմամթերք մէջտեղ հանել մէկ քանի ժամուան մէջ, բայց կարծեմ նորէն պէտք չպիտի ունենանք ատոնյ . . .

Ահմէտ Չավուչի արտասանած այս խօսքերը նախարար ամենայն ուշադրութեամբ արձանագրեց :

— Ահա՛, փաշա էֆէնափ, բոլոր այն խօսակցութիւնները զորա կրցայ մտքիս մէջ ամփոփել, ըստւ գաղտնի ոստիկանը իր խօսքը վերջացնելով :

— Բայց ի՞նչու այդ ամէնէն ետքը, տակաւին վարանեցաք մարդիկը ձերբակաւելու . . .

— Գիշերը վասահ ըլլալով որ տան մէջ պիտի ննջեն ու մշաւ մեր ձեռքին տալին են, չուզեցի այլպիսի գործողութեան մը ձեռնարկել, վախնալով որ մթութեան չնարհիւ իւրենցմէ մէկ քանին կը յաջողին խոյս տալ : Իսկ առառուն մինչեւ ժամը առաք սպասեցի, յուսալով որ իրենցմէ դուրս ելչեւ ժամը առաք սպասեցի, յուսալով որ իրենցմէ դուրս կը ըլլան ու կրնանք զանոնք առանց աղմուկի փողուղին մէջ ձերբակալել, բայց ո՛չ ոք տեղէն շարժեցաւ : Այն առեն ոստիկանապետին ըստի որ հարկ էր տունը կոփել իսկոյն տեսն ոստիկանապետին

և մէջը գանուողները բռնել։ Բայց սստիկանապետը ընդդիմացաւ։

— «Այդ առնը, ըստ, պաշտօնի վրայ գանուող հազարապետի մը կը պատկանի ու ես չեմ կրնար այդպիսի գործողոթիւն մը կատարել, առանց սստիկանութեան նախարարին բացորոշ հրամանին . . .»

«Տեսայ որ իրաւունք ունէր և իսկոյն փութացի Զեր Վըսեմութեան քով որպէսզի հաճիք գրաւոր կերպով այդ հրամանը տալ

— Վստա՛ն ես որ այդ մարդիկը չպիտի յաջողիւ փախչի մինչեւ քու վերադարձդ։

— Ասոր համար զլուխս գրաւի կը գնիմ, պատասխանեց Զավուշը վստահ շեշտով։ այս առառու որ և է անհաճոյ պատահականութեան հանդէպ չգտնուելու համար, հսկողութիւն ընող սստիկաններուն թիւը հուապատկեցի, այնպէս որ երեսուն հոգիէ աւելի մարդ կայ առան չուրջը և ձանձ մը անգամ կարելի չէ որ փախչի։

— Ուրեմն անմիջապէս հրամանը ստորագրեմ . . .

Փաշան իսկոյն պաշտօնաթուղթ մը առաւ ու գրեց հարկ եղածը։

— Կատարուելիք գործողութիւնը այնքա՞ն կարեւոր է որ լաւագոյն կըլլայ եթէ քանի մը հոգի ալ այս տեղին ընկերանան քեզի, ըստ Ահմէտ Զավուշին։

— Բնականաբար, պատասխանեց այս վերջնը, ես ալ նոյն բանը պիտի խնդրէի Զեր Վսեմութեան։ . . .

— Ես ալ կ'ուզէի անձամբ ներկայ գանուիլ, շարունակեց նախարարը, բայց կը նախընարեմ իսկոյն Ելլարդ երթալ և իշրողութիւնը հազորդել Վեհափառ Սուլթանլն, որ ժամէ ժամ տեղեկութեան կը սպասէ այս խնդրին մասին։

Ժամ մը ետքը Ահմէտ Զավուշ կը հասնէր Ակիւտար։ Զավթիէի մէկ քանի բարձրաստիձան պաշտօննեաներու և գաղանի սստիկաններու և լրաններու խումբի մը հետ։

Երբ պաշտուած տան մօտեցաւ, ոստիկանապետը փութաց զինքը դիմաւորելու:

— Մէկ հաս արդէն ձերբակալեցին ըստ:

— Ո՞րը հարցուց Ահմէտ Զավուշ հետաքրքրութեամբ:

— Տան մէջ բնակող երիտասարդը, այն որուն համար ըստ թէ քիչ մը փախուկ է . . .

Տունին մօտ ձերբակալեցին, հարցուց գաղտնի ոստիկանը մտաւանջութեամբ:

— Ո՞չ, հանգիստ եղիր այդ մասին, պատասխանեց միւսը, ընդհակառակն թողուցինք որ հեռանայ և գրեթէ շուկային մէջ ձերբակալեցինք:

— Բնդգիմութիւն չըրա՞ւ . . .

— Ո՞չ միայն թէ զարմանք յայտնեց, բայց և այնպէս ոստիկաններուն հետեւեցաւ առանց աղմուկ յարուցանելու:

— Լո՛ւ պատասխանեց Զավուշը, ահա՛ նախարարական հրամանը զոր կը պահանջէիր:

Եւ ծէֆիք փաշայի գրած թուղթը ներկայացուց:

Ոստիկանապետը յարգանքով առաւ թուղթը, վրան ակնարկ մը նետեց և ըստ:

— Պատրաստ եմ փաշա էֆէնտիին հրամանը կատարելու:

Նոյն միջոցին Զավթիէի պաշտօնեաներն ալ մօտեցած էին: Միասին կարձ խորհրդակցութիւն մը ունեցան:

Ոմանք կարծիք յայտնեցին թէ լուագոյն էր սպասել, տեսնելու համար թէ ուրիշներ ալ դուրս պիտի եղէին:

Բայց Ահմէտ Զավուշի կարծիքը բոլորովին հակառակն էր:

— Այդ մարդիկը տեղերնուն չպիտի շարժին մինչեւ որ տունէն մեկնող երիտասարդը չվերադառնայ, և որովհետեւ անիկա վերադառնալիք չունի՝ հետեւաբար իրենցմէ ո՞չ մէկը դուրս պիտի եղէ: Եւ քանի ուշացնենք մեր գործողութիւնը իրենց կասկածները այնքան պիտի աւելնան՝ տեսնելով որ ե-

րիտասարդը չի գար, ուստի ըստ իս պէտք է խակոյն գործի ձեռնարկել :

Այս զիտողութիւնը օրինաւոր թուեցաւ ամէնուն :

— Եա՛ւ ուրեմն թո՛վ շրջակաները ծածկուած ոստիկանները տունին մօտենան ու շղթայի տակ առնեն զայն, հրամացեց պաշտօնեաներէն մին :

Ոստիկանապետը գնաց այս հրամանը գործադրելու : Ու ոստիկանները ծածուկ գործ չտեսան, այլ ակնթարթի մը մէջ տանը պարտէղին պատերէն ներս ցատկելով, զայն ամէն կողմէ պաշարեցին :

— Տանը մէջ գանուողներէն ոչ մէկը պէտք է խուստի, ըստ ոստիկանութեան պաշտօնեան, ասիկա նախարար փաշային բացարձակ հրամանն է, հրաման մը որ ինքն ալ ուղղակի Վեհափառ Սուլթանէն ընդունած է... պիտի ջանաք զիրենք ողջ բռնել, իսկ եթէ այդ բանը անկարելի ըլլայ՝ ու երբ աեանաք որ զէնքի կը դիմոն դուք ալ ձեր զէնքերը քաշեցէք ու անիմնայ սպաննեցէք զիրենք...:

Ոստիկանապետը, որուն ուղղուած էին այս խօսքերը, վութաց այդ բարձրագոյն հրամանը հաղորդելու իր սասրադասեաններուն :

Երբ ամէն ինչ կարգադրուեցաւ, Ակիւտարի ոստիկանապետը, երկու քօմիսէր, որոնք Զապթիէն եկած էին, Ահմէտ Զալուշ և երեք ոստիկան ուղղուեցան դէպի տան դուռը, որուն քով հասնելու համար հարկ էր երեք չորս աստիճան մարմարեայ սահնդուխէ մը եղել: Բնակարանին մէջ խորին լուսութիւն կը տիրէր, կազմես թէ ոչ ոք կար ներսը:

Ոստիկանապետը դրան դանդակը հնչեցուց .

— Կարծեմ թէ չպիտի բանան և պիտի ստիպուինք խորտակել, մրմուաց քովիններուն :

— Այդ մասին կրնաք վստա՞ ըլլալ, պատասխանեց քօմիսէրներէն մին... անշուշտ նշմարեցին որ առւնը չորս կող-

մէն զինուորներով պաշարուած է, ինչպէս կ'ուզէք որ դուռը գիւրաւ մը բանան:

Հազիւ թէ այս խօսքերը արտասանած էր՝ դուռը բացացաւ և երիտասարդդ մը երեւցաւ սեմին վրայ: Երիտասարդը դրան առջև խոնուած բաղմութիւնը տեսնելով՝ զարմացական դէմք մը առաւ:

— Ի՞նչ կ'ուզէք, էֆէնտիներ, հարցուց շփոթած:
— Ոստիկանութեան նախարարին հրամանավ առնը պիտի խուզարկենք:

— Բայց տան պահապանը, Խոմայիլ պէյ հոս չէ, եթէ կը հաճիք սպասեցէք մինչև իր վերադարձը:

— Անոր պէտք չունինք, Խոմայիլ պէյ արդէն ձերբակալուած է ու բանաւարուած է, պատասխանեց ոստիկանաւ պիտը չոր ու խիստ ձայնով մը:

— Ինչպէս որ յարմար կը տեսնէք՝ այնպէս ըրեք, պատասխանեց երիտասարդը ամենայն հանգարառութեամբ, հրամանցէք ուրեմն ներս:

Երենց ակնկալածին բոլորովին հակառակ այս ընդունելութիւնը պահ մը չուարեցուց ոստիկանութեան մարդիկը, ուրնք կը վարանէին երիտասարդին հրաւերին պատասխանելու և ներս մանելու, վախնալով որ ծուզով մը կար հան իրենց զէմ լարուած: Տինամիթի ու պոմպափ մղձաւանչը մանաւանդ զիրենք կը սպասափեցնէք:

— Դուն այս տունէն ես, հարցուց քօմիաէրներէն մին, ինքն իր վրայ ձիգ մը ընելով ու դէպ ի ներս քայլ մը առնելով:

— Ոչ պատասխանեց երիտասարդը, ես հիւր եկած եմ... խօմայիլ պէյ մէկ քանի բարեկամներ հրաւերած էր միասն ժամանակ անցընելու համար, որոնց մէկն ալ ես իր:

— Քանի հոգի էիք հրաւերեալ, հարցուց քօմիաէրը թերահուաւատ քմծիծալով մը:

— Երեք հոգի, պատասխանեց Երիտասարդը, ամենայն պարզութեամբ.

— Ի՞նչպէս, Իսմայիլ պէյ երէկ զիշեր միայն երեք հրա-
միրեալ ունէր:

— Այո՛, քօմիսէր էֆէնախ, հրաւիրեալները երեք հոգի էին, պատասխանեց միւսը նոյն հանդարտութեամբ:

— Տանը մէջ եօթը հոգի չկա՞ր, զոչեց Ահմէտ Զավուչ Հկրնաղով ինքինք զսպել:

Հա՛, երեք օտարականներն ալ կը հաշուէք, ըստ Երիտասարդը թեթև մը ինողալով . . . բայց անոնք հրաւիրեալ չէին . . . ինքնակոչ հիւրեր էին զորա առաջին անգամ կը տես-
նէինք թէ՛ մենք և թէ Իսմայիլ պէյ:

Այս խօսքերը այնքան բնական ու անկերծ շեշտով մը ըստուծ էին որ մարկ ընողները չկրցան իրենց զարմանքը զսպել:

— Ինքնակոչ հիւրը զիշերը կը մնա՞յ և նոյնիսկ թէ մնալ տւղէ՝ տանտէրը զինքը կ'ընդունի՞, հարցուց քօմիսէրը, այդ Բ՞նչ տարօրինակ խօսքեր կ'ընես . . .

— Ձեզի պարզապէս եղելութիւնը և ձշմարտութիւնը կ'ը-
սեմ, շարունակեց Երիտասարդը: Իսմայիլ պէյին երբ որ հար-
ցուցիք այդ անծանօթ մարդերու մասին՝ ըստ թէ ինքն ալ
չի զիսեր ո՛վ ըլլոյնին . . . կ'երեւայ որ Էտիրնէէն կուդան ե-
զեր և հազարապետ Սայիտ պէյէն յանձնարարուեր են. այս
պատճառուաւ մեր բարեկամն ալ չէ մերժեր զիւրենք հիւրենկա-
լել, մանաւանդ որ ըսեր են թէ մէկ զիշեր միայն պիսի միան
ու մեկնին,

— Ո՞ւր են այդ մարդիկը, հարցուց Ահմէտ Զա-
վուչ:

— Վերը, իրենց սենեակը ըլլալու են, առառուընէ ի վեր
տակաւին չերեւցան . . . :

— Ի՞նչպէս, կէսօրը երկու ժամ կ'անցնի արդէն և տա-
կաւին իրենց սենեակէն զուրս չ'են ելլած . . . չգացի՞ք մէջ մը
նայելու:

— Երկու անգում գացինք , դուռը խառնեցինք , տեսանք որ ներսէն կղպուած էր և խորհեցանք որ շատ յոզնած ըլլալով տակաւին քունի մէջ են :

— Իսկ միւս երկու հրամիրեալները ուր են . . .

— Ներսի սենեակը թագլու կը խաղան կոր . . . Կ'ուղէք որ զիրենք կանչեմ :

— Զէ՛ , հարկ չկայ , պատասխանեց քօմիսէրը , մենք արդէն պաշտօն ունինք տան ամէն կողմը խուզարկելու , հետեւարար իրենց ալ հանդիպելու ասիթը պիտի ունենանք :

Փոքրիկ խումբը կամաց կամաց մասած էր բակին մէջ , հետզհետէ սիրտ աւնելով և աեսնելով որ անմիջական վասնգ մը չըսպառնար :

— Հիւսէին Զավլո՛ւշ , ըստ ոստիկանապեաը , իր ոստիկաններէն մէկուն դառնալով , այս մարդը դուրս հանէ՛ և ոստիկաններուն յանձնէ , որպէս զի պահականոց տանին ու բանապարկնն , մինչեւ որ մեր խուզարկութիւնն աւարտի ու վերադառնանք : Թո՛ղ լու ուշադրութիւն ընեն ճամբան . . .

— Բայց , բողոքեց երիտասարդը , էֆէնափ ի՞նչ է իմ յանցանքս , թողէք որ գործէս երթամ . . .

— Պէտք է որ նախ հարցաքննութեան ենթարկուիս , պատասխանեց ոստիկանապեաը խիստ ձայնով մը , միենոյն աւեն դաժօն նայուածք մը ուղղելով անոր երեսին :

— Շատ աղէկ . ինչպէս որ հրաման կ'ընէք , կմկմաց երիտասարդն և ամենայն հղութեամբ թոյլ տուաւ որ Զավլուշ վնիքը դուրս տանի :

Այս գործին իմ խելքս չի հասնիր կոր , մոլտաց Ահմէտ Զավլուշ քթին տակէն :

Խումբը դգուշաւորութեամբ յառաջացաւ : Բակին վրայ չորս դաներ կ'երեւային՝ երկուքն աջակողմն և երկուքը ձաւակողմը : Աջակողմի սենեակները պարապ էին :

Ոստիկանապեաը իր մարդերով ուղղուեցաւ ձախ կողմի երկրորդ դրան ու բացաւ զայն : Երկու հոգի գետինը հասաւ

գորդի մը վրայ ծալլապատիկ նստած թավլու կը խաղային, Մէկ կողմերնին կրակարան դրուած էր, իսկ միւս կողմը օղիք ափսէ մը, մէկ քանի սովորական ազանդերներով։ Թավլու խաղացողները դրան բացուիլը և սատիկանական պաշտօնեաներու ներու ներս մանելը տեսնելով՝ խկոյն խաղը դադրեցուցին, ուռքի ելան, յարգանոք Աէմմենառն մը ըրին և կեցան։

— Ի՞նչ կ'ընէք հոս, հարցուց սատիկանապեար խստութեամբ։

— Թավլու կը խաղանք, էֆէնափ, պատասխանեց իրենց-մէ մին։

Քիչ մը առաջու ան երիտասարդին եղած հարցութորձը հոս ալ կրկնուեցաւ և զրեթէ նոյն պատասխանները արուեցան։

Երկու մարդիկը խմայիլ պէտի հրաւիրեալներն էին։ Զէին ձանչնար միւս երեք անծանօթները սրոնք էտիրնէին եկած էին ըստ իրենց յայտարարութեան, թէ շատ քիչ տեսնուած էին անոնց հեա, թէ առառն երկու անգամ գացած էին դռներնին խառնելու և թէ պատասխան մը չէին առած։ Վերջապէս քիչ փափախութեամբ զրեթէ այն պատմութիւնը զո՞րած էր միւս երիտասարդը։

— Այս մարդիկն ալ դուրս համեցէք ու սատիկաններուն յանձնեցէք, որպէս զի պահականոց անմին ու բանուարդին, հրամայեց սատիկանապեար իր շուրջիններուն։

Հրամանը կատարուեցաւ առանց ու և է ընդդիմութեան։

— Այս ինչ գառնուեկի նման յեղափոխականներ են, գիտել առւաւ քօմիտէրներէն մին։

— Բուն զիսաւորները հիմա պիտի տեսնենք կարծեմ, պատասխանեց Ահմէտ Զավլուշ։

— Օ՞ն, վերի յարկը ելլենք, ըստ սատիկանապեար և ամենքը միասին սանդուխէն վեր ելան։

Այս սանդուխը կ'առաջնորդէր մեծկակ որոշ մը սրուն

աջ ու ձախ կողմերը երկերկու սենեալներ կային՝ որոնց դուռները կը բացուէին այս սրահին վրայ:

Սատիկանապեաը՝ վեր հասնելով՝ իր մարգոց հետ ուղղուցաւ դէպի ձախ կողմը գանուած առաջին դուռը և խընծորակը գարձուց, Դուռը չբացուեցաւ:

— Ներաէն կղպուած է, մրմռաց քովիններուն:

— Զարկէք գուցէ կը բանան, դիտել առւառ Ահմէտ Չալուշ, որ փորձեց դրան կղպանքին ներաը դիտել, բացց որովհետեւ բանալին ծակին մէջն էր՝ բան մը չկրցաւ տեսնել:

Մէկ քանի անգամ ուժով հարուածներ տուին դրան: Ոչ մէկ պատասխան ստացան:

— Պէտք է դուռը կոարել, վճռեց սատիկանապեաը.

— Ռւսափ զօրտուոր հարուած մը կարծեմ բաւական է դուռը խորտակելու համար. ըստ սատիկան մը:

— Օ՞ն, փորձէ տեսնենք . . .

Սատիկանը որ լայն ուսերով ուժեղ ու յաղթանգամ մարդ մըն էր մօտեցաւ դրան . . . : Նոյն միջոցին հրազէնի պալթումներ լսուեցան, որոնց յաջորդեցին աղմուկներ և իրարանցում պարաէզին կողմը:

Ամենքը՝ շուարու իրարու նայեցան:

— Ի՞նչ կ'անցնի գոչեց սատիկանապեաը դէպի ի պարտէզին վրայ բացուող պատուհանը վաղելով: Միւս անձերն ալ իրեն հետեւ ան:

Առաջին բանը որ նշմարեց սատիկանապեաը գետին տապալած երկու սատիկաններ էին. որոնց քով փութացած էին իրենց ընկերները: Յետոյ տեսաւ նաև որ ուրիշ սատիկաններ պարաէզին պատերէն վեր շուլլուելով դէպի ի դուրս կը խուժէին:

— Ի՞նչ եղաւ, ի՞նչ կայ պոռաց վերէն սատիկանապեաը վարը գանուող մարգոց:

— Պէտք է փէնափ, հոս կեցած էինք, բացարեց սատիկաններէն մէկն, երբ վերի պատուհաններէն մէկն յանկարծ երներէն մէկը, երբ վերի պատուհաններէն մէկն յանկարծ եր-

կու մարդիկ պատուհանին քով գանուած ծառին վրայէն պարտէզ սահեցան . թէվովէրը ձեռքերնին ու հոն մօտերը գանուող երկու ոստիկաններուն . վրայ կրակ ընկէ ևաքը , ընդհանուր շփոթութենէ օգտուելով պատէն ցտաքեցին ու փախան . . .

— Շուտո՞վ ետեւնէն հալածեցէ՞ք , զոչեց ոստիկանապետը այլապած , ջլլայ որ օձիքնին աղատեն . . . :

— Արդէն հինգ վեց հոգի ետեւնուն գացին , բառ ոստիկանը և չեմ կարծեր որ յաջողին փախչիլ . . . :

— Ոստիկանները մեռած են , հարցուց քօմիսէրներէն մին :

— Բարեբախսանքար ո՞չ , միայն վիրաւորուած են ու չեմ կարծեր որ իրենց ընդունած հարաւածը մահացու ըլլայ . . . :

— Կարծեմ մեզի բուն պէտք եղածները փախցուցինք . բառ Ահմէտ Զավուշ զլուխը օրօրելով :

— Ինչպէ՞ս կրնան փախչիլ քանի որ վեց հօթը հոգի զիրենք կը հալածեն , դիտել առւաւ ոստիկանապետը :

— Հիմա ջանանք որ միւսն ալ չի փախչի , բառ ոստիկանութեան պաշտօնեան :

— Անիկա կ'երեւայ որ այի սենեակին մէջ ամրացած է , պատասխանեց ոստիկանապետը ցայց տալով այն դուռը դոր խորտակելու . կը պատրաստուէին :

— Այո՞ , բայց կրնայ նոյն ճամբով ինքն ալ կծիկը դնել :

Ոստիկանապետը իր քովը գանուող անձերէն մին վար զրկեց , որպէսզի պարտէզին մէջ խիստ միջացներ ձեռք տունը տունը գանուած հօթերորդ անձը չփախցնելու համար : Յետոյ ամենքը կրկին մօտեցան փակ զրան :

Մէկ քանի աղմուկի զօրաւոր հարուածներէ ևաքը , վերջապէս դուռը տեղի տուաւ ու կանակին վրայ բացուեցաւ :

Ամենքը ետ ետ քաշուեցան զգուշութեամբ , վախնալով որ ներսը գանուողը գուցէ հրազէն կը պարպէ իրենց վրայ : Սակայն ոչ մէկ շարժում տեղի ունեցաւ սենեակին մէջ , որուն

պատուհանին վարագոյրը ինչպէս նաև փեղկերը գոցուած էին
այնպէս որ զբեթէ մթութիւն կը տիրէր ոմէն կողմ:

Երբ տեսան որ անմիջական վասնդ մը չէր սպառնաք
սրինց՝ ոստիկանսապեար, քօմիաէրները, Ահմէտ Զավուշ և եր-
կու ոստիկան սենեակ մասն ու չօրս կողմերնին նայելով սկսան
կամաց կամաց յառաջանալ:

Ոստիկանսապեար որ ասացնեէն կ'երթար յանկարծ գոչեց.

— Անկողնին մէջ մարդ մը կայ որ կը քնանայ...

— Կը քնանայ հարցուց Ահմէտ Զավուշ, ինչպէս կա-
րելի է այսքան աղմուկներէ ետքը քնանալ...

— Չեմ գիտեր թէ կը քնանայ կամ ո՛չ բայց անկողնին
մէջ մարդ մը կալ . . . :

Երբ մօտեցաւ՝ ոստիկանսապեար աղաղակ մը արձակեց.

— Մեռած է, գոչեց:

— Կամ սպաննուած, աւելցուց Ահմէտ Զավուշ:

Արդարեւ երբոր վերմակը մէկ կողմ առին ու պատու-
հանին փեղկերն ալ բացին, տեսան որ մարդը արխնուած
փառած էր հան, սրաէն գաշոյնով մը զարնուած:

Ահմէտ Զավուշ որ գիտելին մօտեցած էր, յանկարծ գոչեց
անոր գէմքը քննելով:

— Բայց Շապանն է այս մարդը . . . Էմման և իր սպա-
սուհին մեռցնողը, այն որուն ետեւէն հետապնդեցի մինչեւ
հսու . . .

— Այս գաղանիքը պիտի լուծենք երբոր երկու փախըս-
տականները ձեռք ձգենք . . . որոնց ով ըլլալնին գժբախսա-
բար չենք գիտեր, ըստ ոստիկանսապեար:

— Բնդհակառակն ևս շատ լաւ գիտեմ, պատասխանեց
Ահմէտ Զավուշ, անոնցմէ մին այս Շապանին ընկերն է, ո-
րոնք միասին մեկնեցան այն տունէն ուր ևս կը գանուէի եւ-
ուրեկէ իրենց հետեւեցայ մինչեւ ետքը, իսկ միւսն ալ Խուր-
շան է, այն անձը որ երէկ մակոյկով միասին եկաւ իրենց
շին է, այն անձը որ երէկ մակոյկով միասին եկաւ իրենց
հեռ . . . այս մասին բնաւ տարակոյս չկայ:

— Հիմա մեր կուզարկութիւնը առաջ տանինք և տեսնենք թէ ի՞նչ կարեւոր բաներ, թուղթ կամ ուրիշ առարկայ կրնանք դանել տան մէջ, ըստ ոստիկանութեան պաշտօնեան քանի որ այս բնակարանը յեղափոխականներու որջ մըն էր անշուշտ կարեւոր դրութիւններ պահուած ըլլալու են:

Այս տաեն սկսան մանրագնին յննութիւն մը որ քանի մը ժամ տեսեց և որ և ո՛չ մէկ արդիւնք տուաւ: Տանը մէջ բաց ի կորասիներէ բան մը չկար, ո՛չ դրութիւն, ո՛չ տեսրակ, ո՛չ նամակ, ո՛չ զենք, և ո՛չ ալ... պոմպա:

Խուզարկութեան այս բացասական արդիւնքը շատ յուսախար ըրաւ ոստիկանութեան պաշտօնեանները:

Կ'ըսպասէին մեծամեծ ապացոյցներ ձեռք ձգել և ահա ամենափոքր բան մը չէին դաած.

Մանաւանդ Ահմէտ Զավուշ շատ ընկճուած երեւոյթ մը ունէր:

— Իմ ամբողջ յոգնութիւնս ու աշխատանքս գրեթէ պարապը գացին, կը մտածէր. եօթը հոգիէն չորսը զորս ձերբակալեցինք անկարեւոր մարդիկ ըլլալ կը թուին, և գուցէ իրենց ըստածին պէս, բնաւ մասնակցութիւն չունին այդ վտանգաւոր յեղափոխականներուն հեա, իսկ երեք բո՛ւն յեղափոխականներէն երկուքը փախուցինք՝ և մէկն ալ, ամէնէն կարեւորը, մեռած դաանք...: Ու ես որ այս գործին չնորհիւ ապագաս ապահոված կը կարծէի...:

Արդարեւ երեք ժամուան հալածումէ մը ետքը՝ երկու փախստականները կարելի չէր եղած դանել... իրա՛ւ է որ զանոնք հալածող ոստիկանները շատ փութկոտութիւն ցոյց չէին տուած, զիսնալով որ այդ մարդիկը զինուած են ու չպիսի վարանին իրենց զէնքերը գործածելու երբ նեղը մնան:

Թաղապետական բժիշկը եկած ու քննած էր դիակը եւ հաստատած որ պատին տրուած դաշոյնի հարուածէ մը մեռած էր Շաստան: Դաշոյնն ալ արդէն դաած էին, արիւնաթաթախ վիճակի մէջ, անկողնին քով նետուած:

Միայն թէ բան մը մութ կը մնար և որուն մասին բժիշկը չէր կրնար վճիռ արձակել, այսինքն թէ Շապան անձնապահն եղած էր թէ զինքը սպաննած էին:

Ահմէտ Զավուշ որ միւմներէն աւելի արթնամառնթիւն ունէր, գործանքով տեսաւ որ այդ մասին ոստիկանասպեաը, քօմիսէրները և բժիշկը երկար վիճաբանութեան մը բռնուած են:

— Բայց, գոչեց, միթէ կ'արժէ՞ այքան ակնյայնի բանի մը վրայ վիճաբանի . . . Շապան անձնապահն եղած է ասոր ապահովոյս չկայ . . .

— Ի՞նչպէս թոթովեց ոստիկանասպեաը, որ անպատճառ սպանութեան մասին կը պնդէր:

Ով կը կարծէք որ զինքը սպաննած ըլլայ . . .

— Եր երկու ընկերները և կամ անոնցմէ մին:

— Բայց իր երկու ընկերները քովի սենեակը կը գտնուէին ու անկէ խոյս տուին: Արդ, այս սենեակին թէ՞ փեղկերը և թէ դուռը ներսէն գոցուած էին, ուրիմն ի՞նչպէս կ'ուզէք որ անոնք սպաննած ըլլան . . .

Այս ապացոյցը այնքան բացայսյա էր որ ոչ ոք կրցաւ գիտողութիւն մը ընել:

— Այս', իրաւունք ունիս, ըստ ոստիկանասպեաը ամօթահար, այդ կէտը չմտածեցինք . . . բայց ի՞նչու անձնասպահն եղած է ու չէ փորձած, իր ընկերներուն պէս, պարաէզին կողմէ փախչելու:

— Կը խոստովանիմ որ այդ կէտը ինձի համար մութ մնաց, պատասխանեց Ահմէտ Զավուշ, միայն թէ այս մարդը անձնասպահն ըլլալով՝ շատ անախորժ խաղ մը խաղաց մեղի, ևս այդ գիտեմ:

Իրիկուան դէմ Ոստիկանութեան նախարար Շէֆիք Փաշա ևս եկաւ դէպէրին վայրը, պալատականի մը ընկերակցութեամբ :

Ամէն բան մանրամասնօրէն պատմեցին իրեն։ Նոխարարը սարսափելի կերպով յուսախար եղաւ։

— Ուրեմն դարձեալ պարապը եղանք, գոչեց բարկութեամբ. յետոյ յանկարծ նշմարելով Ահմէտ Չավուշը, պորաց անոր երեսին։

— Այսպէս խոսանցար ինձի այս ցերեկ . . .

— Փաշա էֆէնտի, ևս խոստումն կարծեմ յարգեցի, կը մկաց խեղճ Չավուշը և ձիշդ ըսածիս պէս, եօթը հօգին ծուզակի մը մէջ բռնեցի . . .

— Որոնց երեք կարեւորները փախան սակայն։

— Երկուքը միայն փաշա էֆէնտի . . .

— Շապանը որ անձնասպան եղած է, այն ալ փախած չի համարուիր, մանաւանդ յաւխանապէս փախած . . .

— Փաշա էֆէնտի իմ խիզճն հանդարաւ է և գիտեմ որ այս գործին մէջ պակասութիւն մը չգործեցի, ըսաւ Ահմէտ Չավուշ թեթև սրամառութեամբ մը։

— Ինչ որ է, եզրակացուց նախարարը, յետոյ կը քըննենք թէ որո՞նք են պատասխանառուները այս գործին անյաջողութեան։

Տունէն մեկնելէ առաջ Շէֆիք փաշա ուզեց որ իր ներկայութեան ալ կրկին մանրազննին խուզարկութիւն մը կատարուի տանը ամէն կողմը։

Իր այս հրամանը, որուն ոյժ առւաւ նաև իրեն ընկերուցոց պալատականը, իսկոյն գործադրուեցաւ։

Սկիսարի ոստիկանապետը որ առաջին խուզարկութիւնը կատարած էր առանց արդիւնքի մը համնելու՝ թերահաւասդէմքով մը ըսաւ նախարարին։

— Մեր ընկելիքը անօգուտ աշխատաւթիւն մը պիտի ըւլայ փաշա էֆէնտի, բայց քանի որ կը պնդէք՝ մեր պարապահնութիւնն է հնազանդիլ . . .

Ահմէտ Չավուշ ընդհակառակին եռանդով մասնակցեցաւ։

այս երկրորդ վիճակութին ,մտածելով թէ գուցէ բան մը կըր-
նայ երեան հանել և այդպէսով իր նախկին վարկը ստանալ :

Վերնայարկի և ստորնայարկի բոլոր սրահները ու չի ուշով
քննուելէ ետքը , պաշտօնեայ և ոստիկան իջան տան ներքնա-
յարկը , ուր կը գտնուէին խոհանոցը , մառանները և փայտի
ու ածուխի մթերանոցը : Ինչպէս ըսինք , արդէու անդամ մը
այցելած էին այս վայրերը բայց հարեւանցի կերպով : Այս ան-
գամ Ահմէտ Զավուշ որ խուզարկութիւնը կը վարէր , մինչ
ոստիկանապետը դժգո՞ն ու նեղացած դէմքով մը միայն գոր-
ծողութեան կը հետեւէր , երբ փայտի մթերանոցը մտաւ , ինք-
նիրեն սա խորհրդածութիւնը ըրաւ .

— Այս որքա՞ն փայտ բնակարանի մը համար , ուր միայն
մէկ բնակիչ կայ և ուր փայտով տաքցուելիք վառարան-
ներ ալ չկան . . .

Սրգարե մթերանոցը որ բաւական խոշորկեկ էր , ամբող-
ջովին փայտով լեցուած էր և հաղիւ դռնէն ներս քայլ մը
առնելու չափ միջոց կար :

Զավուշը մտածկուա կերպարանքով մը կեցաւ այդ փայ-
տակոյախն դիմաց : Ոստիկանական պաշտօնեաները մթերանո-
ցէն ներս տէք մը նետելէ ետքը՝ ըսին .

— Հոս բան մը չկայ , տեսնենք միւս կողմերը . . .

— Այո՞ւ աւելցուց ոստիկանապետը , մինչև բերանը փայ-
տով լեցուած է , ուրիշ բան մը պահելու տեղ չէ մնացած :

— Բայց տարօրինակ չերեւա՞ր ձեզ այսքան փայտը մէկ
բնակիչի համար , հարցուց Ահմէտ Զավուշ , անոնց դառնա-
լով :

— Գուցէ հաղարապետը հոս բնակած ատենէն առնուած
է , դիտել տուաւ ոստիկանապետը :

— Որքա՞ն ատեն է որ հաղարապետը ընտանիքով էտիր-
նէ փոխադրուած է :

— Երկու տարիի չափ կայ . . .

— Այս ատեն այս փայտերը պէտք էր որ բաւական պակած ըլլային, առարկեց Զավուշը :

Յետոյ մօտենալով փայտերուն՝ զանոնք ձերքովը չօշափեց ու քննեց և յանկարծ գոչեց :

— Չէ՛, ասոնք երկու տարիէ ի վեր հոս պահուած փայտեր չեն, տեսէ՛ք տակաւին լաւ չեն չորցած . . . այս փայտերը այս ձմեռ առնուած և հոս դրուտծ են :

— Զոր կամ թաց, հին կամ նոր, վերջապէս վառելիք փայտ են ասոնք, ըստու ոստիկանապետը սրամաած շեշտով մը և չարժեր որ ժամերով հոս կինանք . . .

Նոյն միջոցին նախարարը, որ ներքնայարկը եկած էր ու լսած տեղի ունեցած վիճաբանութիւնը, մօտեցաւ մթերանոցին և հարցուց .

Ի՞նչ կայ, ի՞նչ բանի վրայ կը վիճիք : Ահմէտ Զավուշ առաջ անցաւ և իր կասկածները յայտնեց, յետոյ աւելցուց .

— Եթէ հրաման ընէք փայտերը մէկ կողմ առնելու, կը կասկածիմ որ ասոնք հոս կուտակուած են ուրիշ բան մը ծածկելու համար :

— Լա՛ւ թող մէկ կողմ առնեն, ըստու Շէֆիք փաշա, թէե չեմ յուսար որ տակէն բան մը ելլէ՛ բայց գո՞նէ խիղձերնիս հանդիսաւ կ'ըլլայ :

Ոստիկանները. Ահմէտ Զավուշի առաջնորդութեամբ, գործի սկսան ու փայտերը կրեցին քովի ածուխի մթերանոցը : Հազիւ թէ չորս հինգ շարք փայտ մէկ կողմ առած էին՝ երբ Ահմէտ Զավուշ յաղթական աղաղակ մը արձակեց և գոչեց .

— Մտքէս կ'անցնէր կոր . . .

— Ի՞նչ կայ, ի՞նչ գտար, հարցուց նախարարը հետաքրքր :

— Մնառուկ մը, փաշա էֆէնաի, խոշոր անտուկ մը :

Ամենքը մօտեցան : Արդարեւ փայտերուն մէջ ծածկուած խոշոր անտուկ մը կը նշմարուէր : Այս գիւտը ոստիկաններուն

Առանդը կրկնասպատկեց, որոնք ա'լ աւելի վութով սկսան փայտերը կրել։ Առաջին մնառուկէն յետոյ՝ երկրորդ մը, երրորդ մը երեւան եղաւ։ Վերջապէս բոլոր փայտերը տեղափոխեցին և անոնց ներքեւ ծածկուած վեց մնառուկներ երեւան հանեցին։

Աստիկանապեաը ամօթահար մէկ կողմ քաշուած էր գըլուխը գետին ծուած, մինչ Ահմէտ Զավուշի դէմքը յաղթականորէն կը ճառագայթէր։

— Ի՞նչ պահուած է արդեօք այդ մնառուկներուն մէջ, ըստ նախարարը հետաքրքիր ու միանգամայն մտատանջ դէմքով մը, որովհետեւ միշտ պայթուցիկներէ կը վախնար։

— Հիմա պիտի հասկնանք, պատասխանեց Զավուշը։

Բայց մնառուկները պինդ կերպով գոցուած էին և հարկ եղաւ տապար մը վնասուել ու մէկիկ մէկիկ կոտրել ամենքն ալ։ Վեց մնառուկներն ալ մինչեւ բերաննին լիցուած էին զինուորական Մաւզէր հրացաններով ու փամփուշներով։

— Ահաւասիկ կարեւոր ու ծանրակշիռ յայտնութիւն մը, գոչեց փաշոն իր քովը կեցող պալատականին։

— Յայտնութիւն մը որ կը հաստատէ այստեղ բնակող երիտասարդին մեղսակցութիւնը, աւելցուց Ահմէտ Զավուշ, որովհետեւ հիմա չի կրնար լսել թէ առանց իր գիտութեան այս հրացանները հոս դիզուած են և կամ մեռնող Շապանը իրենց հետ բերած են։

Փայտերուն փոխազրութիւնը, մնառուկներու բացումն ու քննութիւնը ժամէմէ մը աւելի տեւած էր։

— Օ՞ն, խուզարկութիւնը տուաջ ասանինք, գոչեց փաշան ժամացոյցը նայելով, ատենը կ'անցնի և պէտք է որ Պոլիս վերադառնանք։

Ներքնայարկի միւս բաժինները մանրակրկիտ քննութենէ անցնելէ ու կասկածելի բան մը չգտնելէ ետքը՝ հասան խոհանոց։ Հօն ալ ամէն կողմ սկսան աչքէ անցընել։

Ահմէտ Զավուշ դիտ եց որ խոհանոցը երկու ալքօօլով

վառուող լամբարներ կային, որոնք կերակուր և փելու կը ծառայէին, հետեւաբար հան կրակ չէր վառուեր ու ծխնելոյզը անգործ կը մնար: Ասիկա՛ իրեն ծխնելոյզը մօտէն քննելու դաշտափարը ներշնչեց:

Իսկոյն վեր բարձրացաւ և գլուխը խօթեց ծխնելոյզին մէջ ու վայրկեանէ մը դուրս եկաւ անկէ՝ ձեռքը կաշեպատճրար մը բռնած:

— Ահաւասիկ նոր գիւտ մըն ալ, ըստ ծրարը օդին մէջ բարձրացնելով:

— Տեսնենք ի՞նչ է, գոչեց նախարարը անհամբեր:

Կաշին որ չուանով կապուած էր, քակեցին, ծրարը բացին և աւսան որ մէկուկէս մէդը քառակուսի միծութեամբ յատակագիծ մըն էր:

Ոստիկանութեան նախարարն ու պալատականը ուշադրութեամբ քննել սկսան արդ յատակագիծը:

Պալատականը սարսափահար՝ գոչեց յանկարծ.

— Բայց Եղալըզի պալատին յատակագիծն է այս...

— Այո, ճիշտ է, հաստատեց նախարարն ալ յուղուած:

— Եւ կէտ առ կէտ ճշգութեամբ գծուած, աւելցոց պալատականը:

Այնպէս կը թուէր թէ խուզարկութեան այս նոր արդ գիւնքը շա'տ աւելի մեծ կարևորութիւն ունէր նախարարին ու պալատականին համար քան թէ վեց մնառուկ Մաւզէրի հրացանները:

Այս գիւտը ստկայն վերջինը եղաւ. ա՛լ տանը մէջ չկըց ցան ուրիշ բան գտնել:

Բնակարանին մէջ մէկ քանի սատիկաններ և քօմիսէր մը թողելէ ետքը, նախարարը և իր հետեւորդները ճամբայ ելան դէպի նաւամատոյց, ուր չոգեմակոյզկ մը կ'սպասէր Շէֆիք փաշայի և պալատականին տրամադրութեան տակ:

— Միւս չորս ձերբակալեալները ի՞նչ պիտի ընենք, հարցուց սատիկանապետը նախարարին:

— Այդ մարդիկը առանձին բանտերու մէջ և ամէն յարաբերութենէ զրկուած պահեցէ՛ք ամենախիստ հոլողութեան տակ, հրամայեց սստիկանութեան նախարարը, մինչև որ ձեզի հաղորդեմ՝ իրենց մասին՝ վերջնական որոշում։

— Սպասելով ձեր այս որոշումին, արդեօք չե՞նք կրնար վիրենք նախնական հարցաքննութեան մը ենթարկել, հարցուց Ահմէտ Զավուշ որ ճիշտ նախարարին քովը կը գտնըւէր։

Յորմէնետէ Զավուշը իր արթնամտութեան և ճարպիկութեան չնորհիւ յաջողած էր փայտանոցին մէջ պահուած զէնքի մնառուկները և ծիններոյզին մէջ դրուած քարտէսը երեւան հանել, իր դիրքն ու հեղինակութիւնը շատ աւելցած էին և այս բանն էր որ իրեն համարձակութիւնը կուտար վերայիշեալ հարցումը ընելու իր մեծաւորին։

— Կը կարծե՞ս որ կրնան այս հարցաքննութենէն օգտըւիլ, ըստ նախարարը անոր նայելով։

— Կը յուսսամ, փաշա էֆէնտի, մանաւանդ եթէ անմիշապէս կատարենք, երբ աւկատւին իրենց պաշտամնողական ծրագիրը չեն պատրաստած։

— Բայց ձերբակալուած պահուն իրենց խօսքերէն և արւած բացատրութիւններէն կ'երեւայ որ այդ մարդիկը արդէն որոշած են ամէն բան ուրանալ և ինքզինքնին անգէտ ձեւացնել։

— Պաշտպանութեան այդ ձեւը այլևս չեն կրնար գործածել մնառուկներուն և քարտէսին երեւան ելլելէն եաքը, պատասխանեց Ահմէտ Զավուշ, մանաւանդ տանը մէջ ընակող երիտասարդը անկարելի է որ շարունակէ սնդել թէ ինք յարաբերութիւն չունի յեղափոխականներուն հետ։

— Լու ուրեմն կատարէ հարցաքննութիւնը ուզած ձեւալդ, ըստ նախարարը համոզուելով իր սստրադասեալին առարկութիւններուն։

Յետոյ, սստիկանսպետին դաւնալով շարունակեց։

— Թո՛ղ Ահմէտ Զավուշ քեզի հետ միասին գայ ու ձեր-
բակալեաները հարցաքննէ մի առ մի :

— Շատ աղէկ, փաշա էֆէնտի, պատասխանեց միւսը
զսպուած կատաղութեամբ մը, որովհետեւ Զավուշին ըրած
դիւտերը, իր ապարդիւն խուզարկութիւններէն ետքը, չա-
փազանց զրգուած էին զի՞նքը :

Վերջապէս հասան նտուամատոյց ու մտան շոգեմակոյիլը
որ մեկնելու պատրաստ կը սպասէր հոն :

Փաշան վերջին անգամ դարձաւ ոստիկանապեախն և ը-
սաւ .

— Երկու փախստականները ձեռք անցնելու համար ա-
մէն կարելի ու անկարելի միջոցներ պէտք է ձեռք առնել,
որովհետեւ անոնց փախտաստին դիմաւոր պատասխանատուն
գուշն ես կամ քու մարդոցդ անհոգութիւնը :

— Փաշա էֆէնտի՝ ես իմ պարտականութիւնս խղճի մը-
տօք կատարած եմ, բողոքեց ոստիկանապետը :

— Զքմեղացում չեմ ուզեր, պէտք է այդ մարդիկը ձեռք
անցուին :

— Հիմա ուրիշ ձիւաւոր ոստիկաններ ճամբայ կը հանեմ:

— Եւ երբ ձերբակալուին՝ անմիջապէս պէտքէ լուր զըր-
կես ինձի, առանց բոպէ մը կրսնցնելու :

— Գլխուս վրայ, փաշա էֆէնտի :

Շոգեմակոյտը ճամբայ ելաւ և քսան վայրկեան յետոյ
հասաւ Տօլմա Պահջէ, ուրկէ նախարարն ու պալատականը
կառք մը նստելով իսկոյն Երլարզ ուզգուեցան :

Սպափուլ Համիտ անհամբեր կ'սպասէր Սկիւտարի մէջ կա-
տարուելիք գործողութեան ելքին և երբ Շէֆիք փաշա պա-
լատ հասաւ, իսկայն ընդօւնեց զի՞նքը :

Ոստիկանութեան նախարարը մանրամասնորէն իր վեհա-
փառ տիրոջ ներկայացուց ամբողջ անցուդարձները և վերջա-
պէս յայտնեց վեց սնսուկ զէնքերու և Երլարզի յաստակագծին
երեւան հանուիլը :

Այս վերջին գիւտը արտասովոր յուզում մը պատճառեց բոնաւորին :

— Ո՞ւր է այդ յասակագիծը, գոչեց դողահար ձայնով մը :

Նախարարը իր գրպանէն հանեց աղետաւոր թուղթը և ներկայացուց Ապահով Համիլտոն :

Երբեք այդքան կատարեկութեամբ պատրաստուած յատակագիծ մը կարելի չէր երեւակայել : Անոր մէջ նշանակուած էին Երլարդի պալատին բոլոր ծակ ու ծուկերը որոշ ու մտնարամասն կերպով : Մասնաւոր խնամքով մը գծուած էին այն յարկաբաժինները որոնք Սուլթանին կը պատկանէին : Պատուհան, դուռ, եկեւմուտք սանդուխ, ևն ամէն ինչ մանրամասնօրէն ցոյց տրուած էր : Յատակագիծին տակ ծանօթութիւն մը մատնանիշ կ'ընէր այն զանազան սենեակները ուր Ապահով Համիլտոն փոխ կ'անցընէր գիշերները :

Բոնաւորը յարածուն սարսափով մը կը գիտէր իր աչքին առջև պարզուած այս թուղթը և յուզումն շրթունքը կը դուզդոյին .

— Բայց ասիկա երկար տարիներ հոս բնակող և պալատիս ամէն մասերը մի առ մի քննող մէկը գծած ըլլալու է, գոչեց ի վերջոյ նախարարին դառնալով :

— Այս, կմկմաց նախարարը, յատակագիծը շատ խնամքով պատրաստուած է . . . :

— Ո՞վ կրնայ գծած ըլլալ այս . . .

— Վեհափառ Տէր, այդ մասին չեմ կրնար ո՛ւ և է ենթադրութիւն մընել, գուցէ ձերբակալուած անձերու և հարցաքննութենէն ամէն բան երեւան ելլէ :

Այս պատասխանը չգոհացուց կասկածոտ բոնաւորն որ սկսաւ սրահին մէջ շրջիլ տենդային ջղագրգութեամբ մը :

— Ասիկա պատրաստողը արհեստին տեղեակ երկրաչափ կամ ճարտարագէտ մը ըլլալու է, կը խորհէր ինքնին, կամ զինուորական մը . . . ու անպատճառ պալատին մէջ ապրող մէկը :

Եւ այս մտածումն էր որ ամէնէն աւելի մտասանջութեան կը մատնէր զինքը։ Յետոյ կը մտածէր թէ ի՞նչունամար շինուած էր այդ յատակագիծը, ի՞նչ բանի պիտի ծառայէր։

— Անշուշտ դաւադրական գործ մը ի զլուխ հանելունամար, կ'ըսէր ինքնին։

Ու դարձեալ կ'իյնար իր մզձաւանջին մէջ, գետնափոր ուղիով մը Երևազի վրայ յարձակելու մզձաւանջը

Շէֆիք փաշա կը զգար իր տիկոն հոգեկան տագնապը և կը ջանար զայն հանդարտեցնելու միջոցը գտնել, վախնալով որ փոթորիկը ի վերջոյ իր գլուխը պիտի պայթէր։

— Վեհափառ տէր, ըսաւ խոնարհ ձայնով մը, մեծ բարեթստութիւն մը եղաւ որ Էմմայի սպաննութեան չնորհիւ այս կարեւոր բաները կրցանք մէջտեղ հանել

— Ի՞նչ կարեւոր բան, գոչեց բոնաւորը սրտմտութեամբ։

— Նախ Տէվրիշ փողոցի տան գետնափորին մէջ պահուած ուազմամթերքը։ պոմպա և բէվորվէր։ յետոյ Սկիւտարի տան մէջ գտնուած վեց սնտուկ Մաւզէր հրացաններն ու այս յատակագիծը

— Ի՞նչ օգուտ ունի ատոնք գտնուելէն՝ երբ բո՛ւն հեղինակները, մարդիկը կարող չենք ձեռք անցնել . . . և ով կրնայ վսասահեցնել որ տակաւին ասոնց նման հարիւր տեղ զէնք ու պայթուցիկ նիւթեր պահուած չեն։

Ոստիկաննութեան նախարարը գլուխը ծոեց առանց պատասխանելու։ Ա.Տէն անգամ որ իր աէրը վսասահացուցած էր թէ ա՛լ վերջինն էր երեւան եղած զէնքերը կամ պօմպաները, նոր իրողութիւններ եկած էին զինքը հերքելու։ Ուստի այս անգամ չհամարձակեցաւ նոյն հաւաստումը ընելու։

Բանաւորը յանկարծ իր նախարարին դարձաւ.

— Հիմա անմիջապէս հոռ բերել տու՛ր, ձերբակալուած չորս մարդիկը, հրամայեց։

Շէֆիք փաշա ակնածական խոնարհութիւն մը ընկով մեկնեցաւ որահէն։

Երկու ժամ ետքը չորս երիտասարդներն ալ եղլարզ փոխադրուած էին :

Ապաիւլ Համիտ վճռական հրահանգներ տուած էր Նէճիպ Մէլհամէի անոնց հարցաքննութեան մասին : Յայտնի էր որ այս անգամ ազատութեան ո և է յոյս չի կար ձերբակալուածներուն համար :

Հարցաքննիչ դատաւորի պաշտօն կատարող պալատականը իսկոյն դործի ձեռնարկեց . ի ներկայութեան Շէֆիք փաշայի և ուրիշ պալատականի մը որ իրրեւ քարտուղար կը ծառայէր :

Ինչպէս միշտ , այս անգամ ևս , Ապաիւլ Համիտ վարագոյրի մը ետեւէն ներկայ կը գտնուէր հարցաքննութեան :

Նախ՝ Ակիւտարի խուզարկուած տան մէջ բնակող իսմայիլ պէյը ներս բերուեցաւ :

Երիտասարդը կրկնեց ինչ որ առաջին անգամ ըստծ էր ձերբակալուած պահուն այսինքն թէ ինք չէր ճանչնար նախապէս այն երեք անձերը որոնք տուն եկած էին ասպնջականութիւն խնդրելու՝ յանուն իրենց բարեկամ հազարապետին զոր էտիրնէի մէջ ճանչցած էին : Յետոյ կրկնեց նաև որ միւս երեք երիտասարդները իր բարեկամներն էին որոնք տուն հրաւիրուած էին միասին ժամանակ անցնելու համար և թէ պարզ դիպուածի մը արդիւնքն էր ամէնքը միասին հոն գտնուելնին :

— Քու և ընկերներուդ պաշտպանութեանը համար ընտրած այդ ձեւդ շատ ողորմելի բան է , ըստ Նէճիպ Մէլհամէ խստութեամբ , և մի՛ կարծեր որ վայրկեան մը կրնաս մեզ խարել . . . :

— Ինչ որ ըսի առաջ և ինչ որ կրկնեցի հոս զուտ ձըշմարտութիւնն է , պատասխանեց երիտասարդը ամենայն հանգարտութեամբ :

— Քեզի կը ըսի առաջ կը խօսիս և թէ դրական փաստեր ունինք ձեզի դէմ :

— Ի՞նչ փաստ, հարցուց իսմայիլ զարմացական կերպով:

— Փաստեր թէ այդ տունը յեղափոխական կեղրոն մընէ,

ուր շատ մը վտանգաւոր բաներ պահուած են:

— Բացարձակապէս սիսալ է, փաշա էֆէնտի, այդ տան մէջ վտանգաւոր բաներ գտնուելուն մասին բնաւ տեղեկութիւն չունիմ և առանց իմ գիտութեանս ալ կարելի չէ որ գտնուի, քանի որ ես առանձին կը բնակիմ հոն իբրեւ պահապան:

Երիտասարդը այնքան միամտօրէն ու հաստատ համոզումով մը ըստ այս խօսքերը որ պալատականն ու նախարարը չկրցան բարկութեան շարժում մը զսպել տեսնելով որ այդ մարդը կը ջանար իր խաբեբայութիւնը շարունակել:

— Ինչպէս, գոչեց փաշան, կը յամառիս պնդելու թէ տանը մէջ բան մը պահուած չէ:

— Կարասիներէն ու հագուստներն զատ բան մը չի կայ . . . :

— Եւ եթէ մենք ապացուցանենք ըլլալը:

— Այն ատեն շատ պիտի զարմանամ, բայց այժմէն կ'ըսեմ որ այդպիսի բան մը չպիտի կրնաք ապացուցանել չաղիւրաւ:

— Գեանայարկին մէջ բան մը պահուած չէ . . .

— Զէ՛, պատասխանեց իսմայիլ պէջ հաստատ շեշտով մը:

— Ինձի մաիկ ըրէ՛ և որոշ պատասխան առ'ւր, պօռաց Նէճիպ Մէլհամէ՛, և գիտցիր որ քու կեանքդ տալիք պատասխանէդ կախում ունի . . . եթէ դարձեալ ստես՝ ա'լ աղասում չունիս, հասկցա՞ր ըստած:

— Այս, փաշա էֆէնտի, կմկմաց երիտասարդը այս սպառնալիքէն սարսափած:

— Լաւ ուրեմն, ըսէ՛ տեսնեմ ի՞նչ կը գտնուի ներքնայարկի փայտանոցին մէջ . . .

— Մէկ քանի չեմի փայտ զոր ձմեռուան մօտ ծախուառի, պատասխանեց երիտասարդը, որովհետեւ իմ աղգական

հաղարապետու, որուն կը պատկանի տունը, գրած էր թէ գուցէ քանի մը ամսուան համար ընտանիքը հոս պիտի դրկէ, բայց յետոյ հրաժարեցաւ այդ խորհրդէն ու փայտերն ալ այնպէս անգործածելի մնացին:

— Իսկ այդ փայտերուն տակ ի՞նչ կայ պահուած, պուս աց նորէն պալատականը անհամբեր շարժումով մը ձեռք սեղանին զարնելով:

— Հինգ վեց մնառուկներ կան, պատասխանեց իսմայիլ պէջ հանդարս ու անալլազ դէմքով մը:

— Հա՛, վերջապէս կը խոստովանիս, շարունակեց նէճիպ Մէհամէ չարաշուք ժպիտով մը... հասկցար թէ ուրացումը անկարելի է այս և թէ ամէն բան զիտենք արդէն:

— Ինչո՞ւ կ'ուզէիք որ ուրանամ՝ այդ սնառուկները վը-տանգտուոր քան մը չեն պարունակեր:

— Հապա ի՞նչ կը պարունակեն...

— Աւելորդ ճերմակեղէններ, սեղանի սպաս, գրրգ, վարագոյր են. վերջապէս բոլոր այն բաները որոնք հաղարապետը և իր ընտանիքը իտիրնէ չեն աարած միասին ու հոս թողած են...

— Դուն խելքդ կորմացուցե՞ր ես, գոչեց պալատականն և կը կարծես որ մեն կրնա՞ս խաբել այդ տեսակ տղայական խօսքերով:

— Ճշմարատութիւնը կ'ըսեմ ճեզի, պատասխանեց երիտասարդը, կամ զո՞նէ իմ գիտացած ճշմարատութիւնս...

— Այդ մնառուկները Մաւզէրի հրացաններուվ լեցուած են, և դուն կը պնդես որ անմիտա բաներ կան մէջը...

— Հրացա՞ն, գոչեց իսմայիլ պէջ ափի բերան եղած ու դողանար ձայնով մը, անկարելի է, փաշա էֆէնաի...

— Վեց մնառուկներն ալ բացուած ու քննուած են, ամենքըն ալ, մինչև բերանին հրացաններով լեցուած են... կը տեսնես որ տղայական ուրացումները օգուտ չունին և արդէն ամէն բան զիտենք, ուստի քեզի համար լաւագոյն է որ տեղն

ի տեղօք ճշմարտութիւնը խօսառվանիս , եթէ կ'ուզես գոնէ
կեանքդ ազատել . . .

— Կ'երդնում որ ճշմարտութիւնը խօսեցայ , պատասխան
նեց երիտասարդը այնպիսի անկեղծ շեշտով մը որ նէճիպ
Մէլհամէ փաշա չկրցաւ իր զարմանքը զսպել :

— Բայց քեզի կ'ըսեմ որ մնառեները արդէն բացուած
ու հրացանները մէջտեղ ելած են , գոչեց անհամբեր կերպա-
րանքով մը :

— Այն ատեն իմ աղդականներս զիս խարած են , պա-
տասխանեց Խսմայիլ , միշտ հանդարտութիւնը պահելով :

— Ի՞նչպէս քեզ խարած են . . .

— Մեկնած աաեննին ինծի ըսին որ անպէտ կարասիներ
ու ճերմակնեներ կան անոնց մէջը և ես այսպէս կը կար-
ծէի . . . դուք կ'ըսէք թէ հրացաններ գանուած են , կրնայ
ըլլալ . ամէն պարագայիս ևս բան մը չեմ գիտեր .

— Արգեօք իրաւցնէ անմի՞զ Ե այս երիտասարդը , սկսու-
մտածել ինքնին պալատականը :

Յետոյ , խօսքը փոխելով՝ շարունակեց .

— Կերակուրդ միշտ կազէ լամբարներո՞վ կ'եփէիր :

— Այո՞ , փաշա էֆէնափ :

— Խոհանոցի վառարանը երբեք չեի՞ր գործածեր :

— Բնաւ երբեք :

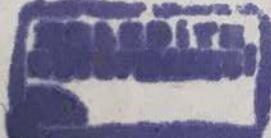
— Ի՞նչո՞ւ համար . . .

— Որպէսիան նախ պէտք չէի ունենար . ասկէ զատ ծըխ-
նելոյզին մէջ բան մը պահուած էր ու ինծի պատուէր արր-
ուած էր որ կրակ չվասեմ . . .

Նէճիպ Մէլհամէ փաշա այս խօսքերուն վրայ գլուխը
նշանակալից կիրապով օրօրեց .

— Ի՞նչ էր ծինելուզին մէջ պահուածը , հարցուց :

— Ծրար մըն էր որուն մէջ տեսակ մը գեղ էար . . . հա-
զարապեսը այդ դեղը հետք բերած էր եմբէն և շատ խնամ-

Քո՞վ կը պահէին, որովհետև այստեղ կարելի չէր գտնել, կարծիմ տեսակ մը չորցած բոյսեր են . . .

— Բայց ծխնելոյզը դեղ պահելիք տեղ մը չէ : .

— Պէտք էր որ այդ գեղը օդասուն և միանգամայն արև կամ լոյս չտեսնուող տեղ մը պահուէր, պատասխանեց երիտասարդը միամտաբար :

Լաւ ուրեմն, այդ ծրաբն ալ ձեռք անցուցինք . . .

— Կը ինպրեմ վերադարձուցէք ինծի, կամ դոնէ մի՛ կորսնցնէք, գոչեց երիտասարդը աղաչաւոր ձայնով մը, յատկապէս յանձնարարած են ինծի լաւ ուշադրութիւն ընել այդ ծրարին մասին . . .

— Բայց ինչո՞ւ այդքան անհրաժեշտ դեղ մը միասին չեն տարած . . . :

— Ինծի ըստն որ իրենց պէտք եղածին չափ առած են հետերնին ու մնացորդն ալ հոս ձգած՝ ապագային գործածելու համար . . .

— ՚Իուն այդ դեղը տեսած կամ գործածած ես :

— *Былая борьба...*

— Լաւ սւրեմն գիտեիր որ ծխնելոյզին մէջ գտնուող ծրաբը ու և է գեղ չի պարունակեր՝ այլ բողոքովին ասարբեր բան մը . .

— Ի՞նչ բան, փաշա է փէնտի, այս ի՞նչ տարօրինակ յայտնութիւններ կ'ընէք ինձի... .

— Այդ ծրաբին մէջ ո՞չ թէ դեղ՝ այլ քարտէս մը կար:

— Քարտէս մը, գոչեց երիտասարդը ապշահար դէմքով
մը, աչքերը խոշո՞ր բացած :

— Այսուհետեւ ապահովագործութիւնը մէկ քարտէսը . . .

Ծովէ մը լուսութիւն տիրեց : Ամբաստանսալը զիուկը հա-
կած՝ գետին կը նայէր ընկճուած երեւոյթով մը : Կարծիս չէր
կրնար բացատրել բոլոր այս պատահարները և անողոք ճա-
կատագրականութեան մը ճիրաններուն մէջ կ'զգար ի՞նքվին-
քը :

— Ի՞նչ պիտի ըսես այս ամէնուն, գոչեց յանկարծ պաշտականը, զայն դուրս քաշելով իր մտածումներէն:

Իսմայիլ գլուխը վեր առաւ, ապուշ դէմքով մը շուշջը նայեցաւ ու թոթովեց.

— Ես անմեղ եմ, բնաւ տեղեկութիւն չունիմ այդ բաներէն, ո՛չ զէնքով լեցուն մնտուկները և ո՛չ ալ քարտէսը գիտէի, ինչ որ ըսի զուտ ճշմարտութիւններ են . . .

— Կը ցաւիմ ըսելու որ շատ սիսալ ճամբու կը հետեւիս, ըսաւ Նէճիպ Մէլհամէ խիստ ձայնով մը, և իթէ չուզես ինքնարերաբար խոստովանիլ ամէն բան՝ բռնի միջոցներու պիտի դիմենք . . . դաւադրութիւն մը մէջանդ երկար ժամանակէ ի վեր պատրաստուած, այդ դաւադրութեան կեղբոնն է քու բնակած տունդ և դուն ես դաւադրութեան գլխաւոր պեսը կամ գոնէ պետերէն մէկը . . . Այս մասին մենք ու եւ է տարակոյս չունինք, ինչպէս տեսար, հակտուակ քու ուրացումներուդ մենք ամէն բան իմացած, քննած, ստուգուծ ենք: Հիմա ուրիշ յայտնութիւն մըն ալ պիտի ընեմ և կարծեմ այն ատին ա՛լ ամէն ուրացում անօգուտ պիտի ըլլայ . . .

— Ի՞նչ յայտնութիւն, կմկմաց երիտասարդգը, իր վեհերու ակնարկը պալատականին ուղղելով :

— Ինչ որ դուն չես ուղեր խոստովանի՝ արդէն ուրիշներ խոստոված են անմիջապէս :

— Ո՞վ են այդ ուրիշները, հարցո ց երիտասարդը դպրուած :

— Տան մէջ ձերբակալուած քու երեք ընկերներդ . . . այս՝, առաջին հարցաքննութեան ամէն բան երեւան հանած են:

— Սնկարելի բան է, գոչեց Իսմայիլ:

— Ինչպէս անկարելի:

— Գաղտնիք մը չունինք մեր մէջ որ կարենան խոստովանիլ:

— Քեզ կ'ըսեմ որ անոնք քու յամառութիւնդ չեն կըր-
ցած ունինալ և ամէն բան ըսած են Ահմէտ Զավուշն . . .

— Ի՞նչ խոստովանած են, հարցուց երիտասարդը զար-
մացկոտ դէմքով մը :

— Խօստովանած են թէ ամենքդ ալ յեղափոխական քօ-
միթէին կը պատկանիք և թէ առջի գիշեր հաւաքուած էիք
խօրհրդակցութեան համար :

Իսմայիլ պէյ իբրև պատախան՝ սկսաւ ինդալ : Պաւա-
տականը ամբաստանեալին այս ընթացքը տեսնելով՝ սոսկալի
բարկութեամբ մը պոռաց անոր երեսին .

— Ինչպէ՞ս, տակաւին կը համարձակիս ինդալ երբ
կեանքդ վտանգի մէջ է . . .

Եւ սակայն հակառակ իր ամբողջ սպառնալիքներուն՝
չկրցաւ բան մը քաղել երիտասարդին բերնէն :

Յետոյ մի առ մի և զատ զատ հարցուփորձեց միւս երեք
երիտասարդներն ալ, որոնք գրեթէ նոյն բառերով պատաս-
խանեցին իր բոլոր հարցումներուն :

Քննութեան այս բացասական արդիւնքը բուռն կատա-
զութեան մը մատնեց Ապահիւ Համիտը, որ հրամայեց տան-
ջանքի ենթարկել չորս ձերբակալուածներն ալ, մինչեւ որ յօ-
ժարին խոստովանիլ իրենց յանցաւորութիւնը :

Գ Լ Ո Ւ Խ Ի Ե Խ.

Հ Ր Դ Ե Հ Ը Կ Ը Տ Ա Ռ Ա Ծ Ո Ւ Խ Ի Ե

Մինչ Պոլիսի մէջ այս դէպքերը աեղի կ'ունենային ու կ'զբաղեցնէին Ապտիւլ Համիան ու իր պալատականները ,ապատամբական շարժումը հետզհետէ կը աարածուէր Մակեղոնական բանակին մէջ :

Զիւնն ու ձմեռը անցած էին արդէն , գարունը և կած էր ու օդերը տաքցած : Յեղափոխական կեղրոնները աւելի դիւրաւ և արագ կը հաղորդակցէին իրարու հետ : «Միութիւն և Յառաջդիմութիւն» քօմիթէն որ մինչեւ այն ատեն պարզ փրօփականտի կազմակերպութիւն մըն էր , հիմա գօրծօն դեր մը կ'ստանձնէր ու իր ներկայացուցիչները արձակ համարձակ կը շրջէին , կապեր հաստատելով ըմբոստ զինուորականներու և յեղափոխական գաղտնի քօմիթէին հետ , որուն գլխաւոր վարիչներն էին միշտ նախկին թիկնապահ Մէհմէտ փաշա և Սալիհա հանըմ : Սատրք պէյ միացած էր իրենց՝ իր ազատաբար Պառոնուհիին հետ , որուն գրկաբաց ընդունելութիւն մը ըրած էին , առանց կասկածելու թէ ի՞նչ թաքուն նպատակներով այդ օտարուհին այդ լեռներուն մէջ կը գտնուէր :

Սալիհա հանըմ միայն՝ բնազդաբար՝ կ'զգուշանար անկէ և միշտ կասկածու աչքով մը կը դիտեր այդ գեղանի կինը , որուն անձնութիւնը և օսմանեան հայրենիքի ազատագըրման համար ըրած զոհողութիւնները շատ տարօրինակ և անբացարելի կը գտնար :

Սատրք պէյի Եըլտըզէն փախուստին մէջ անոր ունեցած դերը շատ մութ թուած էր Սալիհա հանըմի և իր կասկածանքը յայտնած Մէհմէտ փաշայի : Բայց որովհետեւ իր ընթացքին մէջ ո և է քննադատելի բան մը չէին տեսած , մա-

նաւանդ դիտած էին որ չափազանց հետաքրքրություն չէ իրենց գաղանիքները իմանալու, կամաց կամաց հաշտ աչքով սկսած էին նայիլ իրեն :

Իսկ գալով Ազիզ և Սաալք պէյերուն՝ անոնց համար Պառօնուհին ճշմարիտ հերոս մըն էր, որուն արիութեանը և անձնութեանը վրայ կը հիանային և երբեք չէին կրնար երեւակայել թէ այդ կիսը կրնար ո և է անարդ գեր մը կատարել իրենց հանդէպ : Ամիսէն աւելի էր որ Պառօնուհին ապստամբական խումբին մէջ կը գտնուէր՝ երբ օր մը, մայիսի սկիզբները, ըստւ Ազիզ պէյի :

— Պէտք է քանի մը օրուան համար Սելանիկ երթամ :

— Ի՞նչ գործ ունիք Սելանիկի մէջ, հարցուց զինուորականը գարմացած :

— Մէկ քանի գրամական խնդիրներ ունիմ կարգադրելք . Եւրոպայէն այնքա՞ն անակնկալ կերպով հեռացայ որ չկրցայ անձնական գործերս կարգի դնել և հիմա կը տեսնամ որ տակաւին բաւական ժամանակ հարկ պիտի ըլլայ այսաեղ մնալ, մինչև որ յաջողինք մեր նպատակին հանդիլ, ասոր համար կ'ուզեմ անգամ մը Սելանիկ երթալ և իմ հիւպատոսիս միջոցաւ գործերս կարգադրել :

— Բայց դուք վտանգուած էք այժմ, գոչեց Ազիզ պէյ, կառավարութիւն և ոստիկանութիւն ձեր ետեւէն պիտի իյնան :

— Ես օտարահպատակ եմ, բան մ'ալ կարող չեն ընել ինձի . . .

— Այս՛, բայց կրնան երկրէն դուրս աքսորել . . .

— Ճամբան սորվեցայ, պուլկարական քօմիթէները ողջ ըլլան, անոնց միջոցաւ կրնամ կրկն գալ . . .

Հակառակ Ազիզ պէյի բոլոր առարկութիւններուն՝ Պառօնուհին պնդեց իր անձնական գործերը բացատրելով՝ ցոյց առւալ, թէ անհրաժեշտ էր իր մեկնումը քիչ ժամանակի համար :

Վերջապէս ստիպուեցան տեղի տալ : Որոշուեցաւ որ
փոքրիկ խումբ մը Պառոնուհին պիտի տանէր մինչև իւսկիւպ,
ուրկէ երկաթուղիով պիտի երթար Սելանիկ և եթէ զինքը
չհարածէին՝ նոյն ճամբով պիտի վերադառնար, իսկ հակառակ
պարագային՝ պիտի երթար Սօֆիա ու անկէ պուլկար յեղա-
փոխականներու աջակցութեամբ պիտի մանէր վերստին Մա-
կեդոնիա :

Այս կարգադրութիւնները ըլլալուն պէս գեղանի Պառո-
նուհին ճամբար ելու և անվտանգ հասաւ Սելանիկ :

Անձնական գործերը պարզ պատրուակ մ'էին, Բախտա-
խնդիր կնոջ միակ նպաստակն էր հեռանալ յեղափոխականնե-
րու քովէն՝ աղատօրէն գրելու համար իր տեղեկագիրը պա-
լատական Իզզէթ փաշայի, որովհեաե, ամսուան մը միջոցին,
անտարբերութիւն կեզծելով հանդերձ, շատ բան տեսած ու
լսած էր, մանաւանդ Սատրք և Ազիզ պէյերու չնորհիւ, ու-
րոնց կոյր վստահութիւնը յաջողած էր շահիւ :

Սելանիկի մէջ ո՛չ ոք զինքը անհանգիստ ըրաւ, հակա-
ռակ իր բարեկամներուն կասկածանքին :

Հոն համնելէն օր մը նաքը արդէն իր տեղեկագիրը գրած
ու դրկած էր :

Իզզէթ փաշա երբ որ ստացաւ իրենց լրտեսուհիին գրու-
թիւնը մեծ ու բախտութիւն զգաց : Իր մեկնումէն ի վեր պա-
հած լուսութիւնը զինքը մտասաննջութեան մատնած էր եւ սկ-
սած էր կասկածիլ թէ գուցէ խորամանկ գեղուհին զիրենք
խաբած էր :

Եկած տեղեկագիրը արդարեւ արժանի էր խորին ուշա-
դրութեան և Ապտիւլ Համիտի սիրելի քարտուղարը պարտք
համարեց զայն իսկոյն իր ափոյջ ներկայացնելու, բնագիրը
թրքերէնի թարգմանելէ ետքը :

Պառոնուհին մինչեւ այդ օր իր լուսու մնալուն պատճառ-
ները բացատրելէ ետքը կ'ըսէր .

«Իրականութիւնը ձեր Պոլսոյ մէջ երեւակայածէն շատ

աւելի ծանրակշխո է : Ապստամբական հոսանքը օրէ օր կը տարածուի թէ բանակին և թէ ժողովուրդին մէջ : Այն բարձր զինուորականները որոնք պաշտօնի վրայ կը գտնուին և որոնք ձեր վատահութիւնը կը վայելին, ամենքն ալ, գրեթէ, առանց բացառութեան, առգործուած են արդի բէժիմին հակառակ զգացումներով ու միշտ յարաբերութիւն կը մշակին յեղափոխական քօմիթէին հետ, որուն ուղղակի աղդեցութեանը ենթարկուած են :

«Վերջերս իր ջերմ ազատասիրութեամբը և յեղափոխական զգացումներովը ծանօթ Սլավանիացի դեր-հազարապետ մը, Նիազի պէյ, որ մեծ ժողովրդականութիւն կը վայելէ ամբողջ գիւղացիններուն մէջ և խիստ կարեւոր դեր մը խաղաղու կոչուած է, ուղղակի յեղափոխական քօմիթէին աղդեցութեամբը հազարապետի աստիճանին բարձրացաւ և Բէսնէ զըրկուեցաւ :

«Այս իրողութիւնը ցոյց կուտայ իւէ յեղափոխական թաքուն իշխանութիւնը ինչ ահազին հեղինակութիւն ստացած է երկրին մէջ :

«Գայով ձեր կողմէ զրկուած լրահաններուն՝ ամէն օր կը լսնք անոնց չարաշար սպաննուիլը : Բայց ասոնք բան մը չն։ Վերջին անգամ Սալիհա հանրմի և Մէհմէտ փաշայի հակառագահութեամբ աւելի ունեցած ժողովի մը մէջ որոշուած է սպաննել նաև մէկ քանի բարձրաստիճան փաշաներ, որոնք վերջերս Պոլիսէն հստ զլկուած են ապստամբական շարժումը զափելու համար :

«Քօմիթէն հակառակ է Շէմսէ փաշայի, երրորդ զօրաբանակի հրամանաստար իարահիմ փաշայի և Մալիկունիոյ ընդհանուր հակառակութիւնը թէեւ այս վերջնոյն դէմ եղած հակառակութիւնը թեթեւ է և նոյնիսկ տեսակ մը յարգանք կը վայելէ մանաւանդ Սալիհա հանրմի ու Մէհմէտ փաշայի կողմէ :

«Զմոռնամ նաեւ յիշել որ Մանսամթըրի կուսակալ Հըֆզի

վաշա բոլորովն քօմիթէին յարած է և ծածկաբար անսնդ
կ'օժանդակէ :

«Վերջերս քօմիթէն եւրագական մեծ պետութիւններան
(ի բաց առեալ Ռուսիայէն), քնչարձակ ըջաբերական մը ուղ-
ղած է, որուն մանրամասնութիւնները չեմ գիտեր, բայց
իմաստին մասին տեղեկութիւններ քաղեցի Ազիզ և Սարք
պէյերէն :

«Այս չրջաբերականով Թուրքիոյ քնդհանուր քաղաքա-
կան կացութիւնը պարզուած է և միանգամայն ներկայաց-
ուած է յեղափոխականներու իրական գօրսւթիւնը : Քօմիթէն
մեծ պետութիւններուն կը յայտնէ թէ իր միակ նպատակն է
վերջ մը դնել բանագետասկան բէժիմին, Սահմանադրութիւնը
վերահաստատել և օսմ. պետութիւնը մոցնել արեւմտեն
քաղաքակրթութեան ճամբուն մէջ : Միեւնոյն ասեն կը
յայտնէ որ քօմիթէն ու եւ է աշխարհականութան նպատակներ
չունի և իր ջանքը պիտի լլլայ Թուրքիան իր ներկայ առ-
մաններուն մէջ պահել և խաղաղ զարգացման մը հետապն-
դել : Միանգամայն ան կը ինդրէ մեծ պետութիւններէն որ
պատահելիք յեղափոխական չարժումէն չօգտուին օոի. պե-
տութեան վրայ յարձակելու համար, այլ կատարեալ չէղքու-
թեամբ հանդիսատես ըլլան աեղի ունենալիք դէպերուն:
Հակառակ պարագային, կը յայտնէ չրջաբերականը, ամեռով
Թուրքիա միացած՝ գերազոյն ճիզով մը մահու և կենաց
պայքարը պիտի մզէ յարձակիչներուն դէմ:

«Երջաբերականը կը վերջանայ սա բառերով : Մենք մեզի
եւ մեզի համար : Այս կարեւոր վաւերաթուղթը զրկուած է
Մանասթըրի կեղրոնէն մէկ քանի որ առաջ :

«Ահաւասիկ բոլոր այն տեղեկութիւննեղը զորս յաջող-
ցայ քաղել մէկ ամսուան միջոցին և որոնք կը լուսան որ
պիտի գնահատուին նորին վեհափառութեան կողմէ : Մէկ
քանի օրէն, երբ այս գրութեանն պատասխանը ընդունիմ :

կը վերադառնամ կրկին իւսկիւպ, հոնկէ երթալու համար Սատրքի և իր ընկերներուն քով :»

Ապաիւլ Համիտ երբ լսեց Պարոնուհիին այս տեղեկագիրը խորին յուղում մը զգաց: Մինչեւ այն ատեն տակաւին որոշ գաղափար մը չէր ունեցած շարժումներուն վրայ և երբեք չէր կարծեր որ անոնք այսքան ընդարձակ ծաւալ մը ստացած էին: Իրաւ է որ կը լրտեսները մինչեւ այն ատեն չէին կրցած շատ որոշ տեղեկութիւններ տալ, որովհետեւ յեղափոխականները անխնայ հալածած էին զանոնք. իսկ գալով բարձրաստիճան պաշտօնեաններուն՝ անոնց մէկ մասն արդէն քօմիթէին յարած ըլլալով կը գոհանայ խարերատիր տեղեկութիւններով օրօրեկ Երլարզի բռնաւորը. իսկ ուրիշներ ալ խոհեմութիւն կը համարէին կրցածնուն չափ չէզոք դիրք մը բռնել:

— Բայց ուրեմն այս մարդիկը կառավարութիւն ալ հաստատեր են այդտեղ ու պաշտօնական յարաբերութիւններ ունին եւրոպական պետութիւններու հետ, գոչեց Ապաիւլ Համիտ իր քարառուղարին դառնալով, և մենք հոս կը քնանանք առանց գործ մը տեսնալու, առանց վտանգին առաջքը առնելու . . .

— Վեհափառ Տէր, միթէ ամբողջ ուշադրութիւննիս հոն կեղլոնացած չէ, կմկմաց իզեթի փաշա:

— Խնչ օգուտ ուշադրութիւնը հոն կեղլոնացնելէն, երբ գործ մը տեսնուած չէ, երեք ամիսէ ի վեր տե՛ս խնդիրը որքան ընդարձակութիւն առած է . . .

— Բայց, Վեհափառ Տէր, տակաւին ամբողջ եղածը խօսքել են, ու է գործողութիւն չկայ մէջտեղ: Բանակը տակաւին հաւատարիմ է մեզի և որչափ ատեն որ հաւտտարիմ մնայ, այդ շարժումները կարեւորութիւն մը չեն կրնար ունենալ:

Բանաւորը չպատասխանեց. խորին մտածութեան մը մէջ

թաղուած կը թուէր։ Յանկարծ իր քարառւղարին դարձաւ և ըստաւ։

— Ո՞վ է այդ քօլ աղասի Նիաղի պէջը որ հազարապետի ասավիճանին բարձրացուցեր ևն քօմիթէին դրդումովը։

— Վեհափառ Տէր, առաջին անգամն է որ անունը կիմանամ։

— Պէտք է այդ մարդը իսկոյն ձերբակալել տալ և հոռ բերել։

— Անմիջապէս Ձեր Վեհափառութեան հրամանը կը հառ զորդեմ ուր որ պէտք է։

— Շէմսի փաշային ալ պէտք է զրել որ փոխանակ Սեղանիկ նստելու՝ երթայ ապստամբ սպաները զսպելու։

— Շատ աղէկ, Վեհափառ Տէր։

— Նոյն հրահանդը տալու է նախ Միւշիր Օսման փաշային, այնպէս անհոգ նստիլ կարելի չէ, պէտք է չուտով ու միանդամայն ամենախիստ կերպով այդ շարժումներուն՝ առաջքը առնել, ա՛լ բաւ է որքան ներողամիտ ու թոյլ գըտնուեցանք . . .

Ապտիւլ Համիտ բարկութեամբ սկսաւ զմծել սրահին մէջ, մինչ պալատականը ակնածանօք կեցած էր իր տեղը, սպանելով որ իր Վեհափառ Տիրոջ յուղումը քիչ մը հանդարտի։

— Այս հրամաններս իսկոյն դործադրէ՛, ըստ բոնաւորը կանգ առնելով։

— Գլխուս վրայ, Վեհափառ տէր։

Յետոյ, Իզզէթ փաշա, մեկնելու շարժում մը լնելէ ևսքը, դարձու և ըստաւ։

— Իսկ Պառոնուհիին որ այնքան թանկագին տեղեկութիւններ հաղորդուծ է, ի՞նչ պատասխան պէտք է տալ, քանի որ իր տեղեկազրին մէջ մենէ պատասխանի կ'սպասէ վերադառնալէ առաջ։

— Գրէ՛ իրեն որ Սուլթանը շատ գոհ մնաց իր տուած տեղեկութիւններէն, թէ հարկ է որ անմիջապէս վեռադարնամ

իր տեղը և ջանայ նորանոր տեղեկութիւններ տալ, մանաւանդ ըմբռատ սպաններու և քօմիթէին յարով բոլոր պաշտօնեաներու անունները մանբամանաբար հաղորդել։ Միւնոյն ատեն իբրև նուէր իմ կողմէս հինգ հարիւր ուկի զրկէ՛ իրեն ու բարեւներս ալ հաղորդէ՛ . . .

— Գալով Մանագըրի կուսակալ Հըֆզի փաշայի, շարունակեց քարտուղարը, որուն մասին կ'ըսուի թէ քօմիթէին յարած է ծածկաբար։ Զեր Վեհափառութիւնը չի խորհի՞ր արնօրինութիւն մ'ընել։

— Ասոր համար նախ քննութիւն մը պէտք է կատարենք ու այնպէս որոշում մը տանք։ Երբ Շէմսի փաշա Մանագըր երթայ այն ատեն կարգագրութիւն մը կ'ընենք . . . :

Իզզէթ փաշա գուրս ելաւ իր Վեհափառ Տիրով քովէն, ստացած հրամանները կատարելու համար։

Պառոնուհին տեղեկագիրը օրերով մղձաւանչ մը եղաւ Ապիտիւ Համիտի համար։ Ա՛լ իր շուրջի անցած դարձուծը բոլորովին մոռցած՝ ամբողջ ուշադրութիւնը դարձուցած էր Մակեդոնիոյ վրայ։ Առառուղնէ մինչև իրիկուն հեռագիրներ կը փոխանակուէին Սելանիկի հետ և սակայն նորէն կացութեան մասին որոշ գաղափար մը չէր կրնար կազմել։ Եւ այս անստուգութիւնն էր որ ամենէն աւելի կը տառապեցնէր զինքը։

Ինչ որ ամէնէն լաւ կ'զգար ու կը տեսնէր՝ սա էր թէ իր հրամանները կէտ առ կէտ չէին կատարուեր, իշխանութեան գլուխ գտնուողները կը վարանէին, ո և է պատրուակով մը փախուստ կրուային։ Թաքուն զօրութիւն մը կար որ կը չեղոքացնէր։ Իր իշխանութեան երկարատև տարիներուն մէջ առաջին անգամն էր որ այս բանը կը պատահէր։ Առաջին անգամն էր որ իր բացարձակ բանակալութիւնը կը փշուէր աւելի հզօր զօրութեան մը դէմ . . .

— Եթէ այս ընթացքը քիչ մըն ալ տեւէ, ա՛լ կարելի չէ իշխել, կը մտածէր։

Միջոց մը խորհեցաւ տեղի տալ, գոնէ տոերեւութապէս,

Սահմանադրութիւնը հռչակել ու միտքերը հանգարաւեցնել :

Զինքը լրջապատող պալատականներուն յայտնեց այս մը-տաղբութիւնը : Բայց ամենքն ալ որոնք իր անկեղծութեան վրայ կը կասկածէին ու կ'ենթադրէին որ զիրենք փորձելու համար այսպիսի տրամադրութիւն մը կը յայտնէ . միաբերան հակառակեցան :

— Սահմանագրութեան անունը անգամ պէտք չէ լսուի , վճռեց Թահախն փաշա , Սահմանադրութեան հռչակումը ոչ թէ միայն Զեր Վեհափառ իշխանութեան տապալումը պիտի ըլլայ , այլ նաև Պետութեան կործանումը :

— Երբ ըմբոստական շարժումները մէջտեղէն վերնան՝ դիւրին է Սահմանադրութիւնն , ալ վերցնել , առարկեց բռնաւորը :

Բայց պալատականներն ըսին թէ նոյն իսկ առժամեայ և կեղծ ակարացում մը պիտի քաջալերէր ըմբոստները և յետոյ աւելի գժուար պիտի ըլլար զանոնք զսպել :

— Եթէ հիմա մեր կամքովը չվերահաստատենք Սահմանադրութիւնը՝ թերեւս ետքը սահպուինք բռնի և իրապէս ապաւ , ըստ Ապափուլ Համիս վհատած :

Հակառակ իր այս տրամադրութեան՝ սակայն բռնաւորը գոհ էր տեսնելով որ իր պալատականները հակառակ կարծիք մը յայտնէին : Ինքն ալ կ'զգար թէ ընկրկումի առաջին քայլը կրնար աղետաբեր ըլլալ և սահպել զինքը իր բացարձակ իշխանութիւնը հետզհետէ սահմանափակելու : Ասկէ զատ երեսուն ապաւան սանձարձակ բանակալութենէ մը ետքը՝ չէր կըրնար ըմբունել թէ կարելի էր իրեն խռչընդոտի մը առջեւ կանգ առնել ու ետ երթալ :

Ի վերջոյ ըստ իր պալատականներուն .

— Ես արիւնահեղութեան տեղի չտալու , պետութեանս ներքին խաղաղութիւնը չվրդովելու համար պատրաստ եմ ամէն զոհողութեան , բայց քանի որ դուք հակառակը կը պընդեք , քանի որ կը կարծէք թէ այդ մարդոց տեղի սալը կամ

յահմանադրութիւնը հռչակելը կրնայ վնասակար ըլլալ Պետութեան շահերուն՝ այն ատեն ես ալ կը համակերպիմ ձեր ըսածին. միայն թէ կ'ուզեմ որ վերջ մը գտնէ այս վրդովեցուցիչ վիճակը և ասոր դարմանն ալ ձենէ կ'սպասեմ, քանի որ իմ առաջարկած դարմանա անլողւնելի կը դատէք :

Պալատականները հասկցան թէ ինչ ըսել կ'ուզէր իրենց վեհափառ. Տէրը : Իր դիտաւորութիւնն է ամենախիստ միջոցներու դիմել յեղափոխական շարժումն իր արմատէն ջնջելու համար. բայց կ'ուզէր որ ինք գործին մէջ ու է պատասխանատութիւն չունենայ ապագային՝ այլ ձեռք առնուած միջոցներն իր պալատականներէն թելադրութին և իբր թէ հակոռակ իր կամքին գործադրութին :

Առաջին անգամ չըր որ գժուարին պարագաներու մէջ այս տեսակ միջոց մը կը գործածէր ու իր մարդիկն ծանօթէին իրենց տիրոջ այդ հնարքին, ուստի իսկոյն ամէն մէկը սկսաւ իրարմէ աւելի ազդու միջոցներ առաջարկել յեղափոխական շարժումը զսպելու համար :

Պալատականներն ալ մինչեւ այդ ժամանակ կը կարծէին թէ քօմիթէին և սպաններուն շարժումները մասնակի բաներէին և թէ բանակն իր ամբողջութեամբ «վարակուած» չէր ապատական գաղափարներով :

— կը բաւէ ութը տասը գժգոհ սպաներ կախել, որպէս զի ամէն բան հանդարափ, կը մտածէին :

Այս տպաւորութեան տակ նորանոր հրահանգներ զրկուեցան Սելանիկ ու Մանագըր, ամենախիստ միջոցներով պատժելու համար բոլոր ըմբոսա սպանները և միեւնոյն ատեն ձերքակալելու համար Քօմիթէին պատկանող կամ անոնց համակիր եղող բոլոր անձերը :

Եւ սակայն այդ միջոցին շարժումը յանկարծ մեծ ծաւալ մը ստացած էր : Քաղաքական խիստ կարեւոր դէպք մը ստիպեր էր հայրենասէր սպանները փութացնելու իրենց գործունէութիւնը :

Այդ դէպքը Ռէվալի տեսակցութիւնն էր Ռուսիոյ Զարին և Անգլիայ թագաւորին միջև, ինչպէս նաև Անգլիոյ Խորհրդարանին մէջ արտաքին գործոց նախարար Սըր Է. Կրէյխ զգայացունց յայտարարութիւնը։ Բոլոր ասոնցմէ կը յայտնուէր թէ Անգլիոյ և Ռուսիոյ մէջ համաձայնութիւն մը գոյացած էր վերջ տալու համար Մակեղոնական խնդրին, զայն վերածելով անկախ իշխանապետութեան մը։

Այս հաւանակութիւնը, որ իրականութիւն մը դառնալու վրայ էր, ծայրայեղ յուզում մը յառաջ բերաւ քօմիթէին և ազատական սպաներու միջև։

Եւ մինչ անոնք հայրենիքի փրկութեան մտատանջութեամբը տոգորուած՝ ժամ առաջ կը ջանային սպանացող վտանգին առաջքը առնել՝ Երլարդի պալատէն նորանոր հալածանքներու բուռն հրահանգներ կը հասնէին իրենց դէմ։

Եւ սակայն այդ հրահանգները անգործադրելի կը մնային որովհետեւ ո՛չ ոք կը համարձակէր զանոնք կատարել։ Ասոր փոխարէն ամէն օր հեռագիրներ կը տեղային պալատ՝ Սահմանադրութեան անմիջական հոչակումը պահանջող։ Նիազի պէյի անունը յաճախ կը կրկնուէր անոնց մէջ և մինչև այդ օրը անծանօթ մնացած այդ Ալպանիացի սպան՝ յանկարծ կարեւոր անձնաւորութիւն մը կը դառնար։

Զայն ձերբակալելու համար պալատէն ստիպողաբար արրուած հեռագիրը չէր գործադրուած։ Եւ երբ Ապահել Համիսակ հրամանաւ կրկին հրահանգ արուեցաւ, այդ մասին, Մանասդըրի զինուորական իշխանսւթեան կողմէ սա սլատասմանը եկան։

«Այս միջոցիս անկարելի է Նիազի պէյը ձերբակալել։»

Այս պատասխանը լախտի հարոնածի մը պէս ինկաւ բըռնաւորին գլխուն։

— Ի՞նչ, գոչեց կատաղութեամբ, հեռագիրը իրեն ներկայացնող պալատականին որ նոյնինքն իր սիրական քարտու-

դար իզգէթ փաշան էր, ինչ, ուրեմն այս Պետութեան մէջ ինէ աւելի զօրաւոր իշխանութիւն մը կը գտնուի...

— Վեհափառ տէր, թովովկաց պալատականը շփոթած, թերեւս այդ զինուորականը փախած գացած է ու անոր համար կարելի չէ զինքը ձերբակալել...

Այս բացատրութիւնը զոր պալատականը աններելի թեթեւամտութեամբ մը տուած էր, ալ աւելի զայրացուց Ապտիւ Համիւը :

— Դո՞ւն ալ իմ քթիս կը ինդաս, պօռաց դողահար ձայնով մը Նիազի ոչ թէ փախած է՝ այլ իր մարդկրովը ապատամբութիւն հոչակած՝ իմ իշխանութեանս դէմ:

— Վեհափառ Տէր, ինչ կարեւորութիւն ունի մէկ քանի հարիւր հոգիի ապատամբութիւնը . . .

— Շատ կարեւորութիւն ունի քանի որ իմ հրամաններս անգործադրելի կը թողու . . .

Ամբողջ օրը տենդային յուղումի մը մէջ անցուց և ի վերջոյ հրամայից որ նոր հեռագրով մը մանրամանորէն բացարութիւն պահանջուի թէ ինչո՞ւ համար Նիազի պէյը կարելի չըլլար ձեռքակալել Սուլթանական հրամանին հակառակ:

Մանասթըրի զինուորական իշխանութեան կողմէ հասած նոր հեռագիր սը, շատ աւելի ընդարձակ քան առաջինը, մանրամանորէն կը ներկայացնէր կացութիւնը:

Նիազի պէյ քանի մը հարիւր կանոնաւոր զինուորներով ու մէկ քանի սպաններով քաշուած էր Ռէօնէի լեռները, ուր իրեն միացած էին բազմաթիւ զինեալ կամաւորներ, որոնց թիւը մէկ քանի հազարի կը հասնէր:

Մանասթըրի զինուորական իշխանութիւն զօրագունդ մը զինուորականը և իրհետ եղողները հետազրկած էր ապատամբ զինուորականը և այս եղողները համար, սակայն այդ զօրագունդն ալ միւս ապատամբ զինուորներուն՝ ալ աւելի զօրացնելով Նիազի պէյի դիրքը:

Հեռագիրը կը յայտնէր թէ այս սպարագաններուն տակ

իսոհեմութիւն չէին համարած ուրիշ գունդեր ալ զրկել՝ որովհետեւ և ոչ մէկ գունդի ու մանաւանդ անոնց հրամատարներուն վրայ կարելի էր վստահութիւն ունենալ : Եւ եթէ մէկ քանի գունդեր ալ երթային միանային ապստամբներուն՝ այն ատեն՝ կացութիւնը բոլորովին վտանգաւոր կը դառնար :

Մանասթըրի զինուորական հրամատարը կը յայտնէր թէ իրաց այս վիճակին հանդէս փոձած էր հաշարար ընթացք մը բռնել և ասոր համար մէկ քանի բարձրաստիճան զինուորականներ զրկած էր ապստամբներուն մօտ, անոնց տրամադրութիւնները հասկնալու համար :

Նիազի պէյ ընդունած էր զանոնք շատ քաղաքավար կերպով, և յայտնած էր թէ իրենք պատրաստ են զէնքերն իւ վար դնելու և խաղաղութեամբ իրենց աեզերը վերադառնալու, եթէ Սուլթանը անմիջապէս Սահմանադրութիւնը վերահստատէր և երեսիսական ընտրութեամբ չնորհէլով բոլոր քաղաքական աքսորեալներու և բանտարկեալներու ինչպէս նաև ըմբռատ զինուորականներու :

Նիազի պէյ յայտնած էր նաեւ որ բոլոր այս պահանջումները կ'ընէր յանուն յեղափոխական քօմիթէին, որուն ներկայացուցիչն էր ինք :

Մանասթըրէն եկած հեռագիրը կը վերջանար խորհուրդ տալով Ապախիւլ Համբախ հրաժարիլ ծայրայել միջոցներէ և խնդիրը հաշտարար ձեւով մը կարգադրել, նկատի առնելով ըմբռատ զինուորականներու պահանջումները և անոնց կարելի եղածին չափ գոհացում տալով :

Հեռագիրը կը վերջանար սա բառերով .

«Սահմանադրութեան հռչակումը և անմիջական գործադրութիւնը միայն կրնայ կացութիւնը վրկել :»

Այս նոր հեռագիրը ա'լ բոլորովին այլայլեց Ապախիւլ Համբախը : Երեսուն տարիէ ի վեր, առաջին անգամ բԱլով, զգաց թէ անդունդ մը բացուած էր իր ստքերուն տակ որ կը

սպառնար զի՞նքը բնաջինջ ընել : Մինչեւ հիմա երբեք բանակը այս ամսակ դիրք մը չէր բռնած իրեն հանդէպ : Իրա՛ւ է որ առեն առեն ըմբռատոթիւններ պատահեր էին, բայց ամենքն ալ նիւթական պատճառներու արդիւնք էին ու դրամի չնորհիւ կարելի եղած էր շուտով ամէն բան խաղաղութեամբ կարգաղրել . Առաջին անգամն էր որ քաղաքական պահանջումի մը համար սպաներ ու զինուորներ ապառամբութեան կը դիմէին ու առաջին անգամն էր նաև որ ժողովուրդը, զի՞նեալ, կը միանար անոնց, նոյն պահանջումները ընելով :

Ապափւլ Համիտ երբեք չէր կառկածած թէ այսպիսի բան մը կարելի է : Երբեք ժողովուրդին ու բանակին իրեն դէմ միացումը չէր կըցած երեւակայել ու հիմա այս դժողակ իրականութեան հանգէպ, կը խոռվէր ու չէր գիտեր իր բռնելիք ընթացքը :

Հեռագիրը հասած իրիկուն խոկ մեծ ժողով մը գումարեց Երլարգի մէջ սրուն ներկայ գանուեցան բոլոր բարձրաստիճանն պալատականները, նախարարներն և նախարարներէն մէկ քանին :

Այս գաղանի ու արտասովոր ժօղովին մէջ կացութիւնը մանրամասնորէն մէջտեղ դրուեցաւ և կարգացուեցան աասնընդ օր է ի վեր հասնող հեռագիրները թէ՛ Սելանիկէն, թէ՛ Սկիւպէն և թէ Մանասղըրէն :

Ժողովին ներկայ եղողներէն շատեր առաջին անգամն էր որ կը լսէին այդ ապստամբական շարժումն որ ծայրայեղ զգուշութիւններով գաղտնի պահուած էր մինչեւ այն առեն, նոյնիսկ պալատականներէ շատերէն :

Ապափւլ Համիտ պահանջեց որ ամէնքը ազատօրէն իրենց կարծիքները յայտնեն :

Հաղիւ ժողովականներէն մէկ քանին կարծիք յայտնեցին թէ հարկ էր խկոյն Սահմանադրութիւնը հոչակել և անկեղ-

ծօրէն զայն գործել, կացութիւնը փրկելու և երկիրը պառակատումէ ազատելու համար :

Պալատականները ամենքն ալ միաբերան հակառակեցան ասոր : Կը զգային թէ բէժիմի փոփոխութիւնը իրենց վերջնական կործանումը յառաջ պիտի բերէր . ուստի ամէն չանք կը թափէին Սուլթանը ևս կեցնելու համար այդպիսի խորհորդէ մը :

— Սահմանագրութիւն չնորհելով ինդիրը երրէք չպիտի վերջանայ, յայտարարեց իրենցմէ մին . այդ մարդիկը երբ իրենց պահանջումներուն գոհացում գանեն, առանց զէնքերնին վար դնելու, իսկոյն նորանոր պահանջումներ մէջտեղ պիտի հանեն, որոնցմէ մին պիտի ըլլայ, չատ հաւանօրէն, մեր Վեհափառ Տիրոջ գահընկեցութիւնը . . . : Եւ Աստուած Հցուցունէ այդ օրը : Որչոփ ատեն որ ապատամինները զէնքերնին վար չեն գրած, խոհեմութիւն չէ անոնց հետ բանակցութիւն կատարել և իրենց պահանջումներուն առջև տեղի առլ : Նախ՝ թող հպատակութիւն յայտնեն Վեհափառ Սուլթանին՝ և յետոյ իրենց խնդրանքները կրնանք նկատի առնել ու եթէ մեր Վեհափառ Տէրը յարմար կը դատէ, գոհացում առլ անոնց :

«Կը սպասենք որ նպատակին յաջողութեան համար իրական ձեռնարկներ ընել բարեհաճիք : Զեր պատասխանին կը սպասենք և վերջին անդամ կը կրկնենք՝ մեր նպատակին է Ազատութիւն կամ մահ :

Նիսպի պէյի այս շրջաբերականը իսկոյն հաղորդուեցաւ Ապահով Համիափի : Բոնաւորը որ մէկ օրէն միւսը ըմբռատ զինուորականին ու իր համախոհներուն անձնատուութեան կամ սպանութեան լուրին կը սպասէր, այս նոր հարուածէն ետքը ահոելի բարկութեան մը մատնուեցաւ և իր քովը եղող պալատականները անլուր հայնոյութիւններով ու սպասնալիքներով դուրս վռնտեց :

Երլարզի ամբողջ պալատը ցնցուեցաւ Սուլթանին յուշումէն ու կատաղութենէն : Ընդհանուր պակուցում մը տիրոց ամէն կողմ : Ամենէն հին ու փորձառու պալտատականներն անդամ չէին յիշեր Ապտիւլ Համիափ այս աստիճան ջղագրգիռ տագնապը :

Պալատի նրբանցքներուն մէջ պալտատականները կ'անցնէին կը դառնային լուռ ու մունջ, երեսնին կախ, սոսկալի մտատանջութիւն մը դէմքերնուն վրայ նկարուած : Կարծես կը նախազգային որ այս անդամ բռնաւորին ու իրենց դէմցուող աղատական ոգին անպարտելի պիտի ըլլար :

Բերնէ բերան լուրը տարածուած էր Կըլարզի ամէն կողմը ու հիմա բոլորն ալ գիտէին խնդիրը :

Բանակը ապատամբեր էր Վեհապետին դէմ . . .

Ու չափազանցուած պատմութիւններ կը փափսային իրարու ականջին : Ռումելիի զօրաբանակները իրարու միացած՝ Պոլսոյ վրայ կը քալէին Սուլթանը գահընկէց ընկլու և իր մարդիկը կախաղան բարձրացնելու համար . . . Սարսափը արդէն աիրուած էր ամէնուն վրայ, ամենէն վեհերոտները կը պատրաստուէին իրենց Վեհափառ Տէրը Լքել ու ձգել փախչիլ իրենց մորթը աղատելու համար :

Սլպանիական անձնապահ գունդերուն մէջն ալ տարածուած էր ապատամբութեան լուրը և նիազիի անունը բերնէ բերան կը պտտէր : Պալտատական զինուորներ սակայն ամէնքն ալ կ'ուխտէին ու պատրաստակամութիւն կը յայտնէին իրենց Սուլթանին համար մեռներու :

Երջաբերականը Երլարզ հաղորդուելէն երկու օր ետքը, պալտատական հրացանակիրներու տասնապետ մը, Սլպանիացի Ռաշիս եկաւ իր հրամատարին քով և խնդրեց որ միասին առանձին տեսակցութիւն մը ունենայ :

Գ Ե Ր Ա Գ Ո Յ Ն Փ Ո Ր Չ Մ Ը

Դ Ե Ր Ա Գ Ո Յ Ն Փ Ո Ր Չ Մ Ը

Հսկայ, յաղթակազմ, դեղին ու թաւ պեխերով, հաղի քսանըլեց տարեկան կարիճ երիտասարդ մըն էր Բաշիտ որ վեց տարիէ ի վեր կը ծառայեր Եղլարզի Սլավանիացի հրացանակիրներու գունդին մէջ: Իր քաջութիւնն ու անձնուիրութիւնը ծանօթ էին ամէնուն և նոյն իսկ քանի մը անդամ Սուլթանին մասնաւոր չնորհներուն արժանացած էր:

Հրամանատարը սիրալիր ընդունելութիւն մը ըրաւ իր սառրադասեալին:

— Ի՞նչ կայ, Բաշիտ աղա, հարցուց քաջալերիչ ձայնով մը:

— Փաշա էֆէնտի, ըստ տասնապետը իրեն յատուկ անսեթևեթ համարձակախօսութեամբը, կը լսեմ որ ծանր բաներ տեղի կ'ունենան մեր կողմերը . . .

— Ո՞րն է ձեր կողմը, հարցուց մեծաւորը թեթև ժպիտով մը.

— Մանասդըրի, Ռէմնէի կողմերը . . .

— Լա՛ւ, մեղի ի՞նչ հո՞ն անցած դարձածը, միթէ կառավարութիւն չկա՞յ հո՞ն:

— Այո՛, բայց կ'երեւայ որ կարող չէ բան մը ընել, քանի որ մեր Վեհափառ Սուլթանը օրերէ ի վեր մտատանջութեան մատնուած է ու նոյնիսկ հիւանդացած՝ սրտին ցաւքն . . .

— Հոգ մի՛ ըներ, Բաշիտ, պատասխանեց հրամատարը: Վեհափառ Սուլթանին զօրութիւնը տակաւին շա՛տ մեծ է, քանի մը ըմբուստ զինուորներ չեն կրնար զայն ջախջախել . . .

— Բայց լոեցի որ քանի մը զինուորի գործ չէ եղածը . . .
ամբորջ Ալպանիա ապատամբութեան մէջ է :

— Մխալ են քու լսածներդ . . . :

— Զէ , փաշա էֆէնափի , հոն տեղէն մեր հայրենակիցնեւ-
րուն եկած լուրերը շա'տ վրդովեցուցիչ են . . . ինդիրը ձեր
կարծածէն շա'տ մեծ է . . . ես աղէկ գիտեմ :

Այս վերջին բառերը ապանապետը այնքան անձնավշտահ-
շշառի մը արտասանեց որ հրամանատարը զարմանքով երեսը
նայեցաւ .

— Ի՞նչ , հարցուց , արգեօք դուն ալ ուզգակի յարաքե-
րութիւններ ունիս ապատամբներուն հետ :

— Աստուած չցուցունէ , գոչեց Բաշխտ , մեր հայրն ու
բարերարը մեր Վեհափառ Սուլթանն է , որուն Աստուած եր-
կար ասարիներ պարզեւէ , միթէ կարելի՞ է անօր դէմ դաւող
մարդոց հետ յարաքերութիւն ունինալ . . . միայն թէ այս օ-
րերս շա'տ ու շա'տ բաներ իմացայ , երկարօրէն մտածեցի ու
որոշում մը տուի . . . Առնաւուտի որոշում մը :

— Ի՞նչ որոշում , Բաշխտ աղա :

— Այդ ապատամբներուն պետք նիազի անուն Ալպանացի
պայ մըն է եղեր . . .

— Այո՛ , ձիշտ է , Սուլթանը հրամայած է զինքը ձեր-
բակալելու :

— Այդ բաւական չէ . . .

— Ի՞նչպէս բաւական չէ :

— Սուլթանին հրամանը կարելի չէ գործադրել Ալպանիոյ
ևոներուն մէջ . . . այս բանը դուք ալ ինծի չափ գիտէք , փա-
շա էֆէնափի , քանի որ Ալպանացի էք :

— Բայց ի՞նչ է միտքդ , ի՞նչ ըսել կ'ուզես , հարցուց
հրամատարը , որուն համբերութիւնը ապառիլ կ'սկսէր :

— Այդ նիազի պէյը մեր տեղացին է , զինքը լաւ կը
հանչնամ , շարունակեց Բաշխտ , յամառ , քաջասիրտ ու յան-

գուսկն մարդ մըն է, որ երբ միտքը բան մը դնէ ա՛լ ահեց
չի հրաժարիր:

— Ամէն Առնավոտի պէս, ընդմիջեց մեծաւոքը:

— Այո՛ . . . բայց ցաւալի է որ իր զէնքը մեր Վեհափառ
Սուլթանին գէմ դարձուցած է:

— Իրեն արժանի պատիժը պիտի կրէ ատոր համար . . .

— Ես լու կը ճանչնամ զինքը, պատասխանեց ասանաւ
պետը, թերահաւաս կերպով գլուխը շարժելով:

— Արդէն ըսիր այդ խօսքը, Բաշխտ աղա, հիմա բա-
ցատրէ՛ թէ այդ բոլոր խօսքերուն վերջը ո՞ւր պիտի բերես . . .

— Փաշա էֆէնտի, ներողամիտ եղէք, զիտէք որ մնաք
խօսելու շատ վարժութիւն չունինք, գպոց չնաք գացած և
մեր միտքը դիւրաւ չնաք կրնար հասկցնել . . . կ'ուզեմ որ ին-
ծի հրաման տաք որ մեկնիմ և կ'ուզեմ որ Սուլթանն ալ իր
կողմէ այդ հրամանը չնորհէ . . .

— Մեկնիս, ո՞ւր պիտի երթաս . . .

— Հո՞ն, պատասխանեց տամնապետը ձեռքի անորոշ շար-
ժում մը ընելով :

— Ո՞ւր հո՞ն . . .

— Բէնէ, Նիազիի գանուած տեղը :

— Ի՞նչ, գո՞ւն ալ կ'ուզես ապստամբներուն երթալ միա-
նալ, գոչեց հրամատարը ինդալով :

— Զէ՛, ես պիտի երթամ Նիազին մեռցնելու . . .

Տամնապետ Բաշխտ այս խօսքերը արտասանեց հաստատ
ու միանգաւմայն հանդարտ ձայնով մը, իբր թէ ամենապարզ
ու սովորական բան մը ըլլար ըսածը :

Հրամանատարը իր ստորագասեալին երեսը նայեցաւ զար-
մացական ակնարկով մը :

— Այո՛, շարունակեց միւսը, որոշեցի և երդում ըրի:

— Բայց գուն բանակէն չես կրնար մեկնիլ քանի որ պայ-
մանազը ուածած ես :

— Ճիշտ ասոր համար եկայ հրաման ուզելու թէ՛ Վեհա-
փառ Սուլթանէն և թէ ձենէ :

— Կուզես որ քու որոշումդ հաղորդեմ Նորին Վեհափա-
ռութեան :

— Այո՛, եթէ հարկաւոր է :

— Ու եթէ Վեհափառ Սուլթանը քու մեկնումիդ ընդ-
դիմանայ . . .

— Դարձեալ պիտի մեկնիմ . . .

— Հակառակ իր կամքին .

— Այո՛, քանի որ երդում ըրած եմ . . . ուրիշ կերպ կա-
ռելի չէ ընել :

Հրամատարը կը ճանչնար իր մարդն և գիտէր թէ կարե-
ալ չէր Թաշխար ես կեցնել իր առւած որոշումէն :

Վայրկեան մը խորհնեցաւ և յետոյ ըստաւ .

— Լա՛ւ քանի որ կը պնդես, ըստածդ պիտի հաղորդեմ
Վեհափառ Սուլթանին և իրմէ հրաման պիտի ուզեմ որպէս զի
մեկնիմ . . .

— Ենորհակալ եմ, փաշա էֆէնաի, միայն թէ կուզեմ
մինչեւ վաղը ճամբայ ելլել :

— Ինչո՞ւ այդքան կ'աճապարես :

— Այդպէս որոշեցի ես երդում ըրի, պատասխանեց Ալ-
պանիացի ասանապեաը միամիտ հաստատամութեամբ մը :

— Ուրիմն այսօր իսկ կը ջանամ Վեհափառ Սուլթանը
աենել . . . արդեօք այս որոշումդ ուրիշին ալ հաղորդա՞ծ ես :

— Աստուծմէ, ինէ և ձենէ զատ ոչ ոք զիտէ, պատաս-
խանեց Թաշխար և եթէ Վեհափառ Սուլթանին իմացնէք, չորս
հոգի միայն պիտի զիտնայ, . . . Կարծեմ պէտք չկայ որ մենէ
զատ ուրիշներն ալ իմանան :

— Բնականաբար, Թաշխար աղա, ու ես ալ ճիշտ այդ բա-
նը պիտի ըսէի քեզի :

Թաշխար աղա աեսակցութիւնը աւարտած համարելով՝ բա-
րեեց իր մեծաւորը և դուրս ելու քոլէն :

— Ճիշտ ասոր համար եկայ հրաման ուզելու թէ՛ վեհափառ Սուլթանէն և թէ ձենէ :

— Կ'ուզես որ քու որոշումդ հաղորդեմ Նորին Վեհափառութեան :

— Այո՛, եթէ հարկաւոր է :

— Ու եթէ Վեհափառ Սուլթանը քու մեկնումիդ ընդդիմանայ . . .

— Դարձեալ պիտի մեկնիմ . . .

— Հակառակ իր կամքին .

— Այո՛, քանի որ երգում ըրած եմ . . . ուրիշ կերպ կարելի չէ ընել :

Հրամատարը կը ճանչնար իր մարդն և գիտէր թէ կարեմ չէր Թաշիտը ետ կեցնել իր տուած որոշումէն :

Վայրկեան մը խորհեցաւ և յետոյ ըստա .

— Լա՛ւ քանի որ կը պնդես, ըստդդ պիտի հաղորդեմ Վեհափառ Սուլթանին և իրմէ հրաման պիտի ուզեմ որպէս զի մեկնիս . . .

— Շնորհակալ եմ, փաշա էֆէնաի, միայն թէ կ'ուզեմ մինչեւ վազը ճամբայ ելլել :

— Ինչո՞ւ այդքան կ'աճապարես :

— Այդպէս որոշեցի ես երգում ըրի, պատասխանեց Աւանիացի տասնապետը միամիտ հաստատամտութեամբ մը :

— Ուրեմն այսօր իսկ կը ջանամ Վեհափառ Սուլթանը տեսնել . . . արդեօք այս որոշումդ ուրիշն ալ հաղորդած ես :

— Աստուծմէ, ինէ և ձենէ զատ ոչ ոք գիտէ, պատասխանեց Թաշիտ և եթէ Վեհափառ Սուլթանին իմացնեք, չորս հոգի միայն պիտի զիանայ . . . : Կարծեմ պէտք չկայ որ մենէ զատ ուրիշներն ալ իմանան :

— Բնականաբար, Թաշիտ աղա, ու ես ալ ճիշտ այդ բանը պիտի ըսէի քեզի :

Թաշիտ աղա տեսակցութիւնը աւարտած համարելով՝ բարեեց իր մեծաւորը և դուրս ելաւ քովէն :

Հրամանատարը . իր խոսառումին հաւատարիմ նոյն օրն իսկ առիթ գտաւ Ապահով Համբարի հաղորդելու տամնապետին որոշումն ու ինդիբրքը :

Ուրախութեան փայլակ մը անցաւ բռնաւորին աչքերուն մէջէն ու չարաշուք ժպիտ մը ձեւացաւ շրթունքին վրայ :

— Հոս կանչել առւր Բաշխտ աղան , հրամայեց :

Քառորդ մը ետքը տամնապետը կը ներկայանար իր Վեհափառ տիրոջ , հրամատարին ընկերակցութեամբ .

— Կ'ուզես Ռէսնէ՞ երթալ , հարցուց Ապահով Համբար բռնմոյն դէմքով մը :

— Վեհափառ տէր , երդում ըրի , պատասխանեց միւսը հանդարառութեամբ :

— Երդումը նուիրական է ամէն միւսիւլմանի համար , ըստ բռնաւորը և նոյնիսկ ես իրաւունք չունիմ անոր դէմ ելլելու , նոյն իսկ եթէ կամքս այդպէս ուզէ :

Բաշխտ չպատասխանեց և զլուխը խոնարհած՝ սպասեց :

— Ե՞րբ կ'ուզես մեկնիլ , հարցուց բռնաւորը :

— Վաղը , Վեհափառ տէր :

— Լա՛ւ , կրնաս երթալ . . .

Յետոյ , հրամատարին դաւնալով աւելցուց .

— Բաէք որ իմ կողմէս հինգ հարիւր ոսկի նուեր տան Բաշխտ աղային :

— Աստուած մեր Վեհափառ Առվթանին յաւիտեան կեանք չնորհէ , զոչեց տամնապետը խորապէս յուղուած այս կայսերական չնորհէն :

Հրամատարը պատրաստուեցաւ մեկնելու : Այն ատեն Բաշխտ աղա իր ամբողջ համարձակութիւնը ժողվելով՝ ըստ :

— Յետին չնոր մ'ալ կը ինդրեմ մեր Վեհափառ Առվթանին :

— Խօսէ՞ , հրամայեց Ապահով Համբար բարեացակամ դէմքով մը :

— Թոյլ առւէքը որ ձեր նուիրական ձեռքը համբուրեմ տնդամ մը :

Բոնաւորը իր դողահար ու սոկուտ ձեռքը երկնցուց : Տասնապեսը յուզուած քանի մը քայլ առաւ, ծունկի եկաւ ու երկիւղածօրէն համբուրեց արքայական ձեռքը :

— Աստուած հետդ ըլլայ, մրմիջեց Ապախւլ Համիս :

Բոնաւորը չափազանց գոհ մնացէր էր Շաշխափ այս անձնուիրութեան փորձէն ու մեծ յոյր դրած էր անոր վրայ :

Ամբողջ օրը զուարթ անցուց, գրէթէ մտատանջութիւնը բոլորովին փարատած :

Իրիկուան դէմ ուրախութիւնը ա'լ աւելի սաստկացաւ : Սուաջին ֆէրիք Շէմսի փաշայէն հետդհետէ հեռագիրներ տեղալ սկսան : Եւ այդ հեռագիրները ցոյց կուտային թէ իր հրամանները գործադրուելու վրայ էին :

Առաջին հեռագիրը, յունիս 24 թուականով, կ'ըսէր .

«Հրամանիս ներքե զանուող երկու վաշտ զօրքով այս առաւոտ Մանասդըր հասայ : Իմ արամագրութեանս տակ գըտնուող ուժին պիտի միանայ վաթսունեիններորդ գունդին չորրորդ վաշտը, որ եաքօլայէն կուտախումբ նստած է :

«Ո՞չ ոք աեղեկութիւն ունի թէ ո՛ւր կը գանուի քօմիթէին կեդրոնը : Կատարած մամնաւոր քննութիւններուս յենլով՝ կրնամ յայտարարել թէ իրքեանը Հարպի հարիւրապետ Նիալի պէյը, ինքզինք անձանաչելի դարձնելով՝ խոռվարար քօմիթէին միանալու համար ճամբայ ելած է :»

Այս հեռագիրը միւնսոյն ժամանակ արուած էր նաև Պատերագմական նախարարին ու հրամանատարութեան :

Քանի մը ժամ եաքը ուրիշ ընդարձակագոյն հեռագիր մը եկաւ Երլարզ, զոր կ'արժէ ամբողջովին ներկայացնել մեր ընթերցողներուն, իր շահեկանութեան՝ մանաւանդ մեր պատմութեան հետ ունեցած սերտ կապակցութեանը պատճառաւ :

Այդ հեռագիրը, միշտ յունիս 24 թուականով, դարձեալ Շէմսի փաշայէն կուգար ու կ'ըսէր .

«Ինչպէս կանխաւ ծանուցած էի՝ այս առաւօտ, չնորհիւ Վեհափառ Սալթանին, տրամադրութեանս տակ գտնուող զօրքով Մանասթըր ժամանեցի։ Թէ Սելանիկի և թէ Մանասթըրի մէջ ունեցած փորձառու և հաւատարիմ ընկերներուն հետ տեսակցեցայ։ Անոնցմէ և տրամադրութեանս ներքեւ գտնուող հաւատարիմ ազբիւրներէ ստացած աեղեկութիւններս կը հաստատեն թէ այս կողմերը խռովարարական նպատակներ հետապնդող անիծնեալներով լեցուն են։

«Յաւօք նկատեցի մանաւանդ թէ Մանասթըրի մէջ զինուորական կարգապահութիւնը շատ անկանոն վիճակ մը ունի։

«Քօմիթէին ո՛ւր գտնուելուն մասին թէ կուսակալութենէն և թէ հրամանատարութենէն ստոյգ աեղեկութիւն մը չի կրցայ ստանալ։ Երեկ իրիկուն Մանասթըրի կարեւոր ճամբաներուն չէնքերու ճակատները մեղապարա պառուտախօսութիւններով «Իթթիհատական» քօմիթէի մը գոյութիւնը աղդարարող թռուցիկներ փակցուած էին։ Լրաբերէ մը ստացած աեղեկութիւններուս համաձայն, մեծ յեղափոխստկան քօմիթէ մը կը պատրաստուի գործի սկսիլ և ասոր մէջ կը գտնուին նաև կարգ մը բարձրաստիճան անձնուելութիւններ։

«Եւ սակայն չնորհիւ Զերդ Վեհափառութեան աստուածազգեցիկ ուժին, այսպիսի աննպաստ կացութեան մը առաջ դալը պիտի ջանամ արգիլել ի զին իմ արևան վերջին կաթիլիս։

«Վաթսունեւիններորդ գունդին չորրորդ վաշար իմ արքամադրութեանս տակ գտնուող ուժին միանալու համար կառախումբով ճամբայ ելած է Եաքօվայէն։ Իփէքի, Եաքօվայի և Պէրանէի ազդեցիկները կը հետազրեն ինձի թէ՝ Նորին կայսերսերական Վեհափառութեան մասին իրենց ապրած հաւատարմութեան զգացումներէն աարուած հոս հաղարաւոր անձեր պատրաստ են զոհելու իրենց կեանքը և կը փափաքին մտնել իմ արքամադրութեանս տակ։

«Աստուած մի՛ արացէ եթէ աեղւոյս բնակչչներն ոք

միանան կրօնի դաւագիր և գահուն ապերախտ զինուորականներուն և ջանան խոռվութիւններ յառաջ բերել, կարելի է վերոցիշեալ ալպանական ուժերը օժանդակութեան կոչել, թէն այս մասին կ'սպասենք ձեր կայսերական հրամանին:

«Վստահ եմ որ սոյն ստորին արարածներուն պիտի կը նամ արժանի դաս մը տալ: Իմ ծառայական նպատակս և ծրագիրս այս է, այս մասին դէպքերու կարգով Գահոյից պիտի մասուցանեմ պէտք եղած աեղեկութիւնները:

«Իմ ծառայական և հաւատարմական զգացումներս կը հարձակիմ մասուցանել յոտս կայսերական Գահոյից:»

Երբ Թահանին փաշա այս հեռագիրը կարդաց Ապախւլ Համբախ, ուրախութեան փայլակ մը անցաւ բռնաւորին աչքերուն մէջէն.

— Ուրիմն ժողովուրդը միշտ հաւատարիմ է եղեր մեզի գոչեց, ու այդ մէկ քանի զինուորականներուն անիծեալ ընթացքին համամիտ չեն:

— Միթէ կարելի՞ էր որ տարրեր ընթացք մը ունենային միթէ այսքան տարիներէ ի վեր ամենքն ալ Զեր թանգագին չնորհները առաաօրէն չե՞ն վայելեր, պատասխաննեց պալատականը, որ ինքն ալ շատ գոհ մնացած էր հեռագրին պարունակութենէն:

— Իցիւ թէ նէմսի փաշան աւելի առաջ զըկէինք Մանասիլը թերեւս մինչև հիմա ամէն բան վերջացուցած կ'ըւլար, դիտել տաւաւ Ապախւլ Համբախ:

— Աստուծով մէկ քանի օրէն ամէն բան կը կարգադրուե և նորին Վեհափառութեան դէմ դաւողները չարաչար կը պատճուին:

— Մանաւոր բարեւներս հեռագրով իսկոյն հաղորդէ նէմսի փաշային և ըսէ որ շատ գոհ մնացած եմ իր տուած՝ աեղեկութիւններէն և թէ կը փափաքիմ որ ամենայն խստութեամբ հետապնդէ շարադրծները և կարելի եղածին չափ չուտ խոռվութեան առաջքը առնէ: Այս մասին ո՛րքան ոյժի որ պէտք ունի կընայ ուզել մենէ...»

Հազիւ թէ պալատական առաջին քարառուղարը փութացած էր իր Վեհափառ տիրով հրամանները հեռագրելու՝ երբորդ հեռագիրը մաղ հասաւ Շէմսի փաշային :

Այս հեռագիրը կ'ըսէք .

«Զարագործներուն և անոնց արբանեակներուն հետապնդման պաշտօնով զրկուած Միլիրիված Հաճի Նազմի փաշան հետազրին զլուխը կանչեցի : Կ'ըսէ թէ, թէև գեղքին օրէն քվեր ամենասասաթիկ հասապնդում մը կը կատարուի՝ սակայն տակաւին մինչև այսօր արդիւնք մը չէ կրցած ձեռք բերել :

«Նիսպին և իր արբանեակները երեք խումբի բաժնուելով՝ մին Սթավրա, միւսը Ելափառն գաւառին մէջ Զէրմէնիքի կողմիրը գացած, իսկ երրորդը Տէպրիէի Գօճաճըք զիւղախումբին ազգութեամբ Օխրի գաւառակին Վելֆօշթէ դիւզը երթարով հոն զիշերած է :

«Այս մասին աեղեկութիւն սասցած եմ Օխրիի հրամատար Համիտ պէտին և ուրիշ կարեւոր վայրենին : Այս ասթիւ պարտք կ'զգամ յայսնել Զեր Բարձր Վեհափառութեան թէ սախուած եմ Ռէմնէ մեկնիլ և արդէն արամազրութեան տակ գտնուող երկու վաշար հոն զրկած եմ: Նորանոր աեղեկութիւններ պիտի չանուած անշապազ մատուցանել Նորին կայսերական Վեհափառութեան Գահայիդ:»

Հետզհեաէ համոզ այս հեռագիրները Ասրիւ Համիտի ագաղաքարը ներշնչեցին թէ Շէմսի փաշա անօրինակ գործունէութիւն մը ցոյց տալ սկսած էր Մանագըքը համնելին իվեր :

Քաշուած հեռագիրներաւն ժամերը քննելով ահսան որ ամենքն ալ աթթը ժամուան միջոցին արուած էին և առաջինը՝ տոքը Մանագըքը կոխելին հազիւ երկու ժամ յիսոյ զրկուած էր :

Բանաւորը հիմա իր ամրող յոյսը կեղրոնացուցած էր իր հաւատարիմ Շէմսի փաշային վրայ :

Արդէն իսկ կ'երեւակայէր թէ ըմբոստական շարժումը

վերջ գտած էր, Նիսղի ու իր արբանեակները անձնառուք և-
ղած ու շղթայակապ Պոլիս զրկուելու վրայ էին: Նոյն իսկ կը
խորհէր թէ ինչ սոսկալի պատիժներ պիտի սահմանէր այդ
մարդոց, որոնք համարձակած էին իրեն սպառնական հեռա-
գիրներ տալ:

Սուլթանին ուրախ արամաղրութիւնը փոխանցուած էր
նաև պալատականներուն որոնք իրենց յաւսահատութիւնը թօ-
թափած՝ այժմ հեղինորէն կը խօսէին Սահմանաղրութիւն պա-
հանջող յիշարներուն վրայ:

Օրերէ ի վեր առաջին անգամ ըլլալով՝ Ապահով Համիտի
մոազ գէմքը կը ժպտէր, նոյն իսկ կասակարաններու արամա-
ղրութիւն մը կը աենցուէր իր վրան: Պալատականները տակէ
քաջակրուած՝ կը ջանային կարելի եղածի չափ իրեն մօտե-
նալ, որովհետեւ գիտէին որ այդ գոհ ու գուարթ վայրկեան-
ներուն մէջ իրենց տէրը սովորութիւն ունէր չնորհներ բաշխե-
լու:

— Այսպէս ուրիմն քօմիթէն Սահմանաղրութիւն կը պա-
հանջէ մննէ, ըստ Ապահով Համիտ իր շուրջը գտնուող պա-
լատականներուն դառնալով:

— Այս', Վեհափառ աէր. կը յուսանք որ Շէմսի փաշան
իրենց արժանի եղած Սահմանաղրութիւնը այսօր վազը պիտի
այս փայլուն կերպով, պատասխանեց իրենցմէ մէկը:

— Նախ պէտք է որ խորհրդարաննին գումարման տեղը
որոշենք, շարունակեց Ապահով Համիտ հեղինակար:

— Յարմարագոյն աեզը կարծեմ Թիգանն է:

— Զէ՛, ըստ բանառոք, Խորհրդարանը պէտք է գու-
մարուի Սահմանաղրութեան հիմնադրին ուկորներուն գտնուած
տեղը, ամէնէն վայելուչը այս է: Պատրաստ շոգենաւ ունինք
ապագայ կրեսփախանները Եմէն փոխաղրելու համար...

Նոյն միջոցին հրացանակիրներու հրամատարք մտաւ այն
դահլիճը ուր կը գտնուէր Ապահով Համիտ, որ զայն տեսնե-
լուն պէս ըստւ.

— Ի՞նչ լուր մեր հաւատարիմ զինուորներէն, անոնք այ
Սահմանադրութիւն կը պահանջեն կոր . . .

— Վեհափառ Տէր, անոնք ո.րիշ փափաք չունին՝ այ
Չեր Վեհափառութիւնը միշտ անսասան տեսնել այս պահապի
գահուն վրայ :

Ապախւլ համիտ նշան ըրաւ հրամատարին՝ իրեն մօտենա-
լու և անոր հետ պահմը անկիւն մը առանձնանալով հարցուց .

— Բաշխոք մեկնեցա՞ւ :

— Այո՛, Վեհափառ տէր, ժամ մը առաջ մեկնեցաւ
Աւստրիական շոգենաւով դէպի Սեղանիկ, Չեր Վեհափառու-
թեան արեւշատութեան մաղթանքներ ընելով :

— Կարծեմ թէ խեղճ մարդը պարապ լոգնութիւն մը
յանձն առաւ, պատասխանեց Ապախւլ Համիտ :

— Վեհափառ տէր, Բաշխտ այնպիսի մարդ մըն է որ իր
միտքը գրածը կը գործադրէ, այս մասին կրնամ վստահացը-
նել Չեր Վեհափառութիւնը :

— Բայց թերեւս մինչեւ որ իր երթալիք տեղը հասնի՝
իր վնասած մարդը Պոլիս բերուի . . .

— Բոլոր սիրատվս կը մաղթեմ որ այդպէս ըլլայ պա-
տասխանեց հրամատարը :

Ապախւլ Համիտ մօտեցաւ իր պալատականներուն և մաս-
նակցեցաւ անոնց խօսակցութեան :

Ընդհանուր ուրախութեան մէջ առաջին քարտուղար
Թահսին փաշա ներս մտաւ,

— Վեհափառ տէր, ըստ դողդոջուն ձայնով մը, նոր
հեռագիր մը եկաւ Մանասդըրէն, խիստ սալիպողական :

— Շէմսի փաշայէ՞ն է, հարցուց բոնաւորը, որուն աշ-
քերը տարօրինակ փայլով մը կը չողային :

— Ո՛չ, Վեհափառ տէր, զինուորական իշխանութեան
կողմէ, պատասխանեց պալատականը, որուս ձայն, հետզհետէ
աւելի կը դողար և որ ինքն իր վրայ հզօր ձիգ մը կընէր
ներքին տագնապը զսպելու համար, բայց ամենքն ալ այն-

քան գոհ ու զուարթ արամադրութեան մը ներքեւ կը գըտ-նուէին այդ միջոցին որ ոչ ոք ուշադրութիւն դարձուց առաջին քարտուղարին յուզեալ վիճակին վրայ:

— Կարդա՛ տեսնենք այդ նոր հեռագիրը, հրամայեց Ապտիւլ Համբաւ հասասաւ ու հանդարտ ձայնով մը:

Թահախն փաշա ձեռքը բռնած թուղթը դէպի վեր բռնեց և կարդաց,

«Սուաջին ֆէրիք Շէմսի փաշա այս իրիկուն՝ հեռագրաւ-առնէն դուրս ելած միջոցին՝ սպաննուեցաւ զինուորականի մը ձեռքով։ Սպաննիչը յաջողած է փախչիլ։»

Շանթը եթէ նոյն վայրկեանին իյնուր Ապտիւլ Համբախ ու իր պալատականներու ոտքերուն առջեւ՝ թերեւս այնքա՞ն չպիտի սարասափեցնէր զիրենք, որքան այս հեռագրին քանի մը սուզերը։

Անձկութիւնն ու սարսափը նկարուեցան այն դէմքերուն վրայ, ուր քիչ մը առաջ զուարթութիւնը կը շողար։

Պահ մը մեռելական լուռեթիւն տիրեց սրահին մէջ։

— Բայց սարսափելիք բան է այս, գոչեց յանկարծ բռունաւորը բարկութենէն և յուզումէն դողանար ձայնով մը։ ուրեմն իր տուած անզեկութիւնները սիսալ ու սուտ են եղեր. կացութիւնը իր ցոյց տուածին պէս չէ եղեր . . .

— Սատուած մեր Վեհափառ Սուլթանին երկոր կեանք չնորհէ, մրմիջեց թահախն փաշա, եթէ Շէմսի փաշա սպաննուեցաւ՝ ուրիշներ չեն պակսիր իր սկսած գործը շարունակելու համար . . .

— Ո՞վ պիտի զրկենք իր տեղը, հարցուց բանաւորը իր քարտուղարին դասնալով։

— Եթէ հրաման կ'ընէք՝ իսկոյն Օսման փաշային հեռագրենք որ Սելանիկին ճամբար ելէ Մանսադըր երթալու համար։

— Լաւ, հեռագրէ Օսման փաշային, պատասխանեց ընկ-ճուած և յուսահատ դէմքով մը։

Առաջին քարտուղարը մեկնեցաւ : Միւս պալատական ները լուռ ու մունջ կեցած էին ու չէին համարձակեր իրենց ակնարկը ուղղելու Ապահով Համիտի վրայ :

Ալպանիացի տասնապետ Բաշխա, ինչպէս անձնապահ հրացանակիրներու հրամատարը ըսած էր, Աւստրիական շոգենառով հասաւ Սելանիկ, ուր իմացաւ Շէմսի փաշայի սպանութիւնը :

Բաշխտ միեւնոյն ատեն տեսաւ հոն տիրող արտասովոր եռուզենութմբ և ընդհանուր ոգեւորութիւնը, միեւնոյն ատեն դառնութեամբ նշմարեց որ իր Վեհափառ Սուլթանին անունը նախատինքի առարկայ մը դարձած էր ու բացէ ի բաց անոր դէմ կը խօսէին սրճարաններու և հանրային վայրերու մէջ :

Տասնապետը չէր կրնար ըմբռնել թէ ի՞նչպէս կարելի էր այսպիսի բան մը : Ինք մինչեւ այդ օրը այնպէս կարծած էր որ ըմբռաստութիւնը մէկ քանի գժգոն սպաններու գործն էր միայն և թէ ժողովուրդը ո և է մասնակցութիւն չունէր անոր մէջ : Ընդհակաւակը այժմ կը զգար որ շարժումը միեւնոյն ատեն թէ զինուորական և թէ ժողովրդական էր :

Շէմսի փաշայի սպանութեան վրայ կը խօսէին՝ փառաբանելով սպաննիչը և նախատինքներ տեղալով զոհին վրայ :

Ինչ որ ամէնէն աւելի կը յուղէր միամիտ հրացանակիրը սա էր որ իր հայրենակից Ալպանիացիները շարժումին գլուխը ըլլալ կը թուէին այս բանը շատ կը շփոթեցնէր զինքը :

Եւ սակայն վայրկեան մը մտքէն չանցուց իր խորհրդէն հրաժարիլ և երեք օրի չափ Սելանիկ մնալէ ու զանազան տեղեկութիւններ քաղելէ եաքը՝ ճամբայ ետւ դէպի Մանաս դըր, ուրկէ պիտի երթար Բէնէ իր ծրագիրը գործադրելու համար :

Մանասթըր ուրիշ անակնկալ մը իրեն կ'սպասէր : Երբ

քաղաք հասաւ ամբողջ ժողովուրդը խանդավառութեան մէջ գտաւ . «ԿեցցԵ՛ Սահմանադրութիւն» բառերը կը թնդային ամէն կողմ և բոլոր բնակարանները դրօշակներով զարդարուած էին :

Բաշխա զարմացած չորս կողմը կը նայէր առանց կարենալ մեկնութիւն մը տալու այս անցած դարձածին :

Բարեխախտաբար յանկարծ հանդիպեցաւ հայրենակցի մը որ անձնապահ հրացանակիմներու գունդին մէջ նախկին տառնապեան էր և որ տարիէ մը ի վեր վերադարձած էր իր հայրենիքը :

— Բարե Հասան աղա , պոռաց Բաշխա ուրախութեամբ դէպ ի իր բարեկամը վազելով :

Նախկին տառնապեաը իր ընկերը հաղիւ տեսած՝ ողջագորեց զայն անկեղծ գուրգուրանքով մը :

Երկու բարեկամները անմիջապէս ուղուեցան սրճարան մը և տանցնացան փոքրիկ սեղանի մը քով :

— Ի՞նչ է այս իրարանցումը , հարցուց Բաշխա , Սահմանադրութիւնը միթէ հաստատուեցա՞ւ . . .

— Շատ գէշ կացութեան մէջ ենք , եղբայր , ըստ միւսը տիրութեամբ գլուխը օրօրելով : Մէկ շարթուան մէջ չես գիտեր ինչ գէպքեր անցան : Շէմսի փաշային սպաննութիւնը տակնուվրայ ըրաւ մեր յուսիրը և ապստամբական շարժումը մէկէն ի մէկ այնպէս մը տարածուեցաւ որ ալ կարծեմ կարելի չպիտի ըլլայ առաջքը առնել . . .

— Իրա՞ւ է որ այս շարժումն գլխաւորը Նիազի պէյն է հարցուց Բաշխա ատելութեամբ լեցուն նայուածքով մը :

— Ան առւաւ զինուորական ապստամբութեան առաջին նշանը . . .

— Եւ հաւատարիմ անձնուէր մը չգտնուեցա՞ւ որ այդ ապերախտը գնդակով մը գետին տապալէ :

— Ի՞նչ կ'ըսեա , եղբայր , ամբողջ ժողովուրդը և հիմա ամբողջ զինուորականութիւնն ալ գրեթէ իրեն հետ են . . . ան' և

այս առատութնէ ի վեր Մանասթըրի մէջ Սահմանադրութիւնն
հոչակեցին և կ'ըսուի թէ ուրիշ քաղաքներու մէջ ալ նոյնը
ըրեր են ու իշխանութիւնը ծայն չի կրնար կոր հանել . . . կա-
ռավարիչն ալ քօմիթէին հետ է , հրամատարն ալ , սատիկան-
ներն ալ . . .

— Ո՞ւր է այդ քօմիթէն , ո՞վ են այս մարդիկի հարցուց
տասնապետը յուզուած շեշտով մը :

— Մինչեւ հիմա ո՞չ ոք գիտեր , պատասխանեց Հասան ,
նոյն իսկ քօմիթէին հրամանները կատորողները չէին գիտեր
թէ ո՞ւր կը գանուի այն և թէ որոնցմէ կազմուած է . . . միայն
անունը , իր թաքուն զօրութիւնը կ'զգայինք . . . բայց այս
առառու կանուխ , յանկարծ լսեցինք թէ քօմիթէն Մանասթըր
եկեր է . . .

— Քօմիթէն Մանասթըր եկեր է , ուրեմն այս միջոցիս
հո՞ս է . . .

— Այո՛ , և ինքն է որ այս առառու յայտարարութիւններ
ցրուեց Սահմանադրութեան հոչակումը ծանուցանող :

— Իսկ Նիազի պէջ , ան ալ մէջն է քօմիթին . . . :

— Բնականաբար . . . արդէն քօմիթէին հետ համաձայ-
նութեամբ կը գործէ :

— Ուրեմն Նիազի պէջն ալ հոս կը գանուի :

— Այսպէս ըսին որ Նիազի պէջն ալ միասին եկած է այս
առառու . . .

Բաշխտ վայրկեան մը լսեց , յետոյ իր բարեկամին դար-
ձաւ և ըսաւ .

— Հասան աղա դուն ալ ինծի պէս տարիներով Եղլազզի
պալատին մէջ ապրած ես , մեր Վեհափառ Սուլթանին հացը
կերած , անոր չնորհները վայելած ես և երբ անցած տարի քու-
յօժար կամքովդ ծառայութիւնը թողուցիր , հայրենիքիդ ու
ընտանիքիդ քով վերադառնալու համար , վերջին անգամ
դարձեալ արժանացար Նորին Վեհափառութեան առատաձիռն
չնորհներուն . . .

— Այո՛, պատասխանեց միւսը, Աստուած երկար կեանք տայ մեր սիրեցեալ Վեհապետին, մեկնումիս առթիւ ալ բացէն երկու հարիւր ոսկի նոռէր ըրաւ ինձի . . . անոր չնորհիւն է որ հիմա հանգիստ կեանք կը վարեմ:

— Ասկէ զատ, դիտել առւաւ Բաշխտ, քու անդրանիկ զաւակդ անձնապահ հրացանակիրներու գունդին մէջ ընդունեց, ինչ որ դարձեալ բացառիկ չնորհ մըն է . . .

— Շատ ճշմարիտ է և ասոր համար յաւիտեան երախտապարտ պիտի մնամ իրեն:

— Ի՞նչ օգուտ երախտապարտութիւնը երբ իր գահը ահա՛ կործանման եզրը հասած է . . .

— Ի՞նչ ըսել կ'ուզես, Բաշխտ աղա:

— Էսել կ'ուզեմ որ չոր երախտապարտութիւնը կարեւութիւն չունի և հիմա վայրկեանը հասած է գործնական կերպով ապացուցանելու մեր հաւատարմութիւնն ու երախտապարտութիւնը Նորին Վեհափառութեան:

— Առանձին մարդ մը ի՞նչ կ'ուզես որ ընէ այս ամբողջ զօրութեան դէմ, տե՛ս նոյնիսկ կառավարութիւնը անկարութեան մատնուած է :

— Ինչ որ ամբողջ կառավարութիւն մը չի կրնար ընել, երկու հոգի կրնան եթէ կամք ունենան:

— Բաշխտ աղա, հաւատա՛ որ դիտաւորութիւնդ չեմ հասկնար կոր. քիչ մը պարզ խօսէ, գիտես որ ես քեզի պէս խորմանկ մարդ չեմ, պատասխանեց Հասան միամտութեամք:

— Նախ ըսէ՛ ինձի թէ պատրա՞ստ ես Սուլթանը փրկելու համար քու կեանքդ զոհելու:

— Աստուած գիտէ որ պատրաստ եմ . . . միայն թէ Սուլթանին կեանքը վտանգի մէջ է . . .

— Ուրեմն չես հասկնար կոր այս եղածները . . . եթէ Սուլթանը ստիպուի Սահմանադրութիւն տալ՝ իր իշխանութիւնը ա՛լ լմնցած է և այդ անիծեալ քօմիթէն հետեւեալ օրը

անոր գահընկէցութիւնը պիտի պահանջէ ու ետքն ալ հաւանորէն զինքը մէջտեղէն պիտի վերցնէ . . .

— Իրա՞ւ կ'ըսես Թաշխա աղա, գոչեց ընկերը շատ յուղուած այս խօսքերէն :

— Միթէ կարելի՞ է կասկածիլ այդ մասին . . .

— Բայց ի՞նչ կարելի է ընել մեր Սուլթանը, պաշտպանելու համար :

— Հասան աղա, զիս մաիլ ըրէ՛, քեզի գաղտնիք մը պիտի հազրորդեմ, որովհետեւ վստահ եմ որ զիս չպիտի մտանես, այլ ընդհակառակը հետև պիտի գործակցիս :

— Յանուն Աստուծոյ՝ ինչ որ ըսես պիտի ընեմ, պատասխանեց միւսը ձեռքը հանդիսաւորապէս երկարելով :

— Պոլիաչն մինչեւ հոս եկած եմ Նիազի պէյը սպաննելու որոշումով . . .

— Նիազի պէյը սպաննե՛լ, գոչեց միւսը ափի ի բերան եղած :

— Այո՛ և այս որոշումս յայտնած եմ նոյնիսկ Վեհափառ Սուլթանին՝ որուն ներկայանալու պատիւը ունեցայ մեկնելէս առաջ և որ հինգ հարիւր ոսկի նուիրեց ինձի . . .

— Եւ հաւանութիւն տուա՞ւ այդ գործին :

— Անշուշտ քանի որ անմիջապէս արտօնուց որ մեկնիմ և գրամական նուէր մ'ալ ըրաւ :

— Ուրեմն հիմա որոշումդ պիտի գործադրեհս . . . բայց գիտցիր որ ողջ չպիտի թողուն քեզ :

— Այդ խնդիր չէ, կը մեռցնեմ ու յետոյ կը մեռնիմ շատ բնական բան է . . . միայն թէ, հիմա, քու խօսքերդ յսելէս ետքը, գիտաւորութիւնս փոխեցի . . .

— Ի՞նչ, հրաժարեցա՞ր որոշումէդ . . .

— Ի՞նչէս կարելի է հրաժարիլ քանի որ երդում ըրած եմ . . .

— Ուրեմն ի՞նչ ըսել կ'ուզես, դիաստորութիւնս փոխեցի ըսելով :

— Այսինքն վոխանակ միայն Նիտղին սպաննելու՝ քօմիթէի անդամներն ալ միասին կ'ուզեմ սպաննել, քանի որ ամենքն ալ հոս կը դանուին :

— Առանձին պիտի գլուխ հանես այդ ամէնը :

— Ո՞չ, այլ քեզի հետ . . .

Հասան ցնցուեցաւ և պահ մը իր ընկերոջ նայեցաւ շմարած աչքերով :

— Մէկ անգամէն Սուլթանն ու իր գահը կը փրկենք սպանացող վատնգէն . . . միթէ կը վարանի՞ս :

— Զէ, բայց . . . թոթովեց միւսը այս յանկարծակի առաջարկէն տակաւին շուարած :

— Ստացած հինգ հարիւր ոսկի նուէրիս կէսը քուկդէ . . .

Եւ առանց Հասանի պատախանին սպասելու՝ Բաշխտ իր մէջքի գօտիին մէջէն ծրար մը հանեց ու զայն բացաւ։ Գունաւոր թաշկինակ մըն էր, որուն մէջ ոսկիները պահած էր զանանք յիսունական հատ զատ զատ զատ թուղթերու մէջպորած։ Հինգ հատը դրաւ Հասանի առջեւ, Նախկին տասնապետին ակնարկը շողաց ու աչքերը սեւեռած մնացին ոսկեկոյտերուն վրայ։

— Գրպանդ դիր, ըստ Բաշխտ հանդարս ձայնով մը :

— Բայց Բաշխտ աղա տակաւին բան մը . . .

— Գրպանդ դիր, ընդմիջեց միւսը, յետոյ խօսքերնիս կը շարունակինք :

Հասան մեքենարար առաւ դրամները և իր մէջքին մէջ ակղաւորեց։

— Քանի հոգի է քօմիթէն, հարցուց Բաշխտ։

— Լսեցի որ հինգ հոգի են եղեր եկողները . . . որոնց երկուքը կին։

— Կի՞ն . . . միթէ քօմիթէն մէջ կիներ ալ կան, դոչեց տասնապետը զարմացած։

— Զես դիտեր որ քօմիթէն պետերէն մին կին մըն . . . է

Սալինա հանըմք : Ամիսէ մը ի վեր ամէնուն բերանն է այդ անունը . . . նշանաւոր կին մըն է այս որ ամիսներ առաջ Սև լանիկէն Սկիւպ եկած ատեն , զինքը կայարանին մէջ ձերբա կալելու միջոցնուն յաջողած է փախչիլ իր մէկ քանի ընկիր ներով ու անկէ ի վեր լեռներն ու գիւղերը ապաստանած ժողովուրդը կը զրգուէ Սուլթանին ու կառավարութեան դէմ :

— Դուն տնսա՞ր զինքը :

— Այս , այս առառու միջոց մը տեսայ , երբոր հրապարակ եկաւ ու հոն ժողվուած բազմութեան բաներ մը խօսեցաւ ու յետոյ յայտարարութիւններ բաժնեց . . . նիհար ու երկայնա հասակ կին մըն է . . .

— Միւս ընկերները ո՞վ են . . .

— Երկու երիտասարդներ կային հետը , որոնց մին զին աւորական էր . . . Նուրի պէյ կը կոչուի եղեր :

— Իսկ մի՞ւս կինը . . .

— Միւս կինը չտեսայ , միայն լսեցի որ պառաւ մըն է եղեր :

— Իսկ նիտաղի պէյը . . .

— Այն ալ իրենց հետ եկեր է , սակայն չեմ գիտեր թէ հո՞ս է տակաւին . . . ես չտեսայ :

— Ո՞ւր կը կենան կոր այդ անձերը :

— Իրաւ որ չեմ գիտեր , Ռաշիտ աղա :

— Պէտք է տեղեկանանք անմիջապէս ու մեր որոշումն ալ գործադրենք . կրնայ ըլլալ որ հոս երկար չննան ու գարձեալ մեկնին :

— Ուրեմն բացարձակ կերպով որոշած ես խորհուրդն գործադրել . . .

— Այս , քեզի հետ . . . հիմա եկուր երթանք ու տեղեկանանք թէ ուր կը կենան կոր :

— Այդ դիւրին է , այսաեղ ծանօթներ ունիմ անոնցմէ կրնանք հասկինալ :

Ռաշիտ անհամբեր շարժումով մը սաքի եկաւ ու սուրճին

զրամը վճարեց : Հասան ինքն ալ մեքենաբար հետեւեցաւ ընկերոջը :

Երկու բարեկամները բաւսկան տաեն քով քովի քաղեցին առանց իրարու խօսք մը ուղղելու . Երկուքն ալ խորին մատանչութեան մատնուած կ'երեւային :

Վերջապէս ասանապետը ըստ .

— Հասան, ինչպէս պիտի գանձնք քօմիթէն :

— Պէտք է բարեկամներ տեսնել ու անսնցմէ տեղեկանալ . . .

— Երթանք ուրիմն այդ բարեկամներուդ քով :

Մէկ քանի ժամ վատնելէ ու ծանօթներ հարցուփորձելէ եռքը՝ կրցան իրենց ուղած տեղեկութիւնները ստանալ :

Քօմիթէին անդամները Մանսագըցի երեւելիի մը ազարակը կր գանուէին, որ քաղաքէն հազիւ կէս ժամ հեռառութիւն սւնէր :

Այս պարագան նպաստաւոր թուեցաւ Բաշխի :

— Ազարակի մը մէջ տեղի գիւրաւ կրնանք մեր գործը յաջողցնել քան թէ քաղաքին մէջ, գիտել առւաւ ի՞ր ընկերոջ, ինձի այնպէս կ'երեւայ որ Աստուած մեզի հետ է . . . այս որոշումը տուէս ի վեր միշտ յաջողութիւններ եղան զէմս : Ազարակին տեղը գիտե՞ս :

— Անշոշա, ով չի գիտեր Ալի պէյին ազարակը :

Երկու Ազարանիացիները թէեւ իրենց սովորական գէաքերը, դաշոյն և բէվորլէր, վրանին կը կրէին . բայց Բաշխա գիտել առւաւ որ ասոնք բաւական չէին և թէ հարկ էր երկու ւաւ հրացան ճարել :

— Այդ գիւրին է, ըստ Հասան, զրամ ունինք և աշխարհի լաւագոյն հրացանները կրնանք ճարել այստեղ .

Արդարեւ ժամ մը ետքը հրացանները գտած էին : Ալ հիմա կազմ ու պտորաստ էին, միայն թէ հարկ էր սպասել գիշերուան՝ գործի սկսելու համար :

Բաշխա և Հասան կրկին սրճարան մը մտան , ուր քանի մը ժամ մնացին մինչեւ որ մութը պատեց ամէն կողմ :

Երկու ընկերները ալ խօսք մը չէին լներ իրենց կառարկիք եղեռնափորձին մասին : Կարծես թէ բարոյին մոռցած էին զայն կամ իրենց խորհուրդէն հրաժարած :

— Երթանք փորերնիտ կշացնենք , առատուընէ ի վեր տակաւին չճաշեցնինք , ըստ Բաշխա ոտքի ելլելով :

Արգարեւ երկու բարեկամները ժամանակ չէին գտած կամ մանաւանդ մոռցած էին ճաշելու և հիմա , յանկարծ իրենց անօթութիւնը զգացին :

Մատակայ խոհարարի մը խանութը մասն ուր համեստ ճաշ մը ըրին : Միայն թէ Բաշխա ուզեց քիչ մը իրենց զլուխ ները տաքցնել և օխա մը պալքանեան զինի ազրապըրեց : Ճաշը աւարտելէ ետքը՝ առանապեաը ժամացոյցը նայեցաւ և տեսաւ որ տակաւին կանուխ էր : Կ' ուզէին որ զիշերը լու մը յառաջացած ըլլար իրենց արշաւանքին սկսելու համար :

— Թողունք որ ագարակի մարդիկը քնանան , որոշած էր վրէմինդիր Ալպանացին :

Ուստի ժամանակ անցնելու համար խօսքի բռնուեցան խանութին աիրոջ հետ որ ծերունի Ալպանացի մըն էր , բայց բոլորովին իրենցմէ տարբեր գաղափարի աէր : Խանդավառութեամբ կը խօսէր ապատամբական շարժումին վրայ և երկինք կը բարձրացնէր Նիազի պէյը զոր Ալպանիոյ փսառքն ու պարձանքը կը նկատէր : Երկու դաւադիրները խոհեմութիւն համարեցին իրենց զգացումները ծածկել և ինքզինքնին համամիա ցայց տալ խոհարարին :

Ծերուկը ասկէց քաջալերուած՝ սկսաւ ուեկի նռանդով յառաջ տանիլ իր խօսքը և ի վերջոյ յայսնեց թէ ինքն ալ յեղափախական մըն էր և երդում ըրած էր հարկը պահանջած առանց զէնքը ձեռքը կոտիլ ազատութեան վերջնական յաղթանակին համար :

- Ուրիշներ կա՞ն այդ երդումը կստարող, հարցուց
թաշխտ :
- Հապա՞ . . . թերեւս քառասուն հաղար հոգի ու աւելի
ալ . . . :
- Նիսղի պէջը անձամբ կը ճանչնա՞ս . . .
- Բնականարար . . . այս առառ իրեն հետ տեսնուեցայ:
- Տակաւին հո՞ս է թէ թէսնէ վերադարձաւ :
- Այս գիշեր հաս Ալի պէջի ազարակը պիտի անցընէ ու
վաղն առառ արշարոյսին պիտի մեկնի :
- Բայց ինչպէս կը համարձակի այսպէս ազարօբէն պար-
ակ երբ Սուլթանը հրաման ըրած է որ ողջ կամ մեռած
զինքը ձեռքը ձգեն :
- Սուլթանին հրամանը ա՛լ կարեւորութիւն չունի այս-
տեղ . . . հիմա քօմիթէն է մեր երկիրը կառաւարողը :
- Մակայն բանակը կայ ասկաւին որ Սուլթանին հա-
ւատաքիմ է, դիտել տուտու Ռաշխտ :
- Երկու բարեկամները իրենց խօսքն այսպէս վերջացնելէ
ետքը, մեկնեցան իրենց ծրագիրը գործադրելու համար :
- Երբ հասան ագարակին մօտերը արդէ կը տեսնուէր
պատուհանէ մը նիսղի պէյն ու իր ընկերները :
- Ո՞րն է նիսղի պէյը, հարցուց Ռաշխտ դէմքը պոռ-
տելով :
- Ահա՛ ըստ Հասան, այն կեցողը նիսղի պէյն է, իսկ
քովի կինը Սալիհան հանըմն է, ինչպէս որ լսի . . . :
- Մեր կեցոծ տեղէն կրնանք երկուքին ալ մէյմէկ գըն-
դակ հասցնել, ըստ Ռաշխտ չարաշուք ձայնով մը, միայն թէ
հարկ է աճապարել, որովհետեւ կրնայ ըլլալ որ պատուհանին
քովէն հեռանան . . .
- Բայց այսպէս կը թուէր թէ կինն ու երիկ մարտը չուտով
հեռանալու միտք չունէին պատուհանին առջեւէն: Երկուքն
ալ ու շադիր գլուխնին կախած՝ թուղթ մը աչքէ կ'անցնէին,

մերթ ընդ մերթ ընթերցումը ընդհատելով ու իրարու մէկ քառ նի խօսք փոխանակելով :

— Քանի մը քայլ աւելի մօտենանք, որպէս զի մեր հարաւածները անվրէալ կերպով իրենց նպատակին հասնին, բայ Բաշխտ քայլ մը յառաջանալով :

Սյապիսով հասան տեղ մը ուր ոյլ ևս ծառերն ու մացաւները կը լմնային ու լերկ հող մը կը առշածուէր մինչեւ բնակարանին առջեւ :

Հիմա իրենց գանուած տեղէն ա՛լ աւելի յստոկ կերպով կը տեսնուէին երկու անձերը :

Սալինա հանըմ, որովհետեւ նոյնինքն էր, ձեռքը թուղթ մը բռնած էր սրուն վրայ ատեն ատեն բռներ մը կը զրէր, Նիազի պէյի հետ խօսքեր փոխանակելէ ետքը : Հաւանօրէն յայտարարութիւն մը կամ հեռագիր մը կը խմբագրէին :

Անհեղին պատուհանը բաց թողած էին և եթէ ցած ձայնով չխօսէին՝ հաւանօրէն իրենց խօսքերը պիտի հասնէին մինչեւ երկու դաւադիրներուն :

— Աստուած մեզի հետ է, կրկնեց Բաշխտ կամաց մը իր ընկերոջ, այսքան յաջողութիւն երբեք չէինք կրնար երեւակայել . . . Նիազին ու Սալինքն, երկուքը քով քովի, այսպէս մեր ձեռքին ատկ . . .

— Միւսները ինչո՞ւ մէջտեղ չկան, մոմուաց Հասաւ :

— Ի՞նչ կարեորութիւն ունին անոնք, զիսաւորները հսկեն ու այս բաւական է մեզի . . . բայց ժամանակ չկորանցնէնք. օն հրացանդ շոկէ :

Այս ըսեկով Բաշխտ իր հրացանը ուղղած էր դէպ ի պատուհանը :

— Ես Նիազին նշան կ'առնեմ՝ որպէս զի երդումն կատարեմ, իսկ դուն նայէ՛ որ Սալինան չվրիպեցնես . . .

— Վստահ եղիր, պատախանեց միւսը, միթէ Ալպանացի հրացանակիրներու ասմանագետի մը գնդակը կրնա՞յ վրիպիկ . . . չե՞ս զիտեր որ . . .

Խօսքը չկրցաւ աւարտել։ Յանկարծ՝ ետեւէ ետեւ, բէ-
վոլլէրի երկու պայմթիւն լսուեցան ու Ռաջիտ և իր բնկերը
գիտին տապալեցան ահոելի աղաղակ մը արձակելով։ Միեւ-
նոյն ատեն Նիազի և Սալիհա պատուհանին քով վազեցին
այդ պայմթիւնին ահանկնկալ ձայնէն խռոված։

Ծառերու առաջին շարքին վրայ նշմարեցին դետին
փոռած երկու մարմինները և անոնց մէջաեղ կանգնած պա-
տանի մը որուն դողւհար ձեռքին մէջ բէվորվէր մը կար։

— Բայց մեր Հասանն է, գոչեց Սալիհա հանըմ իր քովին,
ինչ կայ, ինչ եղաւ . . .

Յետոյ ձայնը բարձրացնելով՝

— Հասանն, Հասան, պոռաց։

Պատանին ոստումով մը ժատուհանին քով եկաւ։

— Դո՞ւն էիր բէվորվէր պարագողը, հարցուց Սալիհա։

— Այո՛։

— Ինչո՞ւ համար . . .

— Միթէ չէ՞ք տեսնար, պատսախանեց պատանին, գե-
տին տարածուած երկու Ալպանացիներուն մարմինները ցոյց
ապով։

— Ինչ, գոչեց Սալիհա, դո՞ւն սպաննեցիր զիրենք . . .

— Այո՛. որովհետեւ եթէ ես զիրենք չսպաննէի՝ անոնք
ձեղի պիտի սպաննէին . . .

Նոյն միջոցին արդէն աղտօրակին մէջ ամէն մարդ պայ-
թիւնի ձայնէն արթնցած վազեր եկեր էին։

Մէկ քանի հոգի փութացին Ալպանացիներուն քով և
աւեան որ մին արդէն մեռած էր, բայց միւսը տակաւին կը
չնէիր։

Ագարակի մարդերէն մէկը որ Ալպանացի մըն էր, ճանչ-
ցաւ մեռնողը։

— Հասան աղմն է, ըստաւ, Սութանին հրացանակիրնե-
րուն նախկին տասնապետը . . .

Սալիհա հանըմ իսկոյն ներս փոխազրել տուաւ միւսը, որ

տակաւին կը չնչէր և փռթոց պէտք եղած խնամքները
տալ իրեն :

Երբ քիչ մը իրարանցումը հանդարակցու՝ Սալիհա և իր
ընկերները ուղեցին մանրամասնութիւն հարցուվորձել պատանի
Հասանը, որ առկաւին լու մը չէր բացարած իր զործած
արարքին շարժառիթները :

Հասան պատմեց թէ ի՞նչպէս այդ երկու Ալտանացիներուն
հանդիպած էր առաջին անգամ ճաշարանին մէջ և յևոյ զա-
նոնք ահասած էր որ գէպի ագարակը կ'ու զգուէին :

Իրենց զգուշաւոր ընթացքը և գիշերը ուշ առնեն գէպի
ակտրակը գալիքնին՝ պատանիին մաքին մէջ կասկածներ յա-
րուցած էին, մանաւանդ որ առաջին անգամ զանոնք ահասած
միջոցին ալ նախազգացում մը ունեցած էր թէ այդ մարդիկը
գէշ գիտաւորութիւն մը ունեին և սկսած էր ծածկաբար զի-
րենք հետապնդել : Ագարակին մօտերը երբ ծառերու և մա-
ցառներու համելին սողալով յաջողած էր մօտենալ երկու մար-
դերուն՝ անսնց մէկ քանի կցիտուր խօսքերը, որոնք մինչեւ
իր ականջին հասած էին, բոլորավին հասաւսած էին իր
կասկածները :

Վերջապէս հսուած էին բնակարանին գիմաց : Պատանին
միաքը զրած էր խօսյն իմաց առ ագարակի մարդոց սպառ-
նացով վտանգը : Բայց ահա յանկարծ բաց պատուհանին
առջեւ, լամբարի լոյսին առկ երեցած էին նիստի պէջի ու
Սալիհա հանըմը : Երկու զաւաղիբները իրենց հրացանները
ուղղած էին . . .

Պատանի Հասան ահասած էր որ բաղէ մը կարելի չըր
կորսնցնել և իր զանուած զիրքին մէջ ուրիշ բան չաներ ընե-
լիք՝ այլ վայրկինարար սպաննել երկու զաւաղիբները : Ու ա՛լ
առելի մօտենալով անսնց, զրեթէ քանի մը քայլ հետուն
թէվորվէը պարպած էր երկուքին վրայ . . .

— Կեցցե՛ս Հասան, մեր կեանքը քեզի պարատիան հնք,
ըստ Սալիհա պատանիին ճակատը համբուրելով, բայց մեր

կեսնքէն աւելի որ արժէք մը չունի, թերեւս հայրենիքի ազատութիւնը քեզի պարտական պիտի մնայ, որովհետեւ այդ ոճափորձութիւնը եթէ յաջողէք, այս վայրկեանիս կրնար ըլլալ որ ամէն բան վտանգուէր:

Բաշխտ իրեն շուայլուած ինտոմքներուն չնորհիւ պահ մը աչքիրը բացաւ և սկսաւ շուրջը ակնարկ մը պատցնել: Սալինա և իր ընկերները իր շուրջը կը հսկէին:

Հրացանակիրներու առանտապեաը պիչ պիչ անոնց կրեսը նայեցաւ, յիսոյ ակար ձայնով մը հարցուց.

— Ի՞նչ եղաւ Հասանը . . .

— Ո՞ր Հասանը ձեր հետ գտնուող մարդը, հարցուց Սալինա վիրաւորին վրայ հակելով:

— Այո՛, մրմնիջեց վիրաւորը:

— Իր առած վէրքէն անմիջապէս մեռաւ:

— Իր քովը երկու հարիւր յիսուն սակի դրամ կայ, այդ դրամը առէք և իր ընտանիքին ձեռքը հասցուցէք . . .

— Ետ լաւ, բայց թերեւս գուն քու ձեռքովդ յանձնարարութիւնը կրնաս կատարել, պատասխանեց Սալինա, որ ինք առանձին կը խօսէր վիրաւորին հետ կարելի եղածին չփ քիչ յոգնեցնելու համար:

— Զէ՛, պատասխանեց Բաշխտ, առած վէրքս մահացուէ և զիանմ որ քիչ ետքը պիտի մեռնիմ . . . այո՛, կը զգամ կոր . . . Հիմա ուրիշ խնդիր մըն ալ ունիմ . . .

— Խօսէ ու վասահ եզիր որ պիտի կատարենք, պատասխանեց Սալինա:

— Իմ քովս ալ 400 սակիէն աւելի դրամ կայ . . . այդ վասահմ կուզիմ որ իմ ընտանիքին ձեռքը համնի . . . Բէնէի կը բնակի առանտապեա Բաշխտի ընտանիքը. պէտք է վնասել . . .

— Ես կը ճանչնամ ընտանիքը, ըստ ձայն մը: Վիրաւորը դէպի ձայնը եկած կողմը դարձուց գլուխը.

— Նիազի՞ պէյ , թոթովլեց , այո՞ , իրար կը ձանչնանք...
ուրեմն դրամս դուք առէ՞ք ու իր տեղը յանձնեցէ՞ք :

— Շատ աղէկ , ապահով եղիր այդ մասին :

Բոլոր այս խօսակցութիւնը ոգեսպառ ըրած էր վիրաւորը
որ յանկարծ գլուխը խոնարհեցուց և լոեց :

Յայտնի էր որ ամէն դարձան անօգուտ էր ու մահը կը
մերձենար արագօրէն :

Այսուհանդւրձ Բաշիտ դարձեալ գլուխը վեր առաւ ու
աչքերը բացաւ .

— Ո՞վ է մեզ զարնողը , հարցուց :

Սալիհա որ քովը կեցած էր՝ չուզեց պատասխանել և ինք
ուրիշ հարցում մը ըրաւ , խօսքը փոխելու համար .

— Ի՞նչ գործ ունէիք գիշերուան այդ ժամուան ագարաւ-
կին տան շուրջը , ըսաւ :

— Կ'ուզեմ մեզ զարնողը տեսնել , պնդեց Բաշիտ այս ան-
գամ աւելի հաստատ շեշտավ մը , մեսնողներուն ինդիրքը չնն
մերժեր :

Սալիհա նշան ըրաւ պատահի Հասանին : որ հեռուն կե-
ցած էր , որպէս զի մօտենայ , և երբ պատահին մահամերձին
դէմ եկաւ , ըսաւ .

— Ահաւասիկ ձեզ զարնողը :

Մահամերձը իր մարելու մօտ նայուածքը ուղեց պատա-
նիին .

— Ի՞նչու զարկիր մեղի , հարցուց :

— Որովհետեւ ձեր խօսքերը լսեցի , ձեր դիտաւորութիւնը
իմացայ , պատասխանեց Հասան հանդարասութեամբ :

— Ես սխալեր եմ , մրմնջեց Բաշիտ ինքնիրեն խօսելու
պէս , Աստուած մեղի հետ չէ եղեր , այլ ձեղի հետ... . կը նե-
րեմ քեզի , աղա՛ս ; և կ'ուզեմ որ իմ զէնքերս մեռնելէս ետքը
քեզի արուին . . .

Ասոնք Բաշիտի վերջին խօսքերը եղան : Կրկին զլուխ
խոնարհեցուց և հոգեվարքի հոգնիւնները սկսան :

Կէս ժամ եաքը մեռած էր :

— Ահաւասիկ Ապտիւլ Համբատի մէկ զոհն ալ, բաւ Սալինա, որ չափազանց յուղուած էր բոլոր այս անակնկալ դէպքերէն :

— Եւ ո՞չ ալ վերջինը, աւելցուց իր ընկերներէն մին :

— Հիմա դառնանք մեր հեռազիրը խմբազրելու . . . :

Նորանոր լուրեր հասած էին Սելանիկէն, որոնք բաւական մտատանջութիւն կը պատճառէին իրենց :

Նախ՝ իմաց արուած էր թէ Շէմսի փաշայի աեղ Օսման փաշան կը զրկաւէր Մանասղըր, աւելի խիստ հրահանգներով :

Յետոյ՝ Այսալնէն Ապտիւլ Համբատի հաւատարիմ զօրագունդներ ճամբայ հանուած էին ըմբոստ զինուորներուն վրայ քալելու համար :

Այս երկրորդ լուրը շատ ծանրակշիռ կը գտնէին քօմիթէի անդամները :

Այդ զօրագունդերը որոնց արամազբութիւնը յայտնի չէին՝ զիրենք կը շվոթեցնէին : Իրաւ է որ վերջին ատեններս յեղափոխականներ, զանազան ծպտումներով, զրկուած էին Անատօնի զօրագունդերաւն քով Սահմանադրութեան և ազատութեան գաղափարները արածելու համար, բայց դեռ որոշ արդիւնքի մը չէին հասած, մանաւանդ որ գործելու համար ժամանակ չէին ունեցած :

Այսպէս ուրեմն Այսալնէն եկող գունդերուն ընթացքէն կախուած էր ամէն բան :

Յեղափոխականներուն համար կացութիւնը ներքնապէս այնքան փայլուն չէր որքան արտաքուատ կը թուէր ըլլալ :

Մինչեւ հիմա զէն ի ձեռին ըմբոստացով զինուորներուն թիւը շատ քիչ էր : Իրենց զօրութիւնն ու յաջողութիւնը այն եղած էր որ Ռումելիի զօրագունդները մերժած էին կուուի ու հալածել իրենց ըմբոստ ընկերները, այնպէս որ փոքրաթիւ ապստամբները կրցած էին տիրաբար գործել :

Յայց ատոր մէջ կը սահմանափակուէր իրենց յաջողութիւնը : Բումելիի զօրագունդերը չէին հետեւած իրենց օրինակին՝ տեսակ մը համակիր չկոքութիւն ցոյց առւած էին իրենց հանդէպ և թոյլատրած էինոր անոնք աղատօրէն գործն Սահմանագրութեան վերահաստատմանը համար : Արդ, հիմոր անձանօթ զօրագունդեր կուգային ըմբոսաներու հանդէպ թշնամական արամագրութեամբ հաւանօրէն, ի՞նչ պիտի ըլլար Բումելիի գունդերուն բոնելիք դիրքը :

Իրենց չէզոքութիւնէն պիտի հրաժարէի՞ն ու պիտի զայի՞ն միանալու իրենց ըմբոսատ ընկերներուն, զանոնք պաշտպանելու համար բանակալութեան գէմ, թէ պարզ հանդիսատես պիտի ըլլային մզուելիք պայքարին :

Այս երկրորդ պարագայի՞ն յայտնի էր որ ըմբոսատ զինուորականները չպիտի կրնային դիմագրել ու շարաչար պիտի ջախջախուէին :

Ոյս մատահոգութիւններն էին որ այդ գիշեր կ'զբաղեցնէին Ավի պէյի ագարակը գանուող յեզափախականնեղը :

Երբ Բաշխտ աղա իր վերջին շունչը փչելէ ետքը՝ վերագարձան այն սենեակը որ Նիփի պէյի ու Սալիհա հանըմի գերեզմանը պիտի ըլլար՝ եթէ պատասի Հասան ճիշդ վայրկեանին գետին չտապալէր երկու դաւագիրները, Սալիհա ըստ իր ընկերներուն :

— Հիմա որ անակնկալ վտանգէն, փա՛ռք Աստուծոյ, փրկուեցանք, գառնանք մեր գործին : Չեր բացակայութեան միջոցին հեռագիր մը խմբագրելու վրայ էինք, ուղղուած մեր Սելանիկի ընկերներուն, իբրև պատասխան իրենց առւած վըրդովեցուցիչ աեղեկութիւններուն, եթէ թոյլ կուտաք այդ հեռուողին խմբագրութիւնը լրացնենք .— արդէն զրեթէ քանի մը բառեր միայն կան առելցուելիք, — ու ձեր հաւանութեան ենթարկենք :

Այս ըսելով իր ընկերոջ հետ մէկ կողմ քաշուեցաւ և քանի մը վայրկեան ետքը դարձաւ և իր ընկերներուն ըստ :

— Ահաւասիկ հեռագիրը, կը խնզրեմ որ ուշաղրութեամբ
մտիկ ընէք ու ձեր դիսողութիւնները յայանէք.

«Ձեր առւած աեղեկութեանց վրայ երկարօրէն խորհրդակ-
ցեցանք: Օսման փաշայ իրրե Շէմսիի յաջորդ, նոր ու խիստ
հրամաններով Մանասթըրը գալը մեզ ընտւ չի վրդովեր: Մա-
նասթըրի քաղաքային ու զինուորական իշխանութեանց արա-
մադրութիւնները յայանի են և կրնանք կատարեալ վասահու-
թիւն ունենալ իրենց վրայ: Այսուհանդ' բա միջոցներ ձեռք
պիտի առնենք եկաղ այդ լիտագօր հրամատարը բալորավին ան-
գործութեան մատնելու, առանց սուկայն ծայրայեղ միջոցներու
դիմելու, ինչպէս եղաւ Շէմսի փաշայի մասին:»

— Ի՞նչ, միթէ զինքն ալ չե՞նք կրնար անոր քովը Պիկել
նոյն ճամբով, գոչեց Սատըք պէյ, Շաֆադի նախկին խմբա-
գիրը, որ միշտ ծայրայեղ միջոցներու կողմնակից էր:

Ահաշուշտ ասիկա շատ դիւրին է ընել, պատասխանեց
Սալիհա համբար հանդարտութեամբ, բայց մենք լաւագոյն մի-
ջոց մը գտանք զինքը անգործութեան մատնելու և նոյն իսկ
իրմէ օգտագործու:

— Կրնա՞ք այդ միջոցը մեզի իմացնել, հարցուց Նորի
պէյ, քօմիթէի ամէնէն գործօն ու եռանդուն անդամներէն
մին:

— Բնականաբար, միթէ մեր ընկերներէն գաղանիք պա-
հելու պէտք ունի՞նք:

— Միայն թէ ծրագիրը հարկ է մեր մէջ բացարձակապէս
ծածուկ մնայ, դեռակ առւաւ Նիսպի պէյ:

— Այդ մասին կարծեմ խօսք առլու պէտք չունի՞նք, ը-
ստ Սատըք պէյ:

— Ահաւասիկ իմուկիրը, շարունակեց Սալիհա համբար: Օս-
ման փաշա ոտքը Մանասթըրը դնելուն առջի գիշերը Նիսպի
պէյ իր հստատարիմ ընկերներով պիտի երթայ իր ընակարանը
պաշարէ ու զինքը գերի բոնելով՝ պիտի փոխաղըէ թէնէ:

— Կեցցէ՛, գոչեց Սատըք պէյ խանդավառուած, ահա-

ւասիկ հիանալի ծրագիր մը որ իրաւցնէ հարիւր անզամ ա-
ւելի կ'արժէ քան զայն զնդակահար սպաննելը :

— Եւ ասկէ զատ՝ կրնայ մեր ձեռքին մէջ իրրե պատոնդ
ծառայել, աւելցուց նիազի պէյ :

— Ուրեմն այս կետին մասին համաձայն էք, հարցուց
Սալիհա հանըմ :

— Այո՛, այո՛, գոչեցին ամենքը միաբերան :

— Հիմա հեռագիրը կը չարունակեմ.

«Գալով Այալնէն ձամբայ ելած զօրագունդերուն, որոնք
մեղի դէմ կուուելու պաշտօն ունին և որոնց ներքին արամա-
դրութիւնները անծանօթ են տակաւըն մեղի, կ'արժէ որ ա-
մենալուրջ միջոցներ ձեռք առնենք զանոնք մեղմութեամբ
մեր կողմը շահելու համար : Առաջին վարկեանէն պէտք է
եղբայրաբար ընդունիլ զիրեննք և բացատրել ներկայ շարժու-
մին խկական նկարագիրը : Հաւանօրէն զիրեննք առաջնորդող
սպանները, եմէ արդէն մեղի գաղափարակից չեն՝ շուտով մե-
ղի պիտի յարին, եթէ կարենանք անուշութեամբ և խելացու-
թեամբ գործել : Այս նպատակով վագն խկ Սալիհա հանըմ
Սատրք պէյի ընկերակցութեամբ ձամբայ պիտի ելլէ Սեղմնիկ
գալու համար : Իրենց ներկայութիւնը կը յուսանք որ օգտա-
կար կրնայ ըլլալ :»

— Այս մասին դիտողութիւն մը ունի՞ք հարցուց Սալիհա
հանըմ ընթերցումը ընդմիջելով :

— Ոչ, պատասխանեց Սատրք, կարծեմ ամենքս ալ հա-
մաձայն ենք :

— Անշուշտ, հաստատեցին միւսները :

— Ուրեմն հեռագրին վերջին մասն ալ կարդամ.

«Այս առառու, ընդհանութիւն խանդավառութեան մէջ, Սահ-
մանադրութիւնը հոչակեցինք : Ժողովուրդին ողեւորութիւնը
աննկարագրելի է : Արագ և յանդուգն գործունէութեամբ պի-
տի կրնանք յաղթանակել Սատուծով :»

— Ահաւասիկ մեր խմբագրած հեռազիրը զոր անմիջապէս պիտի ուղղենք մեր Սելանիկի ընկերներուն :

— Կարեւոր բան մը մուցած էք յիշել, դիտել առաջնորդի պէտ :

Ի՞նչ բան :

— Քիչ մը առաջուան մահափորձը :

— Այդ մասին նիտազի պէտ և ես խորհրդակցեցանք թէ լուսագոյն էր լուսթիւն պահել մեր ընկերներուն մտասանջութիւն չպատճառելու համար, որպինեաւ զործը թէև զուտ անհասական հանգամանք ունի՝ բայց կրնայ հեռուեն տարրեր կերպով մեկնուիլ . . . երբոր Սելանիկ երթանք բերանացի կը պատմենք ամէն բան : Բայց այդ մահափորձին առթիւ ուրիշ խորհուրդ մը ունիմ զոր կ'ուղեմ ձեզի յայտնել . . . :

— Խօսեցէք ուրեմն :

— Փոխանակ այդ յիշեալ մահափորձին լուրը մեր ընկերներուն հեռագրելու՝ ուղղակի Երլարզ Ապտիւլ Համբարի հեռագրենք որ անշուշտ գիւային անհամբերութեամբ մը մեր ըսպաննութեան աւեափսին կ'սպասէ :

— Ահաւասիկ գեղեցիկ գաղափար մը, գոչեց Սատրք, այո՛, իսկոյն քօմիթէին անունով պէտք է հեռագրել Երլարզ և ծանուցանել բոնաւորին վարձկան մարդասպաններուն գըշտուն եկած փորձանքը . . . ասիկա աղուոր հարուած մը կ'ըւլայ, իրեն համար :

Եւ իսկոյն ուրիշ հեռագիր մըն ալ խմբագրուեցաւ որուն մէջ մանրամասնօրէն կը պատմուէր մահափորձին պարագաներուն և Բաշխաի ու Հասանի մահը :

Կարելի է երեւակայել թէ ի՞նչ դառն յուսախաբութեամբ Սպտիւլ Համբար լոեց այս յետին փորձին վիժումը, որուն վրայ կեղրոնացուցած էր իր բոլոր յոյսը :

ՀՅՈՒՅՆ

Գ Ե Ա Խ Խ Թ Ւ Յ Հ .

Յ Ո Ղ Թ Ա Ն Ա Կ Ի Ն Ա Խ Ը Ն Գ Օ Ր Ը

Երբ Սալիհաւ հանըմ և Սատըք պէյ, իրենց որոշման համեմատ, Սեղանիկ եկան՝ ամբողջ քաղաքը բուռն յաւզումի մը մատնուած գտան :

Այսրնէն երկու զօրագունդ հասած էին արդէն և կը պատրաստուէին խկոյն Մահամթըրը մեկնելու :

Այդ զօրագունդներուն՝ մանսաւանդ անոնց հրամայող ոպաներուն տրամադրամթիւնները անծանօթ էին, բայց իրենց վերին հրամանատարը՝ ձանչցուած էր իրրե Սուլթանին խփան հաւատարիմ և երաշխատաւորեալ մարդը : Ասկէ զատ՝ կ'ըսուէր թէ բոլոր զինուորները Այսրնէն մեկնելէ առաջ զրամական խոշոր պարգեւներ ստացած էին ու միեւնոյն տաեն հանդիսաւորապէս երդում ըրած էին Սուլթանին հաւատարիմ մնալու :

Պոլսէն եկած շատ մը փաթթոցաւորներ ու լրտեսներ կ'ընկերանային իրենց և կը ջանային որ սպաները յարաբերութեան չժմանեն իրենց Սեղանիկի ընկերներուն հետ :

Հազիւ կառախումբէն վար իջած՝ ուր զիրենք դիմաւորելու եկած էին մէկ քանի ընկերներ, Սալիհաւ և Սատըք այս ո՛չ քաջալերական տեղեկութիւնները ստացան :

— Քանի մը ժամէն զօրաքունդները որոնք բացօթեայ բանակած են, ձամբայ կ, եղեն մասնաւոր կառախումբներով, ըստ զիրենք դիմաւորելու եկող քաղքենի զգեստով զինուորական մը, որոն Արիֆ պէյ անունը կուտային :

— Զկրցաք գոնէ մէկ քանի սպաներու հետ տեսալցիլ ու գաղափարնին խմանալ, հարցուց Սալիհաւ :

— Բնականաբար զիրար ողջունեցինք, բարի գալուստ մաղթեցինք, քաղաքավարական խօսքեր փոխանակեցինք, բայց մեր տեսակցութիւնը ասկէ անդին չանցաւ, ո՛ովհետեւ միշտ կասկածելի անձերէ ցըապատռած էինք.

Բայց անկարեկի է որ առանց զիրար հասկնալու ա. դ. մարդիկը Մանասիթը երթան, գոչեց Սալիհա հանրու, սուկալիքան պիտի ըլլայ եթէ ստիպուինք իրենց դէմ հանելու մեր սահմանադրան զօրքերը. նոյն իսկ եթէ յաղթանակը տանինք բարոյապէս մեծ հարուած մը պիտի ընդունինք մեր դէպ ի ազատութեան առաջին քայլերուն մէջ: Ամէն գնով պէտք է այդպիսի հաւանականութեան մը առաջքը առնել, պէտք է իրենց հետ տեսակցելու միջոցը գտնել ու կացութիւնը պարզել... գոնէ չկրցա՞ք քօմիթէին փրօփակատի տեսրակները ցըսւել իրենց մէջ:

— Այդ մասին կարգադրութիւն մը ըրինք, պատասխանեց Սրիփ պէջ, որովհետեւ երկաթուղիի պաշտօնեաները մնղի հետ են՝ որոշեցինք որ մեր բոլոր յեղափոխական տետրակեւերը և յայտարարութիւնները զօրագունդը փոխադրուելու սահմանուած վակոններուն մէջ գնենք ամէն կողմ և միւնոյն ատեն ապագրուած կոչ մ'ալ ուղղենք իրենց՝ հրաւիրելով որ իրենց զէնքերը փոխանակ բռնակալութեան ի սպաս դնելու՝ Սահմանադրութեան վերահաստատմանը ծառայեցնեն :

— Ատոնք լա՛ւ, բայց շատ ուշ մնացած էք, պատսա-
խանեց Սալիհա, ճամբայ եղելէն ետքը՝ շատ օգուտ պէտք չէ
սպասել այդ միջոցներէն, հարկ է որ բերանացի բացարձնք
ամէն բան :

— Բայց երէկ իրիկուն եկան և այսօր ահա՛ կը մնինին,
ի՞նչ կրնայինք ընել . մենք կը յուսայինք որ գոնէ մէկ քանի
օր պիտի մնան ու զօրանոցներու մէջ պիտի տեղաւորուին,
մինչդեռ կ'երեւայ որ Եղլտըդէն խիստ հրահանգ եկած է զօ-
րագունդերը վրաններու տակ առանձնացնելու և խսկոյն զա-
նոնք ճամբայ հանելու դէպի Մանասթըր :

— Իսկ Շէմսի փաշային յաջորդելու սահմանուած Օսման փաշան, հարցուց Սաարք պէտք որ մինչև այն ատեն լուռ կեցած էր :

— Անիկա մասնաւոր կառախումբավ երկու ժամ առաջ իր սպայակոյտով մեկնեցաւ Մանսաթըր ուր պիտի սպասէ Այալնէն եկող գօրագունդներու ժամանումին :

— Եւ անշուշտ իսկոյն պիտի սկսի հալածել Բէմէի անձնուէրներու խումբը :

— Արդէն այդ չէ իր պաշտօնը . . .

Պահ մը Սալիհա հանըմ քիչ մը հեռացաւ խոր մտածումի մը մէջ թաղուած, մինչ իր ընկերները կը շարունակէին խօսակցիլ իրարու հետ : Արիֆ պէյ և իր ընկերները ատելութեամբ կը խօսէին : Իզմիրէն հասնող զինուորներուն վրայ և իրենց գաղափարը այն էր որ հարկ էր իսկոյն անսնց դէմ հանել Բումելիի սահմանադրական զինուորները, առանց ո և է բանակցութեան մտներու :

— Բայց այն ատեն Համիտի սարքած խաղին մէջ պիտի իյնաք, դիտել տուայ Սաարք պէյ . . .

— Ինչպէս գոչեց Արիֆ պէյ :

— Եթէ կուտ մղենք Այտընէն եկող գօրագունդերուն դէմ, ամբողջ Անատոլուի բանակը մեղի դէմ պիտի գրգռենք և այն ատեն ներքին արիւնալից պատերազմի մը տեղի պիտի տանք, որուն սոսկալի հետեւանքները կարելի չէ կշռել այժմէն և այն ատեն պէտք է մոռնալ Սահմանադրութիւնն ալ Ազատութիւնն ալ . . .

Սալիհա հանըմ արդէն մօտեցած էր ու լսած այս վիճաբանութիւնը :

— Սաարք իրաւունք ունի, ըստ վճռաբար, երբեք ատելութեան զգացում տածելու չէ այդ զինուորներուն հանդէպ, որոնք նոյն իսկ եթէ մեղի դէմ կը կուտին, անմեղ են, քանի որ անգիտակցաբար կը գործեն . . . պէտք է ջանանք զանոնք մեր կողմը շահելու, ուրիշ միջոց չկայ մեր դատին յադ-

թանակը ապահովելու . իոկ եթէ երբեք պիտի ստիպուինք հետերնին կռուելու , վայ մեզի , արդէն այդ վայրկեանէն Սահմանադրութիւնն ալ , ազատութիւնն ալ ջուրը ինկած են . . . :

— Ուրեմն , երթանք այժմէն իրենց անձնատուր ըլլանք , գոչեց Սրբիք պէյ գժկամակութեամբ :

— Այս' , այժմէն երթանք իրենց , պատասխանեց Սալիհա հանըմ հանդարտութեամբ , բայց ո՛չ թէ անձնատուր ըլլալու՝ այլ իրենց հետ եղբայրակցելու համար . . .

— Բայց ի՞նչպէս կարելի է . . . իրենց ամբողջ բանակատեղին լրտեսներով պաշարուած է ասկէ զատ այդ բոլոր սպաները մօաւատորութիւն ցոյց չեն տար մեզի ու թշնամիի աչքով կը նային , ըստ Սրբիք պէյ :

— Երբոր զիրար հասկնանք այն տաեն իրբեւ բարեկամ ձեռք պիտի տան , յարեց Սալիհա :

— Ատոնք ամենքը աղէկ՝ բայց անկարելի խորհուրդներ են . զօրագունդները երեք ժամէն ճամբայ պիտի եղեն . . .

— Դեռ շատ ժամանակ ունինք ուրեմն . . .

Ամենքը զարմացած Սալիհա հանըմի նայեցան որ այս խօսքերը արտասանած էր :

— Այս' , շարունակեց , երեք ժամուան մէջ կը յուսամ որ պիտի յաջողիմ զիրենք համոզել որ Սահմանադրութիւնը ընդունին ու փոխանակ բոնակալութեան ծառայելու՝ Հայրենիքին ու ազատութեան պաշտպան հանդիսանան . . .

— Ի՞նչ , կ'ուզէ՞ք իրենց քով երթալ ու բացէ ի բաց հետերնին բանակցիլ :

— Ի՞նչո՞ւ չէ . . . անկեղծութիւնն ու համարձակութիւնը միշտ յաջողելու լաւագոյն ճամբան են :

— Բայց բանակատեղին չհասած պիտի ճանչցուիք և . . .

— Ծպտուած պիտի երթամ , ընդմիջեց Սալիհա հա-

նըմ :

Յեսոյ աւելի լուրջ կերպարանք մը առնելով շարունակեց .

— Ա՛լ բաւական խօսեցանք, քիչ մըն ալ գործենք, ևս քօմիթէին կողմէ յատկապէս եկած եմ Այտընի դօրագունդեռուն հետ բանակցելու և զանոնք մեր դատին շահելու պաշտօնով, ուստի ինձ վատահուած գործը պիտի կատարեմ ընկերոջո Սատըքի հետ որ նոյն նպատակով եկած է հետո... Ուրեմն, սիրելի բարեկամներ, առ այժմ ցտեսութիւն. մննք պիտի երթանք պանդոկ մը ուր պէտք ունինք հագուստնիս փոխելու և յարմար ծպտում մը որոշելու... .

Սյս խօսքերը այնքա՞ն հանդարա ու վճռական կերպով մը արտասանուած էին որ ո՛չ ոք դիտողութիւն մը ըրաւ:

Այտընէն եկող երկու զօրագունդերը բանակած էին կայարանէն հազիւ քսան վայրկեան հեռու դաշտի մը մէջ:

Վերը տեղի ունեցած խօսակցութենէն գրեթէ ժամ մը ետքը կառք մը կը կենար առաջին վրամներուն քով և Եւրոպացի կին մը և պարոն մը վար կ'իջնէին կառքէն: Իրենց կ'ընկերանար գլուխը ֆէս դրած տեղացի մը որ թարգման մը ըլլալ կը թուէր: Սյս կառքին կը հետեւէին երկու խոշոր մուհածիրի կառքեր որոնց մէջ ծխախոտի տուփեր լցուած էին:

Հազիւ թէ տիկինը և պարոնը կառքէն իջած էին ու կը պատրաստուէին յառաջանալ, երբ պահակ զինուոր մը զիրենք կեցուց.

— Աւելի առաջ երթալ արգիլուած է, բայս:

Ֆէս կրող տեղացին խկոյն միջամտեց:

— Տիկինը և պատոնը Եւրոպացի են և կը փափաքին պառյու մը ընել բանակատեղին ու միանդամայն իրենց հետ բերած ծխախոտը բաժնել զինուորներուն, բացատրեց պահակին:

— Ես ատանկ բաներ չեմ գիտեր, պատասխանեց միւսը կոչա կերպով. արգիլուած է աւելի առաջ երթալ...

— Ու՞ր է քու տաննապետդ...

— Հոս չէ... ինքն ալ արգէն նոյն բանը պիտի ըսէ, քանի որ պատուէրը հաղորդողը ան է:

— Բայց անքաղաքավարութիւն կ'ըլլայ այս օտարական-
ները մերժել որոնք նուէրներով եկած են, պնդեց թարգմանը:
— Չեմ գիտեր, ինձի այսպէս պատուէր տրուած է:
— Գոնէ յիսնապետ մը կամ հարիւրապետ մը չկա՞յ այս
կողմերը որուն հետ կարենանք խօսիլ, պնդեց թարգմանը:
— Արգիլուած է աւելի առաջ երթալ, հասկցա՞ր, պոռաց
զինուորը, ուրիշ բան չեմ գիտեր:

Բարերախտաբար հարիւրապետ մը, որ նոյն միջոցին
հոնկէ կ'անցնէր, նշմարեց այս վիճաբանութիւնը և մօտեցաւ
պահակին:

— Ի՞նչ կայ, հարցուց դաժան դէմքով մը.

Թարգմանը իր խնդիրքը բացատրեց և ցոյց տուաւ կինն
ու պարոն, որոնք քիչ մը անդին կեցած էին բանակցութեան
ելքին սպասելով:

— Թէեւ արգելքը բացարձակ է, ըստ հարիւրապետը
եւրոպացի այցելուները քննելով ու տեսնելով որ չատ չնորհ-
քով անձեր կ'երեւային, բայց անգամ մը հազարապետին
հարցնեմ, թերեւս բացառութիւն մը ընէ . . . դուք հոս քիչ
մը սպասեցէ՞ք:

— Շնորհակալ եմ, պաասախանեց թարգմանը:

Քանի մը վայրկեան ետքը հարիւրապետը վերադարձաւ
և ըստւ.

— Հրամմեցէ՞ք հազարապետին վրանը:

Եւ քաղաքավարութեամբ այցելուները առաջնորդեց վը-
րաններուն մէջէն:

— Ի՞նչ ազդէ են, հարցուց հարիւրապետը՝ կամաց մը
թարգմանին:

— Կարծեմ ֆրանսացի են, գոնէ միշտ Փրանսերէն կը
խօսին:

— Նո՞ր եկած են Սելանիկ:

— Այնպէս ըլլալու է. այս առաջին անդամ հան-
գիպեցայ իլրենց պանդոկին մէջ . . . շատ հարուստ անձեր կ'ե-

բեւան : Երկու կառք լեցուն ծխախոտ բերին զինուորներուն
բաժնելու համար :

Այսպէս խօսակցելով՝ հասած էին հաղարապետին վրանը՝
Սպան յարգանքով մէկ կողմ քաշուեցաւ և տիկինն ու պա-
րոնը ներս հրամցուց, թարգմանն ալ ուզեց հետեւիլ իրենց :

— Ոչ, ըստ հարիւրապետը, հարկ չկայ, հաղարապետը
շատ լաւ գիտէ ֆրանսերէն :

Երկու օտարականները սիրավիր ընդունելութիւն մը գը-
տան բարձրաստիճան սպայէն որ զարդացեալ անձ մը ըլլալ
կը թուէր :

Քառորդ ժամու չափ խօսակցելէ ետքը՝ յանկարծ տիկինը
թրքերէն լեզուով ըստաւ .

— Մենք օտարականներ չենք՝ այլ ձեր եղբայրն ու քոյլը
քօմիթէի անդամներ . . . Սալիհա հանըմ և Սատրք պէյ :

Հաղարապետն ու հարիւրապետը ափ ի բերան մնացին :

— Բայց ի՞նչ ընելու եկաք այստեղ, գոչեց սպան ո՞չ
այնքան բարկութեամբ որքան զարմանքով :

— Եկանք ձեզի հետ եղբայրակցելու, եկանք որպէս զի
եղբայրասպան կորիւի մը առաջքն առնենք, պատասխանեց
Սալիհա հանըմ հանդարա ու գրաւիչ ձայնով մը :

Յեղափոխական կնոջ անունն արդէն հասած երկու զին-
ուորականներուն ականջին . գիտէին թէ այդ կինը ի՞նչ ան-
նըման քաջութեամբ ու անձնուիրութեամբ ի՞նքինք նուիրած
էր ազատագրութեան գործին և ի՞նչ հալածանքներ ու չար-
չարանքներ կրած էր անոր սիրոյն :

Պահ մը լուսութիւն տիրեց վրանին մէջը, երկու զինուո-
րականները խոռովեալ իրարու կը նայէին, առանց իրենց բըն-
նելիք ընթացքը կարենալ որոշելու : Ի վերջոյ հաղարապետը
ըստաւ .

— Զէք գիտեր որքան նեղ գիրքի մը մէջ կը դնէք զիս
ձեր այս անակնկալ այցելութեամբը . . . և պիտի ի՞նդրէի որ
իսկոյն հեռանցիք թէ՛ ձեր և թէ մեր աղէկութեանը համար :

— ԱՇ, հոս պիտի մնանք ու պիտի խօսակցինք, ըստ
Սալինա, հանդիսաւոր ժամ մըն է այի ուրկէ կախուած է
մեր հայրենիքի փրկութիւնը։ Մեզի համար վտանգը այնու
գոյութիւն չունի և անշուշտ ձեզի համար ալ նոյնը ըլլալու
է. ուրեմն առանց երկրողի և առանց յուղումի նատինք այս-
տեղ ու զիրար հասկնանք։

Եւ Սալինա սկսաւ խօսիլ նախ Համբատեան ևուենամեայ
բռնակալութեան ամբաստանութիւնն ըրաւ. յետոյ թուրք
ազատականներու մարտիրոսութիւնները յիշեց. մի առ մի թը-
ւեց բոլոր այն զինուորական թարմ ու վեհոգի ոյժերն որոնք
բռնակալութեան ճիրանին տակ ջախջախուած էին. Յետոյ
պատմեց յեղափոխականներու ջանքերը, ըրած զոհողութիւն-
ները և ձեռք բերած ներկայ յաջողութիւնը։

— ԱՇ! հիմա թերեւս քանի մը օր մնացած է, եղրակա-
ցուց, յաղթանակը տանելու և հայրենիքը իր կորստեան ան-
դեւնգէն փրկելու ու ահա՛ վերջին վայրկեանին եթէ դուք
մեզի դէմ ելլէք, կրնայ ամէն բան խանգարուիլ և Սահմա-
նադրութիւնը և ազատութիւնը որոնց այնքան մօտեցած ենք
ի սպառ թողուիլ, իրենց հետ թողելով նաև մեր նուիրական
հայրենիքը։

Սալինա հանըմի խօսքերը խորին տպաւորութիւն ըրին
երկու զինուորականներուն վրայ։ Հաղարապեալ ուղեց կա-
ցութիւնը ճշգրիտ իմանալ։ Սալինա հանըմ և Սատրդ պէյ
մէն բան կէտ առ կէտ ներկայացուցին։

Ի վերջոյ Սատրդ պէյ ըստ գրպանէն թուղթ մը հանե-
լով։

— Ահաւասիկ պաշտօնաթուղթ մը առաջին քարտուղար
թահսին փաշայի կողմէ ընդհանուր բնիքի Հիւսէյին Հիւմի
փաշայի ուղղուած, զոր քիչ մը առաջ մեր ընկերները մեզի
հաղորդեցին և որ ցոյց կուտայ Երլարզի պալատին տաղնա-
պալի կացութիւնը . . .

Հազարապետը թուղթը առաւ և սկսաւ բարձրաձայն կարդալ որպէսզի իր ընկերն ալ լսէ :

Երլարզէն 26 Յունիս թուականով քաշուած հեռագիր մըն էր :

Ահաւասիկ իր պարունակութիւնը .

«Մանասթըրի կողմերը ժողովուրդին և զինուորներուն մէկ մասին կողմէ կարդ մը ապօրինի արարքներ գործուած ըլլալը կանխաւ ծանուցուած ըլլալով՝ զինուորական բարձր յանձնաժողովի անդամներէն Նորին Վաեմութիւն Միւշիր Օսման փաշան արտասովոր հրամանատարի ախտղոսով յիշեալ անկարգութիւնները յարգաբելու պաշտօնին կոչուած է :

«Նորին Վաեմութիւնը երբ Սելանիկ ժամանէ , քննիչ Հիւսէին Հիլմի և երրորդ զօրաբանակի հրամատար Իարափիմ փաշաններսւն հետ տեսակցելով ձեռք առնուելիք միջոցներուն մասին որոշումներ տրուելէ վերջ , քաղաքային գործերու համար ալ զինուորական հրամատար փաշան պէտք եղած արգելիչ միջոցներսւն պիտի ձեռնարկեն և արդիւնքը ծածկագիր հեռագրով պիտի տեղեկացուի Նորին կայսերական Վեհափառութեան :

«Ամենահին առածի կարդ անցած է այն խօսքը թէ մէկ խոռվարար ամբողջ բանակ մը կրնայ ապականել , Շէմաի փաշային պէս փորձ , պատուաւոր եւ խիստ հաւատարիմ անձի մը հանդէպ ի գործ դրուած մահափորձին հեղինակը , յօրինակ այլոց և ի պահպանումն օրինական արամադրութեանց մահուան պատժին արժանացնելու համար պէտք ի գործ դըրուի ինչ որ կարելի է , որովհեանեւ եթէ յիշկալ ոճրագործը չի ձերբակալուի՝ պատկանեալ պաշտօնէութեան ազդեցութիւնը պիտի նուազի և չարագործները քաջալերուած այս անյաջողութենէն առիթ պիտի գանեն աւելի եւս ընդլայնելու իրենց ոճրապարտ արարքները : Ի նկատի ունենալով այս կարեւոր պարագաները պէտք է անպատճառ ձերբակալուին ոճրագործը և իր արբանեակները :

«Եւրոպական Թուրքիոյ մէջ օսմանեան իշխանութեան գոյութիւնը զինուորական կարգապահութենէ կախում ունի, ժողովուրդին մէջ առաջ գալիք անկարգութիւն մը յայսնի է թէ զինուորական միջոցներով կը զսպուի, ուստի ամէն գնով նախ զինուորական կարգերուն մէջ օրէնքի, հաւասարմութեան և հնագանդութեան բացարձակ տիրապետումը ապահովել ջանալու է :

«Նորին կայսերական Վեհափառութեան երջանկայիշատակ նախնիքներէն Սուլթան Մահմութը յայտնի է թէ որքա՞ն զոհողութիւններավ յաջողած է հաստատել զինուորական օրէնքն ու կարգապահութիւնը և ապահովել ընդհանու անդորրութիւնը :

«Մինչդեռ օտարները մեր զինուորներուն անօգուտ տարր մը ըլլալը և յիշեալ վայրերուն մէջ ընդհանուր ապահովութեան չգոյութիւնը փաստել կը ջանային և անընդհատ բողոքի առիթ կը վիճակէին, վերոյիշեալ շարժումները օտարներու սըստութիւնները պիտի փութան հաստատել և տեղի պիտի տան նորանոր յայտարարութիւններու և բողոքներու :

«Բաց աստի՝ կ'ըսուի թէ պիտութիւնները մտադիր են Եւրոպական Թուրքիոյ մէջ զինուորի տեղ ոստիկան գործածելու առաջարկ մը ներկայացնել և մինչդեռ մենք այս առաջարկը մերժելու միջոցներուն վրայ կը խորհինք, յայտնի է թէ այս պայմաններուն տակ որքա՞ն կնճռուած է մեր կացութիւնը :

«Սրդէն օտարները կը ջանան ամբողջ աշխարհի մէջ իսլամները պառակտելու, այս միեւնոյն ջանքն է որ ի գործ կը դրուի հիմա ալ այդ կողմերը և, Տէր մի արասցէ, գրաւումի նախօրեսակը կը պատրաստուի այս կերպով, Պուլկարունի ալ արդէն առիթի կ'սպասեն Էտիրնէէն անդին անցնենքու :

«Ինչպէս արդէն վերը յիշուած է, զինուորներուն պատկանող ամենաանշան բան մը խիստ խոշոր կ'երեւայ, ուստի

Նորին կայսերական Վեհափառութեան վերոյիշեալ խորհուրդներուն համեմատ վարուելով՝ ըստ այնով գործունէ ութիւն եւ անձնուիրութիւն եթէ ցոյց տրուի, թէ՛ բարձեալն Աստուած թէ՛ նուիրապանց Մարգարէն գոհ և ուրախ պիտի թուղուք:

«Յիշեալ Օսման Ֆէզզի փաշայի ձեռներեցութեան, հաւատարմութեան և անձնուիրութեան համաձայն այս մասին ձեր պէտք եղած բարի ծառայութիւնները կ'սպասուին Վեհափառ Սուլթանին կողմէ, և այսպէս կը հրամայէ ձեզ Մարգարէին Վեհափառ փոխանորդը:»

Այս հեռազրին ընթերցումը խորին տպաւորութիւն գործեց երկու զմնաւորականներու վրայ.

— Ուրեմն կացութիւնը այսքան տագնապալից է որ Եղլազրի պալատը կ'ստիպուի արտասովոր միջոցներու դիմել, հարցուց:

Սալիհա հանըմ և Սատրդ պէյ անգամ մըն ալ մանրամասնօրէն պատմեցին ամէն բան և դարձեալ կոչում ըրին երկու սպաններուն հայրենասիրութեան:

— Երկիւղէ առաջ եկած աղաչանք մը չէ որ կ'ընենք ձեզի, ըստ Սալիհա հանըմ, մենք մեր ոյժին վրայ վստահ ենք և գիտենք որ եթէ հարկ ըլլայ ամբողջ Բումելիի բանակը, որ արդէն լոելեայն մեզի հետ է, գործնականապէս ալ պիտի միանայ մեզի, բայց մենք նպատակ չունինք եղբայրասպան կրիւներ ու արիւնայիդութեամբ բռնակալութիւնը տապալելու, մենք կ'ուղենք որ բռնակալութիւնը իյնայ բռվանդակ Օսմանցիներու միահամուռ կամքին առջե... եթէ դուք այսոր Սահմանագրութիւնը հոչակող հայրենասէրներուն դէմ քալէք՝ վստահ եղիք որ կրկին Ազատութիւնն ու Սահմանագրութիւնը պիտի յաղթանակին. միայն թէ այն ատեն պանծալի յաղթութեան գերագոյն օրը ձեր անունը անէծքով պիտի յիշուի...»

Մերթ սպառնական, մերթ աղաջաւոր, մերթ փաղաքուշ երկու յեղափոխականները իրենց խօսքը շարունակեցին՝ քա-

ջալերուելով հաղարապետին ընթացքէն որ հետզնետէ տեղի կուտոր :

— Բայց, գոչեց ի վերջոյ, մեր երկուքին հաւանութիւնը բաւական չէ, պէտք է մեր միւս սպաներն ալ համոզէք :

— Կաւ ուրեմն զիրենք հոս կոչեցէք, պատասխանեց Սալիհա ուրախութեամբ, ապահով եմ որ շատ երկար ու դժողակ չպիտի ըլլայ մեր աշխատութիւնը :

Արդէն բաւական սպաներ ունինք որոնք Թօմիթէին կը պատկանին, դիտել առւաւ հարիւրապեաը ժպտելով :

— Այդ մասին կը կասկածէի արդէն, պատասխանեց Սաւըք. անկարելի է երիտասարդ, զարգացած ու հայրենասէր ըլլալ ու Բոնակալութեան յարիլ . . . :

Քիչ մը ետքը վրանին մէջ հաւաքուած էին բոլոր բարձրաստիճան սպաներն և երկու յեղափոխականներն առանց ամենափոքր յոգնութիւն կամ ձանձրոյթ զգալու, վերսկան իրենց փրօփականը :

Զինուորականներու արամաղրութիւնները նպաստաւոր էին արդէն և կարծես առիթի մը կ'սպասէին արտայայտուելու համար :

— «Կեցցէ Սահմանադրութիւնը» թնդաց յանկարծ վրանին մէջ, բոլոր սպաներու ձայնը մէկանց :

Յեղափոխութեան և Այտարնի զօրագունդերուն միջեւ եղբայրակցութիւնը կատարուած էր :

Իրիկունը, ուշ ատեն, Սելանիկի մէջ լուր մը ասրածուեցաւ որ սարսափ ազդեց բոնակալութեան կուսակիցներան :

Այտարնին եկած զօրագունդերը մերժած էին կոխի երթալ սպատամբներուն դէմ և յայտարարած էին թէ իրնիք ալ Սահմանադրութիւն կը պահանջեն :

Ընդհանուր քննիչ Հիւաէլին Հիւմի փաշա իրողութիւնը յայտնի իսկոյն Երլարզի պալատը, ըսելով թէ այլես կակը յայտնէր իսկոյն Երլարզի պալատը, ըսելով թէ այլես կակը յայտնէր հոսանքին դիմաղրել և թէ հարկ էր Սահմանադրութիւնի չըր հոսանքին դիմաղրել և թէ հարկ էր Սահմանադրութիւնը :

թիւնը հոչակել, վճռական աղէտքի մը առաջքը առնելու համար :

Ապտիւլ Համիտ սոսկալի բարկութեամբ լսեց այս հեռագիրը զոր Թահսին փաշա կարդաց իրեն դողահար ձայնով մը:

Բոնաւորը որմէհեաէ որոշած էր զինու զօրութեամբ ջախաշակնել յեղափոխական շարժումը, այլ եւս չէր ուղեր երբեք Սահմանադրութեան անունը լսել :

— Սահմանադրութիւն հոչակել, գոչեց կատաղօրէն, այդ անիծեալ ապերախաներուն առջեւ տեղի տա՛լ . . . ի՞նչպէս կ'ըլլայ որ երկաւ հարիւր ապստամբ ամբողջ զօրաբանակներու կը դիմադրեն . . . որովհեաև գիտենք թէ այդ նիազի կոչուած թշուառականին ձեռքին տակ հազիւ 200 ապստամբ զինուոր կան, ինչպէս նոյն իսկ կը յայտարարէ իր հեռագիրներուն մէջ . . . և այդ 200 հոգին խօսքովը պէտք է որ Սահմանադրութիւն հոչակենք . . . Այդ Հիլմի փաշան ցնդեր է պարզապէս և կամ ի՞նքն ալ քօմիթէին միացեր է :

— Բայց, Վեհափառ տէր, դիտել առւաւ Թահսին փաշա դողովուն ձայնով մը, իրա՛ւ երկու հարիւր հոզի են զէն ի ձեռին ապստամբողները, բայց ահա՛ ամիսէն տեղի է որ ո՞չ ոք կ'ուզէ իրենց դէմ քալել . . . և մեր յոյսը օր Այտընէն զրկուած զօրագունդերուն վրայ էր, այն ալ օդը կը ցնդի:

— Ի՞նչ նշանակութիւն ունի այդ, գոչեց Ապտիւլ Համիտ, անոնց դէմ չեն քալեր բայց անոնց հետ ալ միացած չեն . . .

— Եւ սակայն իրենց այս ընթացքը միթէ ըմբոստութիւն մը չէ . . .

— Յետոյ տակաւին Օսման փաշայէն լուր չունինք. թերես անիկա պիտի յաջողի խօսք հասկցնել զինուորներուն և աջդ աւազակները պատժել . . . իսկ եթէ դարձեալ չուզին իրեն հպատակիլ, այն ամեն Պոլսէն զինուոր կը զրկենք . . . գոնէ կրնանք վատահ ըլլալ որ Պոլսոյ զօրքերը մեր հրամանը կէտ առ կէտ պիտի կատարեն :

Յայտնապէս կ'երեւար որ պալատի առաջին քարտուղարը իր վեհափառ տիրոջ կարծիքէն չէր և թէ այլևս յուահատած էր, ինք որ ծայրայեղ ընդդիմութեան կուսակից եղած էր մինչեւ այն ատեն: Բայց վերջին օրերս Հիլմի փաշայէն հասած հեռագիրները հետզհետէ վրդովեցուցիչ կը դառնային և միւս կողմէ պալատի գաղտնի գործակալներն ալ որոնք Սելանիկ և Մանասթըր զրկուած էին կացութեան մասին տեղեկութիւններ հազորդելու համար, երբեք նպաստաւոր կամ յուսատու տեղեկութիւն մը չէին տուած.

Բայց քանի՛ կացութիւնը կը կնճռոտէր՝ այնքա՞ն Ապտիւլ Համիտի ընդիմութիւնը կը զօրանար. Բոնաւորը որ վայրկեան մը վհատած էր և արամադիր կ'երեւար կարեւոր զիջողութիւններ ընելու, հիմա բոլորովին փոխած էր իր գաղտփարը:

— Հեռագրէ՛, Հիլմի փաշային, հրամայեց, որ երբեք Սահմանադրութիւնը չպիտի հոչակուի որչափ ատեն որ ապստամբները զէնքերը վար չդնեն ու հպատակութիւն ցայտնեն . . . իրենց խնդրանքները այն ատեն միայն նկատողութեան կը նանք առնել երբ օրինաւորութեան ճամբով մեզի ներկայացնեն . . . թո՛ղ հանդարտութիւնը տիրէ, քօմիթէն քաշուի երթայ, Շէմսի փաշայի և ուրիշներու սպաննիշները իշխանութեան յանձնուին ու իրենց արժանի պատիժը կրեն, այն ատեն կրնանք նկատողութեան առնել իրենց և դիրքը և եթէ զայն համաձայն գտնենք Պետութեան շահերուն՝ գոհացում տալ անոր, բայց ներկայ վիճակին մէջ բան մը չենք կրնար ընել: Սպառնալիքի առջև տեղի չենք կրնար տալ . . .: Շուտ այսպէս հեռագրէ՛ Սելանիկ . . . միենոյն ատեն հեռագրէ՛ նաև Մանասթըր և տեղեկութիւն ուղէ Օսման փաշայի գործունէւթեան մասին և ըսէ՛ իրեն որ եթէ պէտք ըլլայ՝ նոյնիսկ Եղլուղի իմ անձնապահ գունդերէս հաւատարիմ զինուորներ զրկելու պատրաստ եմ՝ ապստամբները զսպելու և անդորրութիւնը վերահաստատելու համար . . .

Թահսին փաշա խոնարհելով դուրս եղաւ իր Վեհափառ
տիրոջ քովէն :

Սակայն երբ բոնաւորը առանձին մնաց խորին մտատան-
ջութեան մը մէջ ինկաւ :

Իր զրգութեանն ու բարկութեանը յաջորդած էր իրե-
րու աւելի տրամաբանական հասկացողութիւն մը : Հիւսէջին
Հիւմի փաշայի հաւատարմութեան, ուղղամտութեան և հայ-
րենասիրութեան վրայ հաւատք ունէր և երբ նոյնինքն անի-
կա խորհուրդ կուտար անմիջապէս Սահմանադրութիւնը հրո-
չակելու, ասիկտ կը նշանակէր թէ կացութիւնը բոլորովին
յուսահատական դարձած էր :

Բոնաւորը քանի մը ժամ խորին մտածութեան մէջ թաղ-
ուած մնաց :

Յանկարծ գաղափար մը յղացաւ .

— Անգամ մը, մտածեց, եւրոպական Պետութիւններու
կարծիքը հարցնեմ, տեսնենք անոնք ի՞նչ խորհուրդ կուտան
...ինձ կը թուի թէ և ո՛չ մէկուն գործին կուգայ թուրքիոյ
մէջ բէմիմի փոփոխութիւնը և թերես ո՛չ միայն հակառակ
կարծիք յայտնեն Սահմանադրութեան՝ այլ նոյն իսկ ուղին
ինծի օժանդակել այդ յեղափոխական շարժումը ջախջախելու
համար ... Այո՛, անոնց մէջ Պետութիւններ կան որոնց գե-
րազոյն շահը կը պահանջէ որ ես բացարձակ միապետը ըլլամ
այս երկրին, հեաեւաբար այս պարագային իրենց պարտակա-
նութիւն պիտի համարէին ինծի օժանդակել իշխանութիւնն
անփոխ պահելու . . . :

Ապտիւլ Համիտ այս մտածումներէն տարուած՝ իր պա-
լատական երկրորդ քարտուղարը կանչեց և հարամայեց որ մին
Պետութիւններուն շրջաբերական մը ուղղէ որուն մէջ բացա-
րելով Ռումանիի կացութիւնը՝ խորհուրդ հարցնէ թէ հա՞րի
է տեղի տալ և Սահմանադրութիւնը հռչակել և կամ հակա-
ռակ պարագային կարելի էր վստահիլ իրենց աջակցութեան
վրայ :

Ապաիւլ Համիտի ուղած աջակցութիւնը ուրիշ բան մը չէր՝ այլ եւրոպական Պետութիւններու կողմը ճնշում մը Պալքաննեան փոքր Պետութիւններու վրայ, որպէսզի անոնք թուրքիոյ նկրքին խոռվութիւններէն օգուտ քաղելու՝ չփորձէին յարձակում գործելու :

Բոնաւորը միտքը դրած էր այս մասին բացարձակ խոստում մը առանելէ եաքը՝ ծայրայեղ միջոցներու դիմել ու ապատամբական շարժումը արիւնի մէջ խեղդել, ա՛լ աւելի չնդարձակուած :

Ինք բացարձակօրէն վատահ էր թէ՛ իր անձնապահ զինուորներուն և թէ Կ. Պոլոյ զօրագունդերուն հաւատարմութեան վրայ և որոշած էր անոնց ձեռքով կատարել ամէն բան :

Քանի՛ կացութիւնը տագնապալից կը դառնար, Ապաիւլ Համիտի կորովը այնքան կը զօրանար աղատական շարժումին դիմադրելու մասին: Կ'զգար որ մահու և կենաց պայքար մըն էր այս իրեն համար, գերազոյն ու վերջնական պայքարը որ իր ճակատագիրը պիտի որոշէր:

Հազար տեսակ նորանոր սադրանքներ, դիւային հնարքներ, խարերայական միջոցներ իր մաքին մէջ ծնունդ կ'առնէին տագնապին դիմադրելու համար:

Հազիւ թէ մեր վերը յիշած հրահանգները տուած էր իր երկու քարտուղարներուն՝ երբ նոր հնարք մը յղացաւ և խոյն իր շուրջը հաւաքել տուաւ աւագնին:

— Կ'ուզեմ գահէս հրաժարիլ, յայտարարեց անոնց, յոգնած ու տկար եմ ու այլեւ չեմ կրնար իշխանութեան այս ծանր բեռը տանիլ... միայն թէ կ'ուզեմ հրաժարիլ ի նպաստ իմ որդւոյս Պիւրհանէտինի, որ միակ արժանաւոր յաջորդը կրնայ ըլլալ ինծի...

Սյս յանկարծական յայտարարութիւնը ափի ի բերան թողուց պալատականները որ չէին գիտեր թէ ի՞նչ պէտք էր պատասխանել:

— Վեհափառ տէր, կմկմաց վեհջապէս Թահսին փաշա, որ այդ դժնդակ օրերուն բացառիկ ազդեցութիւն մը կը վայելէր իր աիրոջ քով, այս միջոցիս այդպիսի արարք մը բոլորովին պիտի կնճռոտէ կացութիւնը և քաջալերէ արտամբները . . . :

— Բայց թերեւս պատճառ մը ըլլայ որ այս կերպով հանդարտութիւնը վիրահաստատուի . . . քանի որ չարժումը ինձի դէմ կ'երեայ:

— Ո՞չ, բողոքեցին մէկ քանի պալատականներ, ձեր նուիրական անձին դէմ ո՞չ ոք համարձակած է մինչև այս վայրկեան դժգոհութիւն մը յայտնել . . . :

— Այդ դժգոհութիւնը տակաւին հրապարակաւ չէ յայտնուած՝ բայց կ'զգամ որ գոյութիւն ունի, պատասխանեց բռնաւորը:

— Բայց եթէ Զեր Վեհափառութիւնը գահէն հրաժարելու աստիճան զիջուղութիւն ընելու տրամադիր է, լաւադոյն է որ Սահմանադրութիւնը հոչակէ ու յեղափոխական չարժումին վերջ մը դնէ, դիտել առւաւ ծերունի փաշա մը որ մէկ քանի անգամ նախարարապետ եղած էր:

— Սահմանադրութիւն . . . եիթեք չպիտի յօժարիմ այդ բանը ընելու . . . :

— Եւ եթէ Զեր Վեհափառութեան յաջորդը ստիպուի տեղի տալո՞ւ, հարցուց ծերունի փաշան:

— Թոյլ չպիտի տամ որ այդ բանը ընէ և ասոր համար կ'ուզեմ որ Պիւրահաննէտինը ըլլալ իմ յաջորդս:

Եւ Ապտիւլ Համիտ պարզեց իր ծրագիրը մտերիմ պալատականներուն:

Գահէն հրաժարումը պարզապէս կեղծիք մըն էր, առժամեայ կարգագրութիւն մը միայն՝ մինչև որ իր ծրագիրը գլուխ հանէր՝ այն է զինու գօրութեամբ ջախջախել յեղափոխական շարժումը ըմբոստ սպաները, ինչպէս նաև բոլոր

կասկածելիները, որոնք թէև բացէ ի բաց առյատամբներուն չէին միացած, բայց անոնց համամիտ էին, հրայանի բռնել, քօմիթէն փացնել և անդառնալիօրէն Սահմանաւրութեան գաղափարը վերցնել մտքերու մէջէն:

Ապախւլ Համիտ կ'ուզէր այս ամէնը իր դաւկին անունով կատարել և յետոյ Վերադառնալ գահ, աւելի քան երբեք իր իշխանութիւնը զօրացուցած:

Ասոլ բռնաւորը կ'ուզէր ծայրայեղ միջոցներով յեղափոխութիւնը ջախջախնել՝ արիւնհեղութեան պատասխանառուութիւնը ուրիշի մը վրայ բեռցնելով:

Յետոյ՝ կը յուսար որ երբ այսպէս իր առժամեայ յաջորդը իրմէ աւելի ատելի դառնար ամէնուն, ինք կրկին գահին բազմած ատեն իբրեւ փրկիչ մը պիտի ընդունուէր:

— Հիմա հասկցաք թէ ի՞նչ պայմաններու մէջ պիտի կատարուի իմ գահէս հրաժարումս, ըստ Ապախւլ Համիտ խօսքը աւարտելով:

Պալատականները սակայն շատ վտանգաւոր խաղ մը համարեցին այս. մանաւանդ յաջորդութեան կարգին այս փոփոխութիւնը որ կրնար նորանոր խնդիրներու դուռ բանալ: Բայց ինք անդրդուելի մնաց և պնդեց թէ իր որոշումը պիտի գործադրէր մէկ քանի օրէն՝ երբոր եւրոպական Պետսւթիւններէն որոշ պատասխան մը ստանար իր տուած շրջաբերական հեռագրին,

Նոյն գիշերը Օսման Ֆէվզի փաշային Մանասթըր համիւլը ծանուցանող հեռադիր մը կը հասնէր Եղալը: Շէմսի փաշային յաջորդը այնքան լաւատես էր որքան գնդակահար եղող իր նախորդը:

Բէսնէի ապստամբ փոքրիկ խումբը նոյնը կը մնար: Նորանոր գասալքութիւններ չէին եղած բանակին մէջ. թէև սպանները միշտ կը մերժէին ապստամբներուն դէմ քալել, բայց հրաժարարը կը յուսար որ խոստումներով պիտի յաջորդէր զանոնք ի վերջոյ համոզելու:

«Վեհափառ Սուլթանին չնորհիւ մեր պաշտօնը քիչ որէն յաջողութեամբ աւարակով՝ կը յուսանք արժանանալ նորին Վեհափառութեան Բարձր գոհունակութեան», բառերով կը վերջանար հեռագիրը:

Իրականութիւնը սակայն բոլորովին պարբեր էր Մակեդնական գաւառներուն մէջ: Շաբաթուան մը միջոցին յեղափոխական գաղափարը հսկայական յարաջդիմութիւն ըրած էր ամէն կողմ:

Սահմանադրութիւնը հետզհետէ կը հռչակուէր քաղաքներու և գիւղերու մէջ, Սուլթանական իշխանութիւնը իր ազգեցութիւնը կորսնցուցած էր բոլորովին և իրական կառավարութիւնը անցած էր քօմիթէին ձեռքը, որ կը անօրինէր ամէն բան:

Կառավարական պաշտօնականները, որոնք արդէն կ'զգային վաղուան իշխանութիւնը, աւելի փութկոտութեամբ կը հպատակէին քօմիթէի հրամաններուն՝ քան թէ կեդրոնի հրահանդներուն: Երլարզի պալատէն արուած բոլոր հեռագիրներու պատճէնները իսկոյն կը հազորդուէին յեղափոխականներուն, որոնք կրցած էին ձեռք անցնել նոյնիսկ ծածկագիր հեռագիրներու բանալին:

Ժողովուրդը, գրեթէ առանց բացառութեան յարած էր յեղափոխական շարժումին, որմէ կ'սպասէր իր փրկութիւնը:

Զինուորականները կամաց կամաց իրենց չէզոքութենէն դուրս կ'ելէին և կը սպառնային, բացէ ի բաց, կ'Պոլսյ վրայ քալել եթէ իրենց գոհացում չարտէր ու Սահմանադրութիւնը պաշտօնապէս չհռչակուէր իսկոյն:

Օսման Ֆէյզի փաշային Մանասթըր զրկուիլը ո՛չ թէ միայն երկիւղ չէր ազդած յեղափոխականներուն, այլ անոնց եռանդը աւելի գրգռած էր իրենց գործունէութիւնը արգիլելու համար:

Օսման փաշա հասկցած էր որ Ռումէլիի զօրագունդերով գործ մը չպիտի կրնար ահանել և թէ անկարելի էր անոնց վրայ յոյս դնել:

Հիմա անհամբեր կ'սպասէր հաւատարիմ դօրագունդերու գալստեան, ինչպէս խոստացուած էր իրեն:

Այս սպասումին մէջ, գիշեր մը երբ Մանասթըրի իր ընաւ կարանին մէջ նստած՝ Երլուզգ ուղղուելիք հեռագիր մը խըմ բաղրելու վրայ էր, յանկարծ շնկոց մը լսեց դուրս և գրեթէ միենայն վայրկեանին սենեակին դուռը զարկին:

— Մտէ՛ք, ըստ լիազօր հրամատարը:

Դուռը բացուեցաւ և իր թիկնապահներէն մին երեւցաւ շփոթած դէմքով մը:

— Ի՞նչ կայ, Սիւլէյման պէտ, հարցուց փաշան այս անակնկալ երեւումին զարմացած:

— Փաշա էֆէնաի, թոթովկց միւսը, մեր բնակարանը պաշարուած է . . . :

— Պաշարուած, գոչեց Օսման փաշա ոտքի ելլելով, ով կը համարձակի այդպէս բան մը ընել . . .

— Կարծեմ Նիազիի խումբն է որ եկած է Բէսնէէն . . .

— Ի՞նչ կ'ուզէ մենէ Նիազիի խումբը . . .

Այս խօսքերը արտասանելով հանդերձ՝ Օսման Փաշայի դէմքը մթագնեցաւ: Եէմսի փաշային լիշտակը տակաւին շատ թարմ էր և նախազգացում մը կ'ըսէր իրեն թէ փորձանք մը կը պատրաստուէր իր զիսուն:

Իսկայն պատուհանը վազեց որ փողոցին վրայ կը նայէր:

Տանը ամէն կողմը ձիաւոր ու զինեալ մարդիկ պաշարած էին . . . :

Օսման փաշա, որ քաջասիրաց զինուորական մըն էր, անմիջապէս պատուհանը վեր առաւ և գլուխը դուրս երկարելով դոչեց . . .

— Ի՞նչ կ'ուզէք գիշերուան այս ժամուս:

— Կը փափաքինք փաշա էֆէնաին տեսնել, ըստ ձիաւոր մը զլուխը վեր առնելով:

— Ո՞վ ես դուն . . . :

— Քոլ Աղասի Նիազի, պատասխանեց ձայնը:

— Ի՞նչ է ձեր նպատակը, հարցուց հրամատարը, որ իր պաղարիւնութիւնը բնաւ կորսնցուցած չէր:

— Բանակցիլ Նորին Վասնաւթեան հնաւ և եթէ կարելի է անօգուտ արիւնհեղութեան մը առաջքը առնել, պատասխանեց նոյն ձայնը:

— Բայց ասոր համար ո՛չ այս ժամը յարմար է և ոչ աղ տունը պաշարելու հարկ կայ:

— Դժբախտաբար մեղի համար յարմարագոյն ժամը այս է:

— Լաւ ուրեմն Օսման փաշան ես եմ, ըստ հրամատարը խրոխտ կերպարանքով մը:

Զիաւորը յարգանքով զինուորական բարեւ մը տուաւ և պատասխանեց:

— Ձեր Վասնաւթիւնը եթէ կը բարեհաճի թո՛ղ հրամանընէ որ դուռը բացուի, որպէս զի հանդարտօրէն կարենանք մեր այցելութեան պատճառը բացատրել:

— Լա՛ւ դուռը բանալ կուտամ, բայց պայմանաւ որ դուք միայն ներս մանէք, լսաւ փաշան:

— Կը խոստանամ առանձին մանել՝ վստահելով ձեր վրայ:

— Եւ ես կ'երգնում որ ձեր մազին թելին իսկ դպչող չպիտի ըլլայ:

Յետոյ Օսման փաշա դարձաւ թիկնապահին որ ետեւ կեցած էր և ըստաւ.

— Դուռը բանալ տո՛ւր և հոս առաջնորդէ Նիփի պէտ:

Վայրկեան մը ետքը Ռէմնէի ըմբոստ զօրագունդի յալափոխական պետը կը մանէր համատար փաշային ունենակը:

— Փաշա էֆէնափի, ըստաւ ներս մանելով ու ակնածանքով բարեւելով, իբրեւ բարեկամ կուգանք ձեղի մօտ:

— Եւ ես ալ իբրեւ բարեկամ ձեղ կ'ընդունիմ:

— Կուգանք ձեղի իմնդիրք մը մատուցանելու և կը յաւսանք որ չպիտի մերժէք, որովհետեւ այդ մերժումը թէ ձեղի և թէ մեղի համար ծանր հետեւանքներ կընան ունենալ:

- Խօսեցէք, ի՞նչ է ձեր խնդիրքը;
— Կը փափաքինք որ մեզի հետ միասին թէսնէ գայիք . . .
— Թէսնէ, ի՞նչ գործ ունիմ հոն, իմ պաշտօնս հոս է . . .
— Ձեզ կը հաւիրենք թէսնէ, որովհնետե ձեր կեանքը հո՞ն
աւելի ապահովութեան մէջ է և չենք ուզեր որ այստեղ մնա-
լով՝ Շէմսի փաշայի բախտին վիճակուիք, վասն զի ազատու-
թեան գործը կ'ուզենք յաջողցնել առանց եղբայրասպան ա-
րինհեղութեան :
- Եւ ո՞վ ինձ կ'սպառնայ այստեղ . . .
- Փաշա էֆէնտի, կացութիւնը դուք ալ ինձի չափ
գիտէք, հետեւաբար կրնաք հասկնալ թէ ո՞վ է սպառնացողը
. . . կը խնդրենք որ մեզի անձնատուր ըլլաք Հայրենիքի վըր-
կութեանը համար :
- Երբեք, զոչեց փաշան զայրացած :
- Մեր երկու հարիւր անձնուէրները այս նպատակով եւ-
կած են մինչեւ հոս . . .
- Հիմա ալ կրնան իրենց աեղերը վերադառնալ :
- Փաշա էֆէնտի կը խնդրեմ որ չընդդիմանաք . . . ձեր
կեանքի ապահովութիւնը կ'երաշխաւորեմ :
- Զինուորականի մը համար կեանքը կարեորութիւն
շունի, անկէ առաջ իր պարտականութիւնը կայ :
- Յանուորական մեր թշուառ հայրենիքին, որ կորսեան ան-
դունդը հասած է և զոր փրկել կ'ուզեն, ձեր գերագոյն պար-
տականութիւնը յիշեցէք . . .
- Եւ Նիազի պէյ օգուտ քաղելով փաշային պահած լոռու-
թենէն՝ սկսաւ իր յեղափոխական փրօփականաը ընել և միեւ-
նոյն ատեն ցոյց տալ թէ փաշան Մանասթըր մնալով ո և է
օգտակարութիւն մը չէր կրնար ունենալ նոյն իսկ բռնակալու-
թեան համար, քանի որ ո՞չ մէկ զօրագունդ պիտի ուզէր օ-
ժանդակել իրեն, իսկ եթէ յոյսը դուրսէն գալիք զինուորնե-
ժանդակել իրեն, իսկ եթէ յոյսը դուրսէն գալիք զինուորնե-

թեամբ գիմաղրելու և Սահմանադրութեան գործադրութիւնը
պահանջվու:

Ի վերջոյ Նիսղի պէյ վճռաբար յայտնեց որ եթէ փաշան
մերժեր յօժար կամքով իրենց հետեւելու, իր մարդիկը որո-
շած էին տանիլ զինքը:

— Եւ ես չեմ կարող իրենց որոշումէն զիրենք բաժա-
րեցնել, յայտաբարեց:

Օսման փաշա զգաց իր կայութեան դժնդակութիւնը:

Դրեթէ ժամէ մը ի վեր իր բնակարանը զինհալ խումբե-
րու կողմէ պաշարուած էր և ո՛չ մէկ կողմէ օգնութիւն կը
հասնէր . . . : Այս պարագան ցոյց կուտար թէ ամէն ընդդի-
մութիւն աւելարդ էր և ուրիշ բանի չպիտի ծառայէր այլ ըմ-
բոսաներու կողմէ արտայայտուած քիչ շատ բարեացակամոռ-
թիւնն ու ակնածանքը, հակառակութեան փոխել անօգուտ
տեղը :

— Ուրեմն զի՞ս գերի՞ պիտի տանիք, ըսաւ վհատած :

— Մէկ քանի օրուան համար, պատասխանեց Նիսղի
թեթեւ մը ինդալով :

— Լա՛ւ, թո՛ղ այսպէս ըլլայ, քանի որ ուրիշ ծար չէ
կայ . . . :

Եւ զլխիկոր հետեւեցաւ յեղափոխական պետին :

Մասնաւոր ձի մը, բաւագոյնը զոր ունեին, յատկացուցին
լիազօր հրամատարին և ապատամբ խումբը ճամբայ եղաւ ու
քիչ յետոյ անյայտ եղաւ մութին մէջ :

Գ. 1. Ա Խ Խ Ի Թ Ա

ԱՍՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆԸ ԿԸ ՀՐՋԱԿՈՒՔ

Ուումէլիի բանակներուն լիազօր հրամատար Օսման փաշայի առեւանգումը Նիազի պէյի ձեռքով .— որովհետև ձշմարիտ առեւանգում մըն էր կատարուած դործողութիւնը ,— դպրեց ամբողջ Մանասթըրն ու Սելանիլը և անոնք որ տակաւին ծածկաբար յոյս ունէին Ապտիւլ Համիտի աստղին վըրայ ու աւգստամբական շարժումին ջախջախմանը կ'սպասէին , ա'լ բոլորովին յուսակտուր եղան :

Իսկ Սահմանադրականները , բնականաբար , խանդավառութեամբ ողջունեցին անձնուէր հերոսին՝ Նիազիի այս նոր շահատակութիւնը :

Հիմա երկու անուն միայն կը լսուէր ամէնուն շուրթներէն , Նիազի և Էնվեր :

Էնվեր պէյ , զարդացած ու կարող բարձրաստիճան զինուորական մը , ինքն ալ վերջապէս իր կրաւորական դիրքէն եղելով , օրերէ ի վեր , զէն ի ձեռին՝ պարզած էր ապատամբական դրօշը համիտեան բոնակոլութեան դէմ :

Երկու յանդուգն հայրենասէրներուն օրինակը կ'սկէր ճարակիլ բանակին մէջ ու ամէն օրդասալքութիւններ կը լսուէին սպամեր , իրենց զինուորներուն հետ , հրացան ու ոազմամթերք առած , կ'երթային միանալ ըմբռսաններուն , իսկ մամթերք առած , կ'երթային միանալ ըմբռսաններուն , իսկ մնացողներն ալ բացէ ի բաց չէին վարաներ իրենց համակրանքը յայտնելու մեկնողներուն :

Համիտեան բէժիմին վրայ ամէնէն աւելի պինդ հաւատքունեցողներն անգամ ա'լ վհատած էին : Միայն Երլարդի պալատն էր որ անդրդուելի կը մնար , մաւաւանդ Ապտիւլ Համան էր որ անդրդուելի կը մնար , մաւաւանդ Ապտիւլ Համան էր հակառակ ամէն երեւոյթներուն , յուսախաբութեանց , միտ որ հակառակ ամէն երեւոյթներուն , յուսախաբութեանց ,

ձախողսւթեանց, տակաւին իր յոյսը չէր կորսնցուցած անտեկալ յաջողութեան մը կ'սպասէր ժամէ ժամ:

Օտար Պետութեանց եղած դիմումը բացասական արդիւնք տուած էր: Բարեկամ կարծուած Պետութիւնները բացարձակապէս իրենց չէզոքութիւնը յայտարարած էին ըստելով թէ չէին ուզեր Թուրքիոյ ներքին գործերուն խառնուիլ: Իսկ մէկ քանի ազատական Պետութիւններ բարեկամաբար խորհուրդ կուտային Սահմանադրութիւնը հոչակել և վերջ տալ ներքին անիշխանութեան:

Երբ իզգէթ փաշա այս պատասխանները հաղորդեց իր Վեհափառ տիրոջ՝ Սուլթան Համիտ բարկութեամբ ճամբեց զինքը առանց ո և է խօսակցութեան մանելու հետը:

— Ամենքն ալ կը կարծն թէ զօրութիւնս արդէն ջախջախուած է և անոր համեմատ երես կը դարձնեն ինէ և կամ խրատներ տալու կ'ելլեն, մտածեց ինքնիրեն, բայց ես իրենց ցոյց պիտի տամ որ տակաւին կենդանի ու կանգուն եմ...

Իր սեւեռուն գաղափարն էր այժմ Պոլսոյ հաւատարիմ զօրադունդերը զրկել Մանասթըր և անոնց ձեռքով զսպել ապստամբական շարժումը:

Իսկոյն լուր զրկեց պատերազմական նախարարին ու զայն Եղլարզ կանչել տուաւ, ուր երկու ժամի չափ միասին խորհրդակցեցան:

Որոշուեցաւ որ նախ և առաջ հինգ հազար զինուոր պիտի զրկուէին՝ որոնց պիտի հետեւէին ուրիշ հինգ հազար զինուոր եւս. միւս կողմէ իսկոյն հեռագիր պիտի ուզդուէր Օսման փաշայի, որպէս զի Ռումելիի զօրագունդներէն 10-15 հոգի ուրիշ տեղեր փոխադրել տայ, զանոնք հեռացնելու համար ապստամբական կեդրոններէ:

Բոլոր այս որոշումները ափ յափոյ տրուած, հաղորդուեցան պալատան Ա. Քարտուղար Թահամին փաշայի, որպէս զի հեռագրէ Օսման փաշային և անմիջապէս պատասխան պահանջէ:

Տեսնդային յուզումի մէջ էր ծերունի բռնաւորը, գերա-
գոյն պայքարը կը մղէր և կ'ուզէր ամէն բան արագ ու
վճռական կերպով կատարել :

Իր պայտատականները ամենքն ալ նոյն յուզումին մատ-
նուած էին և ամբողջ Եղլարզը աննկարազբեկի իրարանցումի
մը մէջ էր :

Միեւնոյն ատեն Ապտիւլ Համիտ իր շուրջը հաւաքած էր
նախարարներն ու բոլոր աւագանին, որոնց ատեն ատեն խոր-
հուրդ կը հարցնէր առանց երբեք իրենց տուած խորհուրդին
հետեւելու :

Պատերազմական նախարարը անմիջապէս մեկնած էր
Եղլարզին հինգ հազար հոգինոց առաջին արշաւախումբը
ճամբայ հանելու համար : Այս խումբը պիտի երթար հնն, ուր
յարմարագոյն աեսնէր Օսման փաշա, որոնց վրայ կեղրնա-
ցած էր այդ միջոցին Ապտիւլ Համիտի ամբողջ յօյսը : Առոր
համար վայրկեանէ վայրկեան կը սպասէին իր հեռազբին :

Գիշերը բաւական յառաջացած էր երբ Թահախն փաշա,
բոլորովին այլայլած դէմքով մը, մտաւ այն սրահը ուր Ապ-
տիւլ Համիտ իր աւագանին հետ կը խորհրդակցէր :

— Հեռագիր մը Վեհափառ տէր, թոթովեց Թահախն փա-
շա յուզուած շետապվ մը :

— Ուսկի՞ց կուգայ :

— Մանասթըրէն, Վեհափառ տէր :

— Օսման փաշայէ՞ն, շուտ կարդա՛ ուրեմն :

— Ո՞չ, Վեհափառ տէր, Օսման փաշա ա՛լ Մանասթըր
կ գտնուիր եղեր, կմկմաց պալատականը, որ չէր համարձա-
կեր ճշմարտութիւնը իսկոյն յայսնել :

— Ո՞ւր գացեր է, ի՞նչ ըսել կ'ուզես, շուտ խօսէ,

գոչեց Ապտիւլ Համիտ անտարբերութեամբ :

— Օսման փաշան գերի բոնուած ու թէսնէ տարուած է
Նիազի պէջի ձեռքով, ըստ վերջապէս Թահախն փաշա :
Այս բօթը շանթի մը պէս պայթեցաւ ամէնուն գլխուն,

ո՞չ ոք կրցաւ խօսք մը արտաբերել, հարցում մը ընել, բայց արդութիւն մը ուզել:

Ապտիւլ Համիտ ինքն ալ ապուշ ապուշ իր քարտուղարին երեսը նայեցաւ, կարծես չկրնալով հասկնալ անոր ըսած ները:

— Գերի՛, գերի՛ բոնուած, կը մռլտար ինքնիրեն, Նիազի ձեռքով... ուրեմն ա՛լ ամէն բան լմոցած է, ա՛լ ո և է յոյս չէ մնացած:

Յեսոյ վճատած կերպարանքով մը իր շուրջը գտնուող ներուն դարձաւ և ըսաւ.

— Ի՞նչ պիտի ընենք այժմ...

Փոխանակ ուղղակի այս հարցումին պատասխանելու, պալատական մը քարտուղարին դարձաւ և հարցուց.

— Արդեօք հեռագրին մէջ ուրիշ մանրամասնութիւն մը չկա՞յ:

— Ո՞չ, Մանասթըրի վիճուորական իշխանութեան կողմէ եկած հեռագիր մըն է որ պարզապէս եղելութիւնը կը հալորդէ մէկ քանի բառով՝ առանց մանրամասնութիւններու մէջ մանելու :

— Ի՞նչ որ կը յայտնէ թէ վիճուորական իշխանութիւնն ալ իր կողմէ ո և է ձիգ մը չէ ըրած այդ գործողութիւնը արգիլելու համար, դիտել առաւ պալատականը:

— Եւ թերեւս համամիտ գանուած է, ըսաւ ուրիշ մը:

— Ատիկա յայտնի բան է, որովհետեւ առանց վիճուորական իշխանութեան մեզսակցութեանը՝ անկարելի էր որ Նիազի և իր փոքրիկ խումբը այդպիսի յանդուզն գործ մը կարենային յաջողցնել:

Եւ պալատականները սկսան այսպէս խօսակցութեան մը որ բաւական երկար տեսեց:

Նոյն միջոցին Ապտիւլ Համիտ խորին մատածութեան մը մէջ թաղուած, բնաւ չէր մասնակցեր խօսակցութեան ու հազիւ կը հետեւէր անոր:

Հետզհետէ սակայն նորանոր հեռագիրներ կը հասնէին Մակեդոնիոյ ամէն կողմերէն, որոնց ամենքն ալ, զբեթէ սպասնական ոճով մը, Սահմանադրութեան հոչակումը կը պահանջէին անմիջապէս։ Այս հեռագիրներուն շատերը ստորագրուած էին բարձրաստիճան սպաներու կողմէ, որոնք կը խօսէին յանուն իրենց հրամանին տակ գանուող զինուորներուն։

Ամէն մէկ նոր հեռագիր նոր վհասառթիւն մը կը բերեր
Ապախւ Համիտի վրայ որ օրերէ ի վեր առաջն անգամ ըլ-
լալով՝ կ'զգար իր ամբողջ կորսվին սպառումք:

Ահաւասիկ մէկ քանի նմոյշներ այն տաղնապալից հեռագիրներուն որո՞նք Յուլիս 10ի պատմական դիշերը տեղացին պայմատ :

Մանսամթրրի կուսակայ Հրֆղի փաշա կը հեռագրէր.

«Այս գիշեր զեր-հազարապետ Էյուպ և Նիազի պէյերը իրենց հրամանին ներքեւ գտնուող ժողովուրդէն ու զինուոր-ներէն բազկացած երկու հազարի չափ զինեալ ուժով մը Մա-նասթըր հասան և թէ՛ նուաստիս և թէ կարգ մը երեւելինե-րու բնակարանները շղթայի տակ առին:

«Ժամը վեցուկէսին ուժ հարիւր հոգի պաշտեցին Միւ-
շիր Օսման փաշայի բնակարանը, զինաթափ ըրբն անոր
պաշտպան գունդը և զինքը առին ու տարին։ Մանասթըրի
համակ զինուորական ուժը և ժողովուրդը, երեք հազար
հինգհարիւր հոգի անոնց միացան։»

Ուրիշ հեռագիր մը կըսէր.

«Կը խնդրենք որ Նորին կայսերական Վեհափառության
հպատակներուն պարզեւած սահմանադրական օրէնքը գոր-
ծադրութեան դրուի և մեր հաւատարմական զգացումները
զօրանան։ Եթէ մինչեւ կիրակի օր չըրամայէք երեափոխանա-
կան ժողովին բացումը՝ Զեր կայսերական կամքին հակառակ
է։ Եւ այսի ահաբի ունենան։»

«Այս մասին Մահասիթը դանուող քաղաքային ուշ»

եաները, զինուորական իշխանութիւնը, իւլէմաները և շէյ-
խերը, վերջապէս մեծ ու պղտիկ, առանց կրօնի ու ցեղի
խորութեան, երդում ըրած են յանուն Ամենակալին» :

«ԻթթիչԱՏ ՈՒ ԹէՌԱԳԴԲՅԻ ՄԱՆԱՍԹԸՐԻ ԿԵԴՐՈՒ»

Այդ հեռագիրներուն մէջ մանաւանդ հատ մը բողոքովին
ընկճեց Ապախւլ Համիան ու իր բողոր պալատականները, Ասի-
կա Հիւսէյին Հիլմի փաշայի հեռագիրն էր:

«Սահմանադրութեան անմիջապէս հոչակումը միայն կըր-
նայ փրկել պետութիւնը, կը գրեր, հակառակ պարագային
Ռումէլիի բողոր զօրաբանակները, միահամուռ և զինու զօ-
րութեամբ պիտի պահանջեն ոչ թէ միայն Սահմանադրու-
թիւնը, այլ և արդի Վեհապետին գահընկեցութիւնը»:

Մինչև հիմա Ռումէլիի նահանգներուն ընդհանուր քննիչը
երբեք այս ոճով բան մը հեռագրած չէր: Երբեք կացութիւնը
այս աստիճան յուսահատական ցոյց չէր տուած:

Երբ Թահսին փաշա այս բօթարեր հեռագիրը հաղորդեց,
ամէնուն դէմքը մուալիցաւ ու Սահմանադրութեան վերա-
հաստատման ամենէն աւելի հակառակ եղող պալատականները
յանկարծ տեղի տուին և յայտարարեցին թէ ա'լ գիմադրել
կարելի չէր:

— Վաղն առառ իսկ Սահմանադրութեան վերահ սահ-
տութիւնը պէտք է ծանուցուի, պաշտօնապէս, թերթերուն
մէջ, վճռեց առաջին քարառուլարը:

— Դուք ալ նոյն կարծիքը ունիք, հարցուց Ապախւլ
Համիան շուրջիններուն դառնալով:

— Այո՛, Վեհափառ Տէր, կմկմացին ամենքն ալ:

— Լաւ ուրեմն Սահմանադրութիւնը որ արդէն չնշուած
չէ ու միայն դադրած է, կրկին դործադրելու հրաման
կուտամ, ըստ բռնաւորը ծանր ու հանդարտ ձայնով մը:

Ցեսոյ, հրամայեց որ խկոյն առառուան թերթերուն մէջ
ձանուցուի լուրը և միանգամայն անմիջապէս հեռագրաւի Սե-

լանիկ, Մանսասթըր, Խոսկիւպ, թէ քաղաքային և թէ զինուորական իշխանութիւններուն:

Հետեւեալ առառու, Յուլիս 10, ուրբաթ, Կ, Պոլսոյ ժողովուրդը, որ լնաւ անցած գարձաններէն, ապշութեամբ կարդաց փոքրիկ պաշտօնական զեկուցում մը որով կը ծանուցուէր Սահմանադրութեան վերահաստատումը և երեսփոխանական Ժողովի ընարութեան հրահանդ տրուիլը:

Այս առարօրինակ լուրը ամէն կողմ թերահաւատութեամբ ընդունուեցաւ և շատեր նոյն իսկ վախցան անոր մասին կարծիք փոխանակել իրարու հետ:

— Համիտի մէկ նոր խաղը ըլլալու է այս, կ'ըսէին մտալիք և սարսափեվ կը սպասէին այդ խաղին հետեւանքներուն:

Ինքզինքնին խորամանկ կարծողները նոյն իսկ այդ խաղին մեկնութիւնն ալ կուտային.

— Համիտ դիտմամբ այս լուրը մէջտեղ հաճեց, կը բացարէին, որպէս զի տեսնէ թէ որո՞նք ուրախութեամբ պիտի ողջունեն Սահմանադրութիւնը ու այսպէս ինքզինքնին իրեւադատական պիտի մտանեն:

Ու կը ջանային՝ փոխանակ ուրախանալու՝ տխուր դէմք' առնել, որպէսզի խաղի չգային:

Մինչ Պոլսեցիները, այդպէս շուարած, ինչ ընթացք ըըննելին չէին գիտեր, Սելանիկի մէջ Սահմանադրութեան հըսչակումը անօրինակ խանդավառութեամբ կը տօնուէր:

Ուրբաթ առասւ արդէն լուրը տարածուած էր ամէն կողմ և բոլոր տունները յանկարծ դրօշազարդուած էին: Քաղաքը ամբողջ ոգեւորութեան մէջ էր ու յաղթական ցնծութիւն մը կը աիրէր ամէն կողմ:

Սաաըք պէյ, Սահմանադրութեան պաշտօնական հոչակումին լուրը առածին պէս իսկոյն վաղեց Սալիհա հանըմիք քով որ քաղքին ծայրը առանձնացած փոքրիկ տան մը մէջ կը ընակէր Սելանիկ հասնելէն ի վեր:

— Յաղթութիւն, գոչեց, ներս մանելով ու խանդավագաւառութեամբ Սալիհայի ձեռքը համբուրելով։

— Ի՞նչ կայ, հարցուց յեղափոխականուհին իր առջորական հանգարտութեամբ՝ թեթեւ մը ժպտելով։

— Սուլթանը պաշտօնապէս Մահմանաղբութիւնը հոչուկած է . . .

— Այդ է աճտողջ եղածը, պատասխանեց միւսը, ի՞նչ կարեւորութիւն ունի ատիկա, քանի որ մենք արդէն շրաբէ մը ի վեր այստեղ հոչակած ենք Սահմանաղբութիւնը առանց Սուլթանական հաճութեան սպասելու . . .

— Բայց, կմկմաց երիտասարդը, միթէ տարիներէ ի վեր մեր մղած պայքարը ասոր համար չէր։

— Ո՛չ, պատասխանեց Սալիհա վճռաբար, մեր մղած պայքարը, մեր զոհազութիւնները Սուլթանական իրասէ մը ձեռք բերելու համար չէր, այլ ազատութիւնը ունենալու և զայն վայելելու համար . . .

— Բայց Մահմանաղբութիւնը իր հետ պիտի բերէ այդ ազատութիւնը։

— Միթէ Ազակիւլ Համբաւ պիտի գործադրէ Մահմանաղբութիւնը։

— Բնականաբար, պատասխանեց Սատըք պէյ, որ նեղացած երեւոյթ մը ունէր անանելով Սալիհա հանըմի անստարբեր կերպարանքը. իբրև Վեհապետ Մահմանաղբական Պետութեան մը իր պարտականութիւնն ու իրաւունքն է Մահմանաղբութիւնը գործադրել . . .

— Այդ պարագային՝ տակաւին շատ կանուխ է ուրախանակու և յաղթութիւն գոչելու համար . . .

— Ի՞նչպէս տակաւին կը կասկածիս՝ Ազակիւլ Համբաւ անկեղծութեան վրայ . . .

— Իսկ դուն արդէն կը հաւասա՞ս ատոր, ըստ Սալիհա ժպտելով։

Երիտասարդը, որուն խանդավառութիւնը արդէն անցած էր, պահ մը լուեց, յետոյ ըստ։

— Ուրեմն կ'ենթագրես որ այս եղածը բնաւ կարեւորութիւն չունի և թէ հարկ է պայքարը շարունակել . . .

— Սահմանադրութիւնը այն ատեն իրական կ'ըլլայ երբ որ բռնաւորին ձեռքէն առնուի և ոչ թէ անոր կողմէ չնորհուի։

— Սակայն կարծեմ այս պարագային՝ ոչ թէ Ապահով Համիտ Սահմանադրութիւնը չնորհեց՝ այլ բռնի ստիպուեցաւ տալ . . .

— Կը կարծե՞ս, հարցուց Սալիհա, երիտասարդին աչքերուն մէջ նայելով։

— Սնչո՞ւշտ, զոչեց միւսը անհամբերութենէն սրտմտած, միթէ ասոր տարակո՞յս կայ. եթէ չստիպուէր. եթէ չվախնար, միթէ տեղի պիտի տա՞՞ր Սապահով Համիտ . . .

— Եւ ուրկէ՞ վախցաւ. հարցուց Սալիհա միշտ իր հանդարտ շեշտովվը։

— Բանսակին ըմբռստութենէն.

— Բայց բանսակը երբեք չըմբռստացաւ, միայն մէկ քանի հարիւր հոգի ըմբռստացան։

— Ճիշդ է, բայց Սապահով Համիտ կարծեց որ եթէ դիմադրէր, ամբողջ զօրաբանակները ոտքի պիտի ելլէին։

— Սյսինքն մենք իրեն այդպէս հաւացուցինք մեր հեռագիրներով։

— Ինչ որ ճշմարտութիւն էր կարծեմ . . .

— Ինչ որ սակայն փորձով չենք գիտեր . . . վստա՞ն ես որ եթէ Սահմանադրութիւնը չհռչակուէր, ամբողջ զօրաբանակները Նիազի և ինվէր պէյերու և իրենց ընկերներուն օրինակին պիտի հետեւէին։

— Բացարձակապէս վստահ չեմ, բայց այդպէս կ'ենթագրեմ, պատասխանեց երիտասարդը զարմացած Սալիհայի այս խօսքերէն զորո շատ անհարկի կը գտնէր այդ միջոցին։ Խըն-

դիրը այն է որ կրցանք այդ վախը ներչնչել Սպատիւլ Համիտի
և մեր նպատակին հասնիլ անոր ձեռքէն Սահմանադրութիւնը
կորզելով, ա՛լ ի՞նչ փոյթ թէ այդ վախը հիմնաւո՞ր էր թէ
անհիմն ։ եթէ անհիմն էր, ա՛լ աւելի պէտք է ուրախ ըլլանք
մեր յաղթանակին վրայ . . .

— Ճիշտ այդ մասին համաձայն չեմ քեզի հետ, ուստաս-
խանեց Սալիհա հանըմ. մեր յաջողութիւնը կասկածելի է՝ ու-
րովհետև անոր հիմը խախուտ է : Սպատիւլ Համիտը խաղի բե-
րինք՝ ու Սահմանադրութիւնը կորզեցինք, արդ, խաղով առ-
նուած Սահմանադրութիւն մը որ և է արժէք չունի

— Բայց, գոչեց Սատըք, մեր յաղթանակը այդ խախուտ
հիմը պիտի կրնայ չուտով ամրապնդել, միայն թէ հաւատք
ունենանք մեր կարողութեան վրայ :

— Իցիւ թէ քու ըսածիդ պէս ըլլայ :

— Ամէն պարագային մէջ պատրաստուէ Պոլիս դառ-
նալու :

— Երբեք, գոչեց Սալիհա վճռաբար :

— Ինչպէս, երբ ձեր բոլոր ընկերները կը պատրաստուին
վերադառնալու և իրենց յաղթանակին պտուղը վայելելու,
միթէ կարելի՞ բան է որ դուն հեռուն մնաս :

— Եւ պիտի վերադառնամ Պոլիս երբ ճշմարտապէս ա-
զատութիւնը ունենանք

Սատըք շատ լաւ կը ճանչնար իր յեղափոխական ընկե-
րուհին. գիտէր թէ Սալիհա երբ միտքը բան մը զնէր ա՛լ կա-
րելի չէր զայն փոխել տալ, ուստի տիրութեամբ գլուխը օրո-
րեց ու մեկնեցաւ :

Այս տեսակցութիւնը խանդավառ երիտասարդին եռամդը
մարեր էր, բայց երբ ինքզինք փողոցը գտաւ, երբ հոն աի-
րող անսովոր ոգեսորութեան խառնուեցաւ կրկին սիրտ տռաւ :

— Հիմա երթանք մեր ընկերները գտնենք, վճռեց ի՞նք-
նին ու իջաւ քարավին ուր վատահ էր բարեկամներու հանդի-
պելու :

Առաջին ծանօթն որ տեսաւ Պառոնուհին էր :

Երիտասարդն երբեք չէր սպասեր այս հանուխումին, ու
ըսվհետև կը կարծէր թէ Պառոնուհին Ազիզ պէտի հետ Սկիւպի
կողմբը կը գտնուէր :

Մանկամարդ գեղուհին ընկճուած երեւոյթ մ'ունէր : Սա-
մըք փութաց զինքը դիմաւորելու :

— Դուք հո՞ս, գոչեց, ե՞րբ եկաք . . .

— Ժամ մը առաջ . . .

— Իսկ Ազիզ պէտ . . . միասի՞ն է արդեօք .

— Զէ՛, պատասխանեց չոր կերպով :

— Ուրիմն առանձին եկաք . . .

— Այո՛ և այսօր իսկ կ'ուզեմ մեկնիլ . . .

— Անշուշտ Պոլիս երթալու համար :

— Ո՛չ, Եւրոպա պիտի վեռադառնամ :

— Բայց շոգենաւ չկայ, պէտք է երկու երեք օր սպա-
սէք :

— Երկու երեք օ՛ր, գոչեց գեղանի բախտախնդիրը յուզ-
ուած, անկարելի բան է . . .

Սատըք տեսաւ որ մանկամարդ կինը խօսած միջոցին կը
դողդղար յուզումէն :

Զգաց որ խորհրդաւոր բան մը տեղի ունեցած է :

— Տիկին ըսաւ, տարօրինակ վիճակի մը մէջ կը տեսնեմ
ձեզ, ի՞նչ ունիք :

— Վսաա՞ն էք որ երկու երեք օրէն առաջ շոգենաւ չի
կայ, հարցուց Պառոնուհին առանց երիտասարդին խօսքերուն
պատասխանելու :

— Այո՛, ըսաւ Սատըք, այս առասու շոգենաւային գոր-
ծակալութիւններուն հանդիպեցայ Պոլսոյ համար շոգենաւ
հարցնելու և միևնոյն ատեն տեղեկացայ որ Եւրոպայի համար
այս օրերս շոգենաւ չկայ . . . Բայց տիկին ինչո՞ւ չէք ուզեր
քանի մը օր սպասել :

— Անկարելի է մըմնջեց Պառոնուհին :

— Յայտնեցէ՞ք ինձ ճշմարտութիւնը , ձեր այս գոգոռուած վիճակը զիս չափազանց կը տագնապեցնէ , պինդեց Սատրք :

— Լա՛ւ , պատասխանեց Պառոնուհին , առանձին տեղ մը երթանք ու ամէն բան պիտի պատմեմ :

Երկուքը միասին ուղղուեցան ճաշարան մը որ առառւան այդ ժամուն բոլորովին դատարկ էր :

Հոն երբ սեղանի մը քով տեղաւորուեցան , Պառոնուհին ըստ յանկարծ երիտասարդին :

— Կ'ընդունի՞ք որ ձեր ազատարարը եղած եմ ու ձեզ փրկած Երլորդի զնաննէն :

— Միթէ կրելի՞ է ուրանալ այդ բանը տիկին , ըստ երիտասարդը զարմացած նայելով գեղանի տիկինով :

— Եւ ասոր համար երախտագէտ էք ինձի :

— Յաւիտեան երախտագէտ պիտի մնամ :

— Կ'ուզէ՞ք իմ այս ծառայութիւնս փոխարինել :

— Զեր ըրտծը այնքան մեծ բան մ'էր որ կեանքիս մէջ երբեք չպիտի կրնամ փոխարինել , թէեւ միակ բաղձանքս ըլլայ ատիկա :

— Լաւ ուրեմն , կը սխալիք և ո՛չ թէ միայն կրնաք լիուլի փոխարինել , այլ նոյն իսկ զիս երախտապարտ թողով :

— Եւ ի՞նչ պէտք է ընկել ասոր համար , գոչեց երիտասարդը որ տակաւին բան մը չէր հասկցած գեղանի Պառոնուհիին խորհրդաւոր ձևերէն :

— Զիս այս տեղէն փախցնել անմիջապէս , պատասխանեց միւսը , ձայնը ցածցնելով :

— Փախցնել , ինչո՞ւ համար . . .

— Որովհետեւ կեանքս վտանքի մէջ է :

— Եւ ո՞վ կը համարձակի սպառնալ ձեր կեանքին , գոչեց երիտասարդը , ո՞ր թշուառականն է այդ . . .

— Թշուառական մը չէ՝ այլ ձեր մէկ սիրելի ընկերն ու բարեկամը , պատասխանեց Պառոնուհին տիկրութեամբ ժպտելով :

- Անկարելի՛ բան, ըսէք իր անունը . . .
— Ազիզ պէյզ . . .
- Սատրք զարմանքի աղաղակ մը արձակեց և գեղանի
մանկամարդ կնոջ նայեցաւ :
- Ազիզ պէյզ ձեր կեանքին կ'սպառնա՞յ . . . և ինչո՞ւ հա-
մար :
- Որովհետեւ զինքն ու իր ընկերները մատնեցի, պա-
տասխանեց կինը խուլ ձայնով մը :
- Սյս յայտարարութիւնը շանթի մը ազդեցութիւնը գործեց
Սատրք պէյզի վրայ : Մէկէն ի մէկ չկրցաւ բան մը ըսել և պիշ
պիշ կնոջ երեսը նայեցաւ :
- Յետոյ գոչեց .
- Հաւատացե՛ք, աիկին, ձեր խօսքերէն բան մը կարող
չեմ հասկնալ . . .
- Ամէն բան պիտի բացատրեմ՝ եթէ նախ և առաջ եր-
դում ընէք զիս փրկելու . . .
- Բայց ինչպէ՞ս կ'ուզէք որ փրկեմ . . . նախ որոշապէս
ըսէք թէ ի՞նչ վտանգ կը սպառնայ ձեզի :
- Սյս վայրկեանիս Ազիզ պէյզ զիս կը հալածէ և առա-
ջին անդամ հանդիպելուն պիտի մեռցնէ . . .
- Ուրեմն Ազիզ պէյզ հոս, Սելանիկ կը գանուի :
- Ո՞չ տակաւին, բայց թերեւս քանի մը մամէն հոս ըլ-
լայ . ևս յաջողեցայ իրմէ առաջ կառախումը մանել ու մեկ-
նիլ . . .
- Յոլոր այս պատմութիւնները հետզհետէ աւելի կը շփո-
թեցնէին երիտասարդ յեղափոխականը, որ չէր գիտեր թէ ի՞նչ
դերք բռնելու էր այդ կնոջ հանդէս որ կը հալածուէր իր ըն-
կերներուն կողմէ :
- Թերեւս կարենամ համոզել մեր բարեկամը երբոր հոս
հասնի, թոթովեց, ու թերեւս հրաժարի ձեզ հալածելէ . . .
- Զէ՛, այդ բանը կարելի չէ . . . հանդիսաւորապէս եր-
դում ըլլած է զիս սպաննելու :

— Բայց, Աստուած եմ, ինչպէս կարելի է ասանկ բան մը ճիշտ այն միջոցին ուր ցնծութեան և ուրախութեան մէջ ենք . . . :

— Սատրք պէյ, փրկեցէք զիս չեմ ուզեր մեռնել, աղաւ չեց կինը հեկեկալով :

Երիտասարդը չպատասխանեց, խորին մտածումի մը մէջ թաղուած կը թուէր :

— Բայց, ըստ ի վերջոյ, տակաւին չբացատրեցիք թէ ի՞նչ տեսակ մատնութիւն էր ձեր ըրածը :

— Ապաիւլ Համբափ կողմէ ձեր քով դրկուած էի, խոսավանեցաւ Պառոնուհին :

Ու հեծկտալով պատմեց ինչ որ մենք արդեն գիտենք մանրամասնաբար :

Երիտասարդ յեղափոխականը ապչութեամբ լսեց այս յայտնութիւնը :

— Չիմա որ ամէն բան գիտէք, ի՞նչ պիտի ընէք, պիտի ուզէք զիս աղատել, հարցուց բախտախնդիր կինը աղաչաւոր ձայնով մը :

— Շիտակը, տիկին, չեմ գիտեր ընկիքս, պատասխանեց Սատրք զէյ, ձեր խոստովանութենէն երեւան կ'եղէ թէ նոյն իսկ երախտագիտութիւն պարտական չեմ ձեզի հանդէպ՝ քանի որ զիս աղատած չէք ու այդ ամէնը խաղ մը եղած է մեր վստահութիւնը գրաւելու համար :

Երիտասարդին այս խօսքերը այնքան ճշմարիտ էին որ Պառոնուհին չկրցաւ պատասխան մը տալ :

Եւ սակայն խեղճ կնոջ վիճակը այնքան ողորմելի էր որ երիտասարդին գութը շարժեցաւ :

— Կ'ուզեմ փորձ մը ընկել ձեզ փրկելու համար, ըստ :

— Ի՞նչ փորձ, հարցուց Պառոնուհին յոյս առնելով :

— Դիմել Սալիհա հանըմի դատաստանին՝ և եթէ անիկա որոշէ ձեզ աղատել, այն ատեն ամէն բան կը կարգադրուի :

— Բայց Սալինա շատ անողոք է մատնիչներու հանգեպ . . .

— Միանգամայն շատ ալ բարեսիրա է . . .

Գեղանի Պառոնուհին անսնելով որ ուրիշ ճար չկար՝ հաւանեցաւ ինքզինք և նթարկելու Սալինա հանրմի վճռին :

Մեծ յեղափոխականուհին առաջին օրէն կասկածոտ աչքով մը դիտած էր այդ օտարական կինը և երբեք չէր հաւաացած անոր անկեղծ զգացումներուն՝ ուստի շատ չզարմացաւ լսելով եղած յայտնութիւնը :

— Ի՞նչ էր վերջին անգամ ձեր Երլարդ դրկած գաղանի աեղեկագիրը, հարցուց :

— Վերջին գէպքերուն վրայ աեղեկութիւններ կուտայի, կմկմաց Պառոնուհին . . . եթէ կ'ուզէք օրինակը քավս ունի՛մ, իսկ բո՛ւն բնագիրը Սզիզ պէյ ձեռք անցուց, ինչ որ պատճառ եղաւ ամէն բան երեւան ելլերուն :

— Ուրեմն Երլարդ չզրկուեցաւ . . .

— Ո՞չ, տիկին :

— Այն ատեն չարիքը այնքան մեծ չէ . . . բայց աեսնենք անգամ մը այդ ժուռնալը . . .

Պառոնուհին իր կուրծքի կոճակներ քակելով՝ թուղթ մը հանեց և Սալինա հանրմի ներկայացուց :

— Սալինա զայն երիտասարդին երկարելով ըստաւ .

— Կարդա՛ աեսնենք :

Սատըք պէյ կարդաց հետեւեալը :

«Իմ բոլոր աեսածներէն ու լսածներէս կը հետեւի որ յեղափոխական շարժումը հիմ չունի և ամբողջ յարուցուած պալմուկը քանի մը սպաներու և քօմիթէի անդամներու արագիւնքն է : Մասնաւորաբար Սալինա հանրմ առաւելակշիռ գեր մը կը խաղայ այս ամբնան մէջ : Ինքն է որ վերջերս Սատըք պէյի հետ Սեղանիկ գնաց ու էտինէէն եկող զօրա Սատըք պէյի հետ Սեղանիկ գնաց ու էտինէէն եկող զօրա : ԱՄիւշիր Օսման փաշայի դէմ եղած գաւառը թիւնը

շատ դիւրաւ կարելի էր երեւան հանել, քանի որ ըլլալիքը ամէնուն ծանօթ էր, սակայն դժբախտաբար նոյն խել կառավարական մէկ քանի բարձրաստիճան անձեր միացած են քօմիթէին և իրաց ձիշդ կացութիւնը չեն ներկայացներ վեհափառ Սուլթանին ու յեղափոխական շարժումը շատ մեծ ցոյց տալու կը ձգտին: Ասոնցմէ մին է Մանասթըրի կուսակալ Հըֆզի փաշա որ բոլորովին քօմիթէին յաջած է:

«Ծիւքրի փաշային նախագահութեամբ կաղմուած քննիչ յանձնանաւումբի անդամները գաղանի կերպով ի գործ դրուած սին սպառնալիքներուն չկրնալով դիմադրել գործէ քաշուեցն:

«Օխրիէն գիւղայի ժաղովուրդին յորդորներ կարդարու պաշտօնով ճամբայ ելլով մասնաւոր պատուիրակութեան անդամներն ալ քօմիթէին կողմէ մահուան սպառնալիքներ ստացած են և վախնալով իրենց տեղերը վերադարձած են, առանց պաշտօննին կատարելու:

«Բոլոր կառավարութեան հաւատարիմ պաշտօնեաներուն սպառնագրեր զրկուած են քօմիթէին կողմէ և ըմբուատներու դէմ քննութիւն կատարողներուն մահուան վճիռ հաղորդուած է:

«Օման փաշան վիրաւորող սպան կայսերական իրատէն լսելու համար հաւաքած դինուորական յանձնախումբին մէջէն դուրս գալով ամէնուն աչքին առջեւ երեք անդամ դէնք պարզած է ու ո՛չ միայն չէ ձերբակալուած՝ այլ անունն ու ինքնութիւնն ալ անձանաչ մնացած է:

«Ոճրագործը երեւան հանելու պաշտօնով կաղմուած յանձնաժողովը, ինչպէս ըսի, սպառնալիքի տակ, ետ կեցած է և գործը յանձնուած է դատական պաշտօնէութեան որ անշուշտ քօմիթէէն սպառնագիր պիտի ընդունի և ինքն առձեռնթափ պիտի ըլլայ:

«Ըմբուատական գափափարները տարածուած չեն պարդ

զինուորներու մէջ, ինչպէս քօմիթէն կ'ուզէ հաւաայնել ձեղիր պալատ ուղղուած հեռագիրներով:

«Զմոռնամ յիշելու նաև որ գաղանի տեղեկութիւններ հասած են հոս քօմիթէին, որոնք կը յայտնեն թէ Անատոլուէն գալիք նոր զօրագունդներն ալ տրամադիր են միանալու ապատամբներուն կամ գոնէ անոնց դէմ դէն չգործածելու: Չեմ գիտեր թէ ո՛քան ստոյգ է այս տեղեկութիւնը, ամեն պարագայի մէջ ընդհանուր համաձայնութիւն մը կը տիրէ, իսկ զինուորն անդիտակցաբար գործիք կ'ըլլայ անոնց ձեռքը:

«Հոս կառավարութեան հաւատարիմ անձերը, և անոնց թիւը շատ աւելի է քան Սահմանադրութիւն պահանջողնեներուն թիւը. վստահ են որ եթէ մէկ քանի հաւատարիմ զօրագունդ դրկուի Պոլսէն, ամէն ինչ կը վերջանայ շատ շուտով և ապատամբութեան հետքն անգամ չի մնար:

«Եթէ այդպիսի զօրութիւն մը դրկուի՝ անոր առաջին գործը պէտք է ըլլայ քօմիթէի ազդեցիկ անդամները իսկոյն ձերբակալել ու հակիրճ դատաստանէ մը ետքը հրացանի ըրունել: Այսպիսի կորուի ընթացք մը փրկարար ազդեցութիւն յաւաջ պիտի բերէ ու վայրկենապէս պիտի հանդարանցն երկիրը»:

Երբ Սատըք ընթերցումը աւարտեց՝ Սալիհա հանրմ Պառոնուհին դարձաւ ու հեգնական շեշտով մը ըստւ.

Կը չնորհաւորեմ, տիկին, ձեր պաշտօնը շատ հիանալի կերպով կատարած էք... կարծեմ Ապտիւլ Համիտ ձեզի պէս հինգ լրաես չէ կրցած գանել ամբողջ երեսուն տարուան մէջ:

Գեղանի բախտախնդրուհին զլուխը ծուց առանց պատասխանելու:

— Ու այս գեղեցիկ գործը կատարելու համար ի՞նչ վարձք ստացաք, հարցուց Սալիհա:

— Մինչև հիմա հաղար հինգ հարիւր ոսկի, պատասխանեց Պառոնուհին ցած ձայնով մը:

— Ահա՛ գեղեցիկ գումարմը, դիտել տուաւ յեղափոխաւ-

կանուհին, և ի՞նչ բանի մտադիր էք գործածելու այդ դրամը։
Պառոնուհին կրկին չպատասխանեց։

— Պատասխանեցէք, քանի որ իբրև դատաւոր ընդունած էք զիս, պնդեց Սալիա։

— Զեմ գիտեր, կմկմաց Պառոնուհին, բայց այժմ այդ դրամը զիս կ'այրէ և անկեղծօրէն կը զզշամ այս անարդ գործը կատարած ըլլալուս համար . . .

Սպաիւլ Համիտի լրտեսուհին սկսաւ հեծկլտալ։

— Զեր կեանքը կրնանք ձեզ չնորհել պայմանաւ մը, ըստ Սալիհա։

— Ի՞նչ պայման, գոչեց Պառոնուհին սրտապնդուած, ըսէք ու ևս առաջուց պատրաստ եմ ընդունելու։

— Այդ հազար հինգ հարիւր ոսկին կը յանձնէք քոմիթէին իբրև ձեր քաւութեան գինը։

— Յօժարակամ կ'ընդունիմ, գոչեց միւսը աչքերը սըրբելով, միայն թէ Ազիզ պէյ ու իր ընկերները պիտի ընդունին իբրնք ալ, այս պայմանը։

— Ես՝ յանձն կ'առնեմ զանոնք համոզել, ըստ Սալիհա. ձեր գործած լրտեսութիւնը արդիւնք մը չէ ունեցած, քանի որ յաղթանակը տարինք առ այժմ, հետեաբար պատճառ մը չունինք չափազանց խիստ ըլլալու ձեր մասին . . .

— Ուրեմն զիս անպա՛րտ կ'արձակէք . . .

— Այսինքն կը ներենք ձեր յանցանքը։

Պառոնուհին այնքա՞ն գոհ էր ինդրին այս կերպ կարգադրութենէն որ յանկարծ իր տեղէն ելաւ, Սալիհա հանըմի մօտեցաւ ու անոր ձեռքերը բանելով երախտագիտութեամբ համբուրեց։

— Հիմա մինչեւ որ Եւրոպայի համար շոգենսաւ մը ըլլայ այսաեղ, իմ բնակարանս մնացէք ու ապահով եղէք թէ ո՛չ ոք պիտի դպչի ձեզի, ըստ Սալիհա։

— Շնորհակալ եմ։

Հետեւեալ օրը Ազիզ պէյ հասաւ Սելանիկ և իր առաջին

դործը եղաւ, կառախումքէն իջնելուն պէս, Պառոնուհին փընստոել:

Այս վիճակութին միջոցին հանդիպեցաւ Սատրք պէյի որ նախորդ օրուան եղելութիւնները պատմեց իրեն մանրամասնաբար:

Սպիզ պէյ, որ Սատրքի չափ խանդավառուած էր Սահմանադրութեան վերահաստատումէն և իրենց տարած յաղթանակէն, ներողամիտ գտնուեցաւ այս պարագային և ըստ:

— Լա՛ւ իր կեանքը կը չորհեմ Սալիհա հանըմին, թո՛ղ շուտով մեկնի ու ա՛լ իր անունը չիմանանք:

— Կեցցե՛ս Սպիզ պէյ, գոչեց երիտասարդը ուրախութեամբ, գիտէի որ ազնիւ սիրո մը կը կրես ու չպիտի կրնաս կին մը մեռցնել որքան ալ այդ կինը արժանի ըլլայ մահուան:

— Պառոնուհին տուած վեասը այնքան մեծ չէ՝ քանի որ հակառակ իր մատնութիւններուն՝ մենք կրցանք մեր նըպատակին համնիլ . . . բայց ինչ որ ամէնէն աւելի կատղեցուց զիս և իմ ընկերներս՝ սա պարսպան էր որ կին մը — եւ օտարուհի մը, կրցած էր մեզ ամենքս խարել և մեր վստահութիւնը զրաւելով՝ գաղանաբար մեզ մասնել:

— Հիմա որ յաղթանակը տարինք ջանանք կարելի եղածին չափ ներող ըլլալ մեր թշնամիններուն հանդէպ:

Երկու յեղափօխականները գացին Սալիհա հանըմի բնակարանը և երկարօրէն տեսակցեցան իրեն հետ: Սատրք ճամբան յայտնած էր իր բարեկամին՝ Սալիհայի թերահաւատութիւնը Սահմանադրութեան հռչակման մասին և անոր Պալիս չերթալու որոշումը:

Սպիզ պէյ ի դո՛ւր ջանաց իրենց ընկերուհին համոզելու որ միասին մայրաքաղաք վերադառնայ, ուր այնքան պէտք պիտի ունենային իր գործակցութեանը:

Սալիհա անդրդուելի մնաց. — Սնքան ատեն որ Համիտ գահին վրայ է՝ ևս ոտքս

Պոլիս չեմ դներ , ըստաւ . ես տակաւին ինքղինքս յաղթական չեմ նկատեր , քանի որ իմ ամբողջ գործունէութեանս նպատակը եղած է բռնաւորին տապալումը և պատժումը :

— Բայց միթէ մեր յաղթանակը ըստ բաւականի պատիք մը չէ իրեն համար . . .

— Բնա՛ւ երբեք :

Երկու բարեկամները հրաժեշտ առնելով մեկնեցան իրենց յամառ ընկերուհին քովէն ու իրենց պանդոկը վերադառնաւ լով պատրաստութիւննին տեսան նոյն օրը Պոլիս երթալու համար ճամբայ եղելու :

Իրիկունը երբ չոգենաւ մտան՝ արդէն ամբողջ շողենաւը լեցուած էր խանդավառ ճամբորդներով , ամենքն ալ սահմանադրականներ , յեղափոխականներ . աքսորեալներ . որոնք վերջապէս իրենց տեղը կը վերադառնային ցնծութեան եւ անօրինակ խանդավառութեան մը մէջ :

Մինչեւ Պոլիս այս ուղեւորութիւնը փառապանծ անցք մը եղաւ :

Երբ չոգենաւը Զանաք Գալէ հասաւ , հարիւրաւոր նաւակներ շըջապատեցին զայն ու «Կեցցէ՛»ներով ընդունեցին եկողները :

Իսկ երբ իմացուեցաւ որ քօմիթէին երկու կարեւոր անդամները չոգենաւին մէջ կը գտնուէին , ոգեւորութիւնը իր ծայրագոյն ասափիճաննին հասաւ :

Ամէն կրողմէ կը պահանջէին որ այդ հայրէնասէրները երեւան գան ու քանի մը խօսք ուղղեն հոն գտնուողներուն : Կարելի չէր այլեւս մերժել այս խնդիրքը և Աղիկ պէյ ու Սատրք պէյ ստիպուեցան երեւալ կամրջակին վրայ ու մէյմէկ հայրէնասիրական ճառեր արտասանել , որոնք որոտընդուստ ծափահարութիւններով ողջունուեցան :

Շատադի նախկին խմբագիրը այս ցոյցերէն այնքա՞ն յուղուած էր որ կ'արտասուէր ու փափաք կ'զգար բոլոր ներկաները համբուրեկու :

Պոլսոյ մէջ ա՛լ աւելի փայլուն ընդունելութիւն մը իրենց
կ'ոպասէր :

Կիրակի առաւօտ հասան Ղալաթիոյ քարափը, սրբ ար-
դէն երկու օրէ ի վեր Սահմանադրութիւնը հոչակուած էր :

Սակայն առաջին օրը այդ մեծ դէպքը գրեթէ աննշմա-
րելի անցած էր : Պոլսեցիները իրենց առաջին վայրկեանի ապ-
շութեան մէջ, երբեք չէին ուզած լիջօրէն հաւաաք ընծայել
կատարուած իրողութեան և բոլոր թերթերն ալ գոհացած էին
մի միայն պաշտօնական զեկուցումը հրատարակելով, առանց
իրենց կողմէ ո և է մեկնութիւն հրատարակել համարձակե-
լու :

Շաբաթ օր սակայն Սելանիկի ու Երլարզի միջև հեռա-
գիրները անընդհատ բանած էին : Քօմիթէն Սահմանադրու-
թեան այդ ձեւ հոչակումէն չէր գոհացած և պահանջած էր
որ աքորեալներու և բանտարկեալներու ընդհանուոր ներում
չնորհուի, Մամուլի ազատութիւն տրուի ու խափիէները ջըն-
ջուին :

Ապտիւլ Համիտ բարոյական այնպիսի ընկճումի մը մէջ
էր որ ա՛լ կարաղութիւն չունջը դիմադրելու : Սելանիկէն ե-
կած ամէն մէկ պահանջք իրբե հրաման մը կ'ընդունէր և
խկոյն անոր գործադրութիւնը կը հրամայէր, այնպէս որ,
շաբաթ իրիկուն, Պոլսոյ ժողովուրդը հետզհետէ իմացաւ այն-
պիսի իրատէներ զորս երբեք չէր կրնար իր երեւակայութեան
մէջ սղմեցնել :

Ու այն ատեն տարօրինակ բան մը պատահեցաւ:
Այդ երեսնամեայ բոնակալութեան տակ գրեթէ անբանա-
ցած ժողովուրդը յանկարծ իր թմրութենէն սթափեցաւ տես-
ակով որ Համիտի կողմէ սարքուած խաղ մը չէր այդ, այլ
իրականութիւն մը : Եւ այն ատեն՝ յանկարծ պոոթկում մը
տեղի ունեցաւ ամբողջ ժողովուրդը թուրք, Հայ, Յոյն, Հըր-
տեղի ունեցաւ ամբողջ ժողովուրդը թուրք, Հայ, Յոյն, Հըր-
տեղի ունեցաւ ամբողջ ժողովուրդը թուրք, Հայ, Յոյն, Հըր-
տեղի ունեցաւ ամբողջ ժողովուրդը թուրք, Հայ, Յոյն, Հըր-

Իսկ կիրակի օր ա՛լ ոգեւորութիւնը իր ծայրագոյն առաջանին հասաւ : Կէս միլիոն բնակիչ փողոցները թափեցան, թափօրներ կազմելով ու դրօշակներ պարզելով :

Երեսուն տարի գերութեան տակ ապրող, ինքզինք ճընշումի դատապարտած ժողովուրդ մըն էր որ մէկ օրուան ազատութեամբ կ'ուզէր փոխարինել երկարամեայ գերութիւնը :

Եւ ասիկա այլևս խելայեգութեան կը մօտենար :

Երբ Սատըք և Աղիղ պէտքը բերող չոգենաւը կանգ առաւ քարափին առջև՝ քսան հազարէ տւելի բազմութիւն մը արդէն խոնուած էր հոն որ «կեցցէ»ներով ու ծափահարութիւններով կ'ողջունէր նոր եկողները, որոնց ամէն մէկուն մէջ կը կարծէր աեսնել բռնակալութեան զոհերը :

Սատըք որ իր բարեկամին հետ չողենաւին կամրջակին վրայ կեցած՝ կը գիտէր այս անօրինակ աեսարամը, ըստ Աղիղ պէտի :

— Այս մարդիկը մենէ աւելի Սահմանադրական ըլլալ կը թուին՝ մինչդեռ մենք բնաւ հաւատք չունէինք Պոլսեցիներուն վրայ :

— Կարծեմ կասարուած իրողութիւնը իրենց խելքին դըպած է, պատասխանեց զինուորականը խնդալով :

Մինչ այսպէս ամբողջ քաղաքը ցնծութեան մէջ կը խայտար, Ապահով Համիա, Երլարզի մէջ, սրասարոր կ'սպասէր :

Իր հաւատարիմները աւակաւին ամենքն ու իր չուրջը բոլորուած էին ու կը ջանային զինքը ստապնողել: Բանաւորը ատեն ատեն, կը հարցնէր քովիններուն :

— Քօմիթէէն մարդ եկա՞ւ Պոլիս . . .

Այդ քօմիթէն այժմ սարսափ կ'ազդէր իրեն ու դողահար կ'սպասէր անոր երեւումին :

Ի զո՞ւր իր պալատականները կը ջանային զինքը հանդարակացնել, հաւասարելով որ վախնալիք բան մը չկար և թէ ընդհակառակն ամբողջ ժողովուրդը այժմ օրհնութեամբ կը պանծացնէր իր անունը իբրև հայրենիքի փրկիչ :

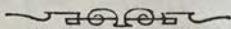
Ապտիւլ Համիտ այդ խանդավառութեան, իրեն հանդէպ ցոյց արուած համակրութեան, իրեն բնաւ վստահութիւն չունէր :

— Ասոնք հիմա իմ գահընկեցութիւնս պիտի պահանջեն, կը մտածէր և երբ անդամ մը զայն ալ ձեռք ձգեն՝ ապահովար զիս պիտի մեռցնեն :

Ու մահուան այս հեռապատկերը զինքը կը սարսափեցնէր :

Սահմանադրութեան առաջին օրէն իսկ Ապտիւլ Համիտ իր փրկութիւնը տեսաւ միմիայն անոր ջնջումին մէջ :

Եւ պատրաստուեցաւ ասոր . . .

ՎԵՐՋԱԲԱՆ

Երկու շաբաթէ ի վեր արդէն Պոլիս ցնծութեան մէջ էր :

Ամբողջ ժողովուրդը իր զբաղումներն ու մտահոգութիւնները թողած՝ Սահմանադրութիւնը կը տօնէր առառուընէ մինչև իրիկուն :

Խաչէններու խայտառակաբար վռնառուիլը, ատեցեալ պալատականներու փախուստը կամ բանտարկութիւնը, Ֆէհիմ փաշայի սպաննումը և վերջապէս աքսորեալներու վերադարձը ամէն օր նորանոր յուղումներ, խանդավառութիւններ կը պատճառէին իրեն :

Միւս կողմէ քօմիթէին անդամները հետղհետէ կը հաս-

Նէին Պոլիս ու կը ջանային զօրացնել Սահմանադրական վարչութիւնը :

Սատըք և Աղիզ պէյերէն ետքը՝ թէ՛ Եւրոպայի և թէ Սելանիկի մէջ գանուռող բոլոր յեղափոխականները, ետեւ ետեւ, եկած էին Պոլիս :

Միայն Սալինա հանըմ յամառած էր հեռու մնալու :

Ապտիւլ Համբար, օրը օրին, նոր հասնողներու մասին տեղեկութիւն կ'ուզէր, չափազմաց բարեացակամութիւն ցոյց կուտար տնոնց հանդէսպ, շոյնիսկ շովոքորթելու, քծնելու աստիճան :

Իր միակ փափաքն էր մօտէն ճանչնալ այն խորհրդաւոր ու ահեղ զօրութիւնը որ կրցած էր իր երեսնամեայ բռնակաւութիւնը տապալել մէկ երկու ամսուան միջոցին :

Նոյն իսկ ուզեց քօմիթէին անդամ արձանագրուիլ՝ իր նպատակին համելու համար :

Եւ սակայն՝ հակառակ իր ջանքերուն՝ կարող չեղաւ այդ թաքուն զօրութիւնը երեւան համել :

— Արդեօք խարուեցայ, խաղի՞ եկայ, մատածեց ինքնին :

Եւ այս մտածումը սեւեռուն գաղափար մը եղաւ իրեն համար :

Իր բարկութիւնը դարձաւ պալատականներուն գէմ, որոնք զինքը տագնապեցուցած էին՝ առանց կացութեան մասին ճիշտ տեղեկութիւն մը ունենալու : Բայց արդէն այդ պալատականներէն զիսաւորները կամ փախած և կամ իր քովէն հեռացուցուած էին ու չէր կրնար իր բարկութիւնը անոնց երեսին պոռթկալ :

Հիմա իր շուրջը ուրիշ բան չէր տեսնար այլ քօմիթէն որ հետզհետէ զինքը կը լրջապատէր, կը սեղմէր, կը խեղդէր :

Սահմանադրութեան հոչակման առաջին օրերը տակաւին թերթերը յարգանքով ու ակնածանքով կը խօսէին իր վրայ, նոր ազատական բէժիմին ամբողջ արժանիքը իրեն կ'ընծայէին և շատեր կը հաւատային որ իրողութիւնը այդ էր :

Բայց ահա քօմիթէն այդ ալ շատ տեսաւ ու թերթերը սկսան բնաւ Ապտիւլ Համիտի անունը չիշատակել:

Այս նոր նախատինքը բոլորովին դառնացուց ծեր բոնաւորին սիրառ որ այդ օրերէն իսկ սկսաւ պատրաստել, մտքին մէջ, այն ծրագիրը որ պիտի յանգէր մարտ 31ի յնտաշը ակն շարժումին:

— Խաղի դէմ՝ խաղ, ըսած էր ինքնին բոնաւորը, տեսանք որո՞ւ կը մնայ վերջնական յաղթանակը:

Քօմիթէն իր անյուսալի յաջողութենէն գինովցած երբեք չեր կասկածեր Երլարզի մէջ իրեն դէմ սարքուած մութ դաւին:

Երիտասարդ՝ նախկին խմբագիրը, Սատրգ պէյ, որ այժմ քօմիթէին ամէնէն դործօն անդամը եղած էր, գրեթէ բացէ ի բաց գովեստը կ'ընէր Ապտիւլ Համիտի, որուն անկեղծութեան կը հաւատար կուրօրէն և իր հաւատքը կ'ուզէր նաև հաղորդել իր միւս ընկերներուն:

Ընտրական գործողութիւնները սկսած էին արդէն, Ապտիւլ Համիտ Քօմիթէին ամէն պահանջումներուն առջեւ գլուխ կը ծոէր, Մամուլը իր երկարամեայ շվմաները և բնընակապը թօթափած՝ ազատօրէն կը խօսէր՝ գրեթէ կը զառանցէր: Թուրքիոյ բոլոր ժողովուրդները կը կարծէն թէ վերջապէս հասած էր իրենց Ոսկեգարը, երէկուան աքսորականները՝ այսօր բարձրագիլ կ'իշխէին . . . :

Սատրգ պէյ այս անակնկալ տեսարանէն արբեցած, երկար նամակով մը որուն մէջ մանրամասնօրէն կը նկարագրէր կերպարանափոխ եղած Պոլիսը, կը հրաւիրէր Սալիհա հանը-կերպարանափոխ եղած Պոլիսը, կը պակսեցնէ: Շուշան մը, որ այժմ Սելանիկէն մեկնելով Սրբիակեղագոսի մէկ կողին քաշուած էր, որպէս զի այլ ևս չամառէր ու գառնար իր յեղափոխական ընկերներուն քով:

«Քու բացակայութիւնդ, կը գըէր, մեզի համար անհուն վիշտ մըն է ու մեր երջանկութիւնը կը պակսեցնէ: Շուշան կուր հոս ուր այնքան գործեր ունիս կատարելիք: Հիմա այլ

ևս յեղափոխական շրջանը անցաւ ու վերածնունդի խաղաղ գործունէութեան պէտք է սկսինք՝ ձեռք ձեռքի տուած :

«Ալ բունակալութեան հետաքը չէ մնացած և Սպափուշամիտ մենէ աւելի Երիտասարդ Թուրք մըն է, այնպէս որ եթէ այս պէս շարունակէ, պիտի ջանանք իր ազատական ձգտումներուն դէմ կոռուիլ աւ զանոնք մեղմացնել»

Սյս խանդավառ հրաւէրին Սալիհա հանըմ պատախանեց կարձ տոմսակով մը .

«Սիրելի բարեկամ, չարաչար կը սիսալիս երբ կ'ըսես թէ յեղափոխական շրջանը ա՛լ վերջացած է: Ընդհակառակն բուն յեղափոխութիւնը պէտք է որ այսօրուընէ սկսի և Սահմանադրութիւնը հաստատուի առանց բոնաւորութեան օժանդակութեան և անոր աւերակներուն վրայ :

«Ես կը մնամ ու կ'սպասեմ»:

— Սյս կինը իր խելքը կորմնցուցած է, վճռեց Սատըք տոմսակը ձեռքին մէջ ճմրթկելով սրանեղութեամբ :

Մօտաւոր ապագան սակայն ուրիշ կերպ պիտի հաստատէր :

Ա Ե Ր Զ

İstanbul Belediyesi

İnkılâb Müzesi ve Kütüphanesi

Sayı:

Oda

Dolab

Raf

İBB Eyüp Sultan Halk ve Çocuk Kütüphanesi

ERM0463/1-3

255.07.02.01.06.00/

